

Nr. 9 – 2002
Side 941 – 1091

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 9
Utgitt 21. august 2002

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2000	
Des.	19. Deleg. av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat til å være vassdragsmyndighet og til å fatte vedtak etter vannressursloven (Nr. 1705)..... 941
2002	
Juni	26. Endr. i forskrift om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om ettergivelse og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på billighetsgrunnlag (Nr. 746)..... 954
Mai	23. Deleg. av myndighet til Direktoratet for brann- og elsikkerhet etter lov om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, § 5, § 6, § 7, § 10, § 11 og § 13, lov om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk § 1, § 6, § 11A, § 15,§ 978
Forskrifter	
2002	
Juni	6. Forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild (Nr. 739) 941
Juni	17. Forskrift for kompensasjon og erstatning i forbindelse med nedføring pga. radioaktivitet 2002/2003 (Nr. 740) 941
Juni	18. Forskrift om bachelorgrad ved Høgskolen i Lillehammer (Nr. 741) 945
Juni	26. Forskrift om brannfarlig vare (Nr. 744) 949
Juni	26. Forskrift om kasserte kjøretøy (Nr. 750) 956
Juni	27. Forskrift om skips navn, kjenningssignal, hjemsted, nasjonalitetsbevis mv. (Nr. 754) 961
Juli	2. Forskrift om arbeidstid for flygende personell (Nr. 767)..... 972
April	25. Forskrift om produksjon, frambud og import mv. av snegler og froskelår (Nr. 769) 973
Juni	21. Forskrift om markedsregulering av norskprodusert korn og oljefrø (Nr. 772) 978
Juli	1. Forskrift om tilskudd til fruktlager og godkjenning av omsetningsledd (Nr. 778) 986
Juli	3. Forskrift om tilskudd til frøavl m.m. i gras, engbelgvekster, rotvekster og grønnsaker (Nr. 779)..... 988
Juli	3. Forskrift om tilskudd til sertifisert settepotetavl (Nr. 780) 991
Juli	8. Forskrift om forvaltningsselskaper for verdipapirfonds bruk av oppdragstakere (utkontraktering) (Nr. 798) 1014
Juli	8. Forskrift om markedsføring av utenlandske verdipapirfond (Nr. 799) 1016
Juli	8. Forskrift om verdipapirfonds handel med derivater (Nr. 800)..... 1017
Juli	8. Forskrift om avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske (Nr. 801)..... 1019
Juni	27. Forskrift om sikkerhetsmekanisme og overvåkningssystem for toll- og kvotefri import av korn, mel og kraftfôr fra minst utviklede land (MUL) (Nr. 826)..... 1043
Juli	5. Forskrift om individuelle tollnedsettelse og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien (Nr. 828) 1062
Juli	9. Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2002 (Nr. 834)..... 1069
Juli	10. Forskrift om stopp i fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen i 2002 (Nr. 835) . 1069
Juli	16. Forskrift om avgift for å finansiere TSE-testing (Nr. 842) 1072
Juli	31. Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Australia i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease (Nr. 845) 1076
Juni	26. Forskrift om brannforebyggende tiltak og tilsyn (Nr. 847)..... 1077
Aug.	8. Forskrift om gjennomføring av driftskrav i JAR-OPS 3 for ervervsmessig lufttransport med helikopter (Nr. 869)..... 1087
Endringsforskrifter	
2002	
Juni	24. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 742)..... 946
Juni	24. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 743) 948
Juni	26. Endr. i forskrift om forvarer (förfareforskriften) (Nr. 745)..... 954
Juni	26. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring av reglene i lov om skatt på honorar til

	utenlandske artister mv. (Nr. 747)	955
Juni	26. Endr. i forskrift om arbeidsgivers regnskapsføring og oppgjør for skattetrekk mv. (Nr. 748).....	955
Juni	26. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002 (Nr. 749)	955
Juni	27. Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist (Nr. 752).....	960
Juni	27. Endr. i forskrift til utfylling av folketrygdloven § 23–2 nest siste ledd annet punktum om fastsettelse, beregning og oppgjør av ekstra arbeidsgiveravgift av ytelser over bestemte grenser (Nr. 753).....	960
Juni	28. Endr. i forskrift om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele (Nr. 755)	963
Juni	28. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 756)	964
Juni	28. Endr. i forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon (Nr. 757)	964
Juni	28. Endr. i forskrift om tilskudd til landbruksvikarvirksomhet (Nr. 758).....	966
Juni	28. Endr. i forskrift om tilskott til avløsning (Nr. 759).....	966
Juni	28. Endr. i forskrift om overvåking av innførselen av visse landbruksvarer under den norske GSP-ordningen ved bruk av automatiske innførselstillatelser (Nr. 760)	968
Juni	28. Endr. i forskrift om forvaltning av sel på norskekysten (Nr. 763)	969
Juni	28. Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 764)	970
Juni	29. Endr. i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 (Nr. 765)	970
Juli	1. Endr. i forskrift om frakttilskuddsordninger for korn og kraftfôr under markedsordningen for korn (Nr. 766).....	971
Juli	12. Endr. i forskrift om forbud, inntil videre, mot import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina (Nr. 768)	973
Juni	19. Endr. i forskrifter om sjømannspensjonering (Nr. 771).....	978
Juni	24. Endr. i forskrift om etterregning i prisutjevningsordningen for melk (Nr. 773)	980
Juni	27. Endr. i forskrift om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. (Nr. 774).....	981
Juli	1. Endr. i forskrift om frakttilskudd for egg og krav til godkjenning av eggpakkerier (Nr. 775).....	981
Juli	1. Endr. i forskrift om tilskudd til kjøttproduksjon (Nr. 776)	982
Juli	1. Endr. i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket (Nr. 777).....	984
Juli	3. Endr. i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 781)	993
Juli	3. Endr. i forskrift om distriktstilskudd til eggproduksjon (Nr. 782)	994
Juli	3. Endr. i forskrift om distriktstilskudd for fjørfeslakt (Nr. 783)	996
Juli	3. Endr. i forskrift om tilskott til norsk ull (Nr. 784)	997
Juli	4. Endr. i forskrift om erstatning etter offentlig pålegg som følge av planteskadegjørere (Nr. 785).....	999
Juli	4. Endr. i forskrift om erstatning for svikt i honningproduksjon (Nr. 786).....	1000
Juli	4. Endr. i forskrift om katastrofeordningen i planteproduksjon (Nr. 787)	1001
Juli	5. Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 788)	1004
Juli	6. Endr. i forskrift om bostøtte fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 789).....	1005
Juni	7. Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk (Nr. 790).....	1005
Juni	24. Endr. i forskrift om beregning av råvareverdier i prisutjevningsordningen for melk (Nr. 791).....	1006
Juni	27. Endr. i forskrift om elektrisk utstyr (Nr. 792).....	1007
Juli	2. Endr. i forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild (Nr. 793)	1010
Juli	3. Endr. i forskrift til gjennomføring av konvensjonen av 23. mars 1962 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om inndriving av underholdsbidrag (Nr. 794).....	1010
Juli	4. Endr. i forskrift om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr (Nr. 795).....	1011
Juli	5. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 796).....	1012
Juli	8. Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 797).....	1013
Juli	10. Endr. i forskrift for Reindriftens Utviklingsfond (Nr. 802)	1020
Juli	10. Endr. i forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag (Nr. 803)	1022
Juli	10. Endr. i forskrift om tilskudd ved frakt av rein og reinkjøtt (Nr. 804)	1023
Juli	10. Endr. i forskrift om kvalifikasjoner for elektrofagfolk (Nr. 805).....	1023
Juli	10. Endr. i forskrift for elektriske anlegg – forsyningsanlegg (FEA-F) (Nr. 806).....	1023
Juli	10. Endr. i forskrift om elektrisk utstyr (Nr. 807).....	1024

Juli	10.	Endr. i forskrift om sikkerhet ved arbeid i og drift av høyspenningsanlegg (Nr. 808)	1024
Juli	10.	Endr. i forskrift om sikkerhet ved arbeid i og drift av lavspenningsanlegg (Nr. 809)	1024
Juli	10.	Endr. i forskrift om elektriske lavspenningsanlegg (Nr. 810)	1024
Juli	10.	Endr. i forskrift om bruk og vedlikehold av elektromedisinsk utstyr (Nr. 811)	1025
Juli	10.	Endr. i forskrift for typegodkjenning av elektriske fenghetter (tennere) til bruk ved sprengningsarbeider (Nr. 812)	1025
Juli	10.	Endr. i forskrift om petroleumstransport i rørledning over land (Nr. 813)	1025
Juli	10.	Endr. i forskrift om enkle trykkbeholdere (Nr. 814)	1025
Juli	10.	Endr. i forskrift om gassapparat og utstyr (Nr. 815)	1026
Juli	10.	Endr. i forskrift om avgift for tilsyn m.v. som foretas av DBE, og om betalingssetser i forbindelse med servicetjenester (Nr. 816)	1026
Juli	10.	Endr. i forskrift om aerosolbeholdere (Nr. 817)	1026
Juli	10.	Endr. i forskrift om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig område (Nr. 818)	1027
Juli	10.	Endr. i forskrift om helse og sikkerhet i forbindelse med boringsrelatert utvinningsindustri for landbasert sektor (Nr. 819)	1027
Juli	10.	Endr. i forskrift om trykkpåkjent utstyr (Nr. 820)	1027
Juli	10.	Endr. i forskrift om oppbygging og bruk av stoffkartotek for helsefarlige stoffer i virksomheter (Stoffkartotekforskriften) (Nr. 821)	1027
Juli	10.	Endr. i forskrift om anlegg som leverer motordrivstoff (bensinstasjon, marina o.l.) (Nr. 822)	1028
Juli	10.	Endr. i forskrift om transport av farlig gods på veg og jernbane (Nr. 823)	1028
Juli	10.	Endr. i forskrift om transportabelt trykkutstyr for farlig gods (Nr. 824)	1028
Juni	20.	Endr. i forskrift om vern av arbeidstakerne mot farer ved arbeid med biologiske faktorer (Nr. 825)	1028
Juni	28.	Endr. i forskrift om måling av fartøyer (Nr. 827)	1055
Juli	8.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter kolmule i 2002 (Nr. 830)	1066
Juli	8.	Endr. i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter i 2002 (Nr. 831)	1067
Juli	9.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2002 (Nr. 832)	1067
Juli	9.	Endr. i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 (Nr. 833)	1068
Juli	11.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk (Nr. 836)	1069
Juli	12.	Endr. i forskrift om regulering og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2002 (Nr. 837)	1069
Juli	12.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter kolmule i 2002 (Nr. 838)	1070
Juli	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 (Nr. 839)	1070
Juli	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 (Nr. 840)	1071
Juli	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 (Nr. 841)	1071
Juli	17.	Endr. i forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2002 (Nr. 843)	1073
Juli	19.	Endr. i forskrift til opplæringslova (Nr. 844)	1073
Juni	3.	Endr. i forskrift om justering (Nr. 846)	1076
Juli	17.	Endr. i forskrift om bidrag til spesielle formål (Nr. 848)	1082
Juli	23.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002 (Nr. 849)	1082
Juli	24.	Endr. i forskrift om omsetningsforbud for fisk fanget innenfor nærmere angitte områder (Nr. 850)	1082
Juli	25.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i grønlandsk fiskeriterritorium i 2002 (Nr. 851)	1084
Juli	26.	Endr. i forskrift om sanksjoner mot Somalia (Nr. 852)	1084
Juli	29.	Endr. i forskrift om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer (Nr. 853)	1084
Juli	31.	Endr. i forskrift om fritaking for forskuddstrekk i sportler, visse barnepensjoner og visse ytelser som skal skattlegges i Norge eller i utlandet (Nr. 854)	1085
Juni	26.	Endr. i forskrift om arbeidsmarkedstiltak (Nr. 863)	1085
Juni	26.	Endr. i forskrift om ytelser under yrkesrettet attføring (Nr. 864)	1086
Aug.	2.	Endr. i forskrift om enhetsvoteordning for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter (Nr. 865)	1086

Aug.	5.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av klassisk svinepest i Spania (Nr. 866).....	1086
Aug.	6.	Endr. i forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2002 (Nr. 867).....	1087
Aug.	8.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 (Nr. 868).....	1087

Diverse

2002			
Juni	27.	Opph. av forskrift om avgift til finansiering av kjøp av flytransporttjenester (Nr. 751).....	960
Juni	28.	Vedtak om nye terskelverdier for forsyningssektoren år 2002 og 2003 (Nr. 761).....	969
Juni	28.	Deleg. av myndighet til Statens dyrehelsestilsyn – Sentralforvaltningen etter forskrift om forbud mot bruk av legemidler m.m. til og visse former for behandling av konkurransehest («doping») § 1 fjerde og femte ledd (Nr. 762).....	969
Juli	8.	Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet til å behandle søknader og foreta tildeling etter kompensasjonsordningen (Nr. 829).....	1066

Rettelser

		Nr. 17/2001 s. 2383 (i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1600 om innesluttet bruk av genmodifiserte mikroorganismer)	1089
		Nr. 17/2001 s. 2408 (i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1602 om innesluttet bruk av genmodifiserte dyr (dyreforskriften))	1089
		Nr. 3/2002 s. 412 (i forskrift av 4. april 2002 nr. 324 om endring i forskrift av 18. april 1997 nr. 336 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk)	1089
		Nr. 5/2002 s. 562 (i forskrift av 25. april 2002 nr. 422 om sveising m.m. om bord på skip) ..	1089
		Nr. 7/2002 s. 818 (i forskrift av 28. juni 2002 nr. 645 om endring i forskrift av 15. juni 2001 nr. 616 om offentlige anskaffelser mv.)	1090
		Nr. 7/2002 s. 825 (i forskrift av 28. juni 2002 nr. 650 om konsekvensutredninger og avgrensning av planområdene på Svalbard)	1090

		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 21. august 2001

Nr. 9

19. des. Nr. 1705 2000

Delegering av myndighet til Norges vassdrags- og energidirektorat til å være vassdragsmyndighet og til å fatte vedtak etter vannressursloven.

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 19. desember 2000 med hjemmel i lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven) § 64, jf. kgl.res. av 15. desember 2000 nr. 1270. Kunngjort 23. juli 2002.

Den myndighet til å være vassdragsmyndighet som kgl.res. av 15. desember 2000 nr. 1270 legger til Olje- og energidepartementet delegeres herved til Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE). Dette gjelder ikke i forhold til forskriftshjemlene i loven. I de forskriftshjemlene hvor myndigheten er lagt til «vassdragsmyndigheten» skal dette være Olje- og energidepartementet.

Dersom NVE ønsker å delegerer sin myndighet videre til fylkesmannen eller kommunen, kan dette kun skje etter samtykke fra Olje- og energidepartementet.

6. juni Nr. 739 2002

Forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 6. juni 2002 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1646 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2002 § 23 og § 30. Kunngjort 16. juli 2002.

§ 1. Stopp i kystfartøygruppens fiske.

I kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2002, er gruppekvoten på 4.667 for første periode beregnet oppfisket. Kystfartøygruppens fiske i perioden er stoppet fra om med 6. juni 2002 klokken 1500. Siste frist for innmelding til salgslagene er 6. juni 2002 klokken 1700.

§ 2. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

17. juni Nr. 740 2002

Forskrift for kompensasjon og erstatning i forbindelse med nedføring pga. radioaktivitet 2002/2003.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 17. juni 2002 i medhold av jordbruksoppjøret, og med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18, lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 5 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I. Soner

A. Observasjonssoner

Det er etablert observasjonssoner for småfe som gjelder fra 1. juli d.å. Observasjonssonene er de områdene som var tiltakssoner for småfe i 1988.

Observasjonssonene er foreløpige. Nødvendige lokale tilpasninger foretas av fylkesveterinærene i samarbeid med landbruksavdelingen hos fylkesmannen etterhvert som nye opplysninger skulle tilsi dette.

Det er ikke tillatt å levere dyr fra observasjonssoner til slakt før de er målt og erklært enten i tiltakssone eller frisone. Dersom dyrene er i tiltakssone, skal pålagt tiltak (nedfôring etc.) være gjennomført før dyrene kan leveres til slakt. Unntak gjelder kun for nødslakt.

Ved hjelp av levende dyr målinger i løpet av august/september skal landet deles inn i følgende soner:

Frisoner: De områdene som ikke er observasjonsområder pr. 1. juli og de deler av observasjonssonene som blir frigitt etterhvert som måleresultatene foreligger.

Tiltakssoner: Områder hvor dyr ikke kan slaktes før etter nærmere angitte mottiltak er gjennomført.

B. Frisoner

I frisone er radioaktiviteten i storfe og/eller småfekjøtt i gjennomsnitt (medianverdien) mindre enn 600 Bq pr. kg kjøtt (^{137}Cs ^{134}Cs). I disse områdene kan husdyr føres normalt og slaktes på vanlig måte.

I de tilfeller det blir slaktet dyr i frisone med høyere innhold av radioaktive stoffer enn 600 Bq pr. kg skal det straks gis melding om dette til Statens dyrehelsetilsyn ved fylkesveterinæren som avgjør om området skal plasseres i tiltakssone eller sikringssone.

C. Tiltakssoner

I tiltakssoner er det gjennomsnittlige innhold (medianverdien) av radioaktivt cesium i storfe og/eller småfekjøtt høyere enn 600 Bq pr. kg, og det er slakteforbud inntil nedfôringstiltak er gjennomført.

For at kjøtt fra disse sonene skal kunne nyttes til menneskemat, er det nødvendig med en kortere eller lengre nedfôringsperiode med fôrmidler som er fri for eller som har lavt innhold av radioaktive stoffer. (Se vedlagte fôringsveiledning).

For å kunne få kompensasjon for nedfôring og erstatning for kjøtt med for høyt radioaktivt innhold, må storfe og småfeholdere i tiltakssoner føre slaktedyra med kraftfôr med cesium-bindere i de mengder som er anbefalt av vedkommende myndigheter.

I tiltakssoner skal det også leveres egenerklæring på fastsatt skjema sammen med slaktedyra. Det må presiseres at alle punktene i skjemaet skal fylles ut.

Det forutsettes at sanketid planlegges i forhold til pålagt nedfôringsstid, slik at man unngår å strekke nedfôringen inn i vintersesongen. Det forutsettes videre at nedfôringsstiltak settes i verk tidligst mulig og i alle fall umiddelbart etter at dyra er kommet hjem fra utmarksbeite.

D. Sikringssoner

En sonetype som i hovedsak er brukt i forbindelse med storfe. I sikringssoner er innholdet av radioaktivt cesium i kjøttet i gjennomsnitt lavere enn 600 Bq pr. kg. Det er likevel nødvendig med spesielle fôringsstiltak for å forhindre at nivåene stiger til over tiltaksgrensen.

I sikringssoner er det radioaktive innhold i storfe og/eller småfekjøtt i gjennomsnitt lavere enn 600 Bq pr. kg. Skifting av beiteparseller, eller overgang til heimavla fôrslag med høyt radioaktivt innhold, vil imidlertid kunne føre til høyere radioaktivt innhold i dyra over tid. Det er derfor nødvendig med fôringsstiltak (sikringsfôring) i sikringssonene for å hindre at radioaktiviteten i dyra overstiger tiltaksgrensen.

Landbruksforvaltningen i kommunene skal der det er nødvendig hjelpe til med å utarbeide nedfôringsplanene, og de skal godkjenne planene. Produsenten er selv ansvarlig for at fôringsopplegget er i samsvar med den anbefalte fôringsplan. Det blir ikke gitt kompensasjon for fôringsutgifter og det blir ikke gitt erstatning for slakt, dersom den offentlige anbefalte fôringsplan ikke er fulgt.

Brukerens ansvar kan beskrives i følgende punkter:

- Dersom brukeren i en sikringssone unnlater å sette i verk sikringsfôring til dyr som skal slaktes, er han selv ansvarlig for eventuelt tap av kassert (ikke godkjent for humant konsum) slakt. Vedkommende kan da ikke få tapet erstattet.
- Dersom dyr fra sikringssoner blir slaktet, og det blir påvist for høye verdier av radioaktivitet i kjøttet, må det skaffes en erklæring fra landbruksforvaltningen i kommunen på at sikringsfôring er gjennomført etter anbefalt fôrplan for at erstatning skal gis.
- Landbruksavdelingen hos fylkesmannen avgjør i tvilstilfelle om staten skal yte erstatning for kassert storfe og småfekjøtt. Det er nødvendig at Landbruksavdelingen etablerer kontakt med slakteriene i fylket. Slakteriene skal melde fra til Landbruksavdelingen eller landbruksforvaltningen i kommunen om kasserte slakt av storfe og småfe. Det kan ikke utbetales erstatning før det foreligger erklæring fra offentlig myndighet om at anbefalt sikringsfôring er gjennomført.

2. Kompensasjon for nedfôring

A. Ordinær kompensasjon

For nedfôring av radioaktivitet i storfe blir det gitt kompensasjon på kr 8,- pr. storfe pr. dag.

For småfe blir det ikke gitt kompensasjon for den første uka etter at dyra er satt på nedfôring.

Fra og med 2. nedføringsuke og til og med 7. nedføringsuke blir det gitt en kompensasjon på kr 5,- pr. dyr og dag.

Fra og med 8. nedføringsuke blir det gitt en kompensasjon på kr 7,- pr. dyr og dag.

Det skal bare utbetales kompensasjon for den nedføringstid (antall dager) som er fastsatt av veterinæretaten for den aktuelle sone eller gardsbruk.

Det skal bare unntaksvis utbetales nedføringskompensasjon for tidsrommet mellom sanking og måling. Slik utbetaling skal kun skje dersom tidspunktet for sanking uttrykkelig er dokumentert fra landbruksforvaltningen i kommunen (slik attest fra landbrukskontoret skal følge egenerklæringen) og det pga. kapasitetsproblemer ikke har vært mulig å gjennomføre målingene i tilknytning til sanking. Dersom målingen skjer innenfor et tidsrom av 4 dager etter sanking, skal det ikke utbetales nedføringskompensasjon for denne perioden.

Økningen i kompensasjon fra 8. nedføringsuke skal bl.a. dekke all nedsatt klassifisering på grunn av utsatt slaktning, dette gjelder også brunstsmak (lukt) i kjøttet.

Innmelding av slaktedyr som har stått på nedføring skal skje i så god tid at dyra normalt skal kunne slaktes umiddelbart etter nedføringstidas utløp. Det bør derfor bare unntaksvis være nødvendig med slaktekø ut over nedføringstida for å få levert dyra på slakteriet.

Det gis ikke kompensasjon for normal ventetid på inntil 7 dager. Dersom det er slaktekø utover denne ventetida, kan det utbetales kompensasjon for disse ventedagene, avgrenset oppad til 7 dager. Slaktekø for levering må bekreftes av slakteriet på egenerklæringen. Det må presiseres at dette kun gjelder den ventetid som er nødvendig for at slakteriet skal kunne ta imot dyrene.

NB. Det gis kun kompensasjon for dyr som er innmeldt til slaktning senest en uke etter at pålagt nedføringsperiode er avsluttet.

Kompensasjonstiden er avgrenset til tiden 15. august – 15. november.

For at produsentene i de sterkest berørte områdene ikke skal miste nedføringskompensasjonen selv om dyra leveres etter 15. november, kan det utbetales føringskompensasjon også for disse dyrene. Forutsetningen er imidlertid at dyrene har blitt pålagt så lang nedføringstid at det selv ved tidlig sanking ikke har vært mulig å få dyrene under tiltaksgrensen før 15. november.

Utbetaling av nedføringskompensasjon etter 15. november skal derfor begrenses til de besetninger som har startet nedføringen før 24. september, og hvor dette er godkjent av landbruksforvaltningen i kommunen.

Landbruksforvaltningen i kommunen skal ha melding om og skal også godkjenne startdato for nedføring for ulike beitelag, grupper av produsenter eller enkeltprodusenter.

Blir anbefalte forplaner ikke fulgt, vil det ikke bli utbetalt kompensasjon for nedføring. Det vil heller ikke bli utbetalt erstatning for slakt av storfe og småfe med så høyt innhold av radioaktive stoffer at kjøttet ikke kan nyttes til menneskemat.

Landbruksforvaltningen i kommunen gir veiledning om føring, setter opp planer og kontrollerer at forplanene blir fulgt.

Dersom brukeren kan dokumentere at den anbefalte forplan er fulgt og slaktet likevel ikke blir godkjent, vil det bli gitt kompensasjon for nedføring og erstatning av kassert kjøtt etter slakteverdi.

- Det vil ikke bli gitt kompensasjon for nedføring eller gitt erstatning for storfe som blir slaktet før de er 2 måneder gamle, med unntak av nødslakt som ikke blir godkjent på grunn av høyt innhold av radioaktive stoffer.
- Avlsværer og søyer som slaktes etter endt paringssesong erstattes ikke om de blir kassert pga. for høyt radioaktivt innhold.

Fastsetting av soneregrensene må senest skje så raskt som mulig etter at dyra er sanket inn fra utmarksbeite. Spesielt er dette viktig i de områder hvor det er en viss mulighet for at sonen blir omgjort fra tiltakssone året før til frisone, eller hvor nedføringstiden blir sterkt redusert.

I slike tilfeller blir det ikke utbetalt nedføringskompensasjon selv om dyra har vært under nedføring før måledato. Dette under forutsetning av at denne soneendringen foreligger før 20. september.

B. Ekstra kompensasjon

I forbindelse med nedføring av radioaktivitet i kjøtt på sau kan enkelte brukere få ekstra store problemer. Det kan være husmangel, mangel på heimebeite, tidlig vinter, høgt Bq-innhold i heimebeite m.m.

I slike tilfeller må det velges løsninger tilpasset den aktuelle situasjonen, selv om disse løsninger skulle medføre utgifter som går utover rammen for den nedføringskompensasjon som er satt. En løsning kan være å flytte dyra under nedføringsperioden til leiet areal i andre områder med mildere klimatiske forhold og rikelig og Bq-fritt høstbeite.

Landbruksavdelingen hos fylkesmannen har fullmakt til å innvilge ekstra kompensasjon i den fastsatte nedføringsperioden på inntil kr 4 pr. dyr pr. dag utover den ordinære kompensasjonen.

Det må foretas en nøye vurdering av situasjonen i det enkelte tilfelle. Fullmakten gjelder primært når flytting anses nødvendig og skal dekke nedføringskompensasjon, transport av dyra, enkle gjerdeanlegg, tilsyn, føring og stell m.m.

Det presiseres at denne fullmakten bare gjelder for tilfeller som av Landbruksavdelingen hos fylkesmannen vurderes som ekstraordinære.

Det forutsettes at Landbruksavdelingen medvirker til å planlegge, organisere og koordinere transport, leieavtaler

mv., der slike løsninger kan bidra til å unngå at kjøtt blir kassert som menneskemat

Dersom Landbruksavdelingen hos fylkesmannen har innvilget ekstra kompensasjon, foretar avdelingen utbetaling av kompensasjonsbeløpene som posteres på kap. 1150, post 74.19.9 i statsregnskapet.

C. Pelsskinn

I tiltakssoner blir det gitt erstatning for lammeskinn av pelssau som vrakes når grunnen er kvalitetsfeil som skyldes utsatt slaktning i forbindelse med nedføring av radioaktivitet i kjøtt.

Ordningen trer først i kraft dersom brutto gjennomsnittspris for alle omsatte pelsskinn overstiger 250 kr. Erstatningsbeløpet begrenses til netto utbetalt landsmiddelpriis pr. pelsskinn (brutto pris – beregningskostnader og andre salgsomkostninger).

Norsk Kjøtt avgjør når erstatning i henhold til disse bestemmelsene skal gis.

3. Omklassifisering

For dyr som er i sikringszone, men som blir omklassifisert til tiltakssone, vil de bestemmelser som gjelder for tiltakssoner bli gjort gjeldende.

4. Nødslakt

Dersom storfe eller småfe avlives som nødslakt i nedføringsperioden eller under sikringsføring og kjøttet ikke blir godkjent til menneskemat pga. radioaktivt innhold, vil brukere i tiltakssoner og sikringssoner få erstattet dyrets slakteverdi. Det samme gjelder i tiltakssoner også for nødslakt utenom nedføringsperioden.

5. Dyr som kreperer under nedføring

Dyr som kreperer under nedføring skal erstattes etter beregnet slakteverdi etter følgende formler:

For småfe: kr 40,- x ((kadavervekt/levendevekt (kg) x 42)/100) =

For storfe: kr 35,- x ((kadavervekt/levendevekt (kg) x 50)/100) =

Det kreves attest fra veterinær eller landbruksforvaltningen i kommunen for at dyret er krepert samt for vekt av kadaveret.

Attesten skal følge søknad om erstatning til Landbruksavdelingen hos fylkesmannen. Landbruksavdelingen skal forsikre seg om at pålagt nedføringsopplegg i besetningen er

fulgt før det foretar utbetaling av erstatningen som posteres på kap. 1150, post 74.19.8 i statsregnskapet.

6. Administrasjon

Statens dyrehelsetilsyn ved fylkesveterinæren har ansvaret for å:

- foreta soneinndeling for storfe og småfe i samråd med Statens dyrehelsetilsyn, Sentralforvaltningen.
- foreta eventuelle endringer i soneinndelingen.
- fastsette lengden på nedføringsperioden i tiltakssonene.

Landbruksavdelingen hos fylkesmannen og kommunen har ansvaret for å:

- gi produsentene aktiv veiledning om føring.
- utføre prøvekontroll for å påse at tiltaksplanen blir etterkommet hos den enkelte produsent.
- godkjenne startdato for nedføring for ulike beitelag, grupper av produsenter eller enkeltprodusenter (attest fra landbruksavdelingen skal legges ved egenerklæringen dersom pkt. 2A avsnitt 5 er anvendt).
- innvilge ekstraordinær nedføringskompensasjon når forholdene tilsier det, og foreta utbetaling av erstatningen.
- foreta utbetaling av erstatning for dyr som kreperer under nedføring.
- medvirke til å planlegge, organisere og koordinere transport, leieavtaler mv. når flytting av dyr eller andre tiltak blir vurdert nødvendig.
- behandle alle søknader om dispensasjon fra nedføring før disse sendes Landbruksdepartementet.

Norsk Kjøtt skal avregne kjøtt som ikke godkjennes til menneskemat på grunn av for høyt innhold av radioaktivitet og som skal erstattes.

Norsk Kjøtt utbetaler erstatning når:

- produsenter i tiltaksområder har fulgt foreskrevet føring og nedføringstid og levert egenerklæring som bekrefter dette.
- det dreier seg om nødslaktning o.l. av dyr fra tiltaksområder og sikringsområder.
- lammeskinn vrakes pga. kvalitetsfeil.

Avregningen skjer til gjeldende netto avregningspris for helt slakt. Norsk Kjøtt har i samråd med Landbruksdepartementet ansvaret for å gjennomføre en forsvarlig behandling og disponering av det kjøtt som kasseres/ikke godkjennes til human konsum. Det må legges vekt på å nytte anvendelsesmåter som medfører lavest mulig kostnader innenfor de rammer for forsvarlig anvendelse som myndighetene fastsetter.

Kompensasjon for nedføring forskottes av slakteriene og refunderes fra Statens landbruksforvaltning etter oppgaver fra de enkelte slakteriene. Statens landbruksforvaltning utbetaler i tillegg slakterikompensasjon til slakteriene (15 kr pr. dyr) for utført ekstraarbeid med egenerklæringer etc. Det skal føres særskilt regnskap for de kostnader ordningen medfører. Regnskaps- og revisjonsplikt følger de retningslinjer som gjelder for ordinære markedsregulerende tiltak.

Produsentene i tiltakssoner skal fylle ut egenerklæring i forbindelse med levering av slakt. Slakteriene har ansvaret for å holde slakt fra ulike produsenter adskilt inntil kjøttkontrollen har foretatt kontroll. Slakteriene skal kreve inn egenerklæringer fra produsentene i tiltakssoner og levere disse til kjøttkontrollen for påtegning. Deretter skal slakteriene sende egenerklæringen sammen med avregningene til Statens landbruksforvaltning.

Slakteriene må oversende sitt krav før 1. desember for å få refusjon før 31. desember. Siste frist for å få refusjon for beitesesongen 2002 er 15. januar 2003.

7. Finansiering

Kostnader ved ordningen dekkes over jordbruksoppjøret og posteres på kap. 1150 post 74.19.

8. Dispensasjon

Landbruksdepartementet kan dispensere fra disse bestemmelser i tilfeller hvor bestemmelsen pga. særlige forhold vil gi urimelige utslag for enkeltprodusenter.

9. Utfyllende bestemmelser

Landbruksdepartementet kan etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag gi utfyllende bestemmelser til disse regler og retningslinjer.

II

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 11. juni 2001 nr. 835 for kompensasjon og erstatning i forbindelse med nedføring pga. radioaktivitet i 2001/2002.

18. juni Nr. 741 2002

Forskrift om bachelorgrad ved Høgskolen i Lillehammer.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Lillehammer 18. juni 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 16. juli 2002.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder bestemmelser om bachelorgrad ved Høgskolen i Lillehammer. Forskriften omfatter krav og myndighet knyttet til bestemmelser om bredde og fordypning for tildeling av bachelorgrad.

§ 2. Definisjoner

I forskriften gjelder følgende definisjoner:

Studiepoeng

Mål på studie-/arbeidsomfang, der 60 studiepoeng tilsvarer ett års fulltidsstudium.

Fag/emne/emnegruppe

Emne

Den minste studiepoenggivende eksamensenhets som kan være del av et fag, emnegruppe, studieprogram eller grad. Et emne skal normalt ha en størrelse uttrykt i studiepoeng som er delelig med 5. Unntak fra dette kan fastsettes i fagplaner på grunnlag av bestemmelser i nasjonale rammeplaner eller i spesielle tilfeller i den enkelte studieplan. Minste frittstående emne/emnegruppe som kan inngå i bachelorgraden skal være 15 studiepoeng.

Fag/emnegruppe

Samling av beslektede emner/moduler som anses å utgjøre en samlet enhet, ev. under en felles fagbetegnelse eller med felles studieplan.

Modul

Samme betydningsinnhold som emne.

Studieprogram

Et ett- eller flerårig studium som fører fram til en avsluttende eksamen eller grad (årsenhet, høyskolekandidat, bachelorgrad).

Studieplan

Plan for hvordan studiet skal gjennomføres for at det skal føre til bestemte læringsmål. Studieplanen skal inneholde bestemmelser om oppbygging, innhold, krav som må oppfylles, evalueringsformer mv.

§ 3. Krav til innholdet i en bachelorgrad

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner, emnegrupper eller studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- a) Integrert yrkesrettet utdanning av minimum 180 studiepoengs omfang;
- b) Integrert yrkesrettet utdanning eller annet studieprogram av minimum 120 studiepoengs omfang, kombinert med godkjent påbygging eller spesialisering innenfor samme eller annet fag/fagområde av minimum 60 studiepoengs omfang;
- c) Treårige utdanning gir rett til graden bachelor, forutsatt at utdanningene tilfredsstillende følgende vilkår:
 - Utdanningen skal inneholde fordypning i fag, emne eller emnegruppe av minimum 80 studiepoengs omfang og ett faglig breddekrav på minimum 30 studiepoeng
 - I ett eller flere av fagene skal det inngå selvstendig arbeid som til sammen har et omfang på minimum 15 studiepoeng
 - Utdanningen skal inneholde vitenskapsteoretiske eller filosofiske emner på minimum 10 studiepoeng og innføringsemner knyttet til de enkelte fag på minimum 10 studiepoeng.

§ 4. *Fritak for eksamen eller prøve*

Det kan gis fritak for eksamen eller prøve som inngår i grunnlaget for bachelorgraden dersom tilsvarende krav er oppfylt gjennom tidligere avlagt eksamen eller prøve. Dokumentert realkompetanse kan også gi grunnlag for slikt fritak.

Alle studieprogram kan ha innebygget inntil ett års studier, 60 studiepoeng, ved institusjoner i utlandet. Ellers gjelder de generelle bestemmelser om innpassing av utdanning fra andre institusjoner som følger av Lov om universiteter og høyskoler, jf. § 47 – § 49.

§ 5. *Reduksjon i studiepoeng*

Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/emnegrupper/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 6. *Overgangsordninger*

Kandidater som fra og med dato for ikrafttredelse av denne forskrift oppfylder kravene til bachelorgraden, tildeles denne.

En kandidat kan ikke tildeles både graden bachelor og graden kandidata/candidatus magisterii (cand.mag.) på grunnlag av samme utdanning, heller ikke når grunnlaget for tildeling av cand.mag.-graden i omfang går ut over grunnlaget for tildeling av bachelorgraden.

Kandidater som på tidspunktet for innføring av bachelorgraden har gjennomført studier og avlagt eksamener av omfang på minst 3 års normert studietid eller 180 studiepoeng uten å oppfylle kravene til bachelorgraden, gis anledning til å fullføre studiet som cand.mag. innen 31. desember 2004.

Cand.mag.-graden ved Høgskolen i Lillehammer oppheves med virkning fra 1. januar 2005.

§ 7. *Vitnemål og vitnemålstillegg*

For oppnådd bachelorgrad utstedes vitnemål på norsk med angivelse av gradens faglige innhold. Et eget vitnemålstillegg (Diploma Supplement) gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgre utdanningssystemet.

For å kunne tildeles graden bachelor med vitnemål fra Høgskolen i Lillehammer må eksamener med et samlet omfang på minimum 60 studiepoeng være avlagt ved høgskolen.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav a eller b utstedes automatisk til de kandidater som oppfylder kravene.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav c utstedes automatisk til de kandidater som oppfylder kravene og som er tatt opp til et 3-årig bachelorprogram.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav c utstedes etter søknad til de kandidater som oppfylder kravene etter selvvalgt studieprogram. Søkeren må selv dokumentere at kravene er oppfylt.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft den 1. oktober 2002.

24. juni Nr. 742 2002

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 24. juni 2002 med hjemmel i Kronprinsreg.res. av 21. desember 1990 nr. 1017, jf. kgl.res. av 15. desember 2000 nr. 1263. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1 sjette ledd første punktum skal lyde:

For utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen, er det gitt særlige regler i kapittel 8 i loven og denne forskrift, jf. § 172 til § 196.

§ 3 annet ledd bokstav a fjerde punktum skal lyde:

Det er videre et vilkår at

- 1) søkeren omfattes av kvote fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet i samråd med Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Finansdepartementet, eller
- 2) stillingen ikke kan besettes ved innenlandsk arbeidskraft eller arbeidskraft fra EØS- eller EFTA-området.

§ 4a annet ledd skal lyde:

Tilsvarende er det et vilkår for arbeidstillatelse i til sammen inntil to år at søkeren skal være

- a) praktikant (trainee), og at arbeidskontrakten tilfredsstiller vilkår fastsatt av Utlendingsdirektoratet i samråd med Arbeidsdirektoratet. Utlendingsdirektoratet kan gi særskilte retningslinjer for søkere fra regioner fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet i samråd med Utenriksdepartementet og Arbeids- og administrasjonsdepartementet,
- b) au pair, og at arbeidskontrakten tilfredsstiller vilkår fastsatt av Utlendingsdirektoratet i samråd med Arbeidsdirektoratet,
- c) personell på utenlandsk tog, fly, buss og lastebil i internasjonal trafikk,
- d) nødvendig vakt- og vedlikeholdsmannskap på skip i opplag i riket,
- e) på arbeidsferie, og omfattes av avtale om arbeidsferie inngått mellom Norge og Australia, eller
- f) medarbeider i virksomhet som har behov for ufaglært arbeidskraft som midlertidig ikke kan dekkes på det innenlandske arbeidsmarked eller med arbeidskraft fra EØS- eller EFTA-området, og at vedkommende fylkesarbeidskontor samtykker etter nærmere retningslinjer fastsatt av Utlendingsdirektoratet i samråd med Arbeidsdirektoratet. Søkerne må være russiske borgere fra Barentsregionen. Kommunal- og regionaldepartementet fastsetter i samråd med Utenriksdepartementet og Arbeids- og administrasjonsdepartementet hvilke næringer det kan rekrutteres arbeidskraft til etter denne bestemmelsen.

§ 4a nytt femte ledd skal lyde:

Utlending som har hatt tillatelse etter annet ledd bokstav f, kan gis ny tillatelse etter samme bestemmelse etter ett års opphold utenfor riket.

§ 5 første ledd bokstav c oppheves.

§ 5 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Tillatelse etter annet ledd bokstav b og c kan forlenges innenfor ettårsperioden.

§ 5 femte ledd første punktum oppheves.

§ 10 annet ledd bokstav k skal lyde:

- k) omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen med unntak av utlending som nevnt i § 172 annet ledd, er innreist i riket, jf. § 172 første ledd, og søker tillatelse etter lovens kapittel 2, eller

§ 22 tredje ledd skal lyde:

De nærmeste familiemedlemmer til utlending som nevnt i § 4, § 4a med unntak av annet ledd bokstav f, § 5 første ledd bokstav a og b, § 29 fjerde ledd, § 165 fjerde ledd og § 166 sjette ledd kan gis oppholdstillatelse. Familiemedlem til utlending som nevnt i § 4a med unntak av annet ledd bokstav f, kan også gis arbeidstillatelse. Familiemedlem til utlending som nevnt i § 4 annet ledd kan også gis arbeidstillatelse. Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer. Det er en forutsetning at underhold er sikret etter bestemmelsene i § 25.

§ 82 første ledd tredje punktum skal lyde:

Utlending som ikke omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen plikter ved utreise å gi slike opplysninger som er nødvendig som følge av Norges forpliktelser i henhold til Schengen-samarbeidet, jf. Schengen-konvensjonen artikkel 6 nr. 2 bokstav d.

§ 88 annet ledd annet punktum skal lyde:

For utlending som ikke er omfattet av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen skal det i tillegg foretas slik kontroll som er nødvendig som følge av Norges forpliktelser i henhold til Schengen-samarbeidet, jf. Schengen-konvensjonen artikkel 6 nr. 2 bokstav d.

§ 106 tredje ledd skal lyde:

Visumpiktig utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen med unntak av utlending som nevnt i § 172 annet ledd, skal gis besøksvisum. Slik utlending er unntatt fra plikten til å betale gebyr, jf. § 110 siste ledd.

§ 172 skal lyde:

Utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen med unntak av utlending som nevnt i annet ledd, kan uten tillatelse reise inn i riket og ta opphold eller arbeid her i inntil tre måneder, eller inntil seks måneder dersom utlendingen er arbeidssøkende, jf. lovens § 50 første ledd.

Utlending som ikke er EØS- eller EFTA-borger eller familiemedlem, jf. § 180, til slik borger, men som er ansatt hos en tjenesteyter og integrert i et EFTA-lands arbeidsmarked, kan uten tillatelse reise inn i riket og yte tjenester i inntil 90 arbeidsdager pr. kalenderår.

Utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen og som tar opphold eller arbeid i riket ut over tidsperiodene nevnt i første ledd, må ha oppholdstillatelse, jf. lovens § 50 tredje ledd. Utlending som arbeider i riket og som hovedregel returnerer til bopel på annen EØS- eller EFTA-stats område minst én gang i uken, er likevel unntatt fra kravet om oppholdstillatelse. Utlending som nevnt i annet ledd som yter tjenester utover 90 arbeidsdager pr. kalenderår, må ha arbeidstillatelse etter bestemmelsene i lovens kapittel 2.

Utlending som er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse etter tredje ledd, skal senest innen én uke etter at arbeidet er tiltrådt, melde seg for politiet i oppholdsdistriktet. Melding skjer ved personlig fremmøte. Utlendingen må legge frem det reisedokument vedkommende er innreist på og gi alle nødvendige opplysninger.

Første gangs oppholdstillatelse kan søkes etter innreise, jf. loven § 50 fjerde ledd.

§ 174 skal lyde:

Utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen med unntak av utlending som nevnt i § 172 annet ledd, har etter søknad rett til oppholdstillatelse når det reisedokument søkeren er innreist på legges frem og søkeren fyller vilkårene fastsatt i § 175, § 176, § 177 eller § 178, med mindre det foreligger omstendigheter som vil gi grunn til å nekte utlendingen adgang til riket, opphold eller arbeid i medhold av andre regler i loven, jf. lovens § 51 tredje ledd.

Overskriften før § 181 skal lyde:

Fortsatt opphold etter avsluttet yrkesaktivitet i Norge, jf. lovens § 53, EØS-avtalens vedlegg V nr. 4 (forordning (EØF) nr. 1251/70) og EFTA-konvensjonens vedlegg K, tillegg 1 artikkel 4

Ny § 189a skal lyde:

§ 189a. Bestemmelsene i § 181 – § 189 gjelder tilsvarende for EFTA-borgere og deres familiemedlemmer.

§ 191 fjerde ledd skal lyde:

Tillatelsen til visumpliktig utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen, gir adgang til gjentatte innreiser i riket i den tid den gjelder for, jf. § 112 annet ledd.

§ 193 første ledd skal lyde:

Vedtak om fornyelse av oppholdstillatelse treffes av Utlendingsdirektoratet, jf. lovens § 50 femte ledd.

§ 194 første ledd skal lyde:

Oppholdstillatelse til utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen kan tilbakekalles dersom det foreligger forhold som nevnt i lovens § 13, med de begrensninger som følger av lovens § 56 første ledd.

§ 195 første ledd skal lyde:

Utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen, kan bortvises eller utvises når hensynet til offentlig orden eller sikkerhet gjør det nødvendig, jf. lovens § 57 første ledd bokstav c og § 58 første ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

24. juni Nr. 743 2002

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 24. juni 2002 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–15 annet ledd. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–15–8 første ledd skal lyde:

Overskudd på kjøregodtgjørelse etter statens reiseregulativ ved bruk av privat bil i tjeneste regnes ikke som skattepliktig inntekt.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2002.

26. juni Nr. 744 2002**Forskrift om brannfarlig vare.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlige stoffer og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 26, § 27 og § 43 bokstav b, jf. delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 16. juli 2002.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. Formål**

Forskriften skal sikre at håndtering av brannfarlig vare skjer på en slik måte at risikoen for brann, eksplosjon, uhell og ulykker er redusert til et nivå som med rimelighet kan oppnås.

§ 1–2. Saklig virkeområde

Forskriften regulerer alminnelige forhold knyttet til håndtering av brannfarlig vare, samt oppbevaring spesielt.

Forskriften regulerer også lasting, lossing og stasjonær oppbevaring av brannfarlig vare på skip. Annen håndtering av brannfarlig vare om bord på skip, som faller inn under lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v., er unntatt.

Brennevin som kan selges eller skjenkes etter alkoholovens regler er unntatt fra forskriften.

Vedlegget til forskriften er å anse som en integrert del av forskriften.

§ 1–3. Definisjoner

I forskriften skal følgende uttrykk forstås slik:

- Brannfarlig vare:*
- a. Brannfarlig væske – vare i flytende eller halvfast form som har et flammepunkt ved høyst +55 °C samt – uansett flammepunkt – motorbrensel og fyringsolje
 - b. Brannfarlig gass – gass som etter antennelse kan forbrenne i luft, Brannfarlig væske inndelt i følgende klasser:
Klasse A: væske med flammepunkt høyst +23 °C.
Klasse B: væsker med flammepunkt over +23 °C men ikke over +55 °C.
Klasse C: Motorbrensel og fyringsolje med flammepunkt over +55 °C samt de væsker som Direktoratet for brann- og elsikkerhet bestemmer skal regnes som brannfarlig vare.
- Fareklasser:*

Oppstår det tvil om hvilken fareklasse en brannfarlig væske skal henføres til, avgjøres spørsmålet av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

- Flammepunkt:* Den temperatur hvor en væske i et bestemt flammepunktsapparat ved et bestemt lufttrykk avgir så mye damp at det ved tenning skjer en oppflaming over væskeflaten.
- Tilstandskontroll:* En planlagt systematisk undersøkelse eller en automatisk kontinuerlig overvåking av en innretning, for å finne ut om den er i forsvarlig stand for videre bruk.
- Overfyllingsvarsel:* System installert i eller på tank som gir alarm når tanken fylles over et bestemt nivå.
- Overfyllingsvern:* System installert i eller på tank hvor en føler ved et bestemt nivå gir impuls som automatisk stopper væsketilførselen til tanken og gir alarm.
- Oppsamlingsarrangement:* Fysisk arrangement etablert rundt tank eller tankgruppe som på en betryggende måte skal samle opp og/eller lede vekk spill eller lekkasje av brannfarlig væske.
- Oppsamlekum:* Væsketett kum rundt tank eller tankgruppe for oppsamling av spill eller lekkasje av brannfarlig væske.

*Kapittel 2. Alminnelige bestemmelser***§ 2–1. Krav til aktsomhet**

Enhver som håndterer eller oppholder seg i nærheten av rom eller område hvor brannfarlig vare håndteres skal vise aktsomhet og foreta det som er nødvendig for å forebygge fare for brann eller eksplosjon.

Det skal være ryddig og ikke finnes unødvendig brennbart materiale på sted der brannfarlig vare håndteres. Brannfarlig vare må ikke oppbevares i rom eller på sted som tjener som rømningsvei under en brann.

Røyking og bruk av ild eller andre tennkilder er forbudt innenfor områder eller rom hvor brann eller eksplosjon lett kan oppstå.

Det skal treffes nødvendige tiltak for å hindre at det oppstår fare for brann eller eksplosjon ved spill eller lekkasje.

Tank som tas ut av bruk skal sikres mot utilsiktet bruk, og håndteres slik at den ikke skaper fare for skade på liv, helse, miljø og materielle verdier på grunn av brann eller eksplosjon.

§ 2-2. *Krav til bygninger og rom*

Rom som blir brukt til håndtering av brannfarlig vare skal være utført og innredet slik at det ikke oppstår fare for brann eller eksplosjon.

Bygninger hvor det oppbevares brannfarlig vare skal tilfredstille tekniske krav gitt i eller i medhold av plan- og bygningsloven og skal enten ha tilstrekkelig ventilasjon eller utstyres med separat mekanisk ventilasjonsanlegg som sikrer tilstrekkelig utlufting.

§ 2-3. *Krav til innretninger og utstyr m.m.*

Beholder, apparat eller annen innretning som benyttes ved håndtering av brannfarlig vare skal være utformet slik at de er formålstjenlige og sikre, og til enhver tid være i slik stand at det ikke oppstår fare for brann, eksplosjon eller ulykke. De må være produsert av materiale som har egnede egenskaper, og som er tilstrekkelig motstandsdyktig både mot det mediet det er beregnet for samt miljøet rundt.

Montering skal være utført fagmessig og betryggende.

Beholdere, apparat eller annen innretning for brannfarlig vare som Direktoratet for brann- og elsikkerhet bestemmer, må ikke selges, utbys til salg eller brukes uten å være godkjent av direktoratet eller den direktoratet bestemmer.

Produkt som er produsert og kontrollert i overensstemmelse med regelverk som Norge gjennom internasjonal avtale er forpliktet til å følge anses godkjent i henhold til forskriften.

§ 2-4. *Tank i fyrrom*

Tank i fyrrom må plasseres slik at den ikke utsettes for skadelig varmepåvirkning. Tanken skal være av stål, eller annet ikke brennbart materiale.

§ 2-5. *Krav til slokkeutstyr*

Det skal det være slokkeutstyr lett tilgjengelig på steder der brannfarlig vare håndteres.

§ 2-6. *Krav om merking og oppslag om fare*

Der hvor brannfarlig vare forekommer skal det ved merking og skilting opplyses om faren for brann eller eksplosjon.

Det skal være oppslag om forbud mot røyking og bruk av åpen ild eller andre tennkilder på områder eller i rom hvor brannfarlige stoffer forekommer under slike forhold at brann eller eksplosjon lett kan oppstå.

§ 2-7. *Tillatelse til transport i rørledning*

Den som fra havn, opplag eller annet anlegg vil transportere brannfarlig vare i rørledning til mottaking utenfor anleggets område, må ha tillatelse fra Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

Direktoratet for brann- og elsikkerhet skal forelegge søknaden for de kommuner som blir berørt av transporten. Direktoratet for brann- og elsikkerhet kan bestemme at tillatelser til kortere lokal transport skal gis av kommunen.

§ 2-8. *Tillatelse til behandling og omtapping*

Den som vil tilvirke eller bearbeide brannfarlig vare og den som vil bruke slik vare til tilvirkning eller bearbeiding av annen vare, må ha tillatelse dersom mengden brannfarlig vare overstiger det som kan oppbevares uten tillatelse.

Tillatelsen gis av kommunen eller Direktoratet for brann- og elsikkerhet tilsvarende det som gjelder ved tillatelse til oppbevaring etter § 3-4 andre og tredje ledd.

Omtapping fra beholder for brannfarlig gass til annen beholder må ikke foretas uten tillatelse.

Omtapping fra beholder for brannfarlig væske klasse A større enn 300 liter til annen beholder må ikke foretas uten tillatelse. Dette gjelder allikevel ikke når omtapping foregår i forbindelse med tilvirkning eller bearbeiding som er unntatt fra kravet om tillatelse.

§ 2-9. *Søknad – krav om dokumentasjon*

Den som søker om godkjenning eller tillatelse i henhold til forskriften skal gi tilsynsmyndigheten de opplysninger samt fremlegge den dokumentasjon som er nødvendig for å kunne vurdere om godkjenning eller tillatelse skal gis.

§ 2-10. *Varigheten av tillatelse og godkjenning*

Tillatelse og godkjenning gis skriftlig og gjelder inntil videre dersom varigheten ikke er særskilt fastsatt.

For å forebygge fare for brann, eksplosjon eller ulykke kan det fastsettes særlige vilkår for tillatelsen eller godkjenningen.

En tillatelse faller bort dersom den ikke nyttes innen fristen eller 2 år fra den dagen tillatelsen ble gitt, dersom det ikke er satt noen særskilt frist.

Innehaver av tillatelsen skal sende melding til den myndighet som ga tillatelsen dersom tillatelsen ikke lenger nyttes. Tillatelse som ikke nyttes faller bort to år etter opphøret dersom ikke noe annet er fastsatt i tillatelsen.

En tillatelse kan tilbakekalles

- a. når det er gitt uriktige eller mangelfulle opplysninger av vesentlig betydning for tillatelsen,
- b. når de vilkår som er fastsatt i tillatelsen ikke blir overholdt,
- c. når den blir nyttet på en måte som er i strid med lov, forskrift eller lovlig fattede vedtak,
- d. når forhold av sikkerhetsmessig betydning på stedet har endret seg vesentlig etter at tillatelsen ble gitt,
- e. når de sikkerhetsmessige krav som ble stilt, da tillatelsen ble gitt, på noe vesentlig punkt ikke lenger anses for å svare til de krav som bør stilles.

En godkjenning kan tilbakekalles på samme vilkår som nevnt i femte ledd. Typegodkjenning kan dessuten tilbakekalles dersom typegodkjent innretning ikke blir utført i samsvar med godkjenningen.

Er innehaver av tillatelse eller godkjenning avgått ved døden eller gått konkurs kan dødsboet eller konkursboet utøve virksomheten inntil ett år fra dødsfallet eller konkursens åpning, dersom ikke kortere varighet er særskilt fastsatt. Boet skal sende tilsynsmyndigheten melding om at det vil fortsette virksomheten innen en måned fra dødsfallet eller konkursens åpning og plikter å følge de regler som gjelder for virksomheten.

Kapittel 3. Oppbevaring

§ 3–1. Alminnelige krav til oppbevaring

Beholder eller tank for oppbevaring av brannfarlig vare må plasseres på en slik måte at de ikke innebærer noen fare for omgivelsene, og slik at annen virksomhet ikke kan påvirke sikkerheten ved beholderen eller tanken.

Det skal legges til rette for tilgjengelighet i forbindelse med eventuell brannbekjempelse, fremtidig tilstandskontroll og vedlikehold. Anlegg eller lagerplass skal, dersom forholdene gjør det nødvendig, være innhegnet på hensiktsmessig måte.

Brannfarlig gass skal ikke oppbevares på loft eller kjeller. Brannfarlig væske klasse A skal ikke oppbevares på loft.

Eventuelle lufterør fra beholder, apparat eller annen innretning skal føres ut i friluft med mindre annet er særskilt tillatt. Det skal være uhindret adkomst til beholder, apparat eller annen innretning.

§ 3–2. Oppbevaring i bergrom

Anlegg i bergrom skal være sikret på betryggende måte for å hindre lekkasje fra anlegget.

Der grunnvannsnivået sørger for barriere mot utlekking av lagret stoff, må grunnvannsnivået over bergrommet tilsvare stoffets damptrykk ved lagringstemperaturen pluss 20 meter vannsøyle som sikkerhet mot defekter i berget.

§ 3–3. Oppbevaring uten særskilt tillatelse

I boenhet kan det oppbevares inntil:

- a. 55 liter brannfarlig gass og
- b. 5 liter brannfarlig væske klasse A og
- c. 50 liter brannfarlig væske klasse B og
- d. 200 liter brannfarlig væske klasse C.

I frittliggende lagerhus, skur, båthus, garasje eller lignende kan det oppbevares inntil:

- a. 55 liter brannfarlig gass og
- b. 100 liter brannfarlig væske klasse A og
- c. 500 liter brannfarlig væske klasse B og
- d. 500 liter brannfarlig væske klasse C.

Disse mengdene kan fordobles dersom oppbevaringen skjer i egen branncelle.

I butikklokale, lagerrom, verksted, industrilokale eller lignende kan det oppbevares inntil:

- a. 90 liter brannfarlig gass og
- b. 20 liter brannfarlig væske klasse A og
- c. 200 liter brannfarlig væske klasse B og
- d. 500 liter brannfarlig væske klasse C.

Disse mengdene kan fordobles dersom oppbevaringen skjer i egen branncelle.

På lagerplass i det fri eller nedgravd kan det oppbevares inntil:

- a. 500 liter brannfarlig gass og
- b. 300 liter brannfarlig væske klasse A og
- c. 1.650 liter brannfarlig væske klasse B og
- d. 3.000 liter brannfarlig væske klasse C.

Ved oppbevaring på lagerplass i det fri av nevnte varer sammen skal opplaget ligge mer enn 10 meter fra trevegg, brennbar bygning eller brennbart opplag, og det må ikke brukes tennkilder nærmere enn 10 meter. Det samme gjelder dersom det oppbevares gass eller væske klasse A. Oppbevares bare brannfarlig væske klasse B eller klasse C, kan avstanden reduseres til 5 meter. Opplaget kan plasseres ved brannvegg eller tilsvarende, forutsatt at avstand til dør, vindu, kjellernedgang, ventilasjonsåpning eller annen åpning er minst 4 meter. Opplag må plasseres minst 4 meter fra nabogrense og 7 meter fra offentlig ferdselslinje.

Kommunen kan selv om varene tillates oppbevart uten tillatelse, fastsette nærmere vilkår for oppbevaringen eller fastsette begrensinger i eller forbud mot oppbevaring, dersom varene etter forholdene på stedet finnes å medføre særlig fare for brann eller eksplosjon.

I særskilte brannobjekt hvor brann kan medføre tap av mange liv kan ikke brannfarlig vare oppbevares uten tillatelse fra kommunen.

§ 3–4. Krav om tillatelse til oppbevaring

Ved oppbevaring av brannfarlig vare utover tillatt mengde i henhold til § 3–3 må det innhentes tillatelse.

Kommunen kan gi tillatelse til oppbevaring av inntil:

- a. 3.000 liter brannfarlig gass
- b. 6.000 liter brannfarlig væske klasse A
- c. 12.000 liter brannfarlig væske klasse B
- d. 100.000 liter brannfarlig væske klasse C.

For oppbevaring av brannfarlig vare utover disse mengdene må det innhentes tillatelse fra Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

I tillatelsen kan det settes særskilte vilkår for oppbevaringen, herunder stilles krav om tiltak for å hindre brann eller eksplosjon som følge av spill eller lekkasje.

Kommunen kan etter søknad til Direktoratet for brann- og elsikkerhet få delegert myndighet til å gi tillatelse til midlertidig oppbevaring av inntil 14.000 liter brannfarlig gass på byggeplasser.

Kapittel 4. Tilstandskontroll – nedgravd tank for oppbevaring av brannfarlig væske klasse A

§ 4–1. Tilstandskontroll

Det skal gjennomføres tilstandskontroll av alle nedgravde tanker for oppbevaring av brannfarlig væske klasse A, når oppbevaringen er avhengig av tillatelse.

Tilstandskontroll skal enten gjennomføres ved periodisk tilstandskontroll, eller ved et system for automatisk kontinuerlig tilstands-/lekkasjeovervåkning, i henhold til kontrollhyppighet eller funksjonskrav angitt i vedlegg 1.

På grunnlag av tilstandskontrollen skal det, i samsvar med forutsetninger fastlagt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet, bedømmes om tanken er i betryggende stand. Tank som ikke er i betryggende stand skal enten tas ut av bruk eller bringes tilbake til betryggende stand ved hjelp av alminnelig aksepterte metoder.

Resultatet av tilstandskontrollen skal dokumenteres skriftlig. Dokumentasjonen skal oppbevares på brukerstedet slik at den alltid er tilgjengelig for pliktsubjekt, tilsynsmyndighet og den som foretar kontroll.

§ 4–2. Krav til den som foretar kontroll

Den som utfører tilstandskontroll eller vurderer resultatet av denne, skal ha tilstrekkelige kunnskaper om den aktuelle kontrollmetode, og ha tilstrekkelig erfaring i å bedømme resultatet av kontrollen.

Kapittel 5. Oppbevaring av brannfarlig væske i stasjonære utendørs overgrunnstanker

§ 5–1. Overflyllingsvarsel/overflyllingsvern

Tank eller tankgruppe som enkeltvis eller samlet har en oppbevaringskapasitet på mer enn 3 m³ skal være utstyrt med overflyllingsvarsel. For tanker hvor oppflyllingshastigheten er høy eller hvor risikoen for spill er stor skal det monteres overflyllingsvern.

Generelle opplysninger om overflyllingsvarsel/-vern skal sendes tilsynsmyndigheten sammen med søknad om oppbevaringstillatelse. Prinsippet for overflyllingsvarsel/-vern skal være akseptert av tilsynsmyndigheten.

Finner tilsynsmyndigheten at forholdene på oppbevaringsstedet er sikkerhetsmessig ugunstige, kan overflyllingsvarsel/-vern kreves også for tanker mindre enn nevnt i første ledd. Likeledes kan tilsynsmyndigheten fravike kravet om overflyllingsvarsel/-vern når en flyttbar tank i en begrenset periode blir brukt til å levere drivstoff til kjøretøy og maskiner i forbindelse med anleggsvirksomhet o.l., og konsekvensene ved eventuelt spill anses som små.

§ 5–2. Oppsamlingsarrangement

Tanker som nevnt i § 5–1 første ledd for brannfarlig væske, klasse A skal være omgitt av/utstyrt med oppsamlekum eller annet effektivt oppsamlingsarrangement med mindre tilsynsmyndigheten finner at konsekvensene for omgivelsene ved brann eller eksplosjon etter spill eller lekkasje, er små.

Tanker for brannfarlig væske klasse B og C skal være omgitt av/utstyrt med oppsamlekum eller annet effektivt oppsamlingsarrangement, dersom tilsynsmyndigheten finner at konsekvensene for omgivelsene ved brann eller eksplosjon etter spill eller lekkasje er store.

Tanker eller tankgrupper med A-væske skal ikke ha felles oppsamlingsarrangement med tanker eller tankgrupper med B- og C-væsker.

Finner tilsynsmyndigheten at forholdene på oppbevaringsstedet er sikkerhetsmessig ugunstige, kan oppsamlingsarrangement kreves også for tanker eller tankgrupper som er mindre enn nevnt i § 5–1 første ledd.

§ 5–3. Krav til oppsamlingsarrangement

Oppsamlingsarrangement skal være væsketett og utført i egnet materiale, f.eks. betong, stål eller stampet leire. Oppsamlingsarrangement skal motstå vanntrykk ved maksimal oppfylling.

Oppsamlingsarrangement rundt en A-væsketank skal ha kapasitet lik tankens totale rominnhold. Omfatter oppsamlingsarrangementet flere tanker, skal dette ha kapasitet lik hele det totale rominnhold for den største tanken pluss 10% av rominnholdet for hver av de øvrige tanker.

Oppsamlingsarrangementet rundt en B- og en C-væsketank bør ha kapasitet lik tankens totale rominnhold. Omfatter oppsamlingsarrangementet flere tanker, skal dette ha kapasitet tilsvarende det som gjelder A-væsketanker i gruppe.

Avstand fra tank til kumvegg bør være minst 1/5 av tankens høyde, men ikke mindre enn 1 meter.

§ 5-4. Rørbruddsventiler

Finner tilsynsmyndigheten at konsekvensene for omgivelsene ved brann eller eksplosjon etter rørbrudd er store, kan det kreves rørbruddsventiler. Ventilene skal være plassert inne i eventuelt oppsamlingsarrangement, og monteres så nær tanken som mulig.

§ 5-5. Drenering

Oppsamlingsarrangement skal ha dreneringsmulighet med slik kapasitet at vann som samler seg i arrangementet ved nedbør eller ved brannsløkking (sprinkling, overrisling) kan dreneres for å hindre overflom.

Eventuelt oljeholdig overflatevann fra oppsamlingsarrangement må renses før videre utslipp.

Drenering skal ha avstengningsanordning som normalt skal være stengt. Dreneringsventiler for kum skal plasseres og beskyttes slik at de kan betjenes ved brann.

Drenering inkludert avløpssystem skal være slik utført at den ikke tettes av isdannelse, fremmedlegemer o.l.

Bunnen i oppsamlingsarrangementet skal ha fall mot dreneringsåpningen.

Kapittel 6. Avsluttende bestemmelser

§ 6-1. Tilsynsmyndighet

Direktoratet for brann- og elsikkerhet og kommunen fører tilsyn med at bestemmelsene gitt i forskriften blir overholdt.

Ved utøvelsen av tilsynet gjelder bestemmelsene i brann- og eksplosjonsvernlovens § 33 – § 36 på tilsvarende måte.

§ 6-2. Fravik

Direktoratet for brann- og elsikkerhet kan fravike bestemmelsene i forskriften når særlige grunner foreligger, og det ikke strider mot internasjonale avtaler som Norge har inngått.

§ 6-3. Klage

Vedtak fattet av Direktoratet for brann- og elsikkerhet kan påklages til Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

Vedtak fattet av kommunestyret kan påklages til Direktoratet for brann- og elsikkerhet. Før øvrige vedtak fattet av kommunen gjelder forvaltningslovens § 28 annet ledd.

§ 6-4. Reaksjonsmidler

Ved overtredelse av forskriften eller vedtak truffet i medhold av denne, gjelder bestemmelsene i brann- og eksplosjonsvernlovens § 37 – § 40 samt § 42 på tilsvarende måte.

§ 6-5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2002.

Når forskriften trer i kraft oppheves

- Forskrift av 6. desember 1974 nr. 3 om brannfarlig vare.
- Forskrift av 7. desember 1982 nr. 1949 om tiltak for å hindre spill eller lekkasje fra stasjonære utendørs overgrunnstanker for oppbevaring av brannfarlig væske.
- Forskrift av 19. mars 1991 nr. 210 om tiltak for å hindre lekkasje fra nedgravd tank for brannfarlig væske klasse A.
- Forskrift av 21. januar 1999 nr. 29 om myndighetsfordeling i forbindelse med tillatelser til oppbevaring og behandling av brannfarlig vare.

§ 6-6. Overgangsbestemmelser

Tillatelser gitt med hjemmel i forskrifter som nevnt i § 6-5 er fortsatt gjeldende.

Vedlegg 1. Kontrollhyppighet for periodisk tilstandskontroll og funksjonskrav til innretning for automatisk kontinuerlig tilstands-/lekkasjeovervåking

A. Kontrollhyppighet for periodisk tilstandskontroll

Det skal utføres periodisk tilstandskontroll i henhold til følgende tidspunkter:

<i>Tanktype</i>	<i>Tankalder første kontroll</i>	<i>Kontrollintervall</i>	<i>Merknad</i>
Enkeltbunnet ståltank	15 år	5 år	3.
Rekondisjonert ståltank	10 år	5 år	
Dobbeltbunnet ståltank	15 år	5 år	1.
Særlig beskyttet ståltank	20 år	–	2.
GUP-tank	30 år	10 år	

Merknader:

1. For dobbeltbunnet ståltank aksepteres en grundig utført og dokumentert tetthetsprøving av dobbeltbunnen som tilstrekkelig tilstandskontroll.
2. Dette er relativt nyutviklede tanktyper med en antatt holdbarhet som er betydelig bedre enn tradisjonelle enkeltbunnede ståltanker. Det foreligger imidlertid ikke nok erfaringsgrunnlag for fastsettelse av kontrolltidspunkter og -intervaller for disse tanktypene. For å få et godt erfaringsgrunnlag, iverksettes et eget opplegg for tilstandskontroll av disse tanktypene.
Periodisk tilstandskontroll utføres derfor forsøksvis ved 20 års alder. Denne tilstandskontrollen benyttes som erfaringsgrunnlag, sammen med den erfaring man generelt har med tanktypen, for en mulig «endelig» fastsettelse av første kontrolltidspunkt og kontrollintervaller.
3. Dersom påviste korrosjonsskader er små, begrensede og hovedsakelig er utvendige, kan kontrollintervallet forlenges fra 5 til 10 år dersom det installeres et utvendig katodisk beskyttelsessystem og det etterprøves ved potensial- og strømtetthetsmålinger at systemet fungerer.

B. Funksjonskrav til innretning for automatisk kontinuerlig tilstands-/lekkasjeovervåking

En innretning for automatisk kontinuerlig tilstands-/lekkasjeovervåking skal gi alarm før eller når væske lekker ut av tanken og ut i det omkringliggende miljø. Alarm skal gis så hurtig at en lekkasje ikke får konsekvenser som nevnt i § 1–1 og det skal uten ugrunnet opphold gjennomføres lekkasje- og farebegrensende tiltak.

Systemet skal være operativt til enhver tid, og det skal vises ved journal/logg med kalibreringsverdier at dette er tilfelle.

26. juni Nr. 745 2002

Forskrift endring i forskrift om fôrvarer (fôrvareforskriften).

Fastsatt av Landbruksdepartementet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 23. mars 1973 nr. 18 om tilsyn med fôrvarer § 3, jf. Kronprinsreg.res. av 13. juli 1973 nr. 4. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 4. juli 2001 nr. 1164 om fôrvarer (fôrvareforskriften) gjøres følgende endring:

I vedlegg 3 del D nr. 1.0 Antibiotika skal punkt «E 711 Virginiamycin» oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks.

26. juni Nr. 746 2002

Forskrift om endring i forskrift om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om ettergivelse og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på billighetsgrunnlag.

Fastsatt av Finansdepartementet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 42 nr. 5 og § 56 nr. 1 første punktum. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 18. juni 1997 nr. 608 om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om ettergivelse og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på billighetsgrunnlag gjøres følgende endring:

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

For skatt til staten som er fastsatt av Sentralskattekontoret for utenlandssaker treffes avgjørelsen etter første ledd uten innstilling som nevnt i § 42 nr. 1.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2002.

26. juni Nr. 747 2002**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring av reglene i lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv.**

Fastsatt av Finansdepartementet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. § 11. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 17. desember 1997 nr. 1400 til utfylling og gjennomføring av reglene i lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv. gjøres følgende endringer:

§ 4–1 tredje ledd skal lyde:

(3) Fullstendig utfylt oppgjørsblankett returneres skattefuten i Rogaland senest første virkedag etter at trekket er foretatt.

§ 4–2 skal lyde:

Skattefuten i Rogaland er innkrevingsmyndighet for hele riket for krav etter artistskatteloven.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

26. juni Nr. 748 2002**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsgivers regnskapsføring og oppgjør for skattetrekk mv.**

Fastsatt av Finansdepartementet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 12, § 33, § 46 og § 56, jf. lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–4. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 22. desember 1998 nr. 1263 om arbeidsgivers regnskapsføring og oppgjør for skattetrekk mv. gjøres følgende endring:

§ 9 skal lyde:

1. Arbeidsgiver som ikke er bosatt eller hjemmehørende i Norge (dvs. arbeidsgiver som ikke omfattes av skatteloven § 2–1 første ledd og § 2–2 første ledd, skal levere terminoppgaven til skatteoppkreveren i den kommune hvor han har hovedkontor for virksomheten i Norge.

2. Arbeidsgiver som driver varig næringsvirksomhet her i landet uten å ha hovedkontor for denne virksomheten i Norge, skal levere terminoppgaven til skatteoppkreveren i den kommune hvor han driver varig næringsvirksomhet. Arbeidsgiver som nevnt i første punktum som driver næringsvirksomhet i flere kommuner, skal levere oppgaven til skatteoppkreveren i kommune 2312 Sokkel/Utland ved skattefuten i Rogaland.

3. Arbeidsgiver som ikke driver varig næringsvirksomhet i noen kommune her i landet, og arbeidsgiver som ikke driver noen virksomhet her i landet, skal sende terminoppgaven til skatteoppkreveren i kommune 2312 Sokkel/Utland ved skattefuten i Rogaland.

4. Arbeidsgiver som bare driver virksomhet på den norske kontinentalsokkelen, skal levere oppgaven til skatteoppkreveren i kommune 2312 Sokkel/Utland ved skattefuten i Rogaland.

5. Sentralskattekontoret for utenlandssaker kan i det enkelte tilfelle bestemme at arbeidsgiver som nevnt i denne paragraf skal levere terminoppgaven til skatteoppkreveren i en annen kommune, herunder kommune 2312 Sokkel/Utland ved skattefuten i Rogaland.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2002.

26. juni Nr. 749 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 26. juni 2002 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2001 nr. 1519 om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002 § 9. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 20. desember 2001 nr. 1519 om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 7 nr. 2 skal lyde:

2. Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse, jf. § 3 tredje ledd bokstav b, kan maksimalt fiske inntil 400 tonn rund vekt.

Maksimalkvoten på 400 tonn skal også dekke bifangst av sei i trålernes industritrålfiske, jf. Fiskeridepartementets forskrift av 10. oktober 1989 nr. 1103 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild § 19 og § 20. Dersom et fartøy fisker opp sin maksimalkvote på 400 tonn kan fartøyet for resten av året ikke fiske sei som bifangst.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 30 tonn selv om gruppekvoten er oppfisket eller fisket er stoppet.

II

Endringen trer i kraft straks.

26. juni Nr. 750 2002

Forskrift om kasserte kjøretøy.

Fastsatt av Miljøverndepartementet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. kgl.res. av 7. september 1990 nr. 730 og lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 29 og § 33, jf. kgl.res. av 8. juli 1983 nr. 1245 og kgl.res. av 11. juni 1993 nr. 785. Jf. EØS-avtalen vedlegg XX nr. 33 (direktiv 2000/53/EF) og vedtak 2002/151/EF. Kunngjort 16. juli 2002.

Kapittel I: Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å forebygge og redusere miljøproblemer kjøretøy forårsaker når de ender som avfall.

§ 2. Virkeområde

Forskriftens kapittel II, III og VI gjelder for kjøretøy i gruppe M1 og N1 samt trehjulsmotorvogn som ikke er trehjulet motorsykkel, jf. forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Forskriftens kapittel IV gjelder for alle kjøretøy.

Forskriftens kapittel V gjelder for kjøretøy i gruppe M1 og N1, beltemotorsykler, minibusser og busser som er under 6 meter lange og innrettet for transport av inntil 16 personer foruten fører samt for campingbiler og kombinertbiler.

Forskriften gjelder ikke på Svalbard.

§ 3. Definisjoner

- a) Med *produsent* menes enhver, også privatpersoner, som produserer eller importerer kjøretøy til Norge.
- b) Med *behandling* menes enhver aktivitet etter at kjøretøyet er levert til et behandlingsanlegg for kasserte kjøretøy for fjerning av farlige stoffer og videre demontering, deling, fragmentering, gjenvinning eller forberedelse til fjerning av restavfall etter fragmentering (shredder-fluff), eller andre operasjoner som gjøres for gjenvinning eller sluttbehandling av det kasserte kjøretøyet og dets deler.
- c) Med *farlige stoffer* menes kjemiske stoffer og stoffblandinger som kan medføre helse-, miljø-, brann- eller eksplosjonsfare, jf. § 3 i forskrift av 21. august 1997 nr. 996 om klassifisering og merking m.v. av farlige kjemikalier.
- d) Med *demonteringsopplysninger* menes alle opplysninger som er nødvendige for å behandle kasserte kjøretøy på en miljømessig forsvarlig måte, herunder opplysninger om plassering av komponenter og materialer med innhold av farlige stoffer og opplysninger om gjenvinnbarhet.

Kapittel II: Produksjon og import av kjøretøy

§ 4. Utfasing av komponenter

Fra 1. juli 2003 er det forbudt å importere kjøretøy produsert etter 1. juli 2003 som inneholder bly, kvikksølv, kadmium eller seksverdig krom på andre bruksområder enn dem som er unntatt i vedlegg 2 til denne forskrift. Fra samme tidspunkt er det forbudt å produsere slike kjøretøy.

Den som produserer eller importerer kjøretøy med komponenter og materialer som er unntatt fra forbudet i første ledd, jf. vedlegg 2 til denne forskrift, plikter å merke eller på annen måte gjøre identifiserbare de av komponentene og materialene som ved kassering skal fjernes før videre behandling.

§ 5. Informasjonsplikt

Den som ervervsmessig produserer eller importerer kjøretøy plikter å sørge for at det foreligger demonteringsopplysninger for hver type nytt kjøretøy som produseres eller importeres, senest seks måneder etter at kjøretøyet er tilgjengelig for omsetning.

Den som ervervsmessig produserer eller importerer komponenter til kjøretøy skal på anmodning fra virksomheter som driver behandling av kasserte kjøretøyer gi demonteringsopplysninger.

Kapittel III: Retursystem for kasserte kjøretøy

§ 6. Produsentansvar

Produsenter plikter å sørge for miljømessig forsvarlig innsamling og behandling av kasserte kjøretøy i samsvar med kapittel IV i denne forskriften. Plikten for hver produsent omfatter den forholdsmessige andel kasserte kjøretøyer som tilsvarende vedkommendes markedsandel for det norske marked samme år.¹

Produsenter skal innen 1. januar 2006 sørge for at 85 prosent, målt etter vekt, av deres forholdsmessige andel av de kasserte kjøretøyene, jf. første ledd, gjenvinnes, hvorav minst 80 prosentpoeng materialgjenvinnes og resten energiutnyttes.

Produsenter skal innen 1. januar 2015 sørge for at totalt 95 prosent, målt etter vekt, av deres forholdsmessige andel av de kasserte kjøretøyene, jf. første ledd, gjenvinnes, hvorav minst 85 prosentpoeng materialgjenvinnes og resten energiutnyttes.

Produsenter plikter å sørge for tilfredsstillende informasjon til publikum og øvrige berørte aktører om retursystem for kasserte kjøretøy.

Plikten etter denne paragrafen skal oppfylles gjennom deltakelse i godkjent retursystem, jf. § 7 og § 8.

¹ Se § 21.

§ 7. Godkjenning av retursystem

Retursystem for kasserte kjøretøy skal forhåndsgodkjennes av Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger. Det skal godtgjøres at ordningen tilfredsstiller kravene i denne forskriften. Det kan stilles ytterligere vilkår for godkjenningen. Godkjenningen kan trekkes tilbake dersom vilkårene ikke oppfylles.

Enhver skal vederlagsfritt kunne levere til retursystemet ethvert kassert kjøretøy, jf. § 2 første ledd. Retursystemet skal ha god geografisk tilgjengelighet.

Alle produsenter skal ha adgang til å delta i retursystemet og alle deltakerne skal behandles på like vilkår. Det er likevel adgang til å differensiere prisen på deltakelse i systemet avhengig av kostnadene ved å behandle de ulike kjøretøyene.

Det må kunne dokumenteres at retursystemet har tilstrekkelig finansiell sikkerhet.

Enhver kan etablere og drive retursystem for kasserte kjøretøy.

§ 8. Dokumentasjon av deltakelse i retursystem

Den som produserer eller importerer kjøretøy skal kunne dokumentere at de kjøretøy som produseres eller importeres er tilknyttet et godkjent retursystem. Dokumentasjonen skal på forespørsel fremlegges for Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger.

Kapittel IV: Behandling av kasserte kjøretøy

§ 9. Krav til behandlingsanlegg

Den som driver behandlingsanlegg for kasserte kjøretøy må ha særskilt tillatelse fra forurensningsmyndigheten etter forurensningslovens § 11.

Som et minimum skal kravene i vedlegg 1 til denne forskrift tilfredsstilles og komponenter og materialer som er merket eller på andre måter gjort identifiserbare etter § 4 andre ledd skal fjernes.

Kapittel V: Utfylling av vrakmelding og utbetaling av vrakpant

§ 10. Vrakpant

Vrakpant utbetales for kasserte kjøretøy som ble registrert (påskiltet) etter 1. januar 1977 eller ble registrert (påskiltet) tidligere og som fortsatt var registrert 1. januar 1977.

Minstekrav til et panteberettiget vrak er at bilen innleveres til et godkjent behandlingsanlegg med hel, og ikke oppdelt ramme, chassis eller selvbærende karosseri, hvor understellsnummeret er preget.

§ 11. Utbetalingsmyndighet

Utbetaling av pant for kasserte kjøretøy som blir levert til behandlingsanlegg som er godkjent av forurensningsmyndigheten til å skrive ut vrakmelding, foretas av Oslo distriktstollsted.

§ 12. Utfylling av vrakmelding

Ved mottagelse av kassert kjøretøy på behandlingsanlegg skal det fylles ut melding om kjøretøyet på blankett fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet, jf. minstekrav til vrakmelding i vedlegg 3. Opplysning om kjøretøyet sine kjennemerke skal dokumenteres ved forevisning av vognkort, kvittering fra Statens vegvesen, for innleverte skilter eller kvittering for betalt forsikring. Kjøretøyet understellsnummer skal dokumenteres med eventuelt vognkort og kontrolleres mot vraket så fremt det er leselig.

Den som leverer kjøretøyet skal legitimere seg ved forevisning av pass, førerkort eller tilsvarende dokument. Legitimasjonsdokumentets nummer samt person- eller foretaksnummer skal påføres vrakmeldingen.

§ 13. Journalføring og innsending av vrakmelding

Vrakmeldingene skal registreres på behandlingsanleggene i journal i stigende løpenummerorden.

Elektronisk overføring av vrakmeldinger fra behandlingsanleggene skal benyttes for brukere som er godkjent av Toll- og avgiftsdirektoratet. Slike meldinger kan overføres daglig. Overføringen innebærer ikke endringer i plikten til

utfylling og oppbevaring av vrakmeldinger.

Dersom elektronisk overføring ikke benyttes skal vrakmeldingene sendes samlet til Oslo distriktstollsted den 1. og 15. i hver måned.

Faller nevnte dato på lørdag eller helgedag, utskytes avsendelsen til nærmeste følgende virkedag som ikke er lørdag.

§ 14. *Utbetaling av pant*

Oslo distriktstollsted utbetaler vrakpant, når vilkårene for det er til stede, til den som beløpet i følge vrakmeldingen skal betales til. Vrakpantssatsen bestemmes ved de årlige budsjettvedtak i Stortinget.

Utbetalingen skjer på den måten og til den tid som Toll- og avgiftsdirektoratet bestemmer.

§ 15. *Oppbevaring av regnskaper*

Behandlingsanleggenes regnskaper med bilag – herunder kopi av vrakmeldinger og tilhørende journal – skal oppbevares som fastsatt i lov av 13. mai 1977 nr. 35 om regnskapsplikt m.v. § 11.

Kapittel VI: Avsluttende bestemmelser

§ 16. *Rapporteringsplikt*

Produsenter av kjøretøy skal kunne dokumentere hvordan forpliktelsene etter denne forskriften oppfylles. Slik dokumentasjon skal på anmodning fremlegges for Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger.

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger kan fastsette nærmere retningslinjer for rapporteringen.

§ 17. *Tilsyn*

Forurensningsmyndigheten fører tilsyn med at denne forskriften følges. Med forurensningsmyndigheten menes Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger når det gjelder kapittel II og III, og fylkesmannen eller den Miljøverndepartementet bemyndiger når det gjelder kapittel IV.

Toll- og avgiftsdirektoratet, eller den Finansdepartementet bemyndiger, fører tilsyn etter kapittel V i denne forskrift.

§ 18. *Tvangsmulkt*

For å sikre at bestemmelser i denne forskriften eller vedtak truffet i medhold av forskriften overholdes, kan Statens forurensningstilsyn, fylkesmannen og Oslo distriktstollsted treffe vedtak om tvangsmulkt etter produktkontrolloven § 13 eller forurensningsloven § 73 innenfor sine tilsynsområder, jf. § 17.

§ 19. *Klage*

Vedtak truffet av fylkesmannen i medhold av denne forskrift kan påklages til Statens forurensningstilsyn. Vedtak truffet av Statens forurensningstilsyn i første instans, kan påklages til Miljøverndepartementet. Vedtak truffet av Oslo distriktstollsted i medhold av kapittel V, kan påklages til Toll- og avgiftsdirektoratet.

§ 20. *Straff*

Ved overtredelse av denne forskrift eller vedtak truffet i medhold av forskriften kommer produktkontrolloven § 12 eller forurensningsloven kapittel 10 til anvendelse, dersom ikke forholdet omfattes av strengere straffebestemmelser.

§ 21. *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser*

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2002. Fra samme tidspunkt opphører forskrift av 21. april 1978 nr. 12 fastsatt av Miljøverndepartementet om utbetaling av vrakpant for biler og beltemotorsykler.

Frem til 1. januar 2007 gjelder § 6 bare for kjøretøy som er førstegangsregistrert i Norge etter 1. juli 2002. Fra 1. januar 2007 omfatter § 6 alle kjøretøy uavhengig av tidspunkt for registrering.

Vedlegg 1: Tekniske minimumskrav for behandling i samsvar med forskriftens kapittel IV

1. *Områder for lagring (inkludert midlertidig) av kasserte kjøretøy før behandling:*

- fast, ugjennomtrengelig dekke på passende areal med oppsamlingsløsning eller sandfang og oljeutskiller
- utstyr for behandling av avløpsvann i henhold til tillatelse eller tillatelse til overføring av avløp til godkjent anlegg.

2. *Områder for behandling (miljøsanering og forberedelse til videre behandling) skal være utstyrt med:*

- fast, ugjennomtrengelig dekke på passende areal med oppsamlingsløsning eller sandfang og oljeutskiller
- passende arealer for demonterte komponenter, herunder arealer med fast dekke for oppbevaring av oljeforurensede deler som kan benyttes om igjen
- passende beholdere for lagring av batterier (med elektrolyttøytralisering på stedet eller eksternt), oljefiltre samt filtre og kondensatorer som inneholder PCB/PCT
- passende lagertanker til særskilt oppbevaring av væsker fra kasserte kjøretøy; drivstoff, olje, kjølevæske, bremsevæske og eventuelle andre væsker som finnes i det kasserte kjøretøyet
- utstyr for behandling av avløpsvann i henhold til tillatelse eller tillatelse til overføring av avløp til godkjent anlegg.

3. *Krav til miljøsanering. For å redusere mulige forurensninger under videre behandling skal det foretas:*
 - demontering av batteri og tanker for flytende gass
 - demontering eller nøytralisering av mulig eksplosive komponenter (for eksempel kollisjonsputer og beltestrammere)
 - demontering av oljefiltre
 - tapping og separat oppsamling av drivstoff, olje, kjølevæske, bremsevæske, samt alle andre væsker i kasserte kjøretøy med mindre de er nødvendige for ombruk av de aktuelle komponenter
 - demontering av kvikksølvholdige komponenter, der det er mulig.
4. *Krav til miljøsanering. For å fremme gjenvinning skal det foretas:*
 - demontering av katalysatorer
 - demontering av dekk
 - demontering av metallkomponenter som inneholder kobber, aluminium og magnesium, med mindre disse metaller skilles ut i den etterfølgende fragmenteringen
 - demontering av glass og større plastkomponenter med mindre disse materialer skilles ut i den etterfølgende fragmenteringen.
5. Oppbevaring og behandling skal utføres på en slik måte at det i størst mulig grad unngås skader på komponenter som inneholder væsker eller på komponenter og deler som kan gjenvinnes.

Vedlegg 2: Materialer og komponenter som omfattes av bestemmelsene i § 4 andre ledd og § 9 andre ledd

<i>Materialer og komponenter</i>	<i>Skal merkes eller gjøres identifiserbare, jf. § 4 andre ledd og fjernes etter § 9 andre ledd, senest fra og med 1. juli 2003</i>
<i>Bly som legeringskomponent</i>	
1. Stål (inklusive stål belagt med sink) som inneholder høyst 0,35 vektprosent bly	
2. Aluminium som inneholder høyst 0,4 vektprosent bly	
3. Aluminium som inneholder høyst 4 vektprosent bly, i felger, motordeler og vindusheiser	X
4. Kobberlegeringer som inneholder høyst 4 vektprosent bly	
5. Lagerskåler og føringer av bly/bronse	
<i>Bly og blyforbindelser som metall i komponenter</i>	
6. Batterier	X
7. Belegg på innsiden av drivstofftanker	X
8. Støtdempere	X
9. Vulkaniseringsmiddel for høytrykks- og drivstoffslanger	
10. Stabilisatorer i beskyttelsesmaling (farger)	
11. Loddetinn i elektroniske kretskort og andre anvendelsesområder	
<i>Seksverdig krom</i>	
12. Rustbeskyttende belegg på utallige nøkkelkomponenter i kjøretøyet (høyst 2 g pr. kjøretøy)	
<i>Kvikksølv</i>	
13. Lyspærer og instrumentbelysning på dashbordet	X

Bruken av følgende applikasjoner vil med jevne mellomrom bli evaluert:

- bly som legering i aluminium i felger, motordeler og vindusheiser
- bly i batterier
- bly i balansevekter
- elektriske komponenter som inneholder bly bundet i glass eller keramisk materiale
- kadmium i batterier for elektriske kjøretøy,

og det vil på bakgrunn av slike evalueringer bli vurdert om vedlegg 2 skal endres i henhold til dette.

Vedlegg 3: Minstekrav til vrakmeldinger som utstedes i henhold til § 13

1. Navn og adresse samt underskrift og register- eller identifikasjonsnummer (foretaksnummer) på den virksomhet eller det foretak som utsteder vrakmeldingen
2. Navn og adresse på den myndighet som er ansvarlig for tillatelsen (jf. § 9) til den virksomhet eller det foretak som utsteder vrakmeldingen
3. Navn og adresse samt underskrift og register- eller identifikasjonsnummer (foretaksnummer) på den virksomhet eller det foretak som utsteder vrakmeldingen, dersom det gjøres av en produsent, forhandler eller innsamlingsvirksomhet på vegne av en godkjent biloppsamlingsplass
4. Dato for utstedelse

5. Kjøretøyets nasjonalitetsbetegnelse og registreringsnummer (dokumentasjon for registrering vedlegges, eller det vedlegges en erklæring fra den virksomhet eller det foretak som utsteder vrakmeldingen, om at registreringsdokumentet er destruert)¹
6. Kjøretøyets gruppe (M1 eller N1) samt merke og modell
7. Kjøretøyets identifikasjonsnummer (understellsnummer/chassisnummer)
8. Navn, adresse og nasjonalitet på den som leverer kjøretøyet eller eieren, samt dennes underskrift.
 - 1 Dette krav kan fravikes, dersom det som følge av at registreringssystemet er elektronisk ikke finnes et registreringsdokument i papirform.

27. juni Nr. 751 2002

Forskrift om opphevelse av forskrift om avgift til finansiering av kjøp av flytransporttjenester.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 27. juni 2002 med hjemmel i lov av 4. mai 2001 nr. 18 om endringer i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, jf. kgl.res. av 4. mai 2001 nr. 445. Kunngjort 16. juli 2002.

Forskrift av 9. november 1994 nr. 993 om avgift til finansiering av kjøp av flytransporttjenester oppheves straks.

27. juni Nr. 752 2002

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist.

Fastsatt av Helsedepartementet 27. juni 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–10a. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 28. juni 2001 nr. 795 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Stønad er 135 kroner pr. behandling.

For behandling av barn under 7 år ytes en stønad med 230 kroner pr. behandling.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2002.

27. juni Nr. 753 2002

Forskrift om endring i forskrift til utfylling av folketrygdloven § 23–2 nest siste ledd annet punktum om fastsettelse, beregning og oppgjør av ekstra arbeidsgiveravgift av ytelser over bestemte grenser.

Fastsatt av Skattedirektoratet 27. juni 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2 siste ledd, jf. nest siste ledd, jf. delegeringsvedtak av 18. november 1997 nr. 1168. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 4. desember 1997 nr. 1255 til utfylling av folketrygdloven § 23–2 nest siste ledd annet punktum om fastsettelse, beregning og oppgjør av ekstra arbeidsgiveravgift av ytelser over bestemte grenser gjøres følgende endring:

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Ekstra arbeidsgiveravgift på fordel ved opsjon i arbeidsforhold skal ved avgiftsberegningen for innløsnings- eller salgsåret beregnes til det beløpet som avgiften ville ha utgjort dersom opsjonsfordelen var blitt tidfestet med et likt beløp i hvert av inntektsårene fra og med ervervsåret til og med innløsnings- eller salgsåret. Dette gjelder likevel bare når arbeidsgiver har fordel av det.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.

27. juni Nr. 754 2002**Forskrift om skips navn, kjenningssignal, hjemsted, nasjonalitetsbevis mv.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 27. juni 2002 med hjemmel i lov av 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 3, jf. kgl.res. av 14. juni 2002 nr. 540, lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 5 fjerde ledd, § 7, § 8, § 9 og § 11 annet ledd, jf. kgl.res. av 6. oktober 1972 nr. 3, samt Handels- og skipsfartsdepartementets bestemmelser av 6. november 1972 og 10. november 1972 og lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 41 og § 41a, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5. Kunngjort 16. juli 2002.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder norske skip og, så langt den passer, innretninger som nevnt i sjøloven § 33, § 39 og § 507. Forskriften gjelder også for skip som registreres i norsk internasjonalt skipsregister dersom ikke annet uttrykkelig fremkommer av forskriften. Lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten § 7 første ledd annet og tredje punktum gjelder ikke for skip registrert i norsk internasjonalt skipsregister. Forskriften gjelder ikke orlogsfartøyer.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *Fiske- og fangstfartøy*: Fartøy som ervervsmessig benyttes til å fange fisk, herunder hval, sel, tang og tare eller andre levende ressurser i sjøen.
- b) *IMO (International Maritime Organization)*: Den internasjonale skipsfartsorganisasjon.
- c) *Lekter*: Et skrog eller skip uten fremdriftsmaskineri som skal slepes eller skyves ved all forflytning og som anvendes til føring av last.
- d) *Skip*: Skip omfatter i denne forskrift også innretninger som nevnt i sjøloven § 33, § 39 og § 507, med mindre annet uttrykkelig fremgår.

§ 3. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig, og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig.

§ 4. Skipsnavn

Ethvert skip skal ha navn som bestemmes av eieren. Navnet innføres i registeret med latinske bokstaver.

Skriftlig søknad om navneattest etter sjøloven § 7, fremlegges for Sjøfartsdirektoratet.

Sjøfartsdirektoratet skal ved godkjenningen av navnet, påse at det ikke finnes:

- a) registreringspliktige skip, jf. sjøloven § 11 annet ledd,
- b) navneattest nyere enn 5 år som ikke er fremlagt til registrering, eller
- c) navnereservasjon nyere enn 5 år,

på det valgte navn eller navn som ortografisk eller fonetisk er egnet til å forveksles med dette navn.

Selv om det i norsk internasjonalt skipsregister finnes andre skip med samme navn, er dette ikke til hinder for at navnet registreres i norsk internasjonalt skipsregister slik:

- a) eksisterende skip som innføres i registeret kan beholde det navn det har,
- b) nybygg kan få samme navn som eksisterende skip i registeret hvis rederen i løpet av de 5 siste år har anvendt navnet i norsk eller utenlandsk skipsregister.

Anmeldelse til registrering eller melding om navneendring må skje innen 5 år fra attestens utstedelse for at denne skal anses gyldig.

For registrert skip som ikke skal ha navneattest, jf. sjøloven § 7 femte ledd, kan endring av navn meddeles direkte til registerførerene.

Navn tildelt skip i norsk ordinært skipsregister etter sjøloven § 11, skal ikke være til hinder for navn tildelt skip i norsk internasjonalt skipsregister. Navn tildelt skip i norsk internasjonalt skipsregister skal ikke være til hinder for navn tildelt skip i norsk ordinært skipsregister.

§ 5. Kjenningssignal

Skip som er målepliktige skal ha kjenningssignal. Kjenningssignalet tildeles i slike tilfeller av Sjøfartsdirektoratet.

Kjenningssignal skal også tildeles fiske- og fangstfartøy med største lengde på 10,67 meter og derover, ikke-målepliktige skip som skal innføres i skipsregisteret, samt ikke-målepliktige skip som skal ha offentlig sertifikat, eller av annen grunn er målt eller kjenningmålt. For disse skip kan kjenningssignalet tildeles etter en kjenningmåling som konstaterer skipets lengde, bredde og dybde. Ikke-målepliktige fartøyer som skal ha installert radiostasjon om bord, tildeles ikke kjenningssignal med mindre de måles eller kjenningmåles.

Skipets kjenningssignal beholdes uendret så lenge skipet ikke er gått tapt, hugget opp eller ikke lenger er å anse som norsk, jf. sjøloven § 28.

§ 6. IMO identifikasjonsnummer

Skip med en bruttotonnasje på 100 og derover skal være utstyrt med et IMO identifikasjonsnummer for skip. Unntatt fra denne bestemmelse er lektere, fiske- og fangstfartøy, fritidsbåter samt innretninger som nevnt i sjøloven § 33 og § 39.

For nye skip gis IMO identifikasjonsnummer av Sjøfartsdirektoratet samtidig med tildeling av kjenningssignal. Skip som innkjøpes fra utlandet, og som av utenlandsk myndighet er gitt et IMO identifikasjonsnummer, beholder

dette uendret. For skip som er tildelt kjenningssignal, men som ikke er utstyrt med IMO identifikasjonsnummer, gis dette ved utstedelse eller fornyelse av skipets sertifikater.

IMO identifikasjonsnummer skal følge skipet uendret selv om skipet skifter navn eller eier. Identifikasjonsnummeret skal inntas i skipets nasjonalitetsbevis, målebrev og sertifikater utstedt i medhold av sjødyktighetsloven, samt innhugges i skipet på samme måte som kjenningssignalet.

§ 7. *Hjemsted*

Ved innføring i skipsregistrene skal eier, med de begrensningene som er fastsatt i sjøloven § 8 tredje ledd, velge mellom hjemsteder som er godkjent av Sjøfartsdirektoratet.

§ 8. *Nasjonalitetsbevisets innhold*

Nasjonalitetsbeviset skal inneholde opplysninger om skipets navn, kjenningssignal, IMO identifikasjonsnummer, byggested og -år, hjemsted, register samt eierens navn og adresse. Nasjonalitetsbeviset utstedes på formular fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

§ 9. *Utstedelse av nasjonalitetsbevis*

Nasjonalitetsbevis skal for registreringspliktige skip utstedes straks skipet er innført i registeret.

Ved endring av registrert navn, eier eller hjemsted, skal nytt nasjonalitetsbevis utstedes for ombytting med det gamle. Dette gjelder også ikke-registreringspliktige skip for hvilke det på eiers anmodning er utstedt nasjonalitetsbevis.

Er et nasjonalitetsbevis blitt uleselig eller bortkommet, kan nytt nasjonalitetsbevis utstedes av skipsregisterføreren etter skriftlig anmodning fra rederi/skipsfører. Det nye nasjonalitetsbeviset påstemples «duplikat». Dersom nasjonalitetsbeviset er bortkommet, må dette bekreftes av rederi/skipsfører samtidig som det anmodes om nytt nasjonalitetsbevis. Dersom nasjonalitetsbeviset er ødelagt, skal det ødelagte dokumentet innsendes sammen med anmodning om utstedelse av nytt dokument. Kommer tapt nasjonalitetsbevis til rette etter at nytt nasjonalitetsbevis er utstedt, skal rederiet/skipsføreren omgående returnere duplikatet til skipsregisterføreren.

Gjenpart av utstedt nasjonalitetsbevis skal oppbevares hos Skipsregistrene.

§ 10. *Utlevering og oppbevaring av nasjonalitetsbevis*

Nasjonalitetsbeviset skal utleveres til rederen/skipsføreren eller den han har bemyndiget. Dokumentet kan også utleveres gjennom Sjøfartsdirektoratets stasjon eller vedkommende tollsted hvor dette er hensiktsmessig. Befinner skipet seg i utlandet, skal nasjonalitetsbeviset sendes rederen for videresending til skipsfører.

Rederiet skal sende skriftlig bekreftelse til skipsregisteret på at nasjonalitetsbeviset er mottatt. Rederiet skal videre påse at eventuelt ombordværende nasjonalitetsbevis eller midlertidig nasjonalitetsbevis blir returnert til registeret.

På registreringspliktige skip og skip i utenriksfart skal originalt nasjonalitetsbevis alltid oppbevares om bord.

§ 11. *Midlertidig nasjonalitetsbevis*

Dersom et skip ved utstedelse av nasjonalitetsbevis befinner seg i utlandet, og endelig nasjonalitetsbevis ikke kan ventes å nå frem for skipets avgang, kan midlertidig nasjonalitetsbevis utstedes ved vedkommende utenriksstasjon etter instruks i hvert enkelt tilfelle fra Sjøfartsdirektoratet.

Før det midlertidige nasjonalitetsbeviset kan utstedes for skip som skal registreres i norsk skipsregister, skal Builders Certificate for nybygg eller Bill of Sale for innkjøp av eksisterende skip fremlegges for utenriksstasjonen. Videre skal slettelssattest fra skipsbyggingsregisteret fremlegges dersom nybygget har vært innført i skipsbyggingsregisteret. Dersom skipet har vært registrert i skipsregisteret i skipets tidligere hjemland, skal slettelssattest fra dette lands skipsregister fremlegges.

Midlertidig nasjonalitetsbevis kan i særlige tilfelle utstedes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 12. *Påføring av endringer på målebrev og eventuelle andre skipspapirer*

Skip som befinner seg i Norge:

- a) Hvis skipets målebrev eller identitetsbevis legges frem for skipsregisterfører for endring av navn, eier eller hjemsted, skal registerføreren påføre endringene i målebrevet eller identitetsbeviset og sende melding til Sjøfartsdirektoratet.
- b) Er endringen ikke påført skipets målebrev ved registreringen, plikter skipsføreren å oppsøke en av Sjøfartsdirektoratets stasjoner og fremlegge nasjonalitetsbeviset for påføring av endringer i målebrevet.

Skip som befinner seg i utlandet:

- a) Når skipsføreren har mottatt nytt eller midlertidig nasjonalitetsbevis, plikter denne å oppsøke nærmeste utenriksstasjon og fremlegge nasjonalitetsbeviset for påtegning på målebrev og nødvendige øvrige skipspapirer. Melding om at slik påtegning er gitt på målebrevet skal utenriksstasjonen sende Sjøfartsdirektoratet.

§ 13. *Merking*

Det tildelte kjenningssignal skal innhugges i skipet slik som bestemt i de til enhver tid gjeldende forskrifter om måling av fartøyer.

Skip med en bruttotonnasje på 10 og derover som innføres i skipsregisteret, skal ha navnet anbrakt på hver side. I akterspeilet skal både navnet og hjemstedets navn fremkomme. Bokstavene skal være lett leselige og minst 15 cm høye.

§ 14. *Melding til Sjøfartsdirektoratet*

Skipsregistrene skal uten opphold sende melding til Sjøfartsdirektoratet om nyregistreringer av skip, registrerte endringer vedrørende navn, eierforhold eller hjemsted samt slettelse. Plikten til å sende melding gjelder tilsvarende for innretninger som nevnt i § 1 i denne forskrift.

§ 15. *Uthugging av kjenningssignal mv.*

Når et skip selges til utlandet skal kjenningssignalet uthugges ved at en strek hugges over signalet. IMO identifikasjonsnummer skal ikke uthugges.

Skal skipet overtas i norsk havn, skal rederiet innlevere skipets målebrev eller identitetsbevis, sertifikat om forsikring eller annen økonomisk sikkerhet for ansvar for skade ved oljesøl samt øvrige norske skipspapirer og bekreftelse på at kjenningssignalet er uthugget, til Sjøfartsdirektoratet. Nasjonalitetsbeviset sendes til skipsregistrene.

Skjer overleveringen i utenlandsk havn, skal ovennevnte dokumenter innleveres til vedkommende norske utenriksstasjon.

Internasjonale sikkerhets sertifikater for konstruksjon av lasteskip, for utstyr på lasteskip og for radiotelegraf/telefon kan overlates ny eier. Det samme gjelder internasjonalt lastelinjesertifikat når dette er gitt påtegning om ugyldighet på grunn av overføring til fremmed stats flagg av vedkommende anerkjente besiktelsesinstitusjon med lastelinjemyndighet, Sjøfartsdirektoratet eller norsk utenriksstasjon.

For lasteskip med en bruttotonnasje på 500 og derover registrert i norsk internasjonalt skipsregister, skal skipets klaseselskap ta hånd om skipets SOLAS-sertifikater.

§ 16. *Skip som tilhører staten*

Skip som tilhører staten er unntatt fra registreringsplikt med mindre de nyttes i ervervsøyemed.

§ 17. *Straff*

Forsettlig og uaktsom overtredelse av denne forskrifts § 10 annet ledd, § 12 og § 15 annet og tredje ledd straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov § 339 nr. 2. Overtredelse av § 6, § 10 tredje ledd og § 13 straffes med bøter i henhold til samme lovs § 419.

§ 18. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. juli 2002. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 27. oktober 1980 nr. 3 om skips nasjonalitetsbevis, navn, hjemsted, kjenningssignal og om skipsmatrikkelen fastsatt av Sjøfartsdirektoratet og forskrift av 26. juni 1987 nr. 554 om navn for skip i norsk internasjonalt skipsregister, fastsatt ved kgl.res., fremmet av Handels- og skipsfartsdepartementet.

28. juni Nr. 755 2002

Forskrift om endring i forskrift om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele.

Fastsatt av Kystdirektoratet 28. juni 2002 med hjemmel i lov av 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 7 annet ledd. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele gjøres følgende endringer:

§ 17 bokstav a skal lyde:

- a) Vedlegg A 11: Skiltet forbyr sjøfarende å seile/kjøre fortere enn oppgitt fart i knop.

§ 21 skal lyde:

Eksisterende godkjente sjømerker og skilt som ikke tilfredstiller kravene etter denne forskriften, kan benyttes inntil de må skiftes ut med nye. Utskifting må i alle tilfeller være foretatt innen 1. juli i år 2007.

Kystdirektoratet kan gi pålegg om at utskifting skal finne sted tidligere.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

28. juni Nr. 756 2002**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.**

Fastsatt av Finansdepartementet 28. juni 2002 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 16–40 sjuende ledd. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 16–40–2 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Videre omfattes virksomhet der resultatene fra industriell forskning omsettes i en plan, et prosjekt eller et utkast til nye forbedrede produkter, produksjonsprosesser eller tjenester, samt utvikling av en første prototype eller pilotprosjekt som ikke kan utnyttes kommersielt.

§ 16–40–5 femte ledd skal lyde:

(5) Dersom skattyter mottar annen offentlig støtte, må det fremgå av revisorbekreftet dokument at summen av den offentlige støtten til prosjektet ikke overskrider høyeste tillatte samlet støtte i henhold til kapittel 14.5 i retningslinjene for statsstøtte fastsatt av EFTAs overvåkningsorgan.

II

Endringene trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.

28. juni Nr. 757 2002**Forskrift om endring i forskrift om tilskott til mjølkeproduksjon.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 28. juni 2002 med heimel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 26. august 1999 nr. 965 om tilskott til mjølkeproduksjon blir det gjort følgende endringer:

Overskriften «I. Allmenne reglar» blir oppheva.

§ 2 og § 3 skal lyde:

§ 2. Definisjonar

I denne forskrifta forstår ein med:

- 1) *Bruk*: Landbrukseigedom som er nytta, eller som kan nyttast til jord- og/eller skogbruk. Alt som høyrer til same eigar i ein kommune, høyrer til same bruk utan omsyn til om den omfattar fleire matrikkelnummer.
- 2) *Meieriselskap*: Juridisk eining som kjøper eller på annan måte tek i mot mjølk, fløyte eller myse til vidare foredling eller produksjon av mjølkeprodukt. Småskala foredling av geitemjølkk etter forskrift om produksjonsrettigheter til lokal foredling av geitemelk¹ blir likevel ikkje omfatta.
- 3) *Direkte sal*: Omsetning av mjølk og/eller foredla mjølkeprodukt frå mjølkeprodusent til andre enn meieriselskap.
- 4) *Heimeforedling*: Foredling av eigenprodusert mjølk på eige bruk, eigen seter eller felleseter.
- 5) *Småskala foredling*: Samarbeid mellom fleire bruk om foredling av geitemjølkk avgrensa opp til 200.000 liter pr. år, jf. forskrift om produksjonsrettigheter til lokal foredling av geitemelk § 6.

¹ Jf. forskrift av 26. september 2001 nr. 1122 om produksjonsrettigheter til lokal foredling av geitemelk.

§ 3. Virkeområde

Denne forskrifta gjeld tilskott til produksjon av ku- og geitemjølkk innafor kvote som blir:

1. levert frå mjølkeprodusent til meieriselskap,
2. nytta til heimeforedling av fløyte, fjell- og gardssmør, gards- og seterost for vidare levering til meieriselskap,
3. nytta til heimeforedling og selt direkte,
4. nytta til småskala foredling etter forskrift om produksjonsrettigheter til lokal foredling av geitemelk.

Forskrifta gjeld og tilskott til produksjon av ku- og geitemjølkk utanfor kvote som blir nytta til heimeforedling og selt direkte. Slik produksjon må ha blitt gjeve fritak frå overproduksjonsavgift, jf. forskrift av 29. juni 1999 nr. 763 om omsetningsavgift på jordbruksvarer, og om overproduksjonsavgift på mjølk § 4.

Forskrifta gjeld og tilskott til produksjon av geitemjølkk etter forskrift av 26. september 2001 nr. 1122 om produksjonsrettigheter til lokal foredling av geitemelk.

§ 5 første ledd blir oppheva.

§ 5 nåværande andre til fjerde ledd blir nytt første til tredje ledd.

§ 5 nytt første ledd første kolon skal lyde:

Tilskott kan gis til mjølkeprodusent for mjølk og mjølkeprodukt som er:

§ 6 andre ledd skal lyde:

Mjølkeprodusenten må vere medlem av husdyrkontrollen.

Overskriften «II. Fastsetjing av tilskott» blir oppheva.

§ 10 skal lyde:

Det gis et grunntilskott på 184,4 øre pr. liter geitemjølk.

Overskriften «III. Reglar om utbetaling» blir oppheva.

§ 11 skal lyde:

Statens landbruksforvaltning betalar ut tilskott til kvart meieriselskap. Statens landbruksforvaltning kan betale ut tilskott å konto til kvart meieriselskap basert på prognosar for vedkomande månad og justere det for tidlegare utbetaling.

Meieriselskapet betalar tilskottet vidare til mjølkeprodusentane. I den avrekninga som selskapet gjer overfor mjølkeprodusentane skal storleiken på tilskotta gå fram, og det skal opplyst kor store tilskottssatsane er.

Ved heimeforedling og direkte sal eller småskala foredling etter forskrift om produksjonsrettigheter til lokal foredling av geitmelk, jf. § 6, kan Statens landbruksforvaltning betale ut tilskott via meieriselskap på grunnlag av innsendte rapporteringsskjema frå mjølkeprodusenten. Det skal skje ei avstemming på grunnlag av næringsoppgåva med vedlegg spesifisert av Statens landbruksforvaltning. Statens landbruksforvaltning betalar ut tilskott direkte til mjølkeprodusent i dei tilfelle rapporteringsavtale med meieriselskap ikkje føreligg. Mjølkeprodusent som rapporterer direkte til Statens landbruksforvaltning kan få utbetalt tilskott ein gong pr. halvår.

Statens landbruksforvaltning kan utbetale eit samla tilskott til grupperingar av meieriselskap som syter for utbetaling til kvart enkelt selskap og til grupperingar av mjølkeprodusentar som samarbeider om småskala foredling jf. § 2 nr. 3.

§ 13 skal lyde:

Er det betalt ut tilskott utan at vilkåra i forskrifta er oppfylte, skal tilskottet verte betalt attende.

Dersom tilskottet ikkje blir betalt attende, og vedkommande mjølkeprodusent framleis leverer mjølk, kan Statens landbruksforvaltning, eller den det gjev fullmakt, motrekne dette i seinare tilskottsutbetalingar.

For mjølkeprodusentar som har slutta med mjølkeproduksjon, kan uteståande krav, i henhold til § 14 tredje ledd i forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket, bli motrekna mot produksjonstilskott, eller bli kravd inn på annan måte. Det kan krevjast forsinkingsrente¹ frå utbetalingstidspunktet til tilbakebetaling skjer.

Er det ikkje betalt omsetningsavgift eller overproduksjonsavgift på mjølk,² kan desse avgiftene bli motrekna i tilskott gitt i medhald av denne forskrifta.

1 Jf. lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

2 Jf. forskrift av 20. desember 1996 nr. 1343 om innkreving av omsetningsavgift og overproduksjonsavgift.

Overskriften «IV. Ymse føresegner» blir oppheva.

§ 14 femte ledd skal lyde:

Statens landbruksforvaltning kan gi grupperingar av meieriselskap og mjølkeprodusentar som samarbeider om småskala foredling høve til samla rapportering.

§ 14 sjuande ledd skal lyde:

Meieriselskap og mjølkeprodusent skal syte for at oppgåver og annan dokumentasjon som vert gitt som grunnlag for utbetaling er i samsvar med forskrifta.

§ 15 skal lyde:

Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at reglane i denne forskrifta blir overheldt, og kan herunder foreta stedleg kontroll. Meieriselskap og mjølkeprodusent pliktar å yte bistand ved slik kontroll.

Grunnlagsmaterialet for innleverte oppgåver etter § 14 skal vere tilgjengeleg for ettersyn. Meieriselskap og mjølkeprodusent pliktar å gje alle naudsynte opplysningar som Statens landbruksforvaltning krev.

§ 17 skal lyde:

Vedtak som er fatta etter denne forskrifta kan bli klaga inn for Landbruksdepartementet etter reglane i lov av 10. februar 1967 (forvaltningslova) kap. VI. Klage må bli send via Statens landbruksforvaltning.

II

Endringane trer i kraft 1. juli 2002.

28. juni Nr. 758 2002**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til landbruksvikarvirksomhet.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 28. juni 2002 i medhold av jordbruksoppgjøret og med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 4. desember 1998 nr. 1557 om tilskudd til landbruksvikarvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Tilskuddet skal bidra til at kommunene ansetter landbruksvikarer for å bedre husdyr- og planteproduzentens tilgang på avløser først og fremst ved akutte krisetjenester.

§ 3 nr. 2 skal lyde:

2. Bruk av landbruksvikar

Landbruksvikaren skal yte hjelp når husdyr- og planteproduzenten av særlige grunner ikke kan utføre arbeidet i foretaket. Landbruksvikar benyttes først og fremst i krisesituasjoner og skal være tilgjengelig på kort varsel. Landbruksvikaren kan ut over avløsning ved særlige grunner nyttes til all annen avløsning. Den daglige leder av ordningen prioriterer bruken av landbruksvikaren.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

28. juni Nr. 759 2002**Forskrift om endring i forskrift om tilskott til avløsning.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 28. juni 2002 i medhold av jordbruksoppgjøret og med heimel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 23. november 1998 nr. 1086 om tilskott til avløsning blir det gjort følgende endringer:

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. Definisjonar

I denne forskrifta forstås ein med:

- 1) *Avløysarlag*: definisjonen i § 2 i forskrift om administrasjonstilskott til avløysarlag gjeld.
- 2) *Avløysarring*: to eller fleire foretak som har gått saman om å tilsetje felles avløysar. Ringen må ha styre og vedtekter som er godkjende av kommunen. Fellesbeite for mjølkeproduksjon som er organisert på same måte, kan reknast som avløysarring i beitesesongen.

§ 3. Generelle vilkår for tilskott

Tilskott etter denne forskrifta kan gis til avløsning i foretak som har rett til produksjonstilskott etter forskrift om produksjonstilskott i jordbruket § 3 og § 4. Tilskott kan også gis til foretak med pelsdyr- eller bihold dersom foretaket er registrert som merverdiavgiftspliktig etter lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28 samt kan levere årsoppgave som landbruksforetak etter samme lov § 31. Foretak med bihold kan likevel bare gis tilskott til avløsning ved sjukdom.

Det kan ikkje gjevast tilskott til skolar og andre offentlege og private institusjonar.

§ 4. Krav til arbeidstilhøve og avløysar

Avløysinga må ordnast som eit arbeidsgjevar-/arbeidstakartilhøve. Foretaket kan overlate arbeidsgjevaransvaret til eit avløysarlag, ein avløysarring eller kommunen.

Avløysar må vere minst 16 år.

Avløysar kan ikkje vere:

- 1) ein som har næringsinntekt frå foretaket,
- 2) ektemake/sambuar til ein som har næringsinntekt frå foretaket,
- 3) praktikant,
- 4) ein tilsett som foretaket får «lønnstilskudd til arbeidsgivere» for.

§ 6 blir oppheva.

§ 7, § 8 og § 9 skal lyde:

§ 7. Grunnlaget for fastsetjing av tilskott

Husdyrslag og vekstgrupper som dannar grunnlag for avløysartilskott, maksimalt tilskottsbeløp pr. foretak, nedre grense for krav til tilskott samt satsane blir fastsett i jordbruksoppgjøret.

Grunnlaget for fastsetjing av maksimalt tilskott er dyretalet på driftseininga pr. 1. januar same år. For slaktegrisar, livdyr gris (levande vekt over 50 kg), gjæser, kalkunar, ender, livkyllingar og slaktekyllingar blir tal slakta dyr og/eller tal selde livdyr i føregåande år lagt til grunn for fastsetjing av maksimalt tilskott pr. driftseining. Det kan også givast tilskott for livkalkun definert som kalkun hos oppalar tenkt for sal, og der kalkunen kan vere inntil 28 veker gamal.

Blir husdyrbruket driven av ulike foretak i løpet av avløysaråret, blir tilskottet fordelt mellom foretaka etter den månaden skiftet skjer. Foretaket må sjølv melde frå om skiftet til kommunen. Maksimalt tilskott blir gjort gjeldande som grunnlag for tilskott frå og med månaden etter det er fastsett og ut året.

§ 8. *Tilskott til foretak som er samdrifter i mjølkeproduksjon*

Kravet om at avløysinga må ordnast som eit arbeidsgjevar-/arbeidstakartilhøve jf. § 5 gjeld ikkje for samdrifter i mjølkeproduksjon. Det er ikkje krav om dokumentasjon av utgifter for samdrifter i mjølkeproduksjon. Foretak som eiges helt eller delvis av deltakar i samdrift i mjølkeproduksjon, kan utan omsyn til det som elles følgjer av denne forskrift gjevast tilskott til avløysing ved ferie og fritid for andre dyreslag enn storfe, dersom desse dyra ikkje inngår i driftsfellesskap med samdriftas verksemd.

§ 9. *Søknadsfrist*

Frist for søknad om delutbetaling er 20. januar i avløysaråret. Frist for søknad om sluttutbetaling er 20. januar året etter. Ved delutbetaling kan det til saman utbetalast inntil 75% av det maksimale tilskottet som foretaket kan gis.

§ 10 tredje ledd skal lyde:

Foretaket plikter å gi nødvendig dokumentasjon av utgifter ved kontroll. Statens landbruksforvaltning fastset nærare retningslinjer for dette.

§ 11 blir oppheva.

§ 12, § 13 og § 14 skal lyde:

§ 12. *Definisjonar*

I denne ordninga forstår ein med:

- 1) *Sjukdom mv.:* sjukdom, svangerskap/fødsel, dødsfall, sivilforsvarsøving, når foreldre må følgje barn under 12 år eller funksjonshemma barn under 16 år til sjukehus, og når foreldre er heime med barn under 16 år som har ein kronisk sjukdom.
- 2) *Onnetid:* perioden 15. april – 1. oktober.

§ 13. *Årsak til å få tilskott m.m.*

Det kan ystast tilskott til foretak for leige av avløysar ved:

1) *Sjukdom:*

Retten til tilskott opphører når den som treng avløysing har vore sjukemeldt i til saman 365 dagar i dei siste tre åra. Vedkommande får igjen rett til tilskott når han har vore heilt arbeidsfør i 26 veker. Fylkesmannen kan gjere unntak frå krava i særlege tilfelle.

2) *Svangerskap/fødsel:*

Retten gjeld i inntil 42 veker (294 dagar) ved 100%, eller 52 veker (364 dagar) ved 80% tilskott. Den som treng avløysing må på førehand avtale kva for alternativ han ønskjer. Dei to alternativa kan ikkje kombinerast.

Det blir kravd at mora må ha vore i arbeid som brukar i minst 6 av dei siste 10 månadene før fødselen. Fylkesmannen kan gjere unntak frå dette kravet i særlege tilfelle. Dersom både mora og faren er brukar, er det valfritt om det er mora eller faren som søkjer om tilskott.

Avløysinga ved 100% regelen skal skje i samanheng innafor eit tidsrom på 12 veker før fødsel og 39 veker etter, men til saman ikkje meir enn 42 veker. Ved 80% regelen innafor eit tidsrom på 12 veker før fødsel og 49 veker etter, men til saman ikkje meir enn 52 veker. I begge høve må 3 veker takast før fødselen. Fylkesmannen kan gjere unntak frå dette kravet i særlege tilfelle.

Dersom barnet døyr eller foreldra ikkje har omsorga for barnet, kan mora få tilskott for tidsrommet frå fødselen og inntil 6 veker etter fødselen. Dersom mora ikkje nyttar ordninga, kan faren få refusjon i inntil 14 dagar dersom han bur på driftseininga saman med mora.

Faren kan få tilskott i inntil 14 dagar i samband med fødsel, dersom han bur saman med mor og barn på driftseininga og mora ikkje nyttar ordninga. Avløysinga skal skje i samanheng innafor tidsrommet frå to veker før fødselen til tre veker etter at mora er komen heim frå fødestue/sjukehus.

3) *Adopsjon av barn under 15 år:*

Då gjeld same regel som ved fødsel. Barnet kan ikkje vere stebarn.

4) *Følgje av sjukt barn:*

Følgje av sjukt barn under 12 år eller funksjonshemma barn under 16 år til behandling på sjukehus eller institusjon inntil 20 dagar pr. år for kvar av foreldra. Einslege foreldre kan få inntil 40 dagar pr. år. Fylkesmannen kan i særlege tilfelle forlengje perioden. Foreldre med barn under 16 år som har ein kronisk sjukdom, kan kvar få tilskott for inntil 20 dagar pr. år (40 dagar for einslege) når barnet er sjukt.

5) *Sivilforsvarsøving:*

Retten gjeld dei dagane søkjar har teke del i øvinga.

6) *Dødsfall:*

Ved dødsfall kan attlevande ektemake/sambuar, barn eller foreldre gjevast tilskott i inntil 8 veker etter dødsfallet. Sjukepengar skal ikkje trekkjast i dette høvet. Fylkesmannen kan i særlege høve forlenge perioden det ytast tilskott.

§ 14. *Vilkår for avløysartilskott ved sjukdom*

Den som treng avløsning må:

- ha ein næringsinntekt frå jordbruk/gartneri mv. på minimum ein 1/2 G. Statens landbruksforvaltning fastsett nærare reglar for dette,
- vere sjukemeldt mv. utover den delen det mottas stønad for dersom han mottar ytingar under medisinsk rehabilitering¹ eller ytingar under yrkesrettet attføring² og/eller mottar uførepensjon,³
- motta mindre enn 75% attføring/rehabilitering og/eller uførepensjon,
- ikkje ha fylt 70 år.

Fylkesmannen kan etter særskilt vurdering la nyetablerte og andre som av spesielle grunner ikkje tilfredsstiller krava til næringsinntekt, få rett til tilskott ved avløsning.

1 Jf. lov om folketrygd kap. 10.

2 Jf. lov om folketrygd kap. 11.

3 Jf. lov om folketrygd kap. 12.

§ 15 første ledd nummer 5 blir oppheva.

§ 16 skal lyde:

Ved delvis sjukmelding skal maksimal dagsats for ordninga og foretaket sin maksimale dagsats reduserast etter sjukemeldingsgraden.

§ 17 første ledd nr. 1 skal lyde:

- ytingar frå folketrygden ved sjukdom mv. som den som treng avløsning kan få (medrekna frivillig tilleggspensjon)

§ 17 første ledd nr. 4 skal lyde:

- tapt arbeidsforteneste som den som treng avløsning får refundert

§ 20 skal lyde:

§ 20. *Saksbehandlings- og sanksjonsreglar*

Reglane i § 9 – § 14 i forskrift om produksjonstilskott i jordbruket gjeld så langt dei passar. Tilskottet kan etter brukar sin oppmoding utbetalast gjennom avløysarlag og avløysarringar.

II

Endringane trer i kraft 1. juli 2002.

28. juni Nr. 760 2002**Forskrift om endring i forskrift om overvåking av innførselen av visse landbruksvarer under den norske GSP-ordningen ved bruk av automatiske innførselstillatelser.**

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 28. juni 2002 med hjemmel i Stortingets vedtak av 16. juni 1995 nr. 587, kgl.res. av 30. juni 1995 nr. 600 og forskrift av 30. juni 1995 nr. 626. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 30. juni 1995 nr. 627 om overvåking av innførselen av visse landbruksvarer under den norske GSP-ordningen ved bruk av automatiske innførselstillatelser gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Denne forskrift omfatter innførsel under den norske GSP-ordningen av de varer som er opplistet i vedlegget¹ til denne forskriften.

1 Utelatt. Kan fås ved henvendelse til Toll- og avgiftsdirektoratet, Postboks 8122 Dep, 0032 Oslo, tlf. 22860300.

§ 6 skal lyde:

For de varer som er omfattet av vedlegget nevnt i artikkel 2 kan utstedelse av GSP-innførselstillatelser stanses når indikativt tak er nådd. For varer omfattet av vedlegget kan utstedelse av GSP-innførselstillatelser opphøre dersom sikkerhetsmekanismen som beskrevet i St.prp.nr.122 (1970–1971) har kommet til anvendelse.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

28. juni Nr. 761 2002**Vedtak om nye terskelverdier for forsyningssektoren år 2002 og 2003.**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 28. juni 2002 med hjemmel i forskrift av 16. desember 1994 nr. 1110 om gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XVI punkt 4 om samordning av innkjøpsreglene for oppdragsgivere innen vann- og energiforsyning, transport og telekommunikasjon (forsyningssektorene) § 12 nr. 15. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVI nr. 4 (direktiv 93/38/EØF). Kunngjort 16. juli 2002.

I

<i>Forskrift av 16. desember 1994 nr. 1110 om gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XVI punkt 4 om samordning av innkjøpsreglene for oppdragsgivere innen vann- og energiforsyning, transport og telekommunikasjon (forsyningssektorene)</i>	<i>Terskelverdi</i>
Vare- og tjenestekjøp foretatt av oppdragsgivere innen transport, drikkevanns- og energiforsyning (forsyningsforskriften § 12 nr. 1 bokstav a og § 20 nr. 1 bokstav b)	3.200.000
Vare- og tjenestekjøp foretatt av oppdragsgivere innen telekommunikasjon (forsyningsforskriften § 12 nr. 1 bokstav b og § 20 nr. 1 bokstav b)	4.800.000
Årlig veiledende kunngjøring om planlagte vare- og tjenestekjøp (forsyningsforskriften § 19 nr. 1 bokstav a og bokstav c)	6.000.000
Alle oppdragsgivers bygge- og anleggsarbeider (forsyningsforskriften § 12 nr. 1 bokstav c)	40.500.000
Årlig veiledende kunngjøring for bygge- og anleggsarbeider (forsyningsforskriften § 19 nr. 1 bokstav b)	40.500.000
Delarbeid (bygg- og anlegg) som kan unntas EØS-kunngjøring (forsyningsforskriften § 12 nr. 12)	8.100.000

II

Vedtaket trer i kraft straks, med virkning fra 1. januar 2002.

28. juni Nr. 762 2002**Delegering av myndighet til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen etter forskrift om forbud mot bruk av legemidler m.m. til og visse former for behandling av konkurransehest («doping») § 1 fjerde og femte ledd.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 28. juni 2002 med hjemmel lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30. Kunngjort 16. juli 2002.

Landbruksdepartementets myndighet etter forskrift av 30. januar 1987 nr. 65 om forbud mot bruk av legemidler m.m. til og visse former for behandling av konkurransehest («doping») § 1 fjerde og femte ledd, delegeres herved til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

28. juni Nr. 763 2002**Forskrift om endring i forskrift om forvaltning av sel på norskekysten.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. juni 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, jf. delegeringsvedtak av 1. november 2000 nr. 1701. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 6. mai 1996 nr. 414 om forvaltning av sel på norskekysten gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd skal lyde:

For arten havert i jaktområdene sør for Stad, kan tillatelse bare gis innenfor jaktrammene 1. februar – 30. september.

§ 5 fjerde ledd skal lyde:

For arten havert i jaktområdene nord for Stad kan tillatelse bare gis innenfor jaktidsrammene 2. januar – 15. september.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. juni Nr. 764 2002**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.**

Fastsatt av Helsedepartementet 28. juni 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 9 punkt 7 ny bokstav i skal lyde:

<i>Sykdomsliste:</i>	<i>Legemiddelgruppe:</i>	<i>Merknader:</i>
	i) acetylkolinesterasehemmere	<i>Til bokstav i:</i> Det gjelder særlige vilkår for refusjon, utarbeidet av Statens legemiddelverk, knyttet bl.a. til diagnostisering og oppfølging av pasienten.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2002.

29. juni Nr. 765 2002**Forskrift om endring i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsone ved Svalbard i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 29. juni 2002 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsone ved Svalbard § 3. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 19. november 2001 nr. 1296 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsone ved Svalbard i 2002 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Fartøy fra land som har adgang til å fiske norsk vårgytende sild i norske fiskerijurisdiksjonsområder, kan uten hensyn til forbudet i § 2 fra 7. juni og frem til 1. oktober 2002 drive fiske etter norsk vårgytende sild innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 74° 04,73' Ø 19° 05,76'
2. N 76° 00' Ø 17° 41,77'
3. N 76° 30' Ø 14° 00'
4. N 77° 00' Ø 12° 15'
5. N 77° 00' Ø 02° 50,5'

Videre langs yttergrensen for fiskevernsone ved Svalbard til posisjon

6. N 72° 10,46' Ø 10° 18,42'

Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon 1.

Fangster tatt i medhold av første ledd skal avregnes kvoter tildelt i norske jurisdiksjonsområder.

Fiskeridirektøren kan stenge hele eller deler av området nevnt i første ledd dersom innblanding av sild under minstemål i de enkelte fangster overstiger 10% i vekt, eller når andre forhold hindrer et biologisk forsvarlig fiske.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. juli Nr. 766 2002**Forskrift om endring i forskrift om frakttilskuddsordninger for korn og kraftfôr under markedsordningen for korn.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 23. mai 2001 nr. 548 om frakttilskuddsordninger for korn og kraftfôr under markedsordningen for korn gjøres følgende endringer:

§ 2 ny nr. 15 skal lyde:

15. *Kornkjøper*: Foretak som kjøper korn fra produsent for videresalg eller bruk i kommersiell matmel- eller kraftfôrindustri. Foretaket må være registrert etter lov av 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.

Kapittel II overskriften skal lyde:

Kap. II. Tilskudd til frakt av korn fra produsent eller mottaksanlegg til transittanlegg, tilskudd til frakt av matkorn fra mottaksanlegg til produksjonsanlegg for matmel og tilskudd til frakt av økologisk korn fra produsent til mottaksanlegg

§ 3 overskriften og første ledd skal lyde:

§ 3. *Tilskudd til frakt av korn fra produsent eller mottaksanlegg i innlandet til transittanlegg*

Frakttilskudd ytes for frakt av korn fra produsent eller mottaksanlegg i innlandet til transittanlegg for korn som videresendes fra overskudds- til underskuddsområdet. Frakttilskuddet ytes med soneberegning i forhold til nærmeste transittanlegg, jf. § 6 bokstav a og b. For frakt av korn til kombinerte produksjons- og transittanlegg kan kornkjøper fastsette reduserte frakttilskuddssatser i samsvar med den avkorting som følger av at slike anlegg bruker korn i egen produksjon av kraftfôr.

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a. *Tilskudd til frakt av matkorn fra mottaksanlegg i innlandet til produksjonsanlegg for matmel*

Det ytes frakttilskudd for frakt av matkorn fra mottaksanlegg i innlandet til produksjonsanlegg for matmel i overskuddsområdet. Frakttilskuddet ytes med soneberegning i forhold til nærmeste transittanlegg, jf. § 6 bokstav a og b.

Nåværende § 3a blir ny § 3b.

§ 6 bokstav b tabellen skal lyde:

<i>Sone</i>	<i>Avstand i km</i>	<i>Sonesats i kr/tonn</i>
0	0 – 20	0
1	21 – 50	19
2	51 – 150	42
3	Over 150	Fastsettes individuelt

§ 6 bokstav c tabellen skal lyde:

<i>Til</i>	<i>Sats i kr/tonn</i>
Kristiansand	126
Stavanger/Fiskå	133
Vaksdal	143
Florø	151
Vestnes	157
Buvika/Trondheim	163
Steinkjer	168
Bergneset/Balsfjord	197

§ 8 tabellen skal lyde:

<i>Til</i>	<i>Sats i kr/tonn</i>
Vaksdal	10
Florø	18
Vestnes	24
Buvika/Trondheim	30
Steinkjer	35
Bergneset/Balsfjord	64

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002 med virkning fra kornsesongen 2002/2003.

2. juli Nr. 767 2002

Forskrift om arbeidstid for flygende personell.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 2. juli 2002 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 4, jf. kgl.res. av 21. februar 1986 nr. 540 § 8 annet ledd, jf. lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 1–2 annet ledd og § 15–4. Kunngjort 16. juli 2002.

§ 1. Anvendelsesområde

Forskriften gjelder for flygende personell i norsk ervervsmessig luftfart.

§ 2. Formål

Formålet er å ivareta hensynet til sosial velferd, helse og sikkerhet for flygende personell.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

Besetningsmedlem: En person som av et luftfartsforetak (operatør) er tildelt oppdrag å tjenestegjøre om bord i et luftfartøy under flygetiden.

Flygende personell: Flyge- og kabinbesetningsmedlemmer samt besetningsmedlemmer i pasienttransport og heiseoperatører på helikopter.

Arbeidstid: Den tid besetningsmedlemmet står til disposisjon for luftfartsforetaket (operatøren).

Fritid: Den tid besetningsmedlemmet ikke står til disposisjon for luftfartsforetaket (operatøren).

Hjemmebase: Det stedet som luftfartsforetaket (operatøren) har utpekt for besetningsmedlemmet og hvor besetningsmedlemmet normalt starter og avslutter sin arbeidsperiode eller serie av arbeidsperioder og hvor luftfartsforetaket (operatøren) under normale forhold ikke har ansvar for innkvartering av besetningsmedlemmet.

§ 4. Plassering av langtidshvile

Besetningsmedlemmet har rett til å få avviklet den langtidshvile som er fastsatt i medhold av luftfartsloven, på hjemmebase. Minimum hver tredje uke skal langtidshvilen plasseres i helgedøgnet fra lørdag kl 1800 og hele søndag.

§ 5. Hvilepause

Dersom den totale arbeidstiden er over 5 1/2 time i døgnet skal arbeidet avbrytes med minst en pause på 15 minutter. Pausen(e) fastsettes ved skriftlig avtale mellom luftfartsforetak (operatør) og besetningsmedlemmene eller deres tillitsvalgte, men slik at pausene til sammen skal være minst 1/2 time hvis den totale arbeidstiden er minst 8 timer i døgnet. Er den totale arbeidstiden over 10 timer i døgnet, skal besetningsmedlemmet gis nok en pause på minimum en 1/2 time. Pausen(e) skal fastsettes slik at arbeidsøktene blir omtrent like lange og skal tilrettelegges slik at besetningsmedlemmene gis mulighet for å sitte ned og spise uforstyrret. Dersom pausen(e) avvikles om bord i luftfartøyet, eller dersom besetningsmedlemmet står til luftfartsforetakets (operatørens) disposisjon under pause på bakken, skal pausen regnes med i den totale arbeidstiden.

§ 6. Arbeidsplan

Det skal i samarbeid med tillitsvalgte utarbeides en arbeidsplan som viser det enkelte besetningsmedlems arbeidstid og fritid. Ved utarbeidelse og ved endringer i arbeidsplanen skal det legges særlig vekt på hensynet til besetningsmedlemmets helse, sikkerhet og sosiale velferd. Arbeidsplanen skal settes opp for en periode på minst 4 uker. Endelig arbeidsplan skal gjøres kjent for besetningsmedlemmene senest to uker før arbeidsplanen iverksettes. Endringer i arbeidsplanen skal så tidlig som mulig drøftes med de tillitsvalgte, og mindre enn to uker før iverksettelse kan endringen ikke berøre oppsatt fritid uten samtykke fra det enkelte besetningsmedlem.

§ 7. Tilsynsmyndighet

Luftfartstilsynet fører tilsyn med gjennomføring av bestemmelsene.

§ 8. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 9. Klage

Samferdselsdepartementet er klageinstans for enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet.

§ 10. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft fra 1. januar 2003.

12. juli Nr. 768 2002**Forskrift om endring i forskrift om forbud, inntil videre, mot import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn, Fiskeridepartementet og Statens landbruksstilsyn 12. juli 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 6 første ledd, jf. § 4 åttende ledd, jf. kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312, lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 16 andre ledd, jf. § 20, jf. delegeringsvedtak av 8. juli 1999 nr. 866, lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. § 2 nr. 9, jf. kgl.res. av 8. april 1960 nr. 9602 og lov av 23. mars 1973 nr. 18 om tilsyn med fôrvarer § 3, jf. forskrift av 4. juli 2001 nr. 1164 om fôrvarer (fôrvarerforskriften) § 28. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (vedtak 2002/573/EF). Kunngjort 16. juli 2002.

I

I forskrift av 31. januar 2002 nr. 100 om forbud, inntil videre, mot import av produkter av animalsk opprinnelse fra Folkerepublikken Kina gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet skal siste punktum lyde:

Jf. EØS-avtalens vedlegg I kap. I (vedtak 2002/69/EF, vedtak 2002/441/EF og vedtak 2002/573/EF).

Vedlegg II skal lyde:

- Hel fisk og rensset, hodekappet fisk samt fiskefileter fra følgende arter fanget til sjøs:
 - Alaska Pollack (*Theragra chalcogramma*)
 - Torsk (*Gadus* spp.)
 - Uer (*Sebastes* spp.)
 - Blåhvitting/kolmule (*Micromesistius poutassou*)
 - Blåkveite (*Reinhardtius* spp.)
 - Hyse/kolje (*Melanogrammus aeglefinus*)
 - Sild (*Clupea* spp.)
 - Sandflyndre (eng. Yellowfin sole) (*Limanda* spp.)
 - Blekkspruter (*Sepiidae*, *Sepiolidae*, *Loliginidae*, *Ommastrephidae*, *Octapodidae*)
 - Rødspette (*Pleuronectes platessa*)
 - Stillehavslaks (*Oncorhynchus keta*, *O. kisutch*, *O. nerka*, *O. gorbuscha*)
- Fileter av laks (*Salmo salar*).
- Dyretarmer til pølseskinn.

II

Endringene trer i kraft straks.

25. april Nr. 769 2002**Forskrift om produksjon, frambud og import mv. av snegler og froskelår.**

Fastsatt av Helsedepartementet og Landbruksdepartementet 25. april 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1, § 3 og § 4 og lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 15 (direktiv 92/118/EØF vedlegg II kapittel 3 endret ved vedtak 96/340/EF). Kunngjort 18. juli 2002.

*Kapittel I. Formål, omfang og definisjoner***§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å sikre at snegler og froskelår er helsemessig trygge.

§ 2. Omfang

Denne forskriften omfatter produksjon, frambud og import mv. av snegler uttatt av sneglehuset, tilberedte snegler og konserverte snegler samt ferske, frysede eller bearbejdede froskelår bestemt til folkemat.

Forskriften omfatter ikke produksjon og frambud mv. i detaljvirksomheter eller frittliggende lagervirksomheter og transport som ikke er knyttet til autorisert anlegg.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften forstås ved

1. *snegler*: landsnegler av artene *Helix pomatia* Linne, *Helix aspersa* Muller og *Helix lucorum* samt arter av familien Achatinidae.

2. *froskelår*: bakparten av kroppen delt ved et tverrkutt bak forbeina med uttatte organer og flådd av artene *Rana* sp. (familie *Ranidae*).
3. *tredjeland*: land som verken er medlem i Den Europeiske Union eller ved EØS-avtalen har inngått avtale med Den Europeiske Union om handel med snegler og froskelår.

Kapittel II. Autorisasjon og egenkontroll

§ 4. Autorisasjon av virksomhet

Virksomhet for produksjon av snegler eller froskelår, omfattet av denne forskriften, skal være autorisert av Statens næringsmiddeltilsyn og skal tildeles et virksomhetsnummer. Ved nyetableringer eller større endringer skal planene på forhånd være godkjent av Statens næringsmiddeltilsyn før arbeider igangsettes.

For å bli autorisert skal virksomheten oppfylle kravene i denne forskrift og kravene i kapittel VI i kvalitetsforskrift av 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer.

§ 5. Tiltak ved mangler, tilbaketrekking av autorisasjon mv.

Dersom tilsynsmyndigheten påviser vesentlige mangler i forhold til bestemmelser fastsatt i denne forskriften eller møter hindringer for en tilstrekkelig kontroll, skal tilsynsmyndigheten gripe inn med hensyn til bruken av utstyr og lokaler, redusere produksjonshastigheten eller midlertidig stoppe produksjonsprosessen. Dersom det er formålstjenlig, skal emballasje, pakninger, etiketter eller forseglinger med kontrollmerker båndlegges.

Dersom ikke slike tiltak er tilstrekkelige for å rette opp manglene, skal Statens næringsmiddeltilsyn suspendere eller midlertidig trekke tilbake autorisasjonen for den aktuelle del av produksjonen.

Dersom virksomheten ikke retter påviste mangler innen den tidsfristen som er satt av tilsynsmyndigheten, skal Statens næringsmiddeltilsyn trekke autorisasjonen tilbake.

§ 6. Egenkontroll

Den som er ansvarlig for virksomheten skal etablere og gjennomføre egenkontroll som fastsatt i kvalitetsforskrift av 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer § 1–11.

Kapittel III. Generelle krav til produkter

§ 7. Produkter

Snegler og froskelår som frambyes til folkemat, skal være produsert i samsvar med kravene i denne forskriften.

§ 8. Sensorisk stikkprøveundersøkelse

Virksomheten skal gjennomføre sensorisk stikkprøveundersøkelse av snegler og froskelår før de frambyes til folkemat.

Viser slik undersøkelse at sneglene eller froskelårene ikke er egnet til folkemat, skal de ikke frambyes, og skal behandles slik at de ikke senere kan benyttes til folkemat.

Kapittel IV. Særskilte krav ved produksjon av snegler

§ 9. Produksjon av snegler uttatt av sneglehuset

Avhengig av produksjonens art, skal virksomheten ha egne lokaler eller områder til:

1. oppbevaring av emballasje og pakkematerialer,
2. mottak og mellomlagring av levende snegler,
3. vasking, skolding, uttaking av sneglehuset og rensing,
4. oppbevaring og, om nødvendig, rengjøring og behandling av sneglehus,
5. om nødvendig, varmebehandling av snegler,
6. innpakking og emballering av snegler, og
7. kjølelagring av sluttprodukter.

Før skolding skal sneglene undersøkes. Selvdøde snegler skal fjernes, og ikke benyttes til folkemat.

Ved rensing etter uttaking av sneglehuset, skal hepatopankreas (lever – bukspyttkjertel) fjernes, og ikke benyttes til folkemat.

§ 10. Produksjon av tilberedte snegler

Avhengig av produksjonens art, skal virksomheten ha egne lokaler eller områder til:

1. kjølelagring av snegler uttatt av sneglehuset,
2. oppbevaring av rene sneglehus,
3. oppbevaring av paneringsprodukter,
4. tilberedning av fyll,
5. koking/steking og avkjøling,
6. fylling av sneglehus med snegler og fyll samt innpakking i temperaturkontrollert rom,
7. om nødvendig, frysing, og
8. kjølelagring av sluttprodukter.

Virksomheten skal oppfylle kravene i forskrift av 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud mv. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse § 51.

Snegler uttatt av sneglehuset som brukes til å fylle sneglehus, skal oppfylle kravene i § 9.

Tilberedte snegler skal produseres og merkes i samsvar med kravene i forskrift av 6. april 1995 nr. 353 om hygiene ved produksjon og frambud mv. av kjøttprodukter og enkelte andre produkter av animalsk opprinnelse § 52 og § 53.

§ 11. Produksjon av konserverte snegler

Virksomheten skal oppfylle kravene i kapittel 15 i kvalitetsforskrift av 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer.

Kapittel V. Særskilte krav ved produksjon av froskelår

§ 12. Virksomheter

Virksomheten skal ha et eget lokale til oppbevaring og vasking av levende frosker samt til avliving og avblødning av disse.

Lokalet skal ha:

1. gulv av vanntett materiale, som er lett å rengjøre og desinfisere, med fall til sluk,
2. vegger av bestandig materiale, som er lett å rengjøre,
3. tak som er lett å rengjøre,
4. dører av bestandig materiale, som er lett å rengjøre,
5. tilstrekkelig ventilasjon,
6. tilstrekkelig belysning, og
7. tilstrekkelig antall håndvaskpunkter.

Lokalet skal være fysisk atskilt fra lokalene for slaktebehandling.

§ 13. Produksjonsprosess og bearbeiding

Froskelår skal produseres av frosker som avlives, avbløs og slaktebehandles i autorisert virksomhet. Selvdøde frosker skal fjernes, og ikke benyttes til folkemat.

Straks etter slaktebehandling skal froskelårene vaskes grundig i rennende drikkevann. Deretter skal froskelårene straks avkjøles til frysepunktet, innfrys til – 18 °C eller kaldere eller bearbeides.

Bearbeidete froskelår skal, ut fra bearbeidingsformen, produseres i samsvar med kravene i kapitlene 6, 7, 8 og 15 i kvalitetsforskrift av 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer.

Kapittel VI. Pakking, lagring, transport, merking og import

§ 14. Pakking, lagring og transport

Snegler og froskelår skal innpakkes, emballeres, lagres og transporteres i samsvar med kravene i kapitlene 20 og 22 i kvalitetsforskrift av 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer.

§ 15. Merking

Pakninger og emballasje for snegler og froskelår skal være merket med et kontrollmerke som skal plasseres på et lett synlig sted.

For snegler og froskelår produsert eller pakket i Norge, skal pakninger og emballasje ha et kontrollmerke som inneholder følgende opplysninger angitt med store bokstaver: NORGE eller NO etterfulgt av virksomhetsnummer og forkortelsen EFTA.

For snegler og froskelår produsert eller pakket i EØS, unntatt Norge, skal pakninger og emballasje ha et kontrollmerke som inneholder avsenderlandets navn eller forkortelse angitt med store bokstaver (AT, B, DK, D, EL, E, F, FI, IRL, I, L, NL, P, SE eller UK) etterfulgt av virksomhetsnummer og en av følgende forkortelser: CE, EC, EF, EG, EK eller EY.

§ 16. Import til EØS-området fra tredjeland

Snegler og froskelår skal oppfylle kravene i denne forskriften, og kan kun importeres fra tredjeland listeført i henholdsvis del XI og XII i vedlegget til vedtak 94/278/EF.

For snegler og froskelår produsert eller pakket i tredjeland, skal pakninger og emballasje være merket med landets navn eller ISO-kode og produksjonsvirksomhetens godkjeningsnummer i uutslettelig skrift.

Ved import til EØS-området fra tredjeland skal hver forsendelse av snegler og froskelår følges av et helsesertifikat som fastsatt i henholdsvis vedlegg I og II.

Snegler og froskelår som importeres til EØS-området fra tredjeland, skal gjennomgå veterinær grensekontroll.

Kapittel VII. Administrative bestemmelser

§ 17. Tilsyn og vedtak

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskriften overholdes og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i virksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler. Tilsyns- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn, kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet fører tilsyn og fattet de nødvendige vedtak med øvrige virksomheter.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet fra Statens næringsmiddeltilsyn.

Kommunestyret eller særskilt klagenemnd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemnd.

Helsedepartementet eller Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

§ 18. *Dispensasjon*

I særskilte tilfeller og forutsatt at det ikke vil stride mot internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskriften.

§ 19. *Straff og tvangsmulkt*

Bestemmelsene om straff og tvangsmulkt i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. og i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forskriften.

§ 20. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks.

Vedlegg I. Helsesertifikat for snegler uttatt av sneglehuset, tilberedte snegler eller konserverte snegler, med opprinnelse i tredjeland, bestemt til forsendelse til Det europeiske fellesskap

Notat til importøren:

Dette sertifikatet er kun til veterinære formål og skal følge forsendelsen inntil den når grensekontrollstasjonen.

Helsesertifikatets referansenummer:.....

Avsenderland:.....

Kompetent myndighet:.....

I. Identifikasjon av sneglene

Varebeskrivelse:

– art (vitenskapelig navn):.....

– tilstand¹ og behandlingsmåte:.....

Eventuelt kodenummer:.....

Pakningstype:.....

Antall pakninger:.....

Nettvekt (kg):.....

Påkrevd lagrings- og transporttemperatur:.....

II. Sneglenes opprinnelse

Navn og godkjenningsnummer til autorisert og registrert produksjonsvirksomhet:.....

III. Sneglenes forsendelse

Sneglene sendes

fra:.....

(avsenderland og -sted)

til:.....

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler:²

Avsenders navn og adresse:.....

Mottakers navn og adresse:.....

¹ Kjølt, fryst, uttatt ut av sneglehuset, tilberedt, konservert.

² Registreringsnummer til lastebil, jernbanevogn eller container, flightnummer til fly eller navn på skip.

IV. Helseattestasjon

Undertegnede offentlige inspektør sertifiserer herved at sneglene beskrevet ovenfor:

1. har blitt håndtert og, som passende, skoldet, uttatt av sneglehuset, tilberedt, konservert, fryst, pakket og lagret på en hygienisk måte i samsvar med kravene i kapittel 3 del I av vedlegg II til direktiv 92/118/EØF,
2. har vært omfattet av et egenkontrollprogram, etablert og gjennomført av den som er ansvarlig for virksomheten i samsvar med vedtak 94/356/EF,
3. har vært underkastet offentlig helsekontroll i samsvar med kapittel V av vedlegget til direktiv 91/493/EØF.

Undertegnede offentlige inspektør erklærer at jeg er kjent med vilkårene i kapittel III del I av vedlegg II til direktiv 92/118/EØF, i kapitlene III, IV, V, VI og VII i vedlegget til direktiv 91/493/EØF, i vedtak 94/356/EF og i kapittel IX av vedlegg B til direktiv 77/99/EØF.

Utstedt i den

Stempelet til offentlig veterinær

.....
(Signatur til offentlig veterinær)

.....
(Navn med blokkbokstaver)

Vedlegg II. Helsesertifikat for kjølte, fryste eller bearbejdede froskelår med opprinnelse i tredjeland, bestemt til forsendelse til Det europeiske fellesskap

Notat til importøren:

Dette sertifikatet er kun til veterinære formål og skal følge forsendelsen inntil den når grensekontrollstasjonen.

Helsesertifikatets referansenummer:.....

Avsenderland:.....

Kompetent myndighet:.....

I. Identifikasjon av froskelårene

Varebeskrivelse:

– art (vitenskapelig navn):.....

– tilstand¹ og behandlingsmåte:.....

Eventuelt kodenummer:.....

Pakningstype:.....

Antall pakninger:.....

Nettovekt (kg):.....

Påkrevd lagrings- og transporttemperatur:.....

II. Froskelårenes opprinnelse

Navn og godkjenningsnummer til autorisert og registrert produksjonsvirksomhet:.....

III. Froskelårenes forsendelse

Froskelårene sendes

fra:.....

(avsenderland og -sted)

til:.....

(bestemmelsesland og -sted)

med følgende transportmidler²

.....

Avsenders navn og adresse:.....

Mottakers navn og adresse:.....

¹ Kjølt, fryst, bearbejdet.

² Registreringsnummer til lastebil, jernbanevogn eller container, flightnummer til fly eller navn på skip.

IV. Helseattestasjon

Undertegnede offentlige inspektør sertifiserer herved at froskelårene beskrevet ovenfor:

1. har blitt slaktet, avblødd, slaktebehandlet og eventuelt kjølt, fryst eller bearbejdet, pakket og lagret på en hygienisk måte i samsvar med kravene i kapittel 3 del II av vedlegg II til direktiv 92/118/EØF,
2. har vært omfattet av et egenkontrollprogram, etablert og gjennomført av den som er ansvarlig for virksomheten i samsvar med vedtak 94/356/EF,
3. har vært underkastet offentlig helsekontroll i samsvar med kapittel V av vedlegget til direktiv 91/493/EØF.

Undertegnede offentlige inspektør erklærer at jeg er kjent med vilkårene i kapittel III del II av vedlegg II til direktiv 92/118/EØF, i kapitlene III, IV, V, VI og VII i vedlegget til direktiv 91/493/EØF og vedtak 94/356/EF.

Utstedt iden.....

Stempelet til offentlig veterinær

.....
(Signatur til offentlig veterinær)

.....
(Navn med blokkbokstaver)

23. mai Nr. 770 2002

Delegering av myndighet til Direktoratet for brann- og elsikkerhet etter lov om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, § 5, § 6, § 7, § 10, § 11 og § 13, lov om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk § 1, § 6, § 11A, § 15, § 20, § 21, § 23, § 32, § 33, § 34, § 35, § 37 og § 43, lov om eksplosive varer § 3, § 5, § 11A, § 31, § 37 og § 40, lov om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8, § 11, § 12, § 14, § 17 og § 21, vegtrafikkloven § 18 og jernbaneloven § 5, § 6, § 7, § 11, § 13, § 13A, § 14, § 15 og § 16.

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 23. mai 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, § 5, § 6, § 7, § 10, § 11 og § 13, lov av 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk § 1, § 6, § 11A, § 15, § 20, § 21, § 23, § 32, § 33, § 34, § 35, § 37 og § 43, lov av 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer § 3, § 5, § 11A, § 31, § 37 og § 40, lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8, § 11, § 12, § 14, § 17 og § 21, vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 18 og lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 5, § 6, § 7, § 11, § 13, § 13A, § 14, § 15 og § 16. Kunngjort 18. juli 2002.

Direktoratet for brann- og elsikkerhet delegeres myndighet til å fastsette endring av navn på tilsynsmyndighet i forskrifter fastsatt med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, § 5, § 6, § 7, § 10, § 11 og § 13, lov av 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk § 1, § 6, § 11A, § 15, § 20, § 21, § 23, § 32, § 33, § 34, § 35, § 37 og § 43, lov av 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer § 3, § 5, § 11A, § 31, § 37 og § 40, lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8, § 11, § 12, § 14, § 17 og § 21, vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 18 og lov av 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 5, § 6, § 7, § 11, § 13, § 13A, § 14, § 15 og § 16.

19. juni Nr. 771 2002

Forskrift om endring i forskrifter om sjømannspensjonering.

Fastsatt av styret i Pensjonstrygden for sjømenn 19. juni 2002 med hjemmel i lov av 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygden for sjømenn § 20 nr. 1. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrifter av 15. november 2000 nr. 1274 om sjømannspensjonering gjøres følgende endring:

Ny § 7–1 skal lyde:

§ 7–1. Rettslig innfordring av pensjonsavgift

I tilfelle hvor rederi helt eller delvis har unnlatt å innbetale pensjonsavgift, kan direktøren på vegne av staten ved Pensjonstrygden for sjømenn begjære konkurs, tvangssalg og utlegg mv. hos skyldneren, samt begjære arrest i skip.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. juni Nr. 772 2002

Forskrift om markedsregulering av norskproduert korn og oljefrø.

Fastsatt av Omsetningsrådet 21. juni 2002 med hjemmel i lov av 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja omsetnaden av jordbruksvarer § 11. Kunngjort 18. juli 2002.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å bidra til en effektiv gjennomføring av markedsreguleringen av norskproduert korn og oljefrø som omsettes gjennom markedsordningen for korn. Siktemålet med markedsreguleringen er å oppnå uttak av avtalt målpris i samsvar med forutsetningene om at målpris skal kunne oppnås ved markedsbalanse.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *Korn*: Hvete, rug, rughvete, bygg, havre, oljefrø og andre arter fastsatt av Statens landbruksforvaltning.
- b) *Matkorn*: Korn som brukes til mat.
- c) *Førkorn*: Korn som brukes til husdyrfôr.
- d) *Kornår*: F.o.m. 1. juli t.o.m. 30. juni.
- e) *Kornkjøper*: Foretak som kjøper korn fra produsent for videresalg eller bruk i kommersiell matmel- og kraftfôrindustri. Foretaket må være registrert etter lov av 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.
- f) *Målpris*: Produsentpris fastsatt i jordbruksoppgjøret på førkorn, mathvete, matrug og oljefrø av basiskvalitet levert til bestemte mottaksanlegg ved Oslofjorden. Prisen skal kunne oppnås ut fra balanserte markedsforhold og fastsatt importvern. Målprisen er høyeste gjennomsnittspris for året. Målprisen for førkorn er et veid gjennomsnitt av intensjonsprisene for havre og bygg.
- g) *Intensjonspris*: Pris fastsatt i jordbruksoppgjøret for havre og bygg av basiskvalitet levert til bestemte mottaksanlegg ved Oslofjorden. Intensjonsprisene er retningsgivende oppgjørspriiser til produsent.
- h) *Markedsbalanse*: At forbruk av mat- og førkorn tilsvare norsk produksjon og supplerende import av henholdsvis mat- og førkorn, og at omsetningen av de norskproduserte varene skjer til de priser som er avtalt i jordbruksavtalen. Markedsbalansen knytter seg til råvarenivå.
- i) *Markedsregulator*: Norske Felleskjøp.
- j) *Felleskjøpsgruppen*: Medlemsorganisasjonene i Norske Felleskjøp.
- k) *Reguleringsvare*: Alt norskprodusert korn og oljefrø som blir regulert gjennom ulike avsetningstiltak etter § 3 i denne forskriften.

§ 3. Avsetningstiltak som kan finansieres

Midler avsatt til markedsregulering innenfor kornsektoren kan nyttes til å finansiere følgende avsetningstiltak som markedsregulator setter i verk eller formidler:

1. Overlagring av norskprodusert korn fra et kornår til et annet.
2. Prisreduksjon ved alternativ anvendelse av overskudd av norskprodusert korn.

Andre tiltak kan iverksettes etter forhåndsgodkjennelse av Omsetningsrådets arbeidsutvalg i det enkelte tilfelle. Nærmere bestemmelser kan fastsettes av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

§ 4. Overlagring av norskprodusert korn fra et kornår til et annet

Overlagring av norskprodusert korn fra et kornår til et annet skal baseres på anbudsinnbydelse.

Etter kornårets slutt beregner markedsregulator kostnadene ved overlagring på grunnlag av kostnader knyttet til faktisk overskuddskvantum inkludert eventuelt overlagret overskuddskvantum fra tidligere kornår. Pristap/prisfortjeneste på reguleringslager skal tilordnes reguleringsregnskapet. Endelig beløp bevilges av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

Nærmere bestemmelser kan fastsettes av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

§ 5. Prisreduksjon ved alternativ anvendelse av overskudd av norskprodusert korn

Ved alternativ anvendelse av overskudd av norskprodusert korn, ytes kompensasjon for prisreduksjonen og til dekning av eventuelle ekstrakostnader i forbindelse med tiltaket. Endelig beløp bevilges av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

Nærmere bestemmelser kan fastsettes av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

§ 6. Gjennomføring av markedsreguleringen

Markedsregulator har ansvaret for å gjennomføre markedsregulering av norskprodusert korn slik at kostnadene blir lavest mulige.

På basis av løpende markedsprognoser skal markedsregulator vurdere avsetningsmuligheter innenlands, og eventuelt iverksette nødvendige avsetningstiltak i samsvar med foreliggende forskrift.

Markedsregulator plikter å gjennomføre markedsreguleringen, herunder forsynings- og mottakplikten, slik at en oppnår mest mulig like konkurransevilkår innenfor omsetning av norskprodusert korn.

§ 7. Administrasjonskostnader

Til dekning av kostnader som administrasjon av markedsreguleringen medfører, ytes godtgjørelse som årlig fastsettes av Omsetningsrådet.

§ 8. Administrative oppgaver hos markedsregulator

Markedsregulator skal løpende utarbeide pris- og markedsprognoser som gjøres kjent i markedet, vurdere markedsbalansen og foreta prisnoteringer som ved forespørsel skal legges fram for Omsetningsrådet.

Alle oppgaver vedrørende reguleringsvirksomheten skal fremmes for Omsetningsrådet av eller gjennom markedsregulator med mindre annet er bestemt.

Alle bevilgningsoppgaver skal være attestert av statsautorisert revisor etter krav fastsatt av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

Markedsregulator skal foran hvert kornår foreslå omsetningsavgift for korn på grunnlag av prognoser over kostnader knyttet til behov for avsetningstiltak, til administrative oppgaver hos markedsregulator og Statens landbruksforvaltning, til eventuelle andre tiltak godkjent av Omsetningsrådets arbeidsutvalg og under hensyntagen til

størrelsen på eksisterende fond. Markedsregulator skal i juni foreslå en maksimalsats for omsetningsavgift for neste kornår. Forslag om endelig sats fremlegges primo august.

§ 9. Forsyningsplikt

Markedsregulator er ordinært pålagt forsyningsplikt. I den aktuelle markedssituasjon, der Felleskjøpsgruppen normalt har underdekning av norsk korn, begrenses inntil videre forsyningsplikten til å gjelde ved salg av reguleringsvare.

Ved salg av reguleringsvare i regi av markedsregulator skal varen tilbys likeverdig mellom alle aktører til samme pris og leveringsvilkår på grunnlag av deres ordinære samlede forbruk av norskprodusert korn til produksjon av kraftfôr og matmel.

Nærmere bestemmelser kan fastsettes av Omsetningsrådet.

§ 10. Mottaksplikt fra kornprodusent

Markedsregulator har mottaksplikt fra alle kornprodusenter. Mottaksplikten gjelder norskprodusert korn som leveres på Felleskjøpsgruppens anlegg. Varen er berettiget den pris som gjelder på det aktuelle mottaksanlegg og på det tidspunkt leveransen finner sted.

Nærmere bestemmelser kan fastsettes av Omsetningsrådet.

§ 11. Mottaksplikt fra kornkjøpere

Markedsregulators mottaksplikt gjelder også for norskprodusert korn fra andre kornkjøpere. Mottaksplikten gjelder i perioden 1. oktober – 15. april det enkelte kornår og da for restkvanta som ikke kan selges på vanlige kommersielle vilkår til matmel- eller kraftfôrindustrien. Bindende innmelding skal skje til markedsregulator senest 10 kalenderdager før ønsket leveringsdato og senest 15. april. Leveransen skal skje til nærmeste målprisanlegg (jf. § 2 bokstav f) såfremt kjøper og selger ikke blir enige om noe annet. Det er likevel en forutsetning at markedsmulighetene utnyttes før restkvantum meldes inn.

Norskprodusert korn fra andre kornkjøpere skal minimum betales med samme pris og i henhold til de kvalitetskriterier som gjelder for norskprodusert korn levert direkte fra kornprodusent på samme anlegg og tidspunkt. Den pris som betales for korn av basiskvalitet skal likevel ikke overstige målpris eller intensjonspris for vedkommende matkorn- eller førkornart. Det skal, ut fra hva som til enhver tid er vanlig i markedet, tas hensyn til eventuell markedsmessig merverdi som er tilført varen i form av kvalitet, og til eventuell kostnadsinnsparing på grunn av levering av større kvanta. Prisen kan justeres for prisnedskrivningstilskudd og pristrekk som allerede er utbetalt til eller trukket fra kornkjøper.

Nærmere bestemmelser kan fastsettes av Omsetningsrådet.

§ 12. Oppgjør rutiner og renter på mellomværende

Oppgjør etter forskriftens § 3, § 4 og § 5 foretas på grunnlag av oppgaver når avsetningstiltaket er gjennomført. Oppgjør etter § 7 foretas en gang pr. år.

Markedsregulator kan renteberegne tilgodehavende oppgjør etter § 3, § 4, § 5 og § 7 etter en fast rentesats fra utløpet av den måned tiltaket er gjennomført (godtgjørelsen er påløpt) og inntil betaling skjer.

Den faste rentesatsen fastsettes av Omsetningsrådets arbeidsutvalg pr. halvår.

Så lenge fondet for markedsregulering av korn har disponible midler har markedsregulator etter oppgave tilgang til å konto overføringer fra Omsetningsfondet, hvis siktemål skal være å minimere netto rentekostnader etter ovennevnte bestemmelser. Slike å konto overføringer skal renteberegnes fra den dag de er foretatt.

Alle bevilgningsoppgaver skal være attestert av statsautorisert revisor etter krav fastsatt av Omsetningsrådets arbeidsutvalg.

§ 13. Kontroll og dokumentasjonsplikt

Omsetningsrådet fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskrift blir overholdt. Omsetningsrådet kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon som er nødvendig for å utøve slik kontroll og for å forvalte markedsreguleringstiltakene på en tilfredsstillende måte.

§ 14. Godtgjørelser

Godtgjørelser etter denne forskrift er betinget av at Omsetningsrådet disponerer det nødvendige beløp til formålet.

§ 15. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juli 2002.

24. juni Nr. 773 2002

Forskrift om endring i forskrift om etterregning i prisutjevningsordningen for melk.

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 24. juni 2002 med hjemmel i forskrift av 30. juni 2000 nr. 701 om prisutjevningsordningen for melk § 4 og § 9, jf. lov av 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 6 og § 11 annet og tredje ledd. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 2. november 2001 nr. 1249 om etterregning i prisutjevningsordningen for melk gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Statens landbruksforvaltning vil benytte følgende retningslinjer for etterregning av avgifter, tilskudd og overføringsprisen:

- a) I prisgrupper og biproduktgrupper der den faktiske råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 1% over tidligere prognoserte råvareverdier, og hvor andre aktører enn meierisamvirket er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det ingen etterregning.
- b) I prisgrupper og biproduktgrupper der den faktiske råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 1% over tidligere prognoserte råvareverdier, og hvor andre aktører enn meierisamvirket ikke er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det en etterregning.
- c) I prisgrupper og biproduktgrupper der den faktiske råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 1% under tidligere prognoserte råvareverdier, og hvor andre aktører enn meierisamvirket er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det en etterregning.
- d) I prisgrupper og biproduktgrupper der den faktiske råvareverdien i etterkontrollen er mer enn 1% under tidligere prognoserte råvareverdier, og hvor andre aktører enn meierisamvirket ikke er inne med betydelige andeler av sin produksjon, foretas det ingen etterregning.
- e) Overføringspris etterregnes ikke.

Dersom særlige hensyn tilsier det, kan Statens landbruksforvaltning gjøre unntak fra bokstavene a – e.

§ 3 annet og tredje ledd skal lyde:

Prisutjevningsordningen er en selvfinansierende ordning. I den grad etterregningen medfører netto utbetalinger, kan Statens landbruksforvaltning etterregne markedsregulator avgifter som dekker inn netto utbetalinger i ordningen.

Ved etterregningen kan Statens landbruksforvaltning ta hensyn til volumavvik mellom innveid og anvendt melk for aktører som kjøper melk fra markedsregulator slik at disse aktørene ikke blir utilbørlig rammet.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

27. juni Nr. 774 2002**Forskrift om endring i forskrift om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 27. juni 2002 med hjemmel i lov av 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. § 2 og § 10 samt kgl.res. av 20. september 1985 nr. 1711. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 28. oktober 1998 nr. 999 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. gjøres følgende endring:

§ 3–3 skal lyde:

For å få dekket krav opptjent etter konkursåpning er det et vilkår at arbeidstakeren innen 14 dager har meldt seg til Aetat lokal som arbeidssøker, og tar passende tilbudt arbeid. Fristen for å melde seg begynner å løpe fra:

- a) det tidspunkt bostyrer gir melding til arbeidstaker om at konkursboet ikke trer inn i arbeidsavtalen, eller
- b) en måned etter at konkursboet har varslet at det trer ut av arbeidsavtalen, eller
- c) fra det tidspunkt arbeidet opphører, dersom arbeidstakeren har arbeidet for en annen arbeidsgiver eller boet etter konkursåpningen.

Meldepikt overfor Aetat må overholdes i hele dekningsperioden. Direktoratet for arbeidstilsynet kan, når det finnes rimelig ut i fra arbeidstakers personlige forhold og livssituasjon, dekke krav selv om disse vilkår ikke er oppfylt.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2002.

1. juli Nr. 775 2002**Forskrift om endring i forskrift om frakttilskudd for egg og krav til godkjenning av eggpakkerier.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 26. november 1998 nr. 1092 om frakttilskudd for egg og krav til godkjenning av eggpakkerier gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Tilskuddet er differensiert etter følgende soner:

<i>Sone</i>	<i>km-avstand</i>
0	0–100
1	101–150
2	151–200
3	201–250
4	251–300
5	301–350
6	over 350

Tilskuddssatsen i de enkelte soner fastsettes ved jordbruksoppgjøret. Tilskuddssatsene kan være høyere i Nord-Norge enn for øvrige deler av landet.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. juli Nr. 776 2002**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til kjøttproduksjon.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 29. september 1998 nr. 986 om tilskudd til kjøttproduksjon gjøres følgende endringer:

Alle forskriftens kapitteloverskrifter oppheves.

§ 2 oppheves.

§ 3 skal lyde:

Det kan utbetales grunntilskudd og distriktstilskudd til foretak for produksjon av slakt av:

1. Okse, ku, kvige og kalv.
2. Sau og lam.
3. Geit og kje.
4. Gris.

For lam med slaktevekt lavere enn 13 kg utbetales det ikke grunntilskudd for kjøtt, med unntak av lam av villsaurase.

Det skal bare utbetales tilskudd for avregnet momspliktig omsetning, leieslakt og momsfri retur av slakt fra foretak til slakteri godkjent i medhold av lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon og registrert ved Statens landbruksforvaltning. Slaktet må være godkjent av veterinærmyndighet.

For at foretak som har kjøpt dyr fra foretak i en lavere sone for distriktstilskudd kjøtt skal få distriktstilskudd kjøtt for dem, må det kunne dokumenteres at de innkjøpte dyrene er framført i minst to måneder hos kjøperen før slakting. For at foretak som har kjøpt okse, ku, kvige eller kalv fra foretak i en lavere sone for distriktstilskudd kjøtt skal få distriktstilskudd kjøtt for dem, må det kunne dokumenteres at dyrene er framført i minst seks måneder hos kjøperen før slakting.

§ 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11 og § 12 skal lyde:

§ 5. Om tilskuddssatser

Avtalepartene skal forhåndsfastsette sats for grunntilskudd pr. dyreslag etter forslag fra Norsk Kjøtt og Kjøttbransjens Landsforbund. Satsene kan endres et begrenset antall ganger gjennom året. Departementet kan etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag justere satsene for 2. avtalehalvår (perioden 1. januar – 30. juni).

I spesielle tilfeller kan det gis dispensasjon til avvik fra den fastsatte tilskuddsløype gjennom året, for eksempel ved store endringer i markedet grunnet utbrudd av alvorlige dyresykdommer m.m. Søknader om dispensasjon skal behandles av Statens landbruksforvaltning.

Fastsettingen av sone for distriktstilskudd kjøtt gjøres ut fra plasseringen av foretakets hovedproduksjon.

For utbetaling av distriktstilskudd med grunnlag i sone 4 og 5, er det et krav at både foretaket og slakteriet har sin beliggenhet i Nord-Norge. Områdene for de ulike sonene for distriktstilskudd framgår av vedlegg til forskriften.

§ 6. Innsending av oppgave

Slakteriene må sende oppgave til Statens landbruksforvaltning over de kvanta slakt som er avregnet i måneden og som det kan bli utbetalt tilskudd for.

Med oppgavene skal det følge kopi av de avregningene som er sendt til foretakene. Avregningene må være fortløpende nummerert og de skal inneholde opplysninger om: navn, adresse og produsentnummer til foretaket, kommunenummer, gårds- og bruksnummer og spesifisering over kg kjøtt av de ulike kvalitetsklasser angitt med varekode. Innrapporteringen av varekoder må være basert på Europ-klassifiseringssystemet.

I samsvar med krav fra tilskuddsforvalter skal det på hver avregning til et foretak oppgis tilskuddsberettiget kvantum, tilskuddssats og -beløp for både grunntilskudd og distriktstilskudd kjøtt.

I stedet for papirkopi av avregningene kan de samme opplysningene bli gitt via edb-lesbart medium til Statens landbruksforvaltning ved Leveranseregisteret for slakt. Det samme gjelder oppgaven om utbetaling av tilskudd for slaktet.

Ved innsending av oppgaven erkjenner slakteriet at:

1. opplysningene i oppgaven er fullstendige og korrekte
2. bestemmelsene om avkorting er kjent
3. kontroll kan foretas
4. utbetalt tilskudd kan kreves tilbake eller motregnes dersom det blir utbetalt for stort beløp.

Slakteriet er ansvarlig for at fullstendig og korrekt oppgave i rett tid kommer til Statens landbruksforvaltning. Oppgaven for slaktet kvantum i en måned må være avsendt til Statens landbruksforvaltning innen den 20. i den etterfølgende måned.

§ 7. Utbetaling

Statens landbruksforvaltning utbetaler tilskuddet til slakteri. Tilskuddsforvalter kan gi forskuddsvise utbetalinger å konto svarende til anslått beløp for vedkommende måned.

§ 8. Avkorting ved feilopplysninger, motregning og tilbakebetaling overfor slakteri

Feil i utbetaling til slakteri kan korrigeres, enten ved etterbetaling, tilbakebetaling eller motregning i utbetalinger av tilskudd til kjøttproduksjon. Krav kan fremmes selv om feilen ikke skyldes slakteriet, og selv om slakteriet har mottatt utbetalingen i aktsom god tro.

Dersom feil opplysninger fra slakteri har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 9. Avkorting ved feilopplysninger, motregning og tilbakebetaling overfor foretak

Er det gitt feil opplysninger fra foretak, kan det samlede tilskuddet foretaket har krav på avkortes med et beløp tilsvarende merutbetalingen foretaket ville ha oppnådd ved å gi feil opplysninger. Dette gjelder selv om opplysningene er gitt i aktsom god tro.

Feil i utbetalingen kan rettes ved tilbakebetaling eller motregning i senere utbetalinger av tilskudd for kjøtt og/eller andre tilskudd til foretaket. Krav om tilbakebetaling kan fremmes selv om foretaket har mottatt utbetalingen i aktsom god tro.

Dersom foretaket har drevet i strid med gjeldende lover og forskrifter som regulerer husdyrhold og planteproduksjon, kan alt tilskudd avkortes eller kreves tilbakebetalt. Dette gjelder selv om det ikke er regnet ut tilskudd for den ulovlige produksjonen.

Er det ikke betalt omsetningsavgift på kjøtt, kan denne avgiften motregnes i tilskudd gitt i medhold av denne forskriften.

Dersom feil opplysninger fra foretaket har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Det samme gjelder dersom foretaket burde ha visst at utbetalingen var feil.

§ 10. Kontroll

Statens landbruksforvaltning kan iverksette de kontrolltiltak som anses som nødvendige. Det kan foretas kontroll av alle opptegnelser og bokføringer i forbindelse med tilskuddsordningen.

§ 11. Dispensasjon

Statens landbruksforvaltning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

§ 12. Klage

Vedtak som er truffet i medhold av forskriften kan påklages etter lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak som er truffet av Statens landbruksforvaltning. I dette tilfellet skal klagen sendes via Statens landbruksforvaltning.

I vedlegget «Distriktstilskudd på kjøtt» før overskriften «Sone 1» tilføyes:

Distriktstilskudd gris:

Distriktstilskudd for gris for Vestlandet omfatter gris produsert i fylkene Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal. I tillegg gis det distriktstilskudd for gris produsert i sone 4 og 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. juli Nr. 777 2002

Forskrift om endring i forskrift om produksjonstilskudd i jordbruket.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket gjøres følgende endringer:

§ 2, § 3, § 4, § 5 og ny § 6 skal lyde:

§ 2. Produksjonstilskuddet

Som produksjonstilskudd regnes tilskudd til jordbruksareal, grønt- og potetproduksjon og husdyrhold etter satser, soner, definisjoner m.m. fastsatt i eller i medhold av jordbruksoppjøret.

§ 3. Grunnvilkår

Produksjonstilskudd kan gis til foretak som driver vanlig jordbruksproduksjon på én eller flere landbrukseiendommer, dersom virksomheten er registrert som merverdiavgiftspliktig etter lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28 og kan levere årsoppgave som landbruksforetak etter samme lov § 31.

§ 4. Begrensninger som følge av eierforhold mv.

Produksjonstilskudd kan ikke gis til foretak som helt eller delvis eies av

- a) aksjeselskap eller andelslag,
- b) andre foretak som selv søker om produksjonstilskudd til samme produksjon, eller
- c) enhver som er innehaver av, eller har eierinteresser i andre foretak som søker om produksjonstilskudd til samme produksjon.

Med produksjonstilskudd til samme produksjon menes tilskudd til husdyr, tilskudd til grøntproduksjon, jf. § 6 første ledd, og arealtilskudd til samme vekstgrupper, slik disse vekstgruppene til enhver tid er definert i eller i medhold av jordbruksoppjøret.

Produksjonstilskudd kan ikke innvilges foretak som driver på en slik måte at det inngår i et driftsfellesskap med andre foretak som også søker om produksjonstilskudd til samme produksjon.

Første ledd begrenser ikke retten til tilskudd i tilfeller der aksjeselskap eller andelslag er eier av landbrukseiendom. Bestemmelsen begrenser heller ikke retten til tilskudd som følge av at noen har eierinteresser i slike selskaper.

Foretak som eies helt eller delvis av deltaker i samdrift i melkeproduksjon,¹ kan uten hensyn til det som ellers følger av denne paragrafen gis tilskudd til husdyr for andre dyreslag enn storfe, dersom disse dyrene ikke inngår i driftsfellesskap med samdriftens virksomhet.

¹ Jf. forskrift av 17. desember 1997 nr. 1450 om kvoteordningen for melk § 12.

§ 5. Tilskudd til jordbruksareal

Det kan gis tilskudd til drift og beiting av jordbruksareal. Tilskuddet kan gis til det areal foretaket disponerer på det tidspunkt som er fastsatt i eller i medhold av jordbruksoppjøret.

Ut over det som følger av første ledd kan det gis særlige tilskudd til foretak som disponerer og høster et areal som:

1. er større enn 5 daa, ligger over verneskogsgrensen¹ og høyere enn den faste bosetningen i området. Avlingen fra arealet må høstes som høy eller surfôr.
2. er større enn 5 daa og har en helning på 1:5 eller brattere, under forutsetning av at minst 50% av foretakets fulldyrka og overflatedyrka areal har en helning på 1:5 eller brattere.
3. ikke jordarbeides eller som jordarbeides i redusert grad før 1. mars året etter høsting av hovedveksten på arealet, og halmen på dette arealet ikke brennes om høsten.
4. drives økologisk.²

Det kan gis et særlig tilskudd til foretak som legger om arealer til økologisk drift, og driver dette arealet økologisk i minst 5 år etter omleggingen. Dersom det tidligere er utbetalt omleggingstilskudd for et areal, kan det ikke gis nytt tilskudd til det samme arealet før det er gått 10 år siden sist det ble utbetalt slikt tilskudd.

¹ Jf. lov av 21. mai 1965 om skogbruk og skogvern § 32.

² Jf. forskrift av 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer.

§ 6. Tilskudd til grønt- og potetproduksjon

Det kan gis distrikts- og kvalitetstilskudd til grøntproduksjon for norskprodusert frukt, bær og veksthusgrønnsaker samt salat på friland av kl. 1 eller bedre sortering, som omsettes gjennom godkjent omsetningsledd.

Det kan gis distriktstilskudd for potetproduksjon av matpotet¹ dyrket i Nord-Norge som omsettes gjennom godkjent omsetningsledd.

¹ Jf. forskrift av 30. april 1999 nr. 634 om matpoteter.

Nåværende § 6, § 7 og § 8 blir nye § 7, § 8 og § 9 og skal lyde:

§ 7. Tilskudd til husdyr

Det kan gis tilskudd til foretak med husdyrhold. Tilskuddet beregnes ut fra totalt antall husdyr som disponeres av foretaket på det tidspunkt eller i den periode som er fastsatt i eller i medhold av jordbruksoppgjøret.

Ut over det som følger av første ledd, kan det gis særlige tilskudd til foretak som:

1. disponerer husdyr som årlig beiter minst 8 uker i utmark.
2. disponerer husdyr av storferaser som defineres som bevaringsverdige. Tilskuddet kan gis dersom husdyret er registrert i husdyrkontrollen eller Nordisk Genbank Husdyr (kuregisteret ved Norsk landbruksmuseum). Kyr må ha kalvet minst en gang, og okser må være 12 måneder eller eldre på registreringstidspunktet.
3. driver melkeproduksjon innenfor kvote,¹ produksjonsrettighet for geitmelk² eller har fritak for overproduksjonsavgift.³
4. har hoveddelen av sin melkeproduksjon på seter i minst 4 uker i sommerhalvåret og produksjonen skjer innenfor kvote,¹ produksjonsrettighet for geitmelk² eller fritak for overproduksjonsavgift.³
5. driver økologisk husdyrproduksjon eller har startet omlegging til slik produksjon.⁴
6. driver spesialisert kjøttfeproduksjon og ikke mottar driftstilskudd i melkeproduksjon.

¹ Jf. forskrift av 17. desember 1997 nr. 1450 om kvoteordningen for melk § 2 bokstav a.

² Jf. forskrift av 26. september 2001 nr. 1122 om produksjonsrettigheter til lokal foredling av geitmelk.

³ Jf. retningslinjer om fritak fra overproduksjonsavgift fastsatt av Omsetningsrådets sekretariat 29. juni 1999.

⁴ Jf. forskrift av 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer.

§ 8. Kulturlandskapskrav

Med mindre kommunen samtykker, kan foretak som mottar produksjonstilskudd ikke foreta inngrep som er av betydning for kulturlandskapet. Som inngrep regnes ikke tiltak som må sees på som normal skjøtsel av eiendommen.

Mot vassdrag med årssikker vannføring og mot kanaler uten årssikker vannføring skal det settes igjen en vegetasjonssone på minst 2 meter, målt horisontalt, regnet ved normalvannføring. Slik vegetasjonssone kan ikke jordarbeides.

Dersom jorda på en landbrukseiendom som foretaket disponerer er utsatt for erosjon, kan fylkesmannen bestemme at foretaket må følge bestemte jordarbeidsrutiner eller gjennomføre lignende tiltak.

For brudd på bestemmelser gitt i eller i medhold av denne paragrafen, gjelder § 12 om avkorting tilsvarende.

§ 9. Søknad og utbetaling

Søknad skal fremsettes på søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning. Søknadsfristene er 20. august og 20. januar. Fylkesmannen fastsetter særskilt søknadsfrist for tilskudd til endret jordarbeiding etter § 5 annet ledd nr. 3. Foretak som søker produksjonstilskudd må oppgi organisasjonsnummer.

Innvilget tilskudd utbetales til det foretaket som fremsatte søknaden. Tilskuddet kan ikke overdras til eie eller pant.

Nåværende § 9, § 10, § 11 og § 12 blir nye § 10, § 11, § 12 og § 13.

Nåværende § 13 blir ny § 14 og skal lyde:

§ 14. Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert tilskudd som følge av vedtak om avkorting etter § 12 og § 13, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere tilskuddsutbetalinger. Tilsvarende gjelder der foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Til avkortingsbeløpet som nevnt i første ledd kan det legges rente tilsvarende gjeldende morarente.¹ Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av det urettmessige tilskuddet.

Krav fra offentlig myndighet som utspringer av foretakets jordbruksvirksomhet kan motregnes i senere produksjonstilskuddsutbetalinger til foretaket.

¹ Jf. forskrift av 17. desember 1993 nr. 1144 om forsinket betaling.

Nåværende § 14 blir ny § 15 og nytt siste strekpunkt skal lyde:

- forskrift av 2. juli 1999 nr. 793 om tilskudd til endret jordarbeiding m.m.

II

Endringene trer i kraft straks og gjelder for behandling av søknader om produksjonstilskudd i jordbruket fra og med 1. juli 2002.

1. juli Nr. 778 2002

Forskrift om tilskudd til fruktlager og godkjenning av omsetningsledd.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. juli 2002 etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 18. juli 2002.

§ 1. Formål

1. Formålet med tilskudd til fruktlager er å fremme et forpliktende samarbeid om felles lagring, sortering, pakking og omsetning av norskprodusert frukt.
2. Formål med godkjenning av omsetningsledd er å stimulere til kvalitetsproduksjon og ordnede omsetningsforhold.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

1. *Frukt*
Epler, pærer, plommer, kirsebær og moreller til konsum- og konservermarkedet.
2. *Bær*
Jordbær, bringebær, solbær, rips, stikkelsbær og hageblåbær til konsum- og konservermarkedet.
3. *Veksthusgrønnsaker*
Tomat, slangeagurk og salat til konsummarkedet. Salat dyrket på friland er inkludert.
4. *Sammenslutning av foretak*
Samarbeid mellom foretak med formål å samordne leveransene til godkjent omsetningsledd.
5. *Omsetningsledd*
Fruktlager, grossister og konserverindustri som mottar frukt, bær og veksthusgrønnsaker.

§ 3. Administrasjon

Statens landbruksforvaltning forvalter tilskudd til fruktlager og godkjenner omsetningsledd, og kan gi utfyllende bestemmelser til forskriften.

§ 4. Krav til omsetningsledd

Statens landbruksforvaltning godkjenner omsetningsleddene. Søknad om godkjenning av nye omsetningsledd etter denne forskriften sendes til Statens landbruksforvaltning innen 1. juni det aktuelle år.

1. Krav til administrasjon og anlegg

Omsetningsleddet må ha en administrasjon som kan utføre de oppgaver som følger av godkjenningen, og må ha et regnskaps- og revisjonsopplegg som tilfredsstillende de krav til dokumentasjon og kontroll som Statens landbruksforvaltning fastsetter.

Omsetningsleddet må være registrert av fylkesskattekontoret som handelsbedrift, ha fast forretningssted og være registrert i Foretaksregisteret.

Omsetningsleddet må selv ha den direkte kontakt med foretakene og all fakturering/avregning til foretaket må skje i omsetningsleddets navn. I de tilfeller varene leveres fra en sammenslutning av foretak, kreves det ikke at omsetningsleddet har den direkte kontakt med det enkelte foretak i sammenslutningen.

Omsetningsleddet må disponere tilfredsstillende lokaler for behandling og lagring av de varer som omsettes. Omsetningsleddet må disponere nødvendig kjølelagerkapasitet.

Omsetningsleddet kan ha flere avdelinger/anlegg.

2. Krav til grossist

Grossist må drive regulær engrosforretning med førstehåndsomsetning av grøntprodukter og utføre alle de funksjoner som vanligvis tillegges en grossist, herunder lagring, salg og distribusjon. Salg skal utelukkende foregå til grossist, detaljist og store forbrukere.

3. Krav til fruktlager

Følgende fruktlagre kan godkjennes:

- a. Fruktlager som eies og drives som andelslag av foretak med frukt/bær.
- b. Privateide fruktlagre hvor det er inngått avtale med foretak om lagring, sortering, pakking og salg av deres frukt- og bærproduksjon.

Fruktlageret skal disponere et sentralanlegg med lager, herunder nødvendig kjølelagerkapasitet, og utstyr som er nødvendig for lagring, sortering og pakking av frukt og bær. Under forutsetning av at sentrallageret ikke har tilstrekkelig kapasitet, kan lagrene til foretakene inngå som en del av fruktlageret. Lagrene skal tilfredsstillende samme krav som sentrallageret og skal være godkjente av Statens landbruksforvaltning. Søknadsfrist er 1. september. Sentrallageret skal til enhver tid ha det administrative og økonomiske ansvar for driften av godkjente foretakslagre.

Fruktlageret skal bare omsette epler og pærer som er lagret i regi av fruktlageret, sortert og pakket på sentrallageret eller godkjente foretakslagre. Kravet om både lagring, sortering og pakking gjelder ikke for sommerepler og epler/pærer som leveres til press.

Fruktlageret skal ta del i de lagerprogram og reguleringer av markedet som til enhver tid er vedtatt, og skal gi spesifiserte oppgaver over lagerbeholdninger, varekvalitet og sorteringsfordeling i den form og til de tider som Statens landbruksforvaltning eller den det bemyndiger krever.

4. Tilbaketrekking av godkjenning

Ved manglende oppfylling av de krav som er lagt til grunn for godkjenning, kan Statens landbruksforvaltning trekke godkjenningen tilbake.

5. Innsending og behandling av årsoppgaver

Godkjent omsetningsledd skal sende revisorbekreftet årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning for perioden 1. januar – 31. desember foregående år. Frist for innsendelse er 15. februar.

§ 5. Vilkår for tilskudd til fruktlager

For at et godkjent lager, jf. § 4, skal tildeles tilskudd, må det i gjennomsnitt for de tre siste år inkludert søknadsåret, ha mottatt minst 100 tonn frukt fra minst 15 tilsluttede foretak som er berettiget distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt. Et foretak kan kun regnes som tilsluttet foretak til et fruktlager.

Statens landbruksforvaltning kan etter søknad, godkjenne samarbeidsavtaler mellom mindre fruktlagre som grunnlag for tilskuddsberettigelse etter § 6. Søknadsfrist er 1. juni.

For fruktlagre med flere fruktlageranlegg avgjør Statens landbruksforvaltning etter søknad hvorvidt disse i tilskuddssammenheng skal betraktes som et eller flere fruktlagre jf. § 6.

Minst 90% av samlet mottak av epler og pærer skal være lagret i regi av fruktlageret, samt sortert og pakket ved fruktlagerets sentralbygg. Kravet til både lagring, sortering og pakking gjelder ikke for sommerepler og epler/pærer som leveres til press.

Statens landbruksforvaltning kan, etter søknad, godkjenne leiepakking av epler og pærer ved et annet fruktlager, av et kvantum tilsvarende fruktlagerets mottak utover 100 tonn av epler og pærer til sammen, unntatt sommerepler og epler/pærer som leveres til press. Slik leiepakking må skje for det fruktlagerets regning som har mottatt de aktuelle varemengdene fra sine tilsluttede foretak, og som derfor også skal sende årsoppgave vedrørende distrikts- og kvalitetstilskudd for disse kvanta, jf. § 4 pkt. 5, og eventuelt søke tilskudd til fruktlager i samsvar med dette.

§ 6. Beregning av tilskudd til fruktlager

Den totale tilskuddsrammen fordeles på de godkjente fruktlagre proporsjonalt etter mottatt fruktmengde i gjennomsnitt for de tre siste år inkludert søknadsåret.

I grunnlaget for fordeling av midlene skal det tas med de mengder frukt som lageret har mottatt fra tilsluttede foretak som er berettiget distrikts- og kvalitetstilskudd for frukt.

§ 7. Innsending og behandling av søknad om tilskudd til fruktlager

Frist for innsending av søknad om tilskudd til fruktlager er 15. februar.

Søknaden skal skrives på fastsatt skjema og underskrives av søkeren. Søknad fra lag, selskaper e.l. underskrives av den som forplikter laget og søknader fra umyndig person av vergen. Ved sin underskrift erkjenner søkeren at opplysningene i søknaden er fullstendige og korrekte og at opplysningene i søknaden kan registreres, jf. personopplysningsloven av 14. april 2000 nr. 31.

Søkeren er ansvarlig for at fullstendig og korrekt søknad i rett tid kommer til Statens landbruksforvaltning. Ved oversittelse av fristen kan søknaden bli avvist.

§ 8. Opplysningsplikt

Omsetningsledd er forpliktet til å gi nødvendige opplysninger. Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og liknende dokumenter, som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte.

§ 9. Kontroll

Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som mottar tilskudd. Omsetningsledd plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 10. Utbetaling

Tilskuddet utbetales fra Statens landbruksforvaltning til oppgitt bank- eller postgirokonto. Beregnet beløp mindre enn kr 300,- blir ikke utbetalt.

Det er ikke anledning til å overdra krav på tilskudd eller refusjon til eie eller pant.

§ 11. Avkorting ved feilopplysninger, trekk og tilbakebetaling

Feil i utbetalingen skal rettes ved tilbakebetaling/trekk i senere utbetalinger av tilskudd etter forskriften her og/eller andre tilskudd. Krav om tilbakebetaling kan fremmes selv om feilen ikke skyldes fruktlageret og selv om fruktlageret har mottatt utbetalingen i aktsom god tro. Er det gitt feil opplysninger i søknaden, kan det samlede

tilskuddet fruktlageret har krav på, avkortes med et beløp tilsvarende merutbetalingen fruktlageret ville ha oppnådd ved å gi feil opplysninger. Dette gjelder selv om opplysningene er gitt i aktsom god tro.

Ved særlig grove feil kan søknaden avvises for vedkommende søknadsomgang.

Dersom feil opplysninger fra fruktlageret har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 (forsinkelsesrenteloven). Det samme gjelder dersom fruktlageret burde ha visst eller forstått at utbetalingen var feil.

§ 12. *Dispensasjon*

Statens landbruksforvaltning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det. Søknader om dispensasjon skal sendes til Statens landbruksforvaltning.

§ 13. *Klage*

Vedtak som er truffet i medhold av forskriften kan påklages etter lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven), kapittel VI.

Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak som er truffet av Statens landbruksforvaltning.

Klagen sendes til Statens landbruksforvaltning.

§ 14. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 14. november 2001 nr. 1285 om tilskudd i grøntsektoren og om distriktstilskudd for potetproduksjon i Nord-Norge.

3. juli Nr. 779 2002

Forskrift om tilskudd til frøavl m.m. i gras, engbelgvekster, rotvekster og grønnsaker.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 3. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18, og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

§ 1. *Formål*

Tilskudd gis for å fremme dyrking og frøforsyning av gras, belgvekster, rotvekster og grønnsaker med klimatilpassa sorter.

§ 2. *Generelle bestemmelser*

Tilskudd gis til:

- a. Norsk sertifisert frøavl av godkjente norske sorter av gras, rotvekster og grønnsaker. Frøavlen må foregå på kontrakt med godkjent såvareforretning.
- b. Sertifisert såvare av godkjente norske sorter av gras, engbelgvekster, rotvekster og grønnsaker som overlages fra en vekstsesong til den neste. Tilskuddet utbetales etter søknad til godkjente såvareforretninger som er ansvarlig for overlaginga.

§ 3. *Innmelding og begrenning av arealer*

Såvareforretninger har følgende frister for innmelding til Statens landbrukstilsyn om frøarealer som planlegges utlagt av hver sort:

- Gras og belgvekster – 15. november året før utlegg.
- Rotvekster og grønnsaker – 1. februar i utleggsåret.

Eventuelle forslag vedrørende endring av tilskuddssatser, omfang av sanering og andre tiltak med virkning på det totale behov for tilskuddsmidler legges fram samtidig med dyrkingsplanene.

Omfanget av tilskuddsberettiget frødyrking skal godkjennes av Landbrukstilsynet.

Frøavlskontrakter skal kunne sies opp når forsynings situasjonen gjør dette nødvendig. Det kan godkjennes inntil to års kløverfrøavl etter samme gjenlegg, og inntil tre års grasfrøavl. For engkvein kan det godkjennes inntil syv frøavlsår.

Såvareforretninger har følgende frister for innmelding til Landbrukstilsynet om frøarealer som skal kontrolleres:

- Grasarealer som skal kontrolleres for arealtilskudd – 1. september.
- Rotvekstarealer som skal kontrolleres for arealtilskudd – 1. juli.

§ 4. *Tilskudd*

Satsene er fastsatt av Landbruksdepartementet etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag, etter en rammebevilgning gitt under Jordbruksavtalen.

Landbruksdepartementet kan endre satsene i samsvar med den aktuelle prisutvikling.

4.1. *Pristilskudd*

<i>Satser for pristilskudd</i>	<i>(kr pr. kg)</i>
(Basis/sertifisert frø)	
Bladfaks	10,00
Strandrør	10,00
Rødsvingel Klett	10,00
Engrapp	20,00
Engkvein, krypkvein	25,00
Løk	300,00
(Basis)	
Nordnorske timoteisorter avlet i Trøndelag	7,50

Pristilskuddet skal bare gis for vare som kvalitetsmessig fyller kravene til sertifisering. Dette innebærer at utbetalingene først kan skje når varen er rensset, spire- og renhetsundersøkt, og godkjent.

4.2 *Arealtilskudd*a. *Engrapp, bladfaks, rødsvingel og strandrør – gjenlegg*

For engrapp gis et arealtilskudd pr. dekar på kr 600,- i gjenleggsåret. For rødsvingel Klett gis et arealtilskudd pr. dekar på kr 500,- i gjenleggsåret. For bladfaks og strandrør gis et arealtilskudd pr. dekar på kr 400,- i gjenleggsåret. Arealtilskudd kan utbetales til gjenlegg med og uten dekkvekst. Arealtilskudd kan utbetales når gjenlegget er tilfredsstillende ved innvintring med hensyn til plantebestand og ugrasinhold og når dyrkingsreglene er fulgt (jf. vedlegg A5 i forskrift om såvare).

Følgende faktorer er avgjørende for at et gjenlegg skal kunne betegnes som tilfredsstillende:

- 1) For gjenlegg med dekkvekst må halmen være fjernet.
- 2) Plantetallet pr. arealenhet kan være relativt lavt, men plantene må være jevnt fordelt.
- 3) Forekomsten av vanskelig bekjempbare ugrasarter og arter som vanskelig lar seg rense fra såvaren, må ikke være større enn at avleren kan holde ugraset under kontroll ved hjelp av luking eller kjemiske midler.

b. *Hvitkløver og tetraploide sorter av rødkløver – høsting*

For hvitkløver og for tetraploide sorter av rødkløver gis et arealtilskudd på kr 300,- pr. dekar i høsteåret. Tilskuddet utbetales på grunnlag av godkjent areal ved vekstkontroll, og tilskuddet begrenses til kun første høsteår.

c. *Garantibeløp for brytsukkerert Aslaug*

Ved frøavl av brytsukkerert Aslaug gis et garantibeløp på kr 10.000,- pr. dekar. Forutsetningen for utbetaling av garantibeløp er at avlen vurderes som tilfredsstillende utført ved 1. gangs vekstkontroll. Ved helt feilslått frøavling utbetales garantibeløpet, og dersom frøavlingen utbringer et mindre beløp enn garantibeløpet, utbetales differansen som tilskudd.

d. *Rotvekster*

For felter som tas ut etter overvintring eller ved feilslått frøavling, har avleren krav på arealtilskudd etter følgende regler:

- Det areal som etter inspeksjon tas ut pga. dårlig overvintring, er berettiget til halvt arealtilskudd. Dette gjelder også om avleren for egen regning vil la arealet ligge til frøhøsting.
- Areal der dyrkingen fullføres etter kontrakter, er berettiget til fullt arealtilskudd, selv om feltet ikke gir frø som oppfyller de kvalitetskrav som gjelder for sertifisering iht. forskrift om såvare. Det samme gjelder dersom frøene oppfyller forskriftens kvalitetskrav, men såvareforretningene setter høyere kvalitetskrav og dermed ikke kjøper frøet.
- Dersom avlingen av rensset, godkjent frø fra et areal utbringer et mindre beløp enn det fastsatte arealtilskudd, utbetales differansen som tilskudd.
- Areal som ikke blir godkjent ved siste inspeksjon av årsaker som avleren er uten skyld i, er likedan berettiget til fullt arealtilskudd.

Ordinært arealtilskudd er på kr 500,- pr. dekar.

4.3 *Tilskudd til overlaging av frø av gras, engbelgvekster, rotvekster og grønnsaker*

Tilskudd gis på grunnlag av beholdning av overlagret vare pr. 30. september. Tilskudd gis til godkjente såvareforretninger som pr. 30. september har en total lagerbeholdning av frø av alle arter som omfattes av ordningen, på minimum 10 tonn. Tilskuddet beregnes og utbetales for den del av lagerbeholdningen som pr. 30. september overstiger en minimumsgrense på 15% av gjennomsnittlig årlig salg til forbruker og detaljist av frø av norske sorter, frøavlet i Norge eller på kontrakt i utlandet. Salg til annen godkjent såvareforretning regnes ikke med.

For timotei settes minimumslageret til 10 tonn.

For frø som ligger på lager pr. 30. september gis Selskapet for Norges Vel og Agrokonsult AS et lagringstilskudd som dekker de faktiske kapitalkostnader etter framlagte oppgaver for produksjon og omsetning. For SNV gjelder retten til lagringstilskudd t.o.m. såvareåret 2003/2004 (telledato 30. september 2003). For Agrokonsult AS gjelder

denne tilskuddsordningen kun lageret av rotvekst- og grønnsaksfrø. Kravet til minimumslager på 10 tonn gjelder ikke SNV og Agrokonsult AS.

For utbetaling av tilskudd til overlagring av sertifisert frø hos de godkjente såvareforretningene, gjelder følgende maksimale tilskuddssatser:

<i>Art</i>	<i>Maksimal tilskuddssats kr/kg</i>
Timotei	3,60
Engsvingel	3,80
Hundegras	3,70
Engrapp	5,50
Rødsvingel	4,10
Bladfaks	5,70
Engkvein	4,30
Krypkvein	4,30
Strandrør	5,10
Luserne	8,00
Alsike	7,10
Rødkløver	8,00
Hvitkløver	8,00

Forskriftens øvrige tilskudd prioriteres foran overlagringstilskuddet for sertifisert frø.

Forutsatt at tilgjengelig bevilgning dekker utbetalingen, skal maksimalsatsene for overlagring av sertifisert frø brukes. Dersom bevilgningen ikke er stor nok, skal maksimalsatsene reduseres prosentvis likt for alle arter til utbetalingen samsvarer med tildelt bevilgning.

§ 5. *Utbetaling*

Tilskudd utbetales gjennom de godkjente såvareforretningene. Søknad om tilskudd skal være attestert av statsautorisert eller registrert revisor.

5.1 *Pristilskudd*

For utbetaling av pristilskudd sender forretningene oppgave til Landbrukstilsynet over avler (navn og adresse), sort, partinummer, kvantum godkjent vare og beregnet pristilskudd på grunnlag av oppgjør til avlere.

Landbrukstilsynet kontrollerer oppgaven og utbetaler anvist beløp.

5.2 *Arealtilskudd*

For utbetaling av arealtilskudd sender forretningene oppgave til Landbrukstilsynet over avlere, areal, frøkvantum og beregnet garantibeløp.

Landbrukstilsynet foretar kontroll, fastsetter tilskuddsberettiget areal, beregner tilskudd og utbetaler anvist beløp.

5.3 *Lagringstilskudd*

For utbetaling av lagringstilskudd sender forretningene søknad til Landbrukstilsynet. På søknaden skal det være påført opplysninger om partinummer og antall kg overlagret vare av hvert enkelt parti. Det skal videre gis opplysninger om kvantum solgt til forbruker og detaljist hvert år i siste 5-årsperiode, jf. pkt. 4.3, samt en oppstilling over beregnet normallager for hver art. Kopi av analysebevis for hvert parti kan forlanges.

Landbrukstilsynet avgjør søknaden og utbetaler anvist beløp.

De som søker om tilskudd, er forpliktet til å gi de nødvendige opplysninger og å godta de kontrolltiltak som blir bestemt. Dette gjelder også Riksrevisjonens rett til innsyn.

Søknadsfristen for tilskudd fastsettes til 30. november det år tilskuddet gjelder.

Har et firma ikke sendt inn oppgave over salg og lagerbeholdning innen fastsatt tid, kan det tape retten til lagringstilskudd.

§ 6. *Tilbakebetaling*

Er det utbetalt for mye tilskudd, kan dette kreves tilbakebetalt. Tilskudd kan kreves tilbakebetalt helt eller delvis, dersom det viser seg at forutsetningene for tilskuddet ikke er oppfylt.

Når krav om tilbakebetaling er framsatt, kan det inndrives etter vanlige rettsregler, eller kravet kan motregnes i andre tilskudd som tilskuddsmottakeren har krav på. Det kan kreves forsinkelsesrenter av det beløpet som skal tilbakebetales.

§ 7. *Kontroll*

Landbrukstilsynet har tilsynet med at denne forskriften overholdes.

De som søker om tilskudd, er forpliktet til å gi de nødvendige opplysninger og å godta de kontrolltiltak som blir bestemt. Dette gjelder også Riksrevisjonens rett til innsyn.

§ 8. *Dispensasjon*

Landbrukstilsynet kan fravike bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

Dispensasjon må ikke gå utover formålet med tilskuddsordningen eller gjeldende satser.

§ 9. Klager

Vedtak etter denne forskriften kan påklages til Landbruksdepartementet etter lov av 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

Klagefristen er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet fram.

§ 10. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift av 23. april 1997 nr. 414 om tilskudd til frøavl m.m. i gras, engbelgvekster, rotvekster og grønsaker.

3. juli Nr. 780 2002**Forskrift om tilskudd til sertifisert settepotetavl.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 3. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

§ 1. Formål

Formålet med tilskuddsordningen er å stimulere til økt bruk av settepoteter av høy kvalitet gjennom den sertifiserte settepotetavlen i klassene prebasis, basis og sertifisert.

§ 2. Definisjoner

Definisjonene av klon, prebasis, basis og sertifisert gitt i forskrift av 2. juli 1996 nr. 1447 om settepoteter gjelder også for denne forskrift.

§ 3. Vilkår for tilskudd

Klonavl og sertifisert avl av settepoteter må ha foregått i henhold til forskrift om settepoteter.

§ 4. Tilskudd

Det kan utbetales tilskudd til nedskrivning av prisen på settepoteter i klassene prebasis, basis og sertifisert og til avl av klon, prebasis, basis og sertifiserte settepoteter innen rammen av bevilgninger i henhold til jordbruksavtalens bestemmelser.

4.1 Klonavl

- a. Det ytes tilskudd til klonavl etter følgende satser:

For 1. og 2. års kloner utbetales et fast beløp for hvert klonparti inntil 30 kloner, slik:

1. års klonparti kr 700,- i alt
2. års klonparti kr 1.500,- i alt.

For 3. og 4. års kloner som holdes adskilt, er tilskuddet kr 500,- per dekar, og dersom de slås sammen, betales det arealtilskudd som for prebasis.

Dersom en dyrker er pålagt flere en 30 kloner, skal godtgjørelsen for de overskytende 1. og 2. års kloner være kr 55,- per klon.

- b. Det kan dessuten etter søknad, gis tilskudd til drift og vedlikehold av nødvendige veksthus, til testingsutgifter, jordprøvetaking for kontroll med potetcystenematode m.m., utskifting av settepoteter (punktsanering), utstyr til varmeterapi.

4.2 Poteter av klassene prebasis, basis og sertifisert

- a. *Arealtilskudd*

For klasse prebasis gis det et dyrkingstilskudd for godkjent klasse på kr 300,- per dekar. I tillegg gis et tilskudd på kr 2.000,- per parti. Parallele kloner regnes som ett parti dersom de neste sesong vil utgjøre ett utsædsparti. Det gis ikke tilskudd til prebasissentrene.

Arealtilskuddet utbetales ordinært bare når det er levert settepoteter av de klasser som er fastsatt i forskrift om settepoteter, jf. for øvrig § 9, 3. ledd.

- b. *Prisnedskrivning*

Til nedskrivning av prisen på sertifiserte settepoteter i alle klasser gis et tilskudd på:

- 0,25 kr per kg for konvensjonelt dyrkede poteter
- 3,00 kr per kg for økologisk dyrkede poteter.

Prisnedskrivning skal gjøres kjent på prislister og faktura.

- c. *Kvalitetstilskudd*

Det gis et kvalitetstilskudd for klassifiserte settepoteter beregnet på grunnlag av vektallssystemet utgitt av Statens landbrukstilsyn.

Kvalitetstilskuddet beregnes i øre per kg for de forskjellige feilenhetsintervaller på følgende måte:

<i>Feilenheter</i>	<i>Øre per kg</i>
15,1 – 16,0	0
14,1 – 15,0	1
13,1 – 14,0	2
12,1 – 13,0	3
11,1 – 12,0	4
10,1 – 11,0	5
9,1 – 10,0	6
8,1 – 9,0	7
7,1 – 8,0	8
6,1 – 7,0	9
5,1 – 6,0	10
4,1 – 5,0	12
3,1 – 4,0	14
2,1 – 3,0	16
1,1 – 2,0	18
0 – 1,0	20

d. *Distriktstilskudd*

Det gis et distriktstilskudd på 1 kr per kg for sertifiserte settepoteter dyrket i Nord-Norge.

e. *Fraktilskudd*

Ved forsendelse av settepoteter av klassene prebasis, basis og sertifisert skal fraktutgiftene for produsent ikke være mer enn 15 øre per kg. For fraktutgifter utover dette ytes tilskudd. Det forutsettes at transporten skjer på billigste måte og i rasjonelle partier.

Lokale fraktutgifter ved fordeling og distribusjon av partiene dekkes ikke av tilskuddsordningen.

Godkjente sorter som er med i settepotetavlen, kan motta tilskudd selv om varen ikke har blitt godkjent i henhold til de ordinære kvalitetskrav når settepotetene, etter søknad til Landbrukstilsynet, likevel godkjennes for omsetning som sertifisert vare.

§ 5. *Søknad*

Søknad om tilskudd skal sendes Statens landbrukstilsyn som i henhold til godkjent budsjett avgjør søknadene.

§ 6. *Kontroll*

Statens landbrukstilsyn fører kontroll med at forskriften blir fulgt. Landbruksdepartementet kan gi nærmere retningslinjer for kontrollen.

De som søker om tilskudd er forpliktet til å gi de nødvendige opplysninger og å godta de kontrolltiltak som blir bestemt.

§ 7. *Utbetaling*

Tilskuddene utbetales av Statens landbrukstilsyn. De som får tilskudd skal avgi rapport/regnskap for hvordan tilskuddet er brukt.

Arealtilskuddet utbetales på grunnlag av analysebevis fra Statens landbrukstilsyn.

Prisnedskrivings-, kvalitets- og distriktstilskudd utbetales til autorisert settepotetforretning på grunnlag av avregning med settepotetprodusent. Avregningen skal ha følgende opplysninger:

- a. Produsentens navn og adresse
- b. Vareslag (sort/klasse)
- c. Leveringsdato
- d. Nettovekt settepotet
- e. Analysebevis
- f. Sats og beløp for de enkelte tilskudd.

Fraktilskudd utbetales på grunnlag av fraktnota som skal ha følgende opplysninger:

- a. Avsender: Navn og adresse
- b. Mottaker: Navn og adresse
- c. Salgs-/leveringsdato
- d. Antall kolli og kollivekt
- e. Avsender sted/stasjon
- f. Bestemmelsessted/stasjon
- g. Transportmiddel
- h. Vareslag (sort/klasse)
- i. Frakt.

§ 8. Tilbakebetaling

Er det utbetalt for mye tilskudd kan dette kreves tilbakebetalt. Tilskuddet kan kreves tilbakebetalt, helt eller delvis, dersom det viser seg at forutsetningene for tilskuddet ikke er oppfylt.

Når krav om tilbakebetaling er framsatt kan det inndrives etter vanlige rettsregler, eller kravet kan motregnes i andre tilskudd tilskuddsmottakeren har krav på.

Det kan kreves forsinkelsesrenter av det beløp som skal tilbakebetales.

§ 9. Dispensasjoner

Statens landbrukstilsyn har fullmakt til å dispensere fra denne forskriften og kan innenfor rammen av forskriften fastsette utfyllende retningslinjer.

Når spesielle forhold tilsier det, kan det etter søknad gis dispensasjon for utbetaling av arealtilskudd selv om det ikke er levert settepoteter, jf. § 4 nr. 4.2 bokstav a.

Dyrkere som ikke får avsatt sine sertifiserte poteter til settepoteter, kan etter søknad få tilskudd til dekning av tap.

Det kan etter søknad og i forståelse med avtalepartene gis tilskudd til andre tiltak som fremmer den sertifiserte settepotetavl og bruken av sertifiserte settepoteter.

§ 10. Klage

Vedtak fattet av Statens landbrukstilsyn etter denne forskrift kan i medhold av kap. VI i forvaltningsloven av 10. februar 1967 påklages til Landbruksdepartementet. Klagefristen er 3 uker regnet fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet frem. Klagen sendes om Statens landbrukstilsyn.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift av 20. mars 1996 nr. 297 for tilskudd til statskontrollert settepotetavl.

3. juli Nr. 781 2002**Forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 3. juli 2002 med hjemmel i lov av 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 19, lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og kgl.res. av 6. desember 1996 nr. 1125. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 17. desember 1997 nr. 1450 om kvoteordningen for melk gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav b annet punktum skal lyde:

Alt som hører til samme eier i en kommune, hører til samme bruk uten hensyn til om den omfatter flere matrikelnummer.

§ 2 bokstav c oppheves.

§ 2 nåværende bokstavene d og e blir bokstavene c og d.

§ 2 bokstav f oppheves.

§ 2 nåværende bokstavene g og h blir bokstavene e og f.

§ 4 tredje ledd oppheves.

§ 6 første ledd annet punktum skal lyde:

Dersom to eller flere bruk med kvote drives av samme melkeprodusent, kan bare kvoten på ett av brukene benyttes.

§ 6 annet ledd første punktum skal lyde:

Melk fra dyr som melkeprodusenten ikke eier eller ikke leier på varig basis, regnes som produksjon uten eller ut over kvote.

§ 7 første ledd skal lyde:

Så fremt ikke annet følger av forskriften ellers, skal brukets kvote utgjøre kvote pr. 30. juni 2002 multiplisert med forholdstallet 1,01 for kumelk og forholdstallet 1,04 for geitemelk.

§ 10 tredje ledd første punktum skal lyde:

Ved gjenopptakelse av leveranse etter opphold i mindre enn 10 kalenderår, skal produksjonen foregå med egne kyr eller geiter i eget fjøs (ordinær melkeproduksjon).

§ 12 skal lyde:

Dersom to eller flere fysiske personer som disponerer hver sin kvote etablerer felles melkeproduksjon på helårsbasis (samdrift), kan Statens landbruksforvaltning fastsette egen kvote for samdriften. I tillegg må samtlige av følgende vilkår være oppfylt:

1. Partene i samdriften må eie eller forpakte hvert sitt bruk med tilhørende kvote. Brukene som inngår i samdriften må ha forskjellige eiere.
2. Det må ha vært sammenhengende leveranse i de siste 24 måneder fra brukene før samdrift kan etableres.
3. Der forpakter av et bruk inngår avtale om samdrift, må også eieren av bruket være medunderskriver av samdriftsavtalen, jf. punkt 6.
4. Bo- og driveplikten må være oppfylt, eller fritak fra boplikten må være innvilget.
5. Partene må delta aktivt med egen arbeidsinnsats i samdriften og få inntekter fra denne.
6. Partene må inngå samdriftsavtale som inneholder konkrete opplysninger om medlemmenes arbeidsinnsats samt fordeling av nettoinntekter. For samdrifter med to medlemmer er det et krav at inntekt og arbeidsinnsats skal fordeles mellom medlemmene slik at minimum 30% faller på den ene parten. For samdrifter med tre medlemmer er det tilsvarende kravet minimum 20%, og for samdrifter med fire medlemmer eller mer er kravet minimum 10%.
7. Avstanden mellom bruk som inngår i samdriften skal ikke overstige 10 km målt langs vei, med mindre det vil framstå som klart urimelig.

Søknad om slik kvote må innsendes senest 3 måneder før planlagt starttidspunkt.

§ 13 punkt 2 skal lyde:

2. Avstanden mellom brukene skal ikke overstige 10 km målt langs vei, med mindre det vil framstå som urimelig.

§ 14 første ledd annet punktum skal lyde:

Kumelkkvote for samdrifter godkjent etter 1. juli 2002 kan likevel maksimalt utgjøre 750.000 liter.

§ 17 annet ledd skal lyde:

Samlet kvote etter sammenslåing kan ikke overskride beregnet kvotegrunnlag etter § 5, og kan maksimalt utgjøre 225.000 liter kumelk eller 112.500 liter geitemelk.

§ 22 annet ledd skal lyde:

Ved innmelding av kvotekjøp, skal det angis størrelsen på kvote som ønskes kjøpt. Det kan likevel ikke innmeldes og kjøpes større kvote enn det spredearealkravet tilsier.¹

¹ Jf. retningslinjer for lagring og spredning av husdyrgjødsel kapittel V, punkt 5 og 6.

§ 22 fjerde ledd skal lyde:

Det kan ikke innmeldes eller kjøpes kvote som fører til at brukets kvote etter kjøp utgjør mer enn 225.000 liter kumelkkvote eller 112.500 liter geitemelkkvote. For bruk med historisk eller tildelt basiskvote for kumelk over 225.000 liter eller 112.500 liter geitemelk, kan det likevel maksimalt innmeldes og kjøpes kvote slik at brukets kvote etter kjøp tilsvarer historisk eller tildelt basiskvote. Medlemmer av samdrifter godkjent etter 1. juli 2001 kan heller ikke innmelde og kjøpe kvote dersom samdriftskvoten utgjør 750.000 liter.

§ 29a første ledd første punktum skal lyde:

For å gjennomføre en omlegging fra sauehold til melkeproduksjon i særlig rovdyrutsatte områder, kan Statens landbruksforvaltning etter søknad tildele kvote dersom søker baserer saueholdet på bruket på beiter som ligger innenfor kjerneområdene for bjørn og jerv, og de sentrale leveområdene for ulv.

§ 29a tredje ledd tredje strekpunkt skal lyde:

- søkeren over flere år kan dokumentere betydelige tap på bruket forårsaket av fredet rovvilt.

§ 30 første ledd tredje punktum skal lyde:

Tildelt kvote kan sammen med brukets opprinnelige kvote maksimalt utgjøre 225.000 liter kumelk eller 112.500 liter geitemelk.

II

Endringene trer i kraft straks og gjelder for søknader innkommet etter 1. juli 2002.

3. juli Nr. 782 2002

Forskrift om endring i forskrift om distriktstilskudd til eggproduksjon.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 3. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 26. november 1998 nr. 1091 om distriktstilskudd til eggproduksjon gjøres følgende endringer:

Alle forskriftens kapitteloverskrifter oppheves.

§ 2 skal lyde:

I denne forskriften forstås en med:

1. *Godkjent eggpakkeri*: Godkjent anlegg for sortering, kvalitetskontroll og emballering av egg eller sammenslutning av slike.¹
2. *Direkte omsetning*: Salg av egg direkte fra foretak som oppfyller de krav til innrapportering som er fastsatt av Statens landbruksforvaltning.

¹ Jf. forskrift av 26. november 1998 nr. 1092 om frakttilskudd for egg og krav til godkjenning av eggpakkerier § 2.

§ 4 oppheves.

§ 6 skal lyde:

Berettigelse for distriktstilskudd egg fastsettes ut fra plasseringen av foretakets hovedproduksjon. Satsene for tilskuddsordningen fastsettes ved jordbruksoppkjøret.

§ 7 bokstav b skal lyde:

- b) Ved direkte omsetning av egg skal foretaket sende inn årsoppgave til Statens landbruksforvaltning over de kvanta egg som er solgt og som er berettiget tilskudd. Oppgaven skal sendes inn samtidig med oppgaven for omsetningsavgift egg, i samsvar med frist for innsending satt av Statens landbruksforvaltning. Foretaket er ansvarlig for at oppgaven er fullstendig og korrekt. Ved for sen innsending av oppgaven, kan Statens landbruksforvaltning foreta en skjønnsmessig avkorting i tilskuddsbeløpet eller avslå utbetaling.

§ 8, § 9, § 10, § 11, § 12 og § 13 skal lyde:

§ 8. *Utbetaling*

- a) For tilskudd som utbetales til foretak gjennom eggpakkerier utbetaler Statens landbruksforvaltning tilskuddet til eggpakkeriene, og kan gi forskuddsvise utbetalinger å konto svarende til prognosert beløp av pakkeriene for vedkommende måned. Statens landbruksforvaltning kan kreve tilskuddsberettiget kvantum egg, tilskuddssatser og samlet tilskuddsbeløp spesifisert på hver enkelt avregning.
- b) Ved direkte omsetning utbetaler Statens landbruksforvaltning tilskuddet direkte til foretak med eggproduksjon.

§ 9. *Etterbetaling, tilbakebetaling eller motregning ved feil utbetaling til eggpakkeri*

Feil i utbetaling til eggpakkeri kan korrigeres, enten ved etterbetaling, tilbakebetaling eller motregning i senere utbetalinger av tilskudd til eggproduksjon. Krav kan fremmes selv om feilen ikke skyldes eggpakkeriet.

Dersom feil opplysninger fra eggpakkeri har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 10. *Avkorting ved feilopplysninger, avkorting eller tilbakebetaling overfor foretak*

Feil i utbetaling som skyldes foretaket kan rettes ved tilbakebetaling eller trekk i senere utbetalinger av tilskudd for egg og/eller andre tilskudd til foretak. Krav om tilbakebetaling kan fremmes selv om foretaket har mottatt utbetalingen i aktsom god tro.

Er det gitt feil opplysninger fra foretak, kan det samlede tilskuddet foretaket har krav på avkortes med et beløp tilsvarende merutbetalingen foretaket ville ha oppnådd ved å gi feil opplysninger. Dette gjelder selv om opplysningene er gitt i aktsom god tro.

Dersom foretaket har vært drevet i strid med gjeldende lover og forskrifter som regulerer eggproduksjon, kan alt tilskudd avkortes eller kreves tilbakebetalt. Dette gjelder selv om det ikke er regnet ut tilskudd for den ulovlige produksjonen.

Er det ikke betalt omsetningsavgift på egg, kan denne avgiften motregnes i tilskudd gitt i medhold av denne forskriften.

Dersom feil opplysninger fra foretaket har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Det samme gjelder dersom foretaket burde ha visst at utbetalingen var feil.

§ 11. *Kontroll*

Statens landbruksforvaltning kan iverksette de kontrolltiltak som anses som nødvendige. Det kan foretas kontroll av alle opptegnelser og bokføringer i forbindelse med tilskuddsordningen.

§ 12. *Dispensasjon*

Statens landbruksforvaltning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

§ 13. Klage

Vedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages til Landbruksdepartementet etter lov av 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak som er truffet av Statens landbruksforvaltning. Klage sendes via Statens landbruksforvaltning.

II

Endringene trer i kraft straks og med virkning fra og med 1. juli 2002.

3. juli Nr. 783 2002**Forskrift om endring i forskrift om distriktstilskudd for fjørfeslakt.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 3. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 29. februar 2000 nr. 204 om distriktstilskudd for fjørfeslakt gjøres følgende endringer:

Alle kapitteloverskrifter oppheves.

§ 2 oppheves.

§ 3 skal lyde:

Denne forskriften gjelder tilskudd til fjørfeslakt av kylling og kalkun som er produsert i fylkene Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag. Det skal bare utbetales tilskudd for avregnet momspliktig omsetning av fjørfeslakt fra foretak til slakteri godkjent i medhold av lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon, jf. forskrift av 21. mars 1995 nr. 265 om hygiene og kontroll mv. ved produksjon og frambud av ferskt fjørfekjøtt. Slaktet må være godkjent av veterinærmyndighet.

Satsene for tilskuddsordningen fastsettes ved jordbruksoppgjøret.

§ 5 – § 11 skal lyde:

§ 5. Innsending av oppgaver

Slakteriene må sende oppgave til Statens landbruksforvaltning over de kvanta fjørfeslakt som er avregnet i måneden og som det kan bli utbetalt tilskudd for.

Med oppgaven skal det følge kopi av de avregningene som er sendt til foretakene. Avregningene må være fortløpende nummerert og de skal inneholde opplysninger om: navn, adresse og produsentnummer til foretaket, slaktedato, antall dyr slaktet og spesifisering over kg kjøtt av de ulike kvalitetsklasser angitt med varekode.

I stedet for papirkopi av avregningene kan de samme opplysninger bli gitt via edb-lesbart medium til Statens landbruksforvaltning. Det samme gjelder oppgaven om utbetaling av tilskudd for slaktet.

Slakteriet er ansvarlig for at fullstendig og korrekt oppgave for slaktet kvantum i en måned er avsendt til Statens landbruksforvaltning innen den 20. i den etterfølgende måned.

Opplysningene som er oppført på avregningene må samsvare med det som framgår av slakteriets vektsedler pr. foretak. Vektsedlene skal vise til vedkommende avregning til foretak. Vektsedlene og kopi av avregningene skal tas vare på i minst tre år ved slakteriet og skal være tilgjengelig for eventuell kontroll.

§ 6. Utbetaling

Statens landbruksforvaltning utbetaler tilskuddet til slakteri. Statens landbruksforvaltning kan gi forskuddsvis utbetalinger å konto tilsvarende prognosert beløp for vedkommende måned.

Slakteriene foretar videre utbetaling til foretakene.

Statens landbruksforvaltning kan kreve at tilskuddssats pr. kg fjørfeslakt, tilskuddsberettiget kvantum og sum tilskudd skal være spesifisert på hver avregning.

§ 7. Etterbetaling, tilbakebetaling eller motregning ved feil utbetaling til slakteri

Feil i utbetaling til slakteri kan korrigeres, enten ved etterbetaling, tilbakebetaling eller motregning i utbetalinger av tilskudd til kjøttproduksjon. Krav kan fremmes selv om feilen ikke skyldes slakteriet.

Dersom feil opplysninger fra slakteri har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 8. Avkorting, motregning og tilbakebetaling overfor foretak

Feil i utbetaling som skyldes foretaket kan rettes ved tilbakebetaling eller avkorting i senere utbetalinger av tilskudd for kjøtt og/eller andre tilskudd til foretak. Krav om tilbakebetaling kan fremmes selv om foretaket har mottatt utbetalingen i aktsom god tro.

Er det gitt feil opplysninger fra foretak, kan det samlede tilskuddet foretaket har krav på avkortes med et beløp tilsvarende merutbetalingen foretaket ville ha oppnådd ved å gi feil opplysninger. Dette gjelder selv om opplysningene er gitt i aktsom god tro.

Dersom foretaket har drevet i strid med gjeldende lover og forskrifter som regulerer produksjon av fjørfeslakt, kan alt tilskudd avkortes eller kreves tilbakebetalt. Dette gjelder selv om det ikke er regnet ut tilskudd for den ulovlige produksjonen.

Er det ikke betalt omsetningsavgift på fjørfeslaktet, kan denne avgiften motregnes i tilskudd gitt i medhold av denne forskriften.

Dersom feil opplysninger fra foretak har ført til for mye utbetalt tilskudd, kan det kreves rente i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Det samme gjelder dersom foretaket burde ha visst at utbetalingen var feil.

§ 9. *Kontroll*

Statens landbruksforvaltning kan iverksette de kontrolltiltak som anses som nødvendige. Det kan foretas kontroll av alle opptegnelser og bokføringer i forbindelse med tilskuddsordningen.

§ 10. *Dispensasjon*

Statens landbruksforvaltning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften når særlige grunner tilsier det.

§ 11. *Klage*

Vedtak som er truffet i medhold av forskriften kan påklages til Landbruksdepartementet etter lov av 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak som er truffet av Statens landbruksforvaltning. Klage sendes via Statens landbruksforvaltning.

II

Endringene trer i kraft straks og med virkning fra og med 1. juli 2002.

3. juli Nr. 784 2002

Forskrift om endring i forskrift om tilskott til norsk ull.

Fastsett av Landbruksdepartementet 3. juli 2002 med heimel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 12. juni 1997 nr. 599 om tilskott til norsk ull blir det gjort følgjande endringar:

§ 2 – § 6 skal lyde:

§ 2. *Tilskott*

Tilskott til norsk ull blir gitt med ein fast gjennomsnittleg tilskottssats pr. kg ull som blir omsett. Tilskottssatsen blir fastsett av avtalepartane for kvart år. Nye satsar blir sett i verk frå 1. september kvart år.

§ 3. *Differensiering av tilskottet*

Differensieringa av den gjennomsnittlege tilskottssatsen pr. kg for dei ulike ullkvalitetar blir fastsett av Statens landbruksforvaltning etter framlegg frå Norsk Kjøttsamvirke og Kjøttbransjens Landsforbund.

Statens landbruksforvaltning fastset etter forslag frå Norsk Kjøttamvirke og Kjøttbransjens Landsforbund ein fast sats pr. skinn for pelsskinn og ulne skinn som skal dekkje skilnaden mellom salspris for ulla og avrekningspris for ulla.

Satsen blir berre utbetalt for pelsskinn og ulne skinn som er omsett frå ullstasjon eller slakteri, og det må leggjast fram kopi av faktura som dokumentasjon for sal av skinna. Kostnaden må dekkjast innanfor den totale ramma for tilskottet til norsk ull.

Statens landbruksforvaltning kan ved differensiering av tilskottet avsetje eit beløp som kan nyttast til felles opplæring og kvalitets- og opplysningsarbeid.

Dersom gjennomsnittleg utbetalt tilskottssats pr. kg ull avvik frå det som lå til grunn ved differensieringa av tilskottet, må ein ta omsyn til dette avviket ved fastsettinga av tilskottssatsane for det neste året.

§ 4. *Godkjenning av ullstasjonar*

For å delta i tilskottsordninga må ullstasjonar som driv omsetning, inkludert både kjøp og sal, av norsk ull vere godkjende av Statens landbruksforvaltning.

- Det må vere minst ein godkjend klassifisør for ull i personalet. Klassifisørane må ha gjennomgått kurs i klassifisering av ull arrangert av Fagtenesten for ull.
- Det må vere minst ei ullpresse i lokala.
- Det må vere tilfredsstillande vektorer for vareomsetning i lokala.

- Det må vere eit separat rom for klassifisering (ikkje nytta som lagerrom e.a.) i lokala.
- For at ein ullstasjon kan delta i tilskottsordninga må § 5 – § 7 nedanfor følgjast.

§ 5. *Kjøpeplikt*

Alle godkjende ullstasjonar tilknytta Norsk Kjøttssamvirke og Kjøttbransjens Landsforbund har samlet sett kjøpeplikt på all norsk ull som vert levert frå foretak. Dersom det vert etablert ullstasjonar utan tilknytning til dei ovanfor nemnde organisasjonar, er også desse ullstasjonane pålagt dei same kjøpeplikter. Ulla skal leverast i samsvar med reglar for behandling og emballering av ull som er fastsett av Statens landbruksforvaltning etter framlegg frå Norsk Kjøttssamvirke og Kjøttbransjens Landsforbund.

§ 6. *Klassifisering*

Statens landbruksforvaltning skal etter forslag frå Norsk Kjøttssamvirke og Kjøttbransjens Landsforbund fastsetje kvalitetsklassar for klassifisering av norsk ull.

Ullstasjonane pliktar å klassifisere all ull dei mottok i samsvar med dei fastsatte kvalitetsklasser. Ullstasjonane pliktar og å halde dei ulike kvalitetsklassane skild på lageret.

§ 8 skal lyde:

Ordninga med tilskott til omsetning av norsk ull blir administrert av Statens landbruksforvaltning.

§ 9 blir oppheva.

§ 10 – § 16 skal lyde:

§ 10. *Innsending av søknad*

For å få utbetalt tilskott, må ullstasjonane sende søknad til Statens landbruksforvaltning over dei kvanta ull som er avrekna i månaden og som det kan bli utbetalt tilskott for. Søknadene skal vere send Statens landbruksforvaltning seinast 20 dagar etter utgangen av den månad ulla vart avrekna.

Med søknadene skal det følgje elektronisk kopi til Leveranseregisteret for slakt av dei avrekningar som er send til foretaka. Avrekningane må vere fortløpande nummerert og dei skal innehalde følgjande opplysningar: namn, adresse og produsentnummer til foretaket, kommunenummer, gards- og bruksnummer og spesifisering over kg ull av dei ulike kvalitetsklassar angitt med varekode. Ullstasjonane må følgje det varekodesystem som vert fastsett av Statens landbruksforvaltning.

For pelsskinn og ulne skinn må det leggast fram kopi av faktura som dokumentasjon for sal av skinna.

§ 11. *Utbetaling*

Statens landbruksforvaltning utbetalar tilskottet i samsvar med § 10 ovanfor til godkjende ullstasjonar, jf. § 4 og slakteri godkjende i medhald av lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon og registrerte ved Statens landbruksforvaltning.

Statens landbruksforvaltning kan gi forskotsvise utbetalingar à konto svarande til anslått beløp for vedkomande månad.

§ 12. *Tilbakebetaling*

1. *Ullstasjon*

Er det gitt ukorrekte opplysningar etter gjeldande reglar kan tilskottet bli avkorta. Tilskott som er utbetalt på feil vilkår, kan krevjast tilbake eller motreknast i seinare utbetaling. Det kan krevjast renter tilsvarande morarenter¹ frå tidspunktet for utbetaling til tilbakebetaling skjer. Det same gjeld dersom ullstasjonen burde ha visst eller forstått at utbetalinga var feil.

2. *Foretak*

Dersom leverandøren av ull ikkje driv sauehald i samsvar med gjeldande lover og føresegner, kan tilskottet bli avkorta heilt eller delvis og eventuelt utbetalt tilskott kan krevjast tilbakebetalt frå foretaket. Det kan krevjast renter tilsvarande morarenter¹ frå tidspunktet for utbetaling til tilbakebetaling skjer. Det same gjeld dersom foretaket burde ha visst eller forstått at utbetalinga var feil.

¹ Jf. lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

§ 13. *Kontroll*

Statens landbruksforvaltning fører tilsyn med at dei ullstasjonar som er godkjende følgjer reglane i denne forskrifta og vedtak som blir gitt i medhald av forskrifta. Brot på vedtektene kan føre til at ullstasjonen mister godkjenninga.

Statens landbruksforvaltning fører tilsyn med at opplysningane gitt i søknadene er korrekte. I tillegg til dei kontrolltiltak som er nemnd i § 4 skal Statens landbruksforvaltning gis adgang til all dokumentasjon i samband med tilskottsordninga (både for kjøp og sal av ulla). Verksemder som søker om tilskott pliktar å gi dei opplysningane og godta dei kontrolltiltak som Statens landbruksforvaltning fastset.

§ 14. *Dispensasjon*

Statens landbruksforvaltning kan gi dispensasjon frå denne forskrifta når særlege grunnar taler for det.

§ 15. Klage

Vedtak som er fatta i medhald av denne forskrifta kan påklagast til Landbruksdepartementet etter lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker. Klage blir å sende via Statens landbruksforvaltning til Landbruksdepartementet.

§ 16. Iverksetting

Denne forskrifta trer i kraft frå 1. juli 1997. Frå same tid blir tidlegare forskrift av 24. august 1993 nr. 827 om tilskott til norsk ull oppheva.

II

Endringane trer i kraft straks og med verknad frå og med 1. juli 2002.

4. juli Nr. 785 2002**Forskrift om endring i forskrift om erstatning etter offentlig pålegg som følge av planteskadegjørere.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 4. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 12. februar 1999 nr. 211 om erstatning etter offentlig pålegg som følge av planteskadegjørere gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Foretak som er registrert som merverdiavgiftspliktig etter lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28 og leverer årsoppgave som landbruksforetak etter samme lov § 31 har rett til tilskudd etter denne forskriften.

§ 5 første ledd punkt 2 annet punktum skal lyde:

Desinfiserte redskaper/maskiner som ikke lenger kan nyttiggjøres av foretaket erstattes med differansen mellom beregnet salgsverdi før og etter påleggstidspunktet.

§ 5 første ledd punkt 4 første punktum skal lyde:

Utgifter til arbeid som blir utført av foretakets arbeidstakere i tilknytning til gjennomføring av pålegget, erstattes etter en sats fastsatt av Statens landbruksforvaltning.

§ 5 annet ledd første punktum skal lyde:

Foretaket skal melde fra til fylkesmannen før pålagte tiltak iverksettes, og er selv ansvarlig for å dokumentere tap.

§ 6 første punktum skal lyde:

Dersom hele arealet foretaket disponerer er karantenerlagt i minst 10 år og det foreligger strenge restriksjoner i driftsopplegget, gis det støtte til omlegging til annen produksjon.

§ 7 første ledd skal lyde:

Foretaket skal selv dekke en egenandel på 15% av det samlede erstatningsberettigede tap, jf. § 5.

§ 8 skal lyde:

Erstatningen kan reduseres eller søknaden kan avslås dersom:

1. Foretaket ikke følger opp offentlig pålegg.
2. Foretaket ikke så godt som mulig begrenser tap som følge av pålegget.
3. Foretaket ikke blir drevet på en jord-/hagebruksfaglig forsvarlig måte.
4. Foretaket ikke har gjort det som må forventes for å forebygge smitte og skade.

§ 9 siste punktum skal lyde:

Eventuelle avvik må begrunnes av foretaket.

§ 10 første punktum skal lyde:

Søknaden skal være sendt til den kommune foretaket hører til, innen 6 måneder etter at offentlig pålegg er mottatt.

§ 12 annet punktum skal lyde:

Dersom søknaden ikke er tilfredsstillende utfylt eller dokumentasjonen er mangelfull, skal Statens landbruksforvaltning sende søknaden tilbake til foretaket via fylkesmannen for oppretting.

§ 13 første ledd første punktum skal lyde:

Erstatningen utbetales fra fylkesmannen til oppgitt bankkonto eller direkte til foretaket.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Avkorting ved regelverksbrudd

Dersom foretaket driver eller har drevet sin virksomhet i strid med øvrig regelverk for jord- og hagebruksvirksomhet, kan hele eller deler av erstatningen holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller foretaket avkortes.

Nye § 15 og § 16 skal lyde:

§ 15. Avkorting ved feilopplysninger

Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av erstatningen, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller foretaket avkortes.

§ 16. Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert erstatning som følge av vedtak om avkorting etter § 14 og § 15, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere utbetalte erstatninger eller tilskudd, jf. forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket § 14 siste ledd. Tilsvarende gjelder der foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Til avkortingsbeløpet som nevnt i første ledd kan det legges rente tilsvarende gjeldende morarente.¹ Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av den urettmessige erstatningen.

¹ Jf. forskrift av 17. desember 1993 nr. 1144 om forsinket betaling.

Nåværende § 15 blir ny § 17.

Nåværende § 16 blir ny § 18, hvor siste punktum skal lyde:

Klagefristen er 3 uker fra det tidspunkt underretning om vedtak er mottatt av foretaket.

Nåværende § 17 og § 18 blir nye § 19 og § 20.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2002.

4. juli Nr. 786 2002

Forskrift om endring i forskrift om erstatning for svikt i honningproduksjon.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 4. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 30. august 2001 nr. 1002 om erstatning for svikt i honningproduksjon gjøres følgende endringer:

§ 4 pkt. 1 første punktum skal lyde:

På grunnlag av prisanslag fra Honningcentralen fastsetter Statens landbruksforvaltning priser i kroner per kg honning for gjennomsnittsårene og skadeåret, samt størrelsen på kompensasjon for tapt kvalitetssystemtillegg (KSL-birøkt).

§ 8 skal lyde:

§ 8. Avkorting ved regelverksbrudd

Dersom birøkeren driver eller har drevet sin virksomhet i strid med øvrig regelverk for birøkt og honning, kan hele eller deler av erstatningen holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller birøkeren avkortes.

Nye § 9 og § 10 skal lyde:

§ 9. Avkorting ved feilopplysninger

Dersom birøkeren uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av erstatningen, kan hele eller deler av erstatningen som tilfaller birøkeren avkortes.

§ 10. Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert erstatning som følge av vedtak om avkorting etter § 8 og § 9, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere utbetalte erstatninger eller tilskudd, jf. forskrift av 22.

mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket § 14 siste ledd. Tilsvarende gjelder der birøkteren som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Til avkortingsbeløpet som nevnt i første ledd kan det legges rente tilsvarende gjeldende morarente.¹ Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til birøkteren. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av den urettmessige erstatningen.

¹ Jf. forskrift av 17. desember 1993 nr. 1144 om forsinket betaling.

Nåværende § 9 – § 12 blir nye § 11 – § 14.

II

Endringene trer i kraft straks og med virkning fra 1. juli 2002.

4. juli Nr. 787 2002

Forskrift om endring i forskrift om katastrofeordningen i planteproduksjon.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 4. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18 og etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 30. august 2001 nr. 1001 om katastrofeordningen i planteproduksjon gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Formålet med katastrofeordningen i planteproduksjon er å gi økonomisk støtte til jord- og hagebruksforetak med betydelig avlingssvikt forårsaket av klimatiske eller klimatisk avledede forhold som det ikke er mulig å sikre seg mot.

§ 4 skal lyde:

Tilskudd og erstatning etter denne forskriften kan gis til foretak som har rett til produksjonstilskudd etter § 3 og § 4 i forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket.

Foretaket må begrense avlingssvikten/vinterskadene på eng så godt som mulig.

Foretaket må gi melding til kommunen så snart avlingssvikt oppstår, eller det er grunn til å anta at slik svikt vil oppstå. Dersom melding ikke blir gitt, kan søknad om erstatning bli avvist.

Foretaket må dokumentere avlingssvikten/vinterskadene på eng og utgifter som følge av dette.

Erstatning/tilskudd kan reduseres eller avslås dersom:

- Foretaket ikke blir drevet på en agronomisk faglig forsvarlig måte.
- Foretaket bare nytter en del av det disponible jordbruksarealet og lar resten ligge unyttet, og dette skyldes forhold som foretaket selv kan sies å være herre over.
- Foretaket driver jordbruksfaglig særlig risikofylt. Det samme gjelder også i de tilfellene at foretaket ikke har gjort det som må forventes for å forebygge avlingssvikten.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Alt jordbruksareal som foretaket disponerer i vekstsesongen i de aktuelle årene, skal uten hensyn til leietid og -avtaler, regnes sammen med det øvrige arealet til foretaket når arealgrunnlaget blir fastsatt.

§ 6 skal lyde:

For alle foretak skal egenandeler inngå ved beregning av erstatning/tilskudd. Størrelsen på egenandelene framgår av kapitlene for de enkelte ordningene.

§ 7 punkt 1 første punktum skal lyde:

Søknaden skal skrives på skjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning for hver enkelt ordning og underskrives av en representant som forplikter foretaket.

§ 7 punkt 2 skal lyde:

2. Foretak

Ved underskrift erkjennes det at:

- opplysningene i søknaden er fullstendige og korrekte,
- bestemmelsene om reduksjon i utbetaling på grunn av feilopplysninger er kjent,
- utbetalt erstatning/tilskudd kan kreves tilbake eller trekk kan foretas i produksjonstilskudd i jordbruket eller andre tilskudd, dersom det blir utbetalt for stort beløp,
- kommunen og fylkesmannen kan innhente nødvendige opplysninger for behandling av søknaden fra næringsoppgaven, likningsmyndigheter og/eller omsetningsledd.

Foretaket er ansvarlig for at fullstendig og korrekt søknad kommer til kommunen i rett tid.

Foretak som driver planteproduksjon i flere kommuner skal sende søknaden til den kommunen hvor foretaket er registrert. Det skal legges ved bekreftelse om areal og produksjon fra den/de kommunen/e der den øvrige delen av jordbruksdriften er.

§ 7 punkt 4 annet ledd første punktum skal lyde:

Kommunen skal påse at alle nødvendige opplysninger vedrørende foretaket er beregnet og ført opp i søknaden.

§ 7 punkt 5 tredje ledd skal lyde:

Dersom søknaden ikke er tilfredsstillende utfylt eller dokumentasjon mangler, kan fylkesmannen avvise søknaden eller sende den tilbake til foretaket via kommunen for oppretting av eventuelle mangler.

§ 8 tredje ledd skal lyde:

Kommunen skal foreta feltkontroll på arealene til de foretakene som det er meldt fra om avlingssvikt eller som det er sendt inn søknad fra, jf. kapitlene for de enkelte ordningene.

§ 9 første ledd første punktum skal lyde:

Erstatning/tilskudd utbetales fra fylkesmannen over postgiro til oppgitt bank- eller postgirokonto, eller direkte til foretaket.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Avkorting ved regelverksbrudd

Dersom foretaket driver eller har drevet sin virksomhet i strid med øvrig regelverk for jord- og hagebruksvirksomhet, kan hele eller deler av erstatningen/tilskuddet holdes tilbake inntil forholdet er rettet. Er det ved overtredelsen av slikt regelverk utvist grov uaktsomhet eller forsett, kan hele eller deler av erstatningen/tilskuddet som tilfaller foretaket avkortes.

Nye § 10a og § 10b skal lyde:

§ 10a. Avkorting ved feilopplysninger

Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig har gitt feil opplysninger i søknaden som har eller ville dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av erstatningen/tilskuddet, kan hele eller deler av erstatningen/tilskuddet som tilfaller foretaket avkortes.

§ 10b. Beregning og innkreving av avkortingsbeløp mv.

Differansen mellom utbetalt beløp og redusert erstatning/tilskudd som følge av vedtak om avkorting etter § 10 og § 11, kan kreves tilbakebetalt fra mottakeren eller motregnes i senere utbetalte erstatninger eller tilskudd, jf. forskrift av 22. mars 2002 nr. 283 om produksjonstilskudd i jordbruket § 14 siste ledd. Tilsvarende gjelder der foretaket som følge av manglende oppfyllelse av vilkår i denne forskriften eller av andre grunner har mottatt en utbetaling som ikke er berettiget.

Til avkortingsbeløpet som nevnt i første ledd kan det legges rente tilsvarende gjeldende morarente.¹ Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av den urettmessige erstatningen/tilskuddet.

¹ Jf. forskrift av 17. desember 1993 nr. 1144 om forsinket betaling.

§ 11 første ledd skal lyde:

Fylkesmannen kan gjøre unntak fra forskrift om katastrofeordningen i planteproduksjon når dette er hjemlet i forskriften.

§ 13 skal lyde:

Erstatning kan gis til jord- og hagebruksforetak med betydelig avlingssvikt i planteproduksjon forårsaket av klimatiske eller klimatisk avledede forhold som det ikke er mulig å sikre seg mot.

§ 14 punkt 1 skal lyde:

1. Avlingssvikt

Avlingssvikt på jord- og hagebruksvekster er svikt i avlingsmengde i forhold til gjennomsnittsavling på det arealet som foretaket disponerer.

§ 14 punkt 2 tredje ledd første punktum skal lyde:

På dette grunnlaget beregner NILF vektall for ulike vekster i forhold til verdien av bygg som settes lik 100, slik at alle vekster på det arealet som foretaket disponerer blir verdivurdert.

§ 14 punkt 3 skal lyde:

3. *Vekttallberegnet areal*

Vekttallberegnet areal er definert som totalareal av alle vekster på det arealet som foretaket disponerer uttrykt i antall dekar bygg. Arealet framkommer ved å multiplisere arealet av hver enkelt vekst med sitt vektall og dividere med 100. Summert for alle vekster gir dette vektallberegnet areal for foretaket.

§ 14 punkt 4.1 overskriften og første ledd skal lyde:

4.1 *Areal med fôrvekster drevet av foretak med husdyr*

For fôrvekster i foretak med husdyr beregnes gjennomsnittsavlingen på følgende måte:

Beregnet fôrbehov for gjennomsnittsbesetningen i foretaket

– Grovfôropptak på utmarksbeite

– Normalt innkjøp av kraftfôr og grovfôr (inkl. egen, kjøpt og/eller fått halm)

+ Salg av grovfôr

= Gjennomsnittsavling

§ 14 punkt 4.1 tredje ledd skal lyde:

Gjennomsnittsbesetningen for et etablert foretak skal beregnes som antall dyr i besetningen i gjennomsnitt for de tre eller fem siste årene før skadeåret oppgitt i søknad om produksjonstilskudd i jordbruket og om nødvendig sammenholdt med næringsoppgaven fra likningsmyndighetene.

§ 14 punkt 4.2 første punktum skal lyde:

For salgsvekster skal dokumenterte salgskvanta for de fem siste årene før skadeåret, samt såvarer og settepoteter av egen avling, legges til grunn for beregning av gjennomsnittsavlingen på det arealet som foretaket disponerer.

§ 14 punkt 4.3 annet ledd skal lyde:

For foretak der data ikke kan skaffes, eller for foretak i etablerings- eller nedbyggingsfase, kan fylkesmannen fastsette gjennomsnittsavlingen skjønnsmessig på grunnlag av likeverdige foretak i nabolaget, eller på grunnlag av naturlig eller planlagt utvikling. Dette gjelder likevel ikke hvis foretaket har hatt den aktuelle produksjonen i grunnlagsårene, og ikke kan dokumentere salget i næringsoppgaven.

§ 14 punkt 5 skal lyde:

Avlingen i skadeåret fastsettes på grunnlag av dokumenterte salgs- og beholdningsoppgaver for foretaket.

§ 14 punkt 6 skal lyde:

6. *Avlingsprosenten på det arealet som foretaket disponerer i skadeåret*

Avlingsprosenten er lik avlingen i skadeåret i prosent av gjennomsnittsavlingen på det arealet som foretaket disponerer.

Det beregnes en felles avlingsprosent for alle kulturvekstene på det arealet som foretaket disponerer i skadeåret på grunnlag av areal, avlingsprosent og vektall for ulike vekster.

§ 14 punkt 7 første ledd skal lyde:

Avlingsnivået er lik gjennomsnittsavling av hovedveksten på det arealet som foretaket disponerer i prosent av normalårsavlingen for vedkommende vekst i regionen.

§ 14 punkt 8 skal lyde:

Den veksten på det arealet som foretaket disponerer med størst vektallberegnet areal.

§ 14 punkt 10 skal lyde:

Egenandelen beregnes av gjennomsnittsavlingen på det arealet som foretaket disponerer etter fastsatt presentsats.

§ 14 punkt 11 skal lyde:

Erstatningsprosenten er den delen av gjennomsnittsavlingen på det arealet som foretaket disponerer som blir erstattet når gjennomsnittsavlingen settes lik 100, og avlingsprosent og egenandel i prosent er trukket fra.

§ 16 punkt 2 skal lyde:

Ved beregning av erstatning for avlingssvikt skal samlet jordbruksareal og husdyrhold legges til grunn. Alle vekster på det arealet som foretaket disponerer skal tas med i beregningen enten de er skadet eller ikke.

Erstatningssummen beregnes ved å multiplisere erstatning pr. dekar, vektallberegnet areal, erstatningsprosent og avlingsnivå på det arealet som foretaket disponerer.

§ 17 annet ledd skal lyde:

Søknaden skal inneholde registrering og dokumentasjon av avlingssvikt på det arealet som foretaket disponerer. Data for beregning av gjennomsnittsavling og gjennomsnittsbesetning på det arealet som foretaket disponerer skal vedlegges søknaden. Oppgitte oppgaver skal samsvare med oppgaver gitt i andre tilskuddssøknader og i næringsopp-gaven. Eventuelle avvik må begrunnes av foretaket.

§ 18 første ledd skal lyde:

For alle foretak med grovføretende husdyr i driftsopplegget skal kommunen sørge for at oppmålingen av grovførbeholdningen om høsten blir kontrollert ved innsett av dyra om høsten.

§ 18 tredje ledd skal lyde:

Kommunen skal foreta feltkontroll på minst 10% av de foretak som det er meldt fra om avlingssvikt eller som det er sendt inn søknad fra.

§ 19 annet ledd første punktum skal lyde:

Forskudd på erstatning kan utbetales med inntil 50% av antatt erstatning etter særskilt søknad, dersom foretaket av økonomiske grunner har behov for det.

§ 20 første punktum skal lyde:

Formålet med dette tilskuddet er å gi økonomisk støtte til foretak med betydelige vinterskader på enga.

§ 22 punkt 1 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Foretaket må dokumentere at enga er utbedret.

§ 23 punkt 3 første punktum skal lyde:

Brukere i Finnmark og Nord-Troms (Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa og Kvænangen kommuner) skal selv dekke en egenandel på 15% av kostnadene med utbedringen av foretakets totale engareal.

§ 26 første punktum skal lyde:

Før fylkesmannen kan utbetale tilskuddet, må det foreligge attestasjon fra kommunen om at utbedringen er gjennomført, og dokumentasjon for kjøpt såfrø fra foretaket.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2002.

5. juli Nr. 788 2002

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 5. juli 2002 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 6–45 tredje punktum. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 6–45 skal lyde:

§ 6–45. Sikring av pensjoner

Arbeidsgivers tilskudd til kommunal pensjonsordning

§ 6–45–1. Anvendelsesområde

Bestemmelsene i denne forskrift § 6–45 regulerer adgangen til fradrag for arbeidsgivers andel av premie til offentlig pensjonsordning.

§ 6–45–2. Vilkår for fradrag

(1) Det gis bare fradrag for premie til pensjonsordninger tilsvarende de ordninger som kan opprettes i medhold av lov av 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 24.

(2) Rett til fradrag har:

- a. foretak som har eller har hatt en kommunal, herunder fylkeskommunal, eierandel, eller
- b. foretak med nær tilknytning til kommune eller fylkeskommune.

§ 6–45–3. Opplysninger

(1) Det skal fremgå av premiekvitteringer mv. og oppgaver til ligningsmyndighetene at dokumentene gjelder pensjonsordning i foretak etter denne forskrift § 6–45.

(2) Foretaket og den institusjonen som forvalter pensjonsordningen er ansvarlige for at opplysninger som fremgår av dokumentene etter første ledd er riktige.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.

6. juli Nr. 789 2002

Forskrift om endring i forskrift om bostøtte fra Den Norske Stats Husbank.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 6. juli 2002 med hjemmel i lov av 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 21 og Stortingets vedtak av 12. juni 1972 § 5. Kunngjort 18. juli 2002.

I

I forskrift av 5. mai 1997 nr. 427 om bostøtte fra Den Norske Stats Husbank gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

Bostøtten kan kreves helt eller delvis tilbakebetalt, dersom den mottas under andre forutsetninger enn de om er beskrevet i gjeldende forskrift.

Bostøtte innvilges av Husbanken. Utbetalingen av bostøtte skjer gjennom Husbanken og i alminnelighet direkte til den støtteberettigede husstand. Husbanken fastsetter søknadsfrister og utbetalingstidspunkt i retningslinjene for bostøtten.

For å fatte vedtak om bostøtte kan det uten hinder av taushetsplikt innhentes opplysninger om utbetaling av dagpenger og atføringsytelser fra Aetat til vedkommende søker.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. juni Nr. 790 2002

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk.

Fastsatt av Sosialdepartementet 7. juni 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–15 tredje ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 336 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

1. Det gis stønad til anskaffelse, fornyelse og vedlikehold av ortopediske hjelpemidler som er nevnt i § 1 og § 2, når det foreligger rekvisisjon fra en spesialist i ortopedisk kirurgi eller en spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering.

For ortoser og ortopedisk fottøy kan rekvisisjon også gis av en spesialist i nevrologi, revmatologi eller indremedisin, alt etter hvilken tilstand som gjør anskaffelsen nødvendig. Spesialist i pediatri kan rekvirere ortoser til bruk i barnets første leveår.

Rekvisisjon kan også gis av avdelingsoverlege eller den lege overlegen bemyndiger ved sykehusavdeling som har behov for å kunne rekvirere ortopediske hjelpemidler.

Rekvisisjonen gis på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket, og legen sørger for at hjelpemidlet bestilles ved et ortopedisk verksted som har avtale med Rikstrygdeverket, se § 4.

Legen kan ikke bestille ortopediske hjelpemidler ved et ortopedisk verksted som legen selv eller legens nærmeste pårørende har økonomiske interesser i.

2. Etter fullmakt fra legen kan medlemmet selv bestille fornyelse av sitt ortopediske hjelpemiddel i en periode på inntil fem år. Hvis legen godtgjør at det er åpenbart at hjelpemiddelbehovet ikke vil endres, kan fullmakt gis for en periode på inntil ti år. Fullmakt til å bestille fornyelse av ortopedisk fottøy og myke fotsenger kan likevel bare omfatte inntil to par fottøy og ett par fotsenger pr. kalenderår.

En offentlig godkjent ortopediingeniør skal attestere at fornyelsen av hjelpemidlet er faglig forsvarlig.

3. Trygdekontoret må gi forhåndstilsagn om stønad når det er behov for å bruke komponenter eller framstillingsprosesser som er vesentlig dyrere enn vanlig. Det samme gjelder når medlemmet har behov for mer enn to par ortopedisk fottøy eller mer enn ett par fotsenger pr. kalenderår, se nr. 2.

Medlemmet kan selv søke om forhåndstilsagn om stønad til mer enn to par ortopedisk fottøy og ett par fotsenger pr. kalenderår hvis legen har angitt at rekvisisjonen kan gjelde ved fornyelser i en periode på inntil fem år.

4. I den utstrekning det er mulig bør arbeidet med de vanskeligere typer av ortopediske hjelpemidler utføres ved de protesesentra som er eller blir opprettet, eventuelt av avdeling eller institusjon som har spesialisert seg på ortopediteknikkens område.
5. Legen skal påse at medlemmet ved første gangs anskaffelse av et ortopedisk hjelpemiddel blir trent i bruken av hjelpemidlet, om nødvendig ved opphold i sykehus eller attføringsinstitutt.
6. Den ortopediingeniøren som har hatt ansvaret for å tilpasse hjelpemidlet skal attestere at hjelpemidlet er hensiktsmessig og kvalitetsmessig utført.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. juni Nr. 791 2002

Forskrift om endring i forskrift om beregning av råvareverdier i prisutjevningsordningen for melk.

Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 24. juni 2002 med hjemmel i forskrift av 30. juni 2000 nr. 701 om prisutjevningsordningen for melk § 3 første ledd bokstav h, jf. lov av 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 6 og § 11 andre og tredje ledd. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 5. desember 2001 nr. 1395 om beregning av råvareverdier i prisutjevningsordningen for melk gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd oppheves.

§ 3 bokstav g skal lyde:

- g) Forskrift om prisutjevningsordningen for melk § 6 differensierer verdien av fløte i enkelte prisgrupper. I prisgruppene sure, søte og ikke smakstilsatte produkter omsatt i dagligvaremarkedet er verdien av tilført fløte satt til råvareverdien av fløte til kremfløte for dagligvaremarkedet. I gruppen for tørrmelk er verdien av all fløte i tørrmelksprodukter med fettinnhold over skummetmelkpulver satt til råvareverdien av fløte til smørindustri.

§ 3 bokstav k skal lyde:

- k) Som hovedregel brukes markedsregulators omregningsfaktor for å finne råvarebehovet bak produktene i råvareverdiregningene.

§ 6 skal lyde:

Forskrift om prisutjevningsordningen for melk definerer alle tørrmelksprodukter med fettinnhold over skummetmelk også som biprodukter som skal ha tilskudd etter fettinnhold. Alle tørrmelksprodukter verdiberegnes i produktgruppe 6. Råvareverdien for disse produktene i produktgruppe 6 skal beregnes etter følgende prinsipper:

		Brutto salgsinntekt
–		Fakturerte rabatter
–		Manuelle rabatter
–		Foredlingskostnader fra markedsregulators produktkalkyler (– produsentrettede kostnader)
+		Verdien av volum fløte mellom skummetmelk og helmelk til produksjonsfløteverdien
–		Verdi av all fløte beregnet ut fra skummetmelk til verdi for smørindustri
=		Rest til betaling av anvendt råvare
Råvareverdi =		Rest til betaling av anvendt råvare/anvendt råvare

§ 8 første ledd annet punktum oppheves.

§ 8 første ledd bokstavene n, o, p, q og ny bokstav r skal lyde:

- n) Fløte til kremfløte, dagligvare – biproduktgruppe 1
- o) Fløte til smør, dagligvare – biproduktgruppe 2
- p) Fløte til smør, industri – biproduktgruppe 3
- q) Myse til mysost, dagligvare – biproduktgruppe 4
- r) Myse til mysost, industri – biproduktgruppe 5.

§ 9 annet punktum oppheves.

Vedlegg nr. 1 og 2 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

27. juni Nr. 792 2002**Forskrift om endring i forskrift om elektrisk utstyr.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 27. juni 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 10 annet ledd, jf. Kronprinsreg.res. av 4. august 1995 nr. 692, jf. delegeringsbrev av 10. august 1995 nr. 4270. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XXX nr. 2 (direktiv 98/79/EF). Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 10. august 1995 nr. 713 om elektrisk utstyr gjøres følgende endringer:

§ 2 bokstav A definisjonen «Ansvarlig representant» skal lyde:

Ansvarlig representant: Enhver fysisk eller juridisk person som er etablert innen EØS og uttrykkelig er utpekt av produsenten, og som opptrer på vegne av produsenten og kan kontaktes av myndigheter og instanser når det gjelder produsentens forpliktelser i henhold til denne forskrift.

I § 2 bokstav A definisjonen «Markedsføring» skal «kap. VI og VII» erstattes med «kap. VI, VII og IX».

I § 2 bokstav A definisjonen «Produsent» skal «kap. VI og VII» erstattes med «kap. VI, VII og IX».

§ 2 bokstav A definisjonen «Tiltenkt formål» skal lyde:

Tiltenkt formål: Den bruk som utstyret er tenkt å skulle brukes til, i henhold til produsentens opplysninger ved merking, i bruksanvisningen og/eller i reklamematerialet og lignende.

I § 2 bokstav B skal overskriften «Kapittel VI og VII» erstattes med «Kapittel VI, VII og IX».

§ 2 bokstav B under ny overskrift «Kapittel VI, VII og IX» skal definisjonen «Markedsføring» lyde:

Markedsføring: Første gang et utstyr som ikke er beregnet til klinisk utprøving eller på vurdering av ytelse, mot betaling eller vederlagsfritt stilles til rådighet med sikte på distribusjon og/eller bruk innen EØS, uansett om utstyret er nytt eller gjenoppbygget.

I § 2 bokstav b under ny overskrift «Kapittel VI, VII og IX» definisjonen «Produsent» skal «kap VI og VII» erstattes med «kap. VI, VII og IX».

I § 2 bokstav B skal overskriften «Kapittel VII» erstattes med «Kapittel VII og IX».

I § 2 bokstav B ny overskrift «Kapittel VII og IX» definisjonen «Medisinsk utstyr» annet strekpunkt skal «kontroll» erstattes med «overvåking».

I § 2 bokstav B ny overskrift «Kapittel VII og IX» definisjonen «Medisinsk utstyr» fjerde strekpunkt skal «svangerskapsforebygging» erstattes med «svangerskapsforebyggelse».

I § 2 bokstav B ny overskrift «Kapittel VII og IX» definisjonen «Tilbehør» skal tilføyes:

I denne definisjon betraktes ikke invasivt utstyr og utstyr som anbringes i direkte kontakt med menneskekroppen med det formål å ta en prøve, som tilbehør til medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk.

§ 2 bokstav B ny overskrift «Kapittel VII og IX» definisjonen «Utstyr som brukes til in vitro-diagnostikk» skal lyde:

Medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk: Ethvert medisinsk utstyr som er et reagens, et reagensprodukt, en kalibrator, et kontrollmateriale, testsett (kit), instrument, apparat, utstyr eller system, brukt alene eller i kombinasjon, som av produsenten er beregnet på å brukes in vitro i forbindelse med undersøkelse av prøver fra menneskekroppen, herunder blod- og vevsdonasjoner, utelukkende eller hovedsakelig for det formål å skaffe opplysninger:

- om en fysiologisk eller patologisk tilstand, eller
- om en medfødt anomali, eller
- som gjør det mulig å fastslå sikkerhet og kompatibilitet med potensielle mottakere, eller
- som gjør det mulig å overvåke terapeutiske tiltak.

Prøvebeholdere betraktes som medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk. Med «prøvebeholdere» menes utstyr, enten det er lufttomt eller ikke, som av produsenten er særskilt beregnet på direkte å inneholde og oppbevare prøver fra menneskekroppen med sikte på in vitro-diagnostikk.

§ 2 bokstav B ny overskrift «Kapittel VII og IX» nye definisjoner skal lyde:

Utstyr beregnet på vurdering av ytelse: Ethvert utstyr som av produsenten er beregnet på å underkastes en eller flere undersøkelser for vurdering av ytelse i medisinske analyselaboratorier eller i andre egnede miljøer utenfor produsentens egne lokaler.

Utstyr til selvtesting: Ethvert utstyr som av produsenten er beregnet på å kunne brukes av legfolk i hjemlige omgivelser.

§ 8 siste ledd skal lyde:

For utstyr som omfattes av reglene i kapittel III – IX kan det være fastsatt særlige overgangsregler.

I § 9 annet ledd siste punktum skal «se kap. III – VIII» erstattes med «se kap. III – IX».

I § 11 første og annet ledd skal «kapitlene III – VIII» erstattes med «kapitlene III – IX».

I § 12 siste ledd siste punktum skal «se kap. III – VIII» erstattes med «se kap. III – IX».

§ 14 første ledd skal lyde:

Forutsetningene for CE-merking fremgår av de enkelte spesielle bestemmelser i kapitlene III, IV, VI, VII og IX.

§ 18 skal lyde:

Produkt- og Elektrisitetstilsynet kan kreve at den som produserer, importerer eller markedsfører elektrisk utstyr, fremlegger representativ prøve av utstyret eller iverksetter undersøkelser som finnes nødvendig for å vurdere utstyrets egenskaper eller virkninger. Produkt- og Elektrisitetstilsynet kan selv iverksette slike undersøkelser eller foreta nødvendig prøvetaking og kontroll av utstyr. Kostnadene bæres av vedkommende tilvirker eller importør, med mindre departementet bestemmer at kostnadene skal dekkes av det offentlige. Krav på refusjon av kostnadene er tvangsgrunnlag for utlegg.

I § 19 annet ledd skal «jf kapitlene VI – VIII» erstattes med «jf. kapitlene VI – IX».

§ 24 oppheves.

§ 25 annet ledd første punktum skal lyde:

Reglene i dette kapittel omfatter ikke elektrisk utstyr som reguleres i kapitlene VI, VII og IX, med mindre produsenten i overgangsperioden for kapittel IX velger å ikke følge reglene i kapittel IX.

§ 30 oppheves.

I § 45 tredje punktum skal «in vitro diagnostisk utstyr» erstattes med «medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk i kapittel IX».

§ 54 oppheves.

Nytt kapittel IX skal lyde:

Kapittel IX. Spesielle bestemmelser om visse typer medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk:

§ 57. Omfang

Reglene i dette kapitlet får anvendelse på elektrisk utstyr som omfattes av direktiv 98/79/EF om medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk og dets tilbehør. I dette kapitlet betraktes tilbehør som selvstendig utstyr til in vitro-diagnostikk.

I dette kapitlet omfatter kalibrator- og kontrollmateriale alle slags stoffer, materialer eller gjenstander som av produsenten er bestemt til å fastsette måleforhold eller kontrollere ytelsesegenskaper for et utstyr i forhold til tiltenkt bruk.

Produkter beregnet på alminnelig bruk i laboratorium, er ikke medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk med mindre disse produktene på grunn av sine egenskaper av produsenten er særskilt beregnet på in vitro-diagnostikk.

Dette kapitlet gjelder ikke for utstyr som utelukkende produseres og brukes innenfor én og samme helseinstitusjon og på produksjonsstedet, eller brukes i lokaler som ligger i umiddelbar nærhet uten å bli overført til en annen juridisk enhet. For slikt utstyr vises det til forskrift om bruk og vedlikehold av elektromedisinsk utstyr.

§ 58. Vilkår for markedsføring

1. Utstyr som omfattes av dette kapittel kan markedsføres eller tas i bruk dersom samtlige krav i bokstavene a til c og eventuelt bokstav d er oppfylt. For utstyr beregnet på vurdering av ytelse gjelder bestemmelsen i § 58 nr. 2.

a) Utstyret oppfyller kravene i § 59, jf. § 60,

b) dette er bekreftet i samsvar med § 61 og

c) utstyret er påført CE-merkingen i samsvar med § 14, jf. § 61.

d) I tillegg skal identifikasjonsnummeret som benyttes av det tekniske kontrollorgan som er ansvarlig for rutineene under produksjonsprosessen, påføres sammen med CE-merkingen for følgende utstyr:

– utstyr til selvtesting som er påført CE-merking iht. reglene i vedlegg in vitro III,

– eller øvrig utstyr som er påført CE-merking iht. reglene i vedlegg in vitro IV, VI og VII.

2. Utstyr beregnet på vurdering av ytelse kan stilles til rådighet for de(n) som skal utføre undersøkelsen dersom nedenfor angitte krav er oppfylt:

a) utstyret oppfyller kravene i § 59, jf. § 60 og

b) dette er bekreftet i samsvar med § 61.

§ 59. Krav til sikkerhet

Utstyret skal oppfylle de grunnleggende krav til sikkerhet i vedlegg in vitro I, så langt disse kommer til anvendelse på elektromedisinsk utstyr. Ved anvendelse av disse kravene skal det legges vekt på utstyrets tiltenkte formål.

Informasjon som er nødvendig for å sikre at utstyret blir brukt på en sikker måte, herunder særlig brukerveiledninger og informasjon ment for pasienten, skal være på norsk. For utstyr til selvtesting skal all informasjon som er ment for pasienten være på norsk.

Informasjonen nevnt ovenfor kan erstattes med harmoniserte symboler, anerkjente koder eller andre tiltak.

§ 60. Antakelse om oppfyllelse av sikkerhetskravene**1. Generelt**

Kravene i § 59 anses oppfylt dersom utstyret er utført i samsvar med de tilsvarende nasjonale standarder som er vedtatt til gjennomføring av de harmoniserte standardene hvis referansenummer er offentliggjort i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

2. Utstyr på liste A og B i vedlegg in vitro II

De grunnleggende krav nevnt i § 59 anses som oppfylt for utstyr som er konstruert og framstilt i samsvar med de felles tekniske spesifikasjoner som er utarbeidet for utstyr på liste A i vedlegg in vitro II, og om nødvendig for utstyr på liste B i vedlegg in vitro II.

Produsentene skal som hovedregel overholde de felles tekniske spesifikasjoner som offentliggjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende. Dersom produsentene av berettigede grunner ikke følger disse spesifikasjonene, skal de bruke løsninger som minst er på nivå med disse.

I dette kapittel omfatter henvisning til de harmoniserte standarder også de felles tekniske spesifikasjoner.

§ 61. Dokumentasjon på at sikkerhetskravene er oppfylt

1. For alt utstyr, bortsett fra utstyr nevnt i vedlegg in vitro II og utstyr beregnet på vurdering av ytelse, skal produsenten for å kunne påføre CE-merking følge framgangsmåten omhandlet i vedlegg in vitro III, og fylle ut den EF-samsvarserklæringen som kreves, før dette utstyret markedsføres.

For alt utstyr til selvtesting, bortsett fra utstyret nevnt i vedlegg in vitro II og utstyr beregnet på vurdering av ytelse, skal produsenten før ovennevnte EF-erklæring fylles ut, oppfylle tilleggskravene omhandlet i vedlegg in vitro III nr. 6. I stedet for å følge denne framgangsmåten, kan produsenten følge framgangsmåten fastsatt i nr. 2 eller i nr. 3.

2. For utstyr oppført på liste A i vedlegg in vitro II, bortsett fra utstyr beregnet på vurdering av ytelse, skal produsenten for å kunne påføre CE-merking:

- a) følge framgangsmåten for EFs samsvarserklæring (fullstendig kvalitetssikringssystem) omhandlet i vedlegg in vitro IV, eller
- b) følge framgangsmåten for EF-typeprøving omhandlet i vedlegg in vitro V, sammen med framgangsmåten for EFs samsvarserklæring (kvalitetssikring av produksjonen) omhandlet i vedlegg in vitro VII.

3. For utstyr oppført på liste B i vedlegg in vitro II, bortsett fra utstyr beregnet på vurdering av ytelse, skal produsenten for å kunne påføre CE-merking:

- a) følge framgangsmåten for EFs samsvarserklæring (fullstendig kvalitetssikringssystem) omhandlet i vedlegg in vitro IV, eller
- b) følge framgangsmåten for EF-typeprøving omhandlet i vedlegg in vitro V, sammen med:
 - i) framgangsmåten for EF-verifisering omhandlet i vedlegg in vitro VI, eller
 - ii) framgangsmåten for EFs samsvarserklæring (kvalitetssikring av produksjonen) omhandlet i vedlegg in vitro VII.

4. For utstyr beregnet på vurdering av ytelse, skal produsenten følge framgangsmåten omhandlet i vedlegg in vitro VIII, og utarbeide erklæringen omhandlet i nevnte vedlegg, før utstyret stilles til rådighet.

Denne bestemmelse berører ikke nasjonale etiske regler knyttet til bruk av vev eller stoffer av human opprinnelse for å gjennomføre undersøkelser for vurdering av ytelse.

5. I forbindelse med samsvarsvurderingen for et utstyr skal produsenten og det teknisk kontrollorgan dersom det trekkes inn, ta hensyn til de resultater som foreligger i henhold til den vurdering og verifisering som eventuelt er foretatt i samsvar med denne forskrift på et mellomstadium under framstillingen.

6. Produsenten kan overlate til sin representant å iverksette framgangsmåtene omhandlet i vedlegg in vitro III, V, VI og VIII.

7. Produsenten skal oppbevare samsvarserklæringen, den tekniske dokumentasjonen omhandlet i vedlegg in vitro III – VIII, og de vedtak, rapporter og sertifikater som de teknisk kontrollorganene har utstedt, og stille dem til rådighet for nasjonale myndigheter til kontrollformål i fem år etter at det siste produktet ble framstilt. Dersom produsenten ikke er etablert i Fellesskapet, skal produsentens representant være forpliktet til å stille ovennevnte dokumentasjon til rådighet på anmodning.

8. Når samsvarsvurderingen forutsetter at et teknisk kontrollorgan trekkes inn, kan produsenten eller produsentens representant henvende seg til et organ de selv velger, innenfor rammene av de oppgaver det tekniske kontrollorgan skal utføre.

9. Det tekniske kontrollorgan kan, når det er berettiget, kreve alle opplysninger eller data som er nødvendige for å innføre og opprettholde samsvarsattestering på bakgrunn av den framgangsmåte som er valgt.

10. De vedtak et teknisk kontrollorgan gjør i samsvar med vedlegg in vitro III, IV og V, skal gjelde i høyst fem år og kan på anmodning framsatt på det tidspunkt som er avtalt i den kontrakt de to parter har undertegnet, forlenges for høyst fem år om gangen.

Bestemmelsene i denne paragraf får tilsvarende anvendelse på alle fysiske eller juridiske personer som framstiller utstyr omfattet av denne forskrift, og som uten å markedsføre utstyret tar det i bruk og benytter det i sin yrkesvirksomhet, med de unntak nevnt i § 57.

§ 62. *Overgangsregler*

Fram til 7. desember 2003 kan reglene i kapittel III og IV anvendes som alternativ til reglene i dette kapittel. I en ytterligere periode på to år er det tillatt å ta utstyret i bruk.

Vedlegg til kapittel IX:

Vedlegg in vitro I:	Grunnleggende krav, jf. § 59.
Vedlegg in vitro II:	Liste over utstyr nevnt i § 61 nr. 2 og 3.
Vedlegg in vitro III:	EFs samsvarserklæring, jf. § 61.
Vedlegg in vitro IV:	EFs samsvarserklæring (fullstendig kvalitetssikringssystem), jf. § 61.
Vedlegg in vitro V:	EF-typeprøving, jf. § 61.
Vedlegg in vitro VI:	EF-verifisering, jf. § 61.
Vedlegg in vitro VII:	EFs samsvarserklæring (kvalitetssikring av produksjonen), jf. § 61.
Vedlegg in vitro VIII:	Erklæring og framgangsmåter for utstyr beregnet på vurdering av ytelser, jf. § 61.

II

Endringene trer i kraft fra 1. juli 2002.

2. juli Nr. 793 2002

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 2. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1646 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2002 § 23 og § 30. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 6. juni 2002 nr. 739 om stopp i fisket etter nordsjøsild gjøres følgende endringer:

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. *Unntak fra stopp i kystfartøygruppens fiske*

Uten hinder av stopp i fisket som nevnt i § 1 kan fartøy under 15 meter største lengde med restkvantum som deltar i kystfartøygruppen med hjemmel i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1646 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2002, fiske nordsjøsild for konsum. Alle fangster fisket med hjemmel i denne paragraf skal låssettes. Fartøy som nevnt i første punktum kan fiske inntil 15 tonn, som går til fradrag av fartøyets maksimalkvote.

Unntaket fra stoppen i kystfartøygruppens fiske er begrenset til 300 tonn av kystfartøygruppens kvantum for andre periode.

Nåværende § 2 og § 3 blir nye § 3 og § 4.

II

Endringene trer i kraft straks.

3. juli Nr. 794 2002

Forskrift om endring i forskrift til gjennomføring av konvensjonen av 23. mars 1962 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om inndrivning av underholdsbidrag.

Fastsatt av Sosialdepartementet 3. juli 2002 med hjemmel i kgl.res. av 21. desember 2001 nr. 1485 pkt. 10 og forskrift av 31. mai 1963 nr. 9813 til gjennomføring av konvensjonen av 23. mars 1962 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om inndrivning av underholdsbidrag § 9. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 31. mai 1963 nr. 9813 til gjennomføring av konvensjonen av 23. mars 1962 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om inndrivning av underholdsbidrag gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 31. mai 1963 med hjemmel i lov av 9. desember 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. (bidragsinnkrevingsloven) § 6. Fremmet av Sosialdepartementet.

I § 9 erstattes «Sosial- og helsedepartementet» med «Sosialdepartementet».

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juli Nr. 795 2002**Forskrift om endring i forskrift om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr.**

Fastsatt av Post- og teletilsynet 4. juli 2002 med hjemmel i lov av 23. juni 1995 nr. 39 om telekommunikasjon (teleloven) § 4–6 og § 7–1, jf. kgl.res. av 31. august 2001 nr. 949. Jf. EØS-avtalens vedlegg II kap. XVIII nr. 4zg (direktiv 1999/5/EF endret ved vedtak 2000/637/EF og 2000/638/EF), nr. 4zzi (vedtak 1999/511/EF) og vedtak 2001/148/EF. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr gjøres følgende endringer:

§ 2 siste ledd skal lyde:

På Svalbard kan det for radio- og teleterminalutstyr som reguleres av forskriften, alternativt gis individuell tillatelse etter teleloven § 4–2.

Nye § 5a, § 5b og § 5c skal lyde:

§ 5a. *Spesielle krav til radioutstyr som omfattes av regional avtale om radiotelefontjeneste på elver, kanaler og innsjøer*

Radioutstyr som brukes på elver, kanaler og innsjøer i Tyskland, Østerrike, Belgia, Bulgaria, Kroatia, Frankrike, Ungarn, Luxembourg, Moldova, Nederland, Polen, Romania, Russland, Slovakia, Sveits, Den Tsjekiske republikk, Ukraina og Jugoslavia, og som omfattes av avtale vedtatt i Basel 6. april 2000 om radiotelefontjeneste på elver, kanaler og innsjøer i de land der avtalen er innført, og som opererer i de frekvensområder som er fastsatt i avtalen, skal bruke systemet for automatisk senderidentifikasjon (ATIS).

Radioutstyr som i henhold til avtalen brukes i kommunikasjon «skip til skip», «skip til havnemyndighet» og «ombordkommunikasjon» skal ikke kunne sende med høyere sendereffekt enn 1 watt.

§ 5b. *Spesielle krav til radioutstyr som er beregnet for installasjon på skip som ikke omfattes av SOLAS-74*

Radioutstyr som skal brukes i den maritime mobile tjeneste eller i den maritime mobile satellittjeneste som definert i Den internasjonale teleunions radioreglement, henholdsvis artiklene S1.28 og S1.29, og som skal brukes i det globale maritime nød- og sikkerhetssystem (GMDSS) som beskrevet i Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, av 1974, med endringer vedtatt i 1988 (SOLAS-74), kapittel IV, skal konstrueres slik at det fungerer korrekt i et maritimt miljø.

Radioutstyret skal oppfylle alle operasjonelle GMDSS-krav i nødsituasjoner og muliggjøre tydelig og pålitelig kommunikasjon med høy grad av nøyaktighet for de analoge eller digitale kommunikasjonsforbindelser.

Kravet gjelder ikke for radioutstyr som omfattes av forskrift av 15. juni 1999 nr. 709 om EØS-godkjenning av maritimt radioutstyr.

§ 5c. *Spesielle krav til sender-/søkerutstyr for lokalisering av personer tatt av snøras*

Sender-/søkerutstyr som bruker 457 kHz for lokalisering av personer tatt av snøras, skal konstrueres slik at det kan fungere korrekt sammen med både nye sendere/søkere og med sendere/søkere som allerede er i bruk og som tilfredsstiller kravene i europeisk standard ETS 300.718.

Utstyret skal konstrueres slik at det fungerer etter å ha vært utsatt for et ras, og fortsetter å fungere selv om det blir begravet i snø i en lengre periode.

§ 14 skal lyde:

Produsent, produsentens representant innenfor EØS, eller den som plasserer utstyret i markedet skal merke radio- og teleterminalutstyr som oppfyller grunnleggende krav i forskriften, slik det fremgår i vedlegget figur 1.

Radio- og teleterminalutstyr skal også merkes med teknisk kontrollorgans identifikasjonsnummer slik det fremgår i vedlegget figur 2 når det nyttes samsvarsprosedyre i § 9 og denne medfører bruk av teknisk kontrollorgan, eller samsvarsprosedyre i § 10 eller § 11.

Radioutstyr som gjør bruk av frekvensbånd der bruken ikke er harmonisert innenfor EØS, skal også merkes med et utstyrsklassesymbol slik det fremgår i vedlegget figur 3.

Merkingen skal plasseres på utstyr, på emballasje og i dokumentasjon som følger med utstyret. Når radio- og teleterminalutstyr reguleres i andre forskrifter som også fastsetter CE-merking, skal merkingen angi at utstyret også er i samsvar med disse forskriftene. Tillater disse forskriftene produsenten å velge andre ordninger i en overgangsperiode, skal merkingen angi hvilke forskrifter som er fulgt. Produsent skal i dette tilfellet referere til direktiver som er offentliggjort i De Europeiske Fellelesskaps Tidende, i de dokumenter som følger utstyret.

Ny § 14a skal lyde:

§ 14a. Annen merking

Produsent skal merke radio- og teleterminalutstyr med typebetegnelse og parti eller serienummer og med navn på produsent eller produsentens representant innenfor EØS.

Radio- og teleterminalutstyr som er modifisert for å bringe det i overensstemmelse med forskriftens krav, skal merkes slik at det ikke blir forvekslet med tilsvarende utstyr som ikke er modifisert.

Det er ikke tillatt å bruke merker som kan forveksles med merkingen som kreves etter denne forskriften.

§ 17 andre, tredje og fjerde ledd oppheves.

§ 19 andre ledd skal lyde:

Som ledd i tilsynet kan Post- og teletilsynet eller den som bistår Post- og teletilsynet, gjennomføre kontroll hos produsent, importør, forhandler og bruker. Det kan gjennomføres stikkprøver, utføres målinger eller annen kontroll av utstyret. Dersom Post- og teletilsynet finner det nødvendig, kan utstyret tas med for nærmere kontroll. Den som produserer, importerer, forhandler eller leier ut utstyr, plikter å skaffe til veie utstyr som Post- og teletilsynet ber om å få utlevert for nærmere kontroll, selv om utstyret ikke er tilgjengelig på lager.

§ 22 oppheves.

Nåværende § 23 blir § 22 og skal lyde:

Utstyr godkjent etter forskrift av 7. september 1994 nr. 867 om teleterminalutstyr og satellittjordstasjonsutstyr der det foreligger felles tekniske reguleringer under EØS, etter tilsvarende regelverk innenfor EØS eller etter forskrift av 2. september 1998 nr. 857 om nasjonal godkjenning av teleutstyr, kan omsettes av produsent eller dennes representant innen EØS, til distributør innen EØS fram til 8. april 2001.

Nåværende § 24 blir § 23.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. juli Nr. 796 2002

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 5. juli 2002 med hjemmel i Kronprinsreg.res. av 21. desember 1990 nr. 1017, jf. kgl.res. av 15. desember 2000 nr. 1263. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 21 nye tredje og fjerde ledd skal lyde:

Utlending som ikke har fått sin søknad om asyl avgjort av Utlendingsdirektoratet innen 15 måneder etter at utlendingen møtte for politiet og søkte asyl, kan innvilges arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse i riket etter annet ledd. Det er en forutsetning at utlendingen ved fremsettelsen av søknaden legger frem pass eller annet godkjent reisedokument. I særlige tilfeller kan andre dokumenter godkjennes. Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer om slik dokumentasjon. På vedtakstidspunktet må det ikke foreligge omstendigheter som kan medføre utvisning i medhold av lovens § 29 første ledd.

Tredje ledd gjelder ikke for utlending som:

- har fremlagt falske dokumenter for å dokumentere asylsøknaden,
- har tatt opphold på ukjent sted i mer enn tre dager eller har reist ut av riket uten tillatelse,
- har gitt uriktige opplysninger om tidligere opphold i land som deltar i samarbeidet i henhold til Dublinkonvensjonen av 15. juni 1990 eller andre trygge første asylland eller
- kan lastes for at søknaden ikke er avgjort innen 15 måneder.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir nye femte, sjette og sjuende ledd.

II

Endringen trer i kraft 1. august 2002.

8. juli Nr. 797 2002**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova.**

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 8. juli 2002 med heimel i lov av 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova). Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 28. juni 1999 nr. 722 til opplæringslova blir det gjort følgjande endringar:

§ 3–23 – § 3–26 skal lyde:

§ 3–23. Retten for vaksne til å få vitnemål frå grunnskolen

Grunnskolar med avgangselevar har plikt til å ta imot oppmelding frå vaksne som ønskjer vitnemål med karakterar på linje med avgangselevar i grunnskolen. Kommunar med etablerte vaksenopplæringsssentra kan fastsetje at desse kan ta i mot oppmelding frå vaksne.

Vaksne som ønskjer vitnemål frå grunnskolen, kan gå opp til avgangsprøve som privatistar utan å ta opplæring på førehand. Dei må avleggje avgangsprøve i både skriftlege og munnlege fag.

I språkfaga (norsk/samisk og engelsk) må kandidatane (anten dei er privatistar eller har deltakarstatus) ha avgangskaracter i den skriftlege og munnlege delen av faget same skoleåret. I norsk må dei i tillegg ha avgangskaracter i norsk sidemål same året, jf. § 3–25.

Vaksne som tek del i eit grunnskoletilbod som kommunen har ansvaret for, har rett til å få standpunktarakter i dei faga eller basert på dei modulane dei følgjer opplæringa i, og dei følgjer den ordinære trekkordninga for grunnskoleopplæring for vaksne. Omfanget av lærestoffet må vere likeverdig med det elevane i avgangsklassane har arbeidd med. Rektor godkjenner i kvart enkelt tilfelle lærestoffet. Kommunen har plikt til å sørge for at vaksne kan få grunnskoleopplæring, men dei kan be studieforbund, fjernundervisningsinstitusjonar eller andre å gi opplæring. Både når kommunen sjølv gir opplæring og når han set opplæringa ut på oppdrag, skal kommunen sjå til at standpunktarakter blir gitt på forsvarleg grunnlag.

Kommunen skal gi vaksne orientering om den ordninga som er fastlagd i lov og forskrifter.

Kommunen er ansvarleg for oppmelding, avgangsprøving for privatistar og utskrivning av vitnemål for vaksne.

Nordmenn som bur utanlands, og sjøfolk i utanriksfart, kan ta prøver i fag/delar av fag der oppgåvene kan vere skriftlege.

§ 3–24. Godkjenning av fag/delar av fag

På grunnlag av kompetansekartlegging, jf. § 4A–8 i opplæringslova, kan vaksne få godkjent eit eller fleire fag og få vitnemål. Vurderinga av kompetansen skal framgå på vitnemålet med nemningane godkjend/ikkje godkjend.

Vaksne kan få opplæring og karakter i modular av eit fag. Før modulstrukturert opplæring blir sett i verk, skal deltakaren sin kompetanse kartleggjast, slik at han/ho kan få opplæring i den eller dei modular han/ho treng. Vaksne kan på bakgrunn av kompetansekartlegging få godkjend ein eller fleire modular i eit fag. Det er den heilskaplege kompetansen, slik han er forklart i den enkelte modulen, som skal liggje til grunn for kartlegginga. Når ein deltakar søker godkjenning for ein modul, får han/ho karakteren godkjend/ikkje godkjend. Det er berre den endelege standpunktarakteren, ikkje karakterane for dei enkelte modulane som skal framgå av vitnemålet.

Kommunen har ansvar for at godkjenning skjer på forsvarleg grunnlag, og godkjenninga blir knytt til måloppnåing i modulen/faget.

§ 3–25. Føring av vitnemål for vaksne

Vitnemål for fullført grunnskoleopplæring for vaksne blir skriva ut når deltakaren har karakterar etter forskrifta § 3–6 i faga

- norsk
- engelsk
- matematikk

og to av faga

- natur- og miljøfag
- samfunnsfag
- kristendoms-, religions- og livssynskunnskap.

Vaksne som har teiknspråk eller samisk som førstespråk, kan få karakter i desse faga i staden for i norsk. Tilsvarande gjeld for vaksne som får opplæring i norsk som andrespråk for språklege minoritetar.

Det skal berre gis ein samlekaracter i matematikk.

Vitnemål for vaksne skal førast på eitt eige formular som er likeverdig med vitnemål frå grunnskolen.

Det skal nyttast same karacterskala som for grunnskolen.

Karakterane til avgangsprøva blir saman med eventuelle standpunktkarakterar innførte i protokollen for avgangskarakterar.

§ 3–26. Føring av karakter for vaksne i enkeltfag og i delar av fag

Vaksne som tek avgangsprøve som privatistar og ønskjer karakter i enkeltfag, får karakteren ført på eige formular.

Vaksne som ber om det, kan få karakter i berre ein del av eit fag, som t.d. modulkarakter. Karakteren blir gitt på eige formular.

§ 3–28 skal lyde:

§ 3–28. Fastsetjing av avgangsprøver for vaksne privatistar

Læringssenteret er ansvarleg for sentralt gitte skriftlege avgangsprøver for privatistar. Vaksne nyttar dei særskilde avgangs-/privatistprøvene for vaksne.

Vaksne privatistar som er oppmelde til avgangsprøve, men som blir sjuke på prøvedagen, kan etter søknad frå kommunen til statens utdanningskontor i fylket gå opp til lokalt gitt avgangsprøve så snart det let seg gjere.

Dersom det ligg føre velferdsgrunnar, kan statens utdanningskontor i fylket, etter søknad frå den enkelte kommunen, gi høve til å nytte lokalt gitte avgangsprøver for privatistar. Skolen utviklar og ordnar den lokalt gitte avgangs-/privatistprøva etter sentralt gitte retningslinjer. Skolen er ansvarleg for munnleg avgangsprøve for privatistar. Ved oppmelding godkjenner rektor i kvart tilfelle lærestoffet og tek stilling til omfanget av prøvinga.

Ny § 3–29 skal lyde:

§ 3–29. Andre reglar

Reglane i forskrifta § 3–3 til § 3–6, § 3–8, § 3–13 og § 3–15, § 3–17 til § 3–22, § 5–1 til § 5–10, § 5–12 og § 8–1 gjeld for vaksne så langt dei høver.

II

Endringane trer i kraft 1. august 2002.

8. juli Nr. 798 2002

Forskrift om forvaltningsselskaper for verdipapirfonds bruk av oppdragstakere (utkontraktering).

Fastsatt av Finansdepartementet 8. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 2–7 tredje ledd fjerde punktum. Jf. EØS-avtalen art. 36 og 40 og vedlegg IX nr. 30 (direktiv 85/611/EØF med senere endringer). Kunngjort 23. juli 2002.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder foretak som har konsesjon her i riket til å drive virksomhet som forvaltningsselskap for verdipapirfond.

Forskriften gjelder ikke bortsetting av arbeidsoppgaver som ikke er av betydning for den konsesjonspliktige virksomhet.

§ 2. Adgangen til utkontraktering

Et forvaltningsselskap kan sette bort utførelsen av bestemte oppgaver til et annet foretak bare etter bestemmelsene i forskriften her, med mindre annet følger av regler gitt i eller i medhold av lov.

Forvaltningsselskapet skal til enhver tid ha den kompetanse og de ressurser som er påkrevet for selv å kunne vurdere risikoer knyttet til den virksomhet slike oppdrag omfatter, og for å kunne gjennomføre løpende kontroll med virksomheten for å påse at den blir tilfredsstillende utført av oppdragstakerne.

Utkontraktingen skal ikke medføre hindringer for effektiv kontroll og tilsyn fra forvaltningsselskapets og tilsynsmyndighetenes side med den virksomhet oppdragene omfatter.

Utkontraktingen av virksomhet påvirker ikke plikter og ansvar forvaltningsselskapet eller depotmottakeren har overfor verdipapirfond, andelseiere eller offentlige myndigheter når det gjelder den virksomhet oppdragene omfatter.

§ 3. Interessekonflikter mv.

Forvaltningsselskapet kan ikke overlate arbeidsoppgaver til depotmottaker. Arbeidsoppgaver kan heller ikke overlates til andre foretak dersom det er fare for at det ved utførelsen av oppdraget kan oppstå interessekonflikter mellom oppdragstakeren og forvaltningsselskapet eller mellom oppdragstakeren og andelseiere i verdipapirfond.

§ 4. Melding til Kredittilsynet mv.

Forvaltningsselskapet skal gi melding til Kredittilsynet om avtale om bortsetting av virksomhet før avtalen settes i verk. Avtalen kan settes i verk så snart melding er sendt.

Meldingen skal inneholde en beskrivelse av den virksomhet oppdraget omfatter og en begrunnelse for at utførelsen av den settes bort. Det skal også gis en beskrivelse av de risikoer som knytter seg til utkontraktingen, og av metoder og rutiner for å klarlegge og kontrollere slike risikoer. Avtale som nevnt i § 7 skal vedlegges. Forvaltningsselskapet skal for øvrig gi de opplysninger Kredittilsynet finner påkrevet.

Finner Kredittilsynet at vilkårene fastsatt i eller i medhold av lov ikke er oppfylt, eller at det for øvrig ikke vil være forsvarlig å gjennomføre utkontraktingen i samsvar med oppdraget, kan Kredittilsynet innen tre måneder etter at meldingen er mottatt, nedlegge forbud mot avtalen eller fastsette vilkår som anses påkrevet.

Avtale om utkontrakting av virksomhet til foretak i stat utenfor Det Europeiske Økonomiske Samarbeidsområde, kan ikke settes i verk før avtalen er godkjent av Kredittilsynet. Godkjennelse skal avslås dersom det ikke er etablert tilfredsstillende samarbeid om tilsyn mellom tilsynsmyndighetene i Norge og vedkommende stat. For øvrig skal det legges vekt på om oppdragstakeren er underlagt betryggende tilsyn i hjemlandet. Tredje ledd gjelder tilsvarende.

Første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for endringsavtale.

§ 5. Styrets oppgaver

Styret i forvaltningsselskapet skal fastsette retningslinjer for utkontrakting av arbeidsoppgaver som inngår i selskapets virksomhet. Avtaler av vesentlig betydning skal godkjennes av styret.

Styret skal påse at det ved utkontrakting av forvaltningen av aktiva i verdipapirfond fastsettes retningslinjer og rammer (investeringsmandat) for forvaltningen av hvert enkelt fond. Styret skal minst en gang i året vurdere samtlige investeringsmandater.

Styret skal påse at forvaltningsselskapet har systemer og rutiner for oppfølging av kontraktsbrudd fra oppdragstakers side og for håndtering av tilfelle hvor oppdragstakere ikke utfører oppdraget på en tilfredsstillende måte.

§ 6. Kontroll av oppdragstakers virksomhet

Forvaltningsselskapet skal påse at oppdragstakeren har de tillatelser som er påkrevet for å utføre den virksomhet her i riket eller i fremmed stat som oppdraget omfatter.

Forvaltningsselskapet skal før oppdraget inngås og senere minst en gang i året vurdere om oppdragstakeren har:

- kompetanse og ressurser som oppdraget krever,
- tilstrekkelig internkontroll,
- betryggende systemer for verdiberegning av aktiva som forvaltes og for overvåking av porteføljene, og
- for øvrig utfører oppdraget på en tilfredsstillende måte.

Forvaltningsselskapet skal kunne dokumentere at de kontrolltiltak som kreves etter første og annet ledd er gjennomført.

§ 7. Oppdragsavtalen

Avtalen mellom forvalterselskapet og oppdragstakeren skal utformes skriftlig og minst inneholde følgende:

1. En beskrivelse av hvilke oppgaver som utkontrakteres og hvilke oppgaver oppdragstaker skal gjøre.
2. Klargjøring av partsforholdet. Andelseiere i fond forvaltet av forvaltningsselskapet skal ikke være part i avtalen.
3. Regler om taushetsplikt om opplysninger som etter verdipapirfondloven § 2–10 er underlagt taushetsplikt.
4. Innsynsrett for forvaltningsselskapet og Kredittilsynet hos den som mottar oppdraget i den del av virksomheten som angår de utkontrakterte oppgavene, og muligheter for uvarslet stikkprøvekontroll. Innsynsretten skal kunne utøves i form av stedlig tilsyn og ved at dokumentasjon oversendes. Nektelse av innsyn skal være å anse som vesentlig mislighold og skal gi grunnlag for heving.
5. Periodisk rapportering fra det foretak som mottar oppdraget til forvaltningsselskapet, samt rutiner for rapportering av mislighold eller brudd på avtalen.
6. Adgang for forvaltningsselskapet til enhver tid å instruere oppdragstaker med hensyn til utførelsen av det utkontrakterte oppdraget, og revidere den utkontrakterte virksomheten.
7. Revideringsklausul i tilfelle pålegg fra Kredittilsynet i forbindelse med utkontraktingen, samt adgang for forvaltningsselskapet til ensidig å kunne kreve endring av avtalen på følgende områder:
 - a) rammene og retningslinjene (investeringsmandatene) for forvaltningen av fondene som omfattes av avtalen.
 - b) rapporteringskravene som er stilt til oppdragstaker.
8. Vilkår som gir forvaltningsselskapet rett til å heve oppdragsavtalen dersom oppdragstakeren utfører oppdraget i strid med investeringsmandatet eller med vilkår fastsatt i avtalen, dersom Kredittilsynet gir pålegg etter § 8 eller dersom oppdragstakeren for øvrig utfører oppdraget på en lite tilfredsstillende måte.

§ 8. Kredittilsynets myndighet

Kredittilsynet kan gi forvaltningsselskapet pålegg om å avvikle oppdragsavtale så snart som mulig dersom forvaltningsselskapet eller oppdragstakeren ikke overholder reglene i forskriften her eller vilkår eller pålegg fastsatt av Kredittilsynet. Det samme gjelder dersom forvaltningsselskapet har rett til å heve oppdragsavtalen etter § 7 nr. 8.

Første ledd gjør ingen innskrenkning i Kredittilsynets myndighet etter kredittilsynsloven.

§ 9. Melding til andelseierne

Forvaltningsselskapet skal umiddelbart etter inngåelse av avtale om utkontrakting underrette andelseier skriftlig om utkontraktingen, herunder hvilke funksjoner som er satt bort, i den utstrekning utkontraktingen direkte eller indirekte berører forvaltningen av de fond vedkommende andelseier er investert i. Det samme gjelder for endringer i

slike avtaler som ikke er uvesentlige. I tillegg skal forvaltningsselskapet innta opplysninger som nevnt i fondets prospekt og delårsrapporter.

§ 10. *Ikrafttreden mv.*

Forskriften trer i kraft straks.

Forvaltningsselskap som på ikrafttredelsestidspunktet har inngått avtaler som omfattes av forskriften her, skal innen seks måneder etter ikrafttredelsestidspunktet dokumentere overfor Kredittilsynet at vilkårene i forskriften er oppfylt.

8. juli Nr. 799 2002

Forskrift om markedsføring av utenlandske verdipapirfond.

Fastsatt av Finansdepartementet 8. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 6–13 første ledd nr. 1, § 6–14 første ledd nr. 3 og § 6–15. Jf. EØS-avtalen art. 36 og 40 og vedlegg IX nr. 30 (direktiv 85/611/EØF med senere endringer). Kunngjort 23. juli 2002.

Kapittel 1 – UCITS fond

§ 1–1. *Anvendelsesområde*

Dette kapittelet får anvendelse for utenlandske verdipapirfond som omfattes av verdipapirfondloven § 6–14.

§ 1–2. *Meldeplikt*

Forvalteren av et verdipapirfond skal, før vedkommende tilbyr verdipapirfondsandeler i Norge, gi Kredittilsynet følgende opplysninger:

1. En erklæring fra tilsynsmyndighetene i hjemlandet til verdipapirfondet om at verdipapirfondet oppfyller kravene i direktiv 85/611/EØF.
2. Verdipapirfondets vedtekter og prospekt.
3. Verdipapirfondets seneste årsoppgjør og delårsrapport dersom denne er utarbeidet senere enn årsoppgjøret.
4. Retningslinjer for salg og innløsning av verdipapirfondsandeler i Norge, herunder markedsføringsplaner. Retningslinjene skal inneholde en liste med navn på foretak som kan selge andeler i fondet i Norge og som kan motta rettslig bindende innløsningskrav på vegne av verdipapirfondet.
5. Opplysninger om hvilke tiltak som forvalteren av verdipapirfondet vil iverksette i Norge for å sikre andelseiernes:
 - rett til utbetaling av utbytte,
 - rett til å kreve andeler innløst, herunder opplysninger om hvem som kan motta rettslig bindende innløsningskrav på vegne av verdipapirfondet, og
 - tilgang til de opplysninger som det påligger forvalteren av verdipapirfondet å holde allment tilgjengelig.

Endringer i retningslinjene for salg av verdipapirfondsandeler i Norge etter verdipapirfondloven § 6–14 og bestemmelsene i kapittelet her skal meddeles Kredittilsynet.

§ 1–3. *Sanksjoner*

Kredittilsynet kan gi forvalter for fond som omfattes av verdipapirfondloven § 6–14 pålegg om å rette forholdet eller kreve stans i markedsføringen av fondet dersom kravene i § 6–14 første ledd nr. 4 – 7 ikke lenger er oppfylt.

Kapittel 2 – Andre utenlandske verdipapirfond

§ 2–1. *Anvendelsesområde*

Dette kapittelet får anvendelse for utenlandske verdipapirfond som omfattes av verdipapirfondloven § 6–13.

§ 2–2. *Søknad om tillatelse*

Ved søknad om tillatelse til å markedsføre utenlandske verdipapirfond som ikke omfattes av direktiv 85/611/EØF skal forvalteren gi Kredittilsynet følgende opplysninger:

1. En erklæring fra tilsynsmyndighetene i hjemlandet som bekrefter at fondet og forvalteren av det er underlagt betryggende tilsyn, samt at fondet og forvalteren av det oppfyller de krav som stilles for å drive virksomhet i hjemlandet.
2. Opplysninger om hvilke regler som gjelder for organisering og drift av fondet.
3. Verdipapirfondets vedtekter og prospekt.
4. Verdipapirfondets seneste årsoppgjør og delårsrapport dersom denne er utarbeidet senere enn årsoppgjøret.
5. Retningslinjer for salg og innløsning av verdipapirfondsandeler i Norge, herunder markedsføringsplaner. Retningslinjene skal inneholde en liste med navn på foretak som kan selge andeler i fondet i Norge og som kan motta rettslig bindende innløsningskrav på vegne av verdipapirfondet. Retningslinjene skal også inneholde opplysninger om kostnader knyttet til investering i fondet, herunder hvilke kostnader som vil belastes ved tegning og innløsning av andeler, samt løpende forvaltningsgodtgjørelse.
6. Opplysninger om hvilke tiltak som forvalteren vil iverksette her i riket for å sikre andelseiernes:
 - rett til utbetaling av utbyttet,

- rett til å kreve andeler innløst, herunder opplysninger om hvem som kan motta rettslig bindende innløsningskrav på vegne av verdipapirfondet,
- tilgang til opplysninger om kostnader knyttet til investering i fondet, herunder hvilke kostnader som vil belastes ved tegning og innløsning av andeler, samt løpende forvaltningsgodtgjørelse,
- tilgang til de opplysninger som det for øvrig påligger forvalteren av verdipapirfondet å holde allment tilgjengelig.

Endringer i retningslinjene for salg av verdipapirfondsandeler i Norge etter verdipapirfondloven § 6–13 og bestemmelsene i kapittelet her skal meddeles Kredittilsynet.

§ 2–3. Sanksjoner

Kredittilsynet kan trekke tilbake tillatelsen til forvalter for fond som omfattes av verdipapirfondloven § 6–13 til å markedsføre fondsandeler i Norge eller pålegg om å rette på forholdet dersom:

1. kravene i verdipapirfondloven § 6–13 første ledd nr. 4, 5 eller 6 ikke lenger er oppfylt,
2. vilkår som er satt i medhold av verdipapirfondloven § 6–13 første ledd er brutt,
3. regler fastsatt i medhold av § 6–15 ikke er overholdt, eller
4. krav i § 7–4 om språk ikke er overholdt.

Kapittel 3 – Fellesregler

§ 3–1. Anvendelsesområde

Dette kapittelet får anvendelse for verdipapirfond som omfattes av verdipapirfondloven § 6–13 og § 6–14.

§ 3–2. Betegnelse

Forvalter for fondet kan benytte samme betegnelse for fondet og forvalter av fondet i sin markedsføring i Norge som det som benyttes i hjemlandet. I de tilfeller det foreligger fare for forveksling, kan Kredittilsynet kreve at betegnelsen tilføyes en forklarende merknad.

§ 3–3. Informasjonsplikt

De opplysninger som forvalter av fondet etter sitt hjemlands rett er forpliktet til å tilby andelstegnere og til å holde tilgjengelig, skal tilsvarende gis andelstegnere her i riket.

Forvalter for fondet skal beregne og kunngjøre andelsverdier her i riket minst to ganger i måneden og oftere dersom vedtektene bestemmer det.

Ved vurderingen av om informasjonsplikten etter første og annet ledd er oppfylt, skal det ses hen til på hvilken måte og gjennom hvilke kanaler fondet for øvrig er markedsført.

§ 3–4. Varsel om sanksjoner

Kredittilsynet skal varsle tilsynsmyndigheten i forvalterens hjemland om varslede og iverksatte sanksjoner.

§ 3–5. Ikrafttredelse og overgangsregler

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift av 30. juni 1994 nr. 662 om utenlandske investeringsforetaks adgang til å tilby verdipapirfondsandeler i Norge.

Verdipapirfond som er meldt i henhold til forskrift av 30. juni 1994 nr. 662 anses som meldt etter forskriften her.

Verdipapirfond som omfattes av verdipapirfondloven § 6–13 og som markedsføres gjennom verdipapirforetak her i riket ved forskriftens ikrafttreden kan uten hinder av forskriften fortsette slik markedsføring dersom søknad i henhold til § 6–13 er sendt tilsynsmyndigheten senest 3 måneder etter ikrafttredelsen av forskriften her. Tilsvarende gjelder for verdipapirfond som omfattes av § 6–14 og som har markedsført fondsandeler gjennom verdipapirforetak uten forutgående registrering i henhold til forskrift av 30. juni 1994 nr. 662.

8. juli Nr. 800 2002

Forskrift om verdipapirfonds handel med derivater.

Fastsatt av Finansdepartementet 8. juli 2002 med hjemmel i lov av 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 4–5 første ledd nr. 6 og annet ledd. Jf. EØS-avtalen art. 36 og 40 og vedlegg IX pkt. 30 (direktiv 85/611/EØF med senere endringer). Kunngjort 23. juli 2002.

§ 1. Plassering i derivater

Kapitalinnskudd i verdipapirfond som nevnt i lov av 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond kan bare plasseres i derivater i samsvar med bestemmelsene i denne forskrift, med mindre annet følger av lov.

Med derivater menes i denne forskrift finansielle instrumenter som nevnt i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1–2 annet ledd nr. 4 – 7.

Kredittilsynet kan gi tillatelse til at fond kan investere i derivater som nevnt i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1–2 annet ledd nr. 8 dersom fondet ikke skal markedsføres innen EØS etter reglene i direktiv 85/611/EØF. Kredittilsynet kan i slik tillatelse gi regler som utfyller, supplerer eller avviker fra regler gitt i denne forskrift.

§ 2. *Generelle begrensninger*

Et verdipapirfonds totale eksponering knyttet til derivater skal ikke på noe tidspunkt overstige verdien av fondets forvaltningskapital. Ved beregning av den totale eksponeringen skal det tas utgangspunkt i de underliggende instrumentenes nåværende verdi, motpartsrisikoen, fremtidige markedssvingninger, og tiden som er tilgjengelig for å stenge posisjonene. Kredittilsynet kan gi nærmere regler om beregning av verdipapirfonds totale eksponering knyttet til derivater.

Derivatkontakter må inngås mot en av følgende institusjoner:

1. oppgjørssentral med tillatelse etter lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 6–1 eller en tilsvarende institusjon fra annen EØS-stat, eller
2. bank, forsikringsselskap eller verdipapirforetak med tillatelse fra en EØS-stat og som er gjenstand for rating av et anerkjent ratingselskap.

Et forvaltningsselskap for verdipapirfond kan ikke på vegne av fondet benytte derivater som ledd i en strategi for å oppnå kontroll med utsteder av det underliggende til derivatet.

§ 3. *Særregler for enkelte derivater*

Handel med derivater basert på omsettelige verdipapirer er ikke tillatt med mindre verdipapirene oppfyller de vilkår som følger av verdipapirfondloven § 4–6 første ledd nr. 1–4.

Valutatermin- og valutaopsjonskontrakter kan bare benyttes til sikring av valutaeksponering i fondets øvrige eksponeringer, jf. verdipapirfondloven § 4–5 første ledd nr. 5.

Kapitalinnskudd i verdipapirfond kan plasseres i unoterte derivater dersom derivatene daglig verdiberegnes på en pålitelig og verifiserbar måte. Videre skal slike derivater på ethvert tidspunkt kunne selges, innløses eller stenges til en rimelig pris på forvaltningsselskapets initiativ. For øvrig gjelder verdipapirfondloven § 4–6 annet ledd ved investeringer i slike derivater.

Kredittilsynet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra første ledd og tredje ledd tredje punktum dersom fondet ikke skal markedsføres innen EØS etter reglene i direktiv 85/611/EØF.

§ 4. *Forholdet til verdipapirfondloven § 4–6 annet ledd, § 4–8 og § 4–9*

Derivater skal i forhold til plasseringsgrensene i verdipapirfondloven § 4–6 annet ledd, § 4–8 og § 4–9 medregnes på følgende måte:

1. Kjøp på termin skal likestilles med kjøp av underliggende finansielle instrument.
2. Rett til kjøp på basis av en kjøpsopsjon skal likestilles med kjøp av underliggende finansielle instrument.
3. Utstedelse av salgsoption skal likestilles med kjøp av underliggende finansielle instrument.
4. Salg på termin skal likestilles med salg av underliggende finansielle instrument.
5. Rett til salg på basis av en salgsoption skal likestilles med salg av underliggende finansielle instrument dersom markedskursen på underliggende finansielle instrument er lavere enn innløsningsprisen.
6. En utstedt kjøpsopsjon kan bare sidestilles med salg av underliggende finansielle instrument etter at opsjonen er innløst.

Kredittilsynet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra første ledd dersom fondet ikke skal markedsføres innen EØS etter reglene i direktiv 85/611/EØF.

§ 5. *Krav til interne systemer og rutiner*

Forvaltningsselskapet skal til enhver tid ha oppdaterte retningslinjer og rutinebeskrivelser for utførelsen av de enkelte operasjoner knyttet til derivathandelen. Forvaltningsselskapet skal til enhver tid besitte kompetanse som står i forhold til den risiko som ligger i selskapets derivathandel.

Forvaltningsselskapet skal ha risikostyringssystemer som sikrer daglig overvåking og måling av risikoen ved derivatinvesteringene og deres bidrag til risikoen i hele fondets portefølje.

Forvaltningsselskapet skal ha beregningssystemer for markedsriktig og uavhengig fastsettelse av verdien på unoterte derivater.

§ 6. *Informasjon*

Før et forvaltningsselskap benytter derivater på vegne av et verdipapirfond, skal det i fondets vedtekter inntas opplysninger om:

1. at forvaltningsselskapet kan benytte derivater på vegne av fondet
2. hvilke derivatinstrumenter som kan anvendes
3. formålet med derivathandelen
4. om fondet kan øke sin risiko ved bruk av derivatstrategier. I tilfelle dette tillates, skal det opplyses om fondets maksimalgrense for eksponering
5. om henholdsvis forventet risiko og forventet avkastning på fondets underliggende verdipapirportefølje reduseres, forblir uendret eller øker som følge av derivatinvesteringene
6. grenser for maksimal daglig eksponering i derivater
7. hvor stor andel som kan plasseres mot samme motpart
8. hvor stor prosentandel av fondets forvaltningskapital som maksimalt kan stilles som sikkerhet overfor oppgjørssentral eller kvalifisert motpart i forbindelse med derivathandel.

Forvaltningsselskapet plikter å gi informasjon om formålet med og omfanget av fondets bruk av derivater i prospekter, rapporter til andelseierne og i salgsmaterialet. Informasjonen skal være tilstrekkelig til, og gitt på et slikt tidspunkt, at andelseierne kan vurdere hvordan bruken av derivater kan påvirke fondets forventede avkastning og risiko. Det skal fremgå av prospektet hvordan forskriften § 2 første ledd beregnes.

Forvaltningsselskap for fond som kan øke sin risiko ved bruk av derivatstrategier plikter å inkludere en eksplisitt advarsel i sitt informasjonsmateriale om at derivatinvesteringer er risikofylte. I slike fond skal begrepet «derivat» eller «derivater» fremgå av betegnelsen på fondet.

§ 7. *Overgangsregler og ikrafttredelse*

Forvaltningsselskap for verdipapirfond kan ikke tilby fond som kan øke sin risiko ved bruk av derivatstrategier før 1. januar 2003. Forvaltningsselskap som markedsfører UCITS-fond i andre EØS-land kan frem til 13. februar 2004 bare benytte derivater for å oppnå en hensiktsmessig forvaltning av fondet.

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift av 17. august 1993 nr. 808 om verdipapirfonds handel med opsjoner og terminer og regler av 30. august 1994 for verdipapirfonds handel med opsjoner og terminer fastsatt med hjemmel i verdipapirfondloven § 4–6 og § 4–7.

8. juli Nr. 801 2002

Forskrift om avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

Fastsatt av Luftfartsverket 8. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 14. desember 2001 nr. 1454 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) § 1–6, jf. lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26. Kunngjort 23. juli 2002.

§ 1. *Formål*

Formålet med denne forskriften er å fastsette bestemmelser for en avgift som skal gi lufthavneier kostnadsdekning for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 2. *Definisjon*

Med håndtering menes etter denne forskrift transport, mellomlagring, behandling, destruksjon eller annen slutt disponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av lufthavneier. Som slutt disponering regnes rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i renseanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol, destruksjon ved forbrenning og lignende.

§ 3. *Virkeområde*

Denne forskriften gjelder for statens landingsplasser og Oslo lufthavn, Gardermoen.

§ 4. *Hvem forskriften gjelder for*

Forskriften gjelder for eier av luftfartøy. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. Likeså blir enhver bruker ansvarlig for avgiften når fartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart, overlates denne til bruk for egen regning.

§ 5. *Beregningsgrunnlag*

For lufthavner hvor avgift skal betales etter denne forskrift skal lufthavneier ha utarbeidet et beregningsgrunnlag for avgiften. Den som etter forskriftens § 3 plikter å betale avgift skal gjøres kjent med lufthavneiers beregningsgrunnlag før avgift kreves ved den enkelte lufthavn.

I beregningsgrunnlaget skal de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader som gjelder for den enkelte lufthavn i direkte tilknytning til håndtering av brukt flyavisingsvæske inngå.

Avgiften skal beregnes slik at den gir kostnadsdekning for den tjenesten lufthavneier yter ved håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6. *Beregning av avgift*

Avgiftssatsen etter denne forskriften skal være kroner pr. kilo brukt glykol, fastsatt på grunnlag av de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader ved den enkelte lufthavn.

Lufthavneier skal snarest mulig og senest innen 31. desember hvert år gi den som skal betale avgift etter denne forskriften en stipulert avgiftssats i henhold til budsjett for inneværende avisingssesong, som regnes fra 1. juli til 30. juni etterfølgende år.

Den som skal betale avgiften skal ha innsynsrett i de regnskapene som ligger til grunn for lufthavneiers beregning av avgift etter denne forskriften. Regnskapene skal være transparente og ikke uten særlig grunn endres mellom avisingssesongene.

§ 7. *Betaling av avgift*

Avgiften som skal betales etter denne forskriften skal avregnes av lufthavneier etter hver avisingssesong.

Lufthavneier kan foreta å konto avregning gjennom avisingssesongen basert på stipulert eller beregnede driftskostnader og kapitalkostnader.

§ 8. *Sanksjoner*

Avgifter som fastsettes etter denne forskrift er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er avgift ikke betalt rettidig, kan Luftfartsverket holde tilbake luftfartøyet i samsvar med reglene i luftfartslovens § 13–2 første ledd og annet ledd nr. 1.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. september 2002.

10. juli Nr. 802 2002

Forskrift om endring i forskrift for Reindriftens Utviklingsfond.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 10. juli 2002 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindrifftsavtalen. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 17. juni 1999 nr. 731 for Reindriftens Utviklingsfond gjøres følgende endringer:

§ 1–2 første ledd skal lyde:

Reindriftens Utviklingsfond forvaltes av et styre på tre medlemmer. Styret skal oppnevnes blant Reindrifftsstyrets medlemmer/varamedlemmer for fire år av gangen og for samme periode som Reindrifftsstyret.¹ Leder i Reindrifftsstyret skal samtidig være leder for fondets styre. Norske Reindrifftsamers Landsforbund utpeker to medlemmer og to varamedlemmer blant Reindrifftsstyrets øvrige medlemmer/varamedlemmer.

¹ Jf. instruks av 24. januar 1997 vedrørende Reindrifftsstyrets oppnevning og virksomhet.

§ 1–5 skal lyde:

Økonomisk støtte fra Reindriftens Utviklingsfond kan innvilges som tilskudd eller lån etter ordningene for

- a. kjøp av livdyr, jf. kapittel 2,
- b. gjeterhytter og øvrige reindrifftsanlegg, herunder gjerder og slakteanlegg, jf. kapittel 3,
- c. støtte ved omfattende tap av rein i ulykker, jf. kapittel 4,
- d. innløsning av driftsenheter, jf. kapittel 5,
- e. utdanningsstipend, jf. kapittel 6,
- f. ekstra driftskostnader til reindriftstilbud i barnehager, jf. kapittel 7,
- g. refusjon av dokumenterte utgifter til deltakelse på kurs/etterutdanning og lignende for reindriftsutøvere, jf. kapittel 8,
- h. tidlignpensjon.¹

Økonomisk støtte kan for øvrig innvilges til andre tiltak i samsvar med forskriftens formål, jf. § 1–1, herunder

- a. markedsfremmende tiltak,
- b. sikring av reindriftens beiterett,
- c. andre praktiske tiltak innenfor reindriften, herunder transport av rein og konfliktforebyggende tiltak,
- d. gjennomføring av strukturtiltak i distrikter med behov for tiltak for reintallstilpasning og ressursutnyttelse,²
- e. andre faglige tiltak til fremme for reindriften, herunder veiledning, kursvirksomhet, beitegransking, planlegging og avlstilltak,
- f. fagbrevordning i reindrift,
- g. utvikling av binæringer og formål av generell kulturell betydning for reindriftssamene,
- h. tilrettelegging av 1–2 dagers kompetansegivende kurs/etterutdanning.

Videre er midler fra Reindriftens Utviklingsfond avsatt til enkelte øremerkede formål, herunder midler til forskning, forsøk, veiledning og kunnskapsformidling.

¹ Jf. forskrift av 9. desember 1999 nr. 1319 om tidlignpensjon i reindriften.

² Se § 5–2.

§ 1–8 andre ledd skal lyde:

Søknaden avgjøres av fondsstyret. Fondsstyret kan delegere avgjørelsesmyndighet til Reindriftssjefen.

§ 2–1 andre ledd skal lyde:

For at lån skal kunne innvilges etter denne forskrift må driftsenheten/tamreinlaget ha minst 100 rein. Videre må oppbygging av driftsenheten framgå av stadfestet distriktsplan,³ eventuelt driftskalkyle for tamreinlag. Etter en oppbyggingsperiode på 5 år må driftsenheten/tamreinlaget eie minst 200 simler over 2 år.

³ Jf. lov om reindrift § 8a.

§ 2–2 fotnote 1 skal lyde:

¹ Jf. gjeldende veiledende livdyrpriser for rein.

§ 2–4 og § 2–5 skal lyde:

§ 2–4. *Dispensasjon*

Reindriftssjefen kan under helt spesielle forhold dispensere fra kravet om at søknad om lån må foreligge innen tre år etter etablering/overdragelse, om at driftsenheten/tamreinlaget må ha minst 100 rein og at driftsenheten/tamreinlaget må eie minst 200 simler over 2 år etter en oppbyggingsperiode på 5 år, jf. § 2–1.

§ 2–5. Særskilt om kontroll og tilbakebetaling

Før lånet anvises til utbetaling skal reindriftsagronomen kontrollere kjøpet og at de kjøpte livdyr er merket med klips godkjent av Reindriftssjefen. Overdragelsen skal for øvrig skje i henhold til gjeldende bestemmelser for merking av tamrein.¹

Hvis driftsenhetens innehaver forlater reindriften, skal resten av lånet tilbakebetales med umiddelbart forfall.

1. Jf. lov om reindrift kapittel 4 og gjeldende forskrift om merking av tamrein.

§ 3–3 første ledd skal lyde:

For gjeterhytter beregnes tilskuddet i forhold til størrelsen på hytta. Tilskudd til gjeterhytter utgjør kr 3.000,- per kvadratmeter. Maksimalt tilskudd utgjør kr 75.000,- når søker er driftsenhet og kr 120.000,- når søker er driftsgruppe/reinbeitedistrikt/tamreinlag.¹

- 1 Jf. vedtak i Reindriftens Utviklingsfond av 4. februar 1999 (sak 25/99).

§ 4–2 skal lyde:

Støtte kan innvilges til den enkelte driftsenhet/tamreinlag dersom

- a. tapet skyldes ren ulykke, jf. § 4–1,
- b. tapet ikke er erstattet over andre ordninger,
- c. tapte rein per driftsenhet/tamreinlag og i samme ulykke utgjør minst 10% av flokken før tapet. Det innvilges dog ikke støtte for tap på under 10 rein. Tapsprosenten skal beregnes i forhold til antall rein inklusive merket årskalv,
- d. tapte rein etter bokstav c er godkjent dokumentert, jf. § 4–3,
- e. driftsenheten/tamreinlaget umiddelbart varslet tapet til reindriftsagronom og distriktsstyre,
- f. driftsenheten/tamreinlaget iverksatte alle nødvendige tiltak for å forebygge/begrense tapet,
- g. driftsenheten har mottatt produksjonstilskudd¹ i minst et av de tre foregående driftsårene,
- h. driftsenheten har under 600 rein, eventuelt under fastsatt øvre reintall, ved slutten av driftsåret.

- 1 Jf. gjeldende forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

§ 4–4 fotnote 2 skal lyde:

- 2 Jf. gjeldende veiledende erstatningspriser for rein.

§ 5–1 skal lyde:**§ 5–1. ¹ Vilkår for innløsning**

Driftsenheter som har oppfylt det til enhver tid gjeldende minstekravet jf. Forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag¹ i minst et av de tre siste driftsårene kan bli innløst mot tilskudd etter denne ordningen. Ordningen gjelder i de reinbeitedistrikter som har store problemer med tilpasningen og utnyttelsen av ressursene. Driftsenheter som har mottatt omstillingslønn kan ikke innløses. Det kan gjøres unntak fra vilkåret i første punktum for distrikter hvor reintallet er betydelig lavere enn hva det er beitekapasitet til.

Ved avgjørelsen av om en driftsenhet skal innløses skal det legges vekt på om

- a. innløsningen har betydning for reintallstilpasningen i distriktet,
- b. innløsningen bidrar til en forbedring av ressursutnyttelsen i distriktet,
- c. innløsningen bidrar til utvikling av en bærekraftig reindrift i distriktet.

- 1 Jf. gjeldende forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

§ 5–4 første ledd skal lyde:

Ved innløsningen fraskriver innehaver av driftsenheten seg de retter han/hun har som driftsenhetsinnehaver etter reindriftsloven, herunder retten til å overdra eller få overdratt driftsenhet.¹ Innløser kan ikke gå inn i ektefelles driftsenhet som solidarisk ansvarlig.² Ved felles driftsenhet² må begge ektefeller avvikle sin reindrift.

- 1 Jf. lov om reindrift § 4 første ledd annet punktum.

- 2 Jf. lov om reindrift § 4 annet ledd første punktum.

Nytt kapittel 8 skal lyde:**Kapittel 8. Refusjon av kursavgift****§ 8–1. Vilkår for refusjon**

Reineiere kan få refundert utgifter til kurs/etterutdanning. Reineieren må ha rein i eget merke og kurset/etterutdanningen må ha som målsetting å opparbeide og/eller videreutvikle reineierens kompetanse til utøvelse av reindrift.

§ 8–2. Beregning av støtte

Utgifter til kurs/etterutdanning kan refunderes med 50% av dokumenterte utgifter, begrenset oppad til kr 6.000 per år.

§ 8–3. Krav til søknaden

Søknad om refusjon av utgifter må sendes Reindriftens Utviklingsfond. Som vedlegg til søknaden sendes den dokumentasjon Reindriftssjefen krever.

Nåværende kapittel 8 blir nytt kapittel 9.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 803 2002**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 10. juli 2002 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 17. juni 1999 nr. 733 om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag skal bidra til å gi disse økt medansvar for utvikling av reindriften i bærekraftig retning, samt kriseberedskap. Tilskuddet skal videre gi grunnlag for avløserordning ved sykdom og svangerskap ut over folketrygdens generelle ordninger.

§ 2 bokstav c skal lyde:

c. reinbeitedistriktet ha årsmøtegodkjent distriktsplan i samsvar med reindriftslovens § 8a.

§ 3 – § 6 skal lyde:

§ 3. Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning

Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning til reinbeitedistrikter, herunder Trollheimen, ytes med et fast grunnbeløp på kr 10.000,- per distrikt.

I tillegg ytes et beløp per driftsenhet på kr 15.000,- for inntil 15 driftsenheter og kr 10.000,- for antall driftsenheter over 15. Det variable tilskuddet skal kun ytes for det antall driftsenheter som er innvilget produksjonstilskudd¹ i minst et av de tre foregående driftsårene.

Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning til fellesbeitedistriktene 17/18 i Øst-Finnmark utgjør kr 200.000,- totalt, til tidligere distrikt 30/31 i Vest-Finnmark fordeles totalt kr 200.000,- likt og til Femund i Sør-Trøndelag/Hedmark kr 30.000,- totalt. Tilskudd til administrasjon, planlegging og ressursforvaltning til tamreinlag utgjør kr 120.000,- per tamreinlag.

¹ Jf. gjeldende forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

§ 4. Særskilt tilskudd for Trollheimen

Særskilt tilskudd for Trollheimen ytes med kr 100.000,- totalt til beiteleie.

Tilskudd til andre spesielle kostnader ytes med kr 15.000,- per driftsenhet for det antall enheter som er innvilget produksjonstilskudd¹ i minst et av de tre foregående driftsårene.

¹ Jf. gjeldende forskrift om tilskudd til driftsenheter og tamreinlag.

§ 5. Avsetning for kriseberedskap

For reinbeitedistrikter/tamreinlag kan det avsettes et beløp i reindriftsfondet¹ for kriseberedskap. Dersom det er felles reindriftsfond for flere distrikter/tamreinlag, skal det avsatte beløpet spesifiseres som avsetning for kriseberedskap for vedkommende distrikt/tamreinlag. Midler fra fondet utløses av områdestyret etter søknad fra distriktet/tamreinlaget.

Tilskudd til kriseberedskap gis med 150% av egen avsetning, begrenset oppad til 25% av totalt tilskudd etter § 3.

¹ Jf. lov om reindrift § 32.

§ 6. Krav til søknad

Søknad om tilskudd til reinbeitedistrikter og tamreinlag skal sendes på særskilt skjema til reindriftsagronomen innen 15. juni.

Som vedlegg til søknaden kreves

- årsmøtegodkjent distriktsplan for distriktet, jf. § 2 bokstav c,
- budsjett for distriktet/tamreinlaget for inneværende år, inkludert eventuell avsetning for kriseberedskap,
- regnskap for distriktet/tamreinlaget for foregående år,
- eventuell ordning for avløser ved sykdom og svangerskap.

§ 8 bokstav b skal lyde:

- for øvrig ikke har fulgt gjeldende lover og forskrifter for næringen, herunder pålagt telling av reinen.

§ 10 skal lyde:

Reindriftssjefen kan dispensere fra vilkåret om at distriktsplan skal være årsmøtegodkjent, jf. § 2 første ledd bokstav c.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 804 2002**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd ved frakt av rein og reinkjøtt.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 10. juli 2002 med hjemmel i Stortingets årlige vedtak om reindriftsavtalen. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 17. juni 1999 nr. 735 om tilskudd ved frakt av rein og reinkjøtt gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav a med fotnote skal lyde:

- a. slakteribedriften som slakter reinen være registrert,¹

1 Jf. forskrift av 11. juli 2001 nr. 854 om rapportering av slaktet rein § 3.

§ 3 skal lyde:

Tilskudd kan innvilges for frakt av slakteskrotter fra feltslakteanlegg til fryseanlegg med kr 25,- per slakt for en avstand på 5 – 200 km, kr 30,- per slakt for en avstand på 201 – 300 km, og kr 35,- per slakt for en avstand på over 300 km.

Tilskudd kan videre innvilges for frakt av levende slaktedyrr fra utskillingsgjerde til godkjent slakterianlegg med kr 30,- per dyr. Minste transportavstand er 5 km.

Frakttilskudd skal beregnes ut fra avstanden mellom slakteplass/gjerde og nærmeste sentralanlegg, uavhengig av oppkjøpers lokalisering.

Det innvilges kun ett tilskudd per rein.

Fotnoter til § 4 skal lyde:

1 Jf. forskrift om rapportering av slaktet rein § 7.

2 Jf. forskrift om rapportering av slaktet rein § 8.

§ 6 skal lyde:

Reindriftssjefen kan kreve hele eller deler av tilskuddet tilbakebetalt dersom vesentlige forutsetninger for tilskuddet viser seg ikke å være oppfylt. Ved alvorlig brudd på denne forskrift skal vedkommende slakteribedrift miste status som registrert slakteribedrift.¹

1 Jf. forskrift av 11. juli 2001 nr. 854 om rapportering av slaktet rein.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 805 2002**Forskrift om endring i forskrift om kvalifikasjoner for elektrofolk.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 14. desember 1993 nr. 1133 om kvalifikasjoner for elektrofolk gjøres følgende endringer:

I § 6, § 9, § 11, § 12, § 13, § 14, § 16 og § 17 skal «Produkt- og Elektrisitetstilsynet» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 806 2002**Forskrift om endring i forskrift for elektriske anlegg – forsyningsanlegg (FEA-F).**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 18. august 1994 nr. 816 for elektriske anlegg – forsyningsanlegg (FEA-F) gjøres følgende endringer:

I § 1, § 5, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11, § 12, § 15, § 16, § 18, § 22, § 25, § 29, § 34, § 38, § 45, § 48, § 52, § 54, § 56, § 58, § 66, § 67, § 68, § 70, § 75, § 78, § 79, § 80, § 81, § 91, § 92, § 95, § 96 og § 136 samt i bilag 2 punkt 4 skal «Elektrisitetstilsynet» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

Ajourført versjon av forskriften kan fås ved henvendelse til Norsk Elektroteknisk Komite, Postboks 280, Skøyen, 0213 Oslo, tlf. 24124100. Internettside: <http://www.nek.no/>.

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 807 2002

Forskrift om endring i forskrift om elektrisk utstyr.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 10. august 1995 nr. 713 om elektrisk utstyr gjøres følgende endringer:

I § 4, § 5, § 6, § 12, § 15, § 16, § 17, § 18, § 23, § 28, § 29, § 33, § 34, § 36, § 44, § 49, § 51, § 52 og § 53 skal «Produkt- og Elektrisitetstilsynet» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 808 2002

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet ved arbeid i og drift av høyspenningsanlegg.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 30. oktober 1998 nr. 1047 om sikkerhet ved arbeid i og drift av høyspenningsanlegg gjøres følgende endringer:

I § 4, § 7, § 9, § 10 og § 11 skal «Produkt- og Elektrisitetstilsynet» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 809 2002

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet ved arbeid i og drift av lavspenningsanlegg.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 30. oktober 1998 nr. 1048 om sikkerhet ved arbeid i og drift av lavspenningsanlegg gjøres følgende endringer:

§ 4, § 7, § 9, § 10 og § 11 skal «Produkt og Elektrisitetstilsynet» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 810 2002

Forskrift om endring i forskrift om elektriske lavspenningsanlegg.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 6. november 1998 nr. 1060 om elektriske lavspenningsanlegg gjøres følgende endringer:

I § 4, § 7, § 8, § 11, § 14 og § 15 skal «Produkt- og Elektrisitetstilsynet» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 811 2002

Forskrift om endring i forskrift om bruk og vedlikehold av elektromedisinsk utstyr.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 20. august 1999 nr. 955 om bruk og vedlikehold av elektromedisinsk utstyr gjøres følgende endringer:

I § 4, § 7, § 8, § 10, § 12 og § 18 skal «Produkt- og Elektrisitetstilsynet» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 812 2002

Forskrift om endring i forskrift for typegodkjenning av elektriske fenghetter (tennere) til bruk ved sprengningsarbeider.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 29. august 1979 nr. 4206 for typegodkjenning av elektriske fenghetter (tennere) til bruk ved sprengningsarbeider gjøres følgende endringer:

I § 2 og § 3, samt i tittelen i vedlegg I skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 813 2002

Forskrift om endring i forskrift om petroleumstransport i rørledning over land.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 20. august 1986 nr. 1723 om petroleumstransport i rørledning over land gjøres følgende endring:

I hjemmelsfeltet skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringen trer i kraft straks.

10. juli Nr. 814 2002

Forskrift om endring i forskrift om enkle trykkbeholdere.

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 og § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 7. juli 1994 nr. 735 om enkle trykkbeholdere gjøres følgende endringer:

I § 4, § 5 og § 14 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 815 2002**Forskrift om endring i forskrift om gassapparat og utstyr.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 og § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 5. oktober 1994 nr. 919 om gassapparat og utstyr gjøres følgende endringer:

I § 2, § 5 og § 6 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 816 2002**Forskrift om endring i forskrift om avgift for tilsyn m.v. som foretas av DBE, og om betalingssetter i forbindelse med servicetjenester.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 28, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 10. juli 1995 nr. 684 om avgift for tilsyn m.v. som foretas av DBE, og om betalingssetter i forbindelse med servicetjenester gjøres følgende endringer:

I § 1, § 3, § 6, § 8, § 9 og § 11 samt i kapitteloverskriftene til kap. I og II skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 817 2002**Forskrift om endring i forskrift om aerosolbeholdere.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 og § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 1. mars 1996 nr. 229 om aerosolbeholdere gjøres følgende endringer:

I § 5 og § 6 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 818 2002**Forskrift om endring i forskrift om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig område.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 og § 43, jf. § 44, lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 17 og lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 10, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 9. desember 1996 nr. 1242 om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig område gjøres følgende endring:

I § 4 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringen trer i kraft straks.

10. juli Nr. 819 2002**Forskrift om endring i forskrift om helse og sikkerhet i forbindelse med boringsrelatert utvinningsindustri for landbasert sektor.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43, jf. § 44, lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8, § 11, § 12, § 14 og § 21, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 17. september 1998 nr. 982 om helse og sikkerhet i forbindelse med boringsrelatert utvinningsindustri for landbasert sektor gjøres følgende endring:

I § 3 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringen trer i kraft straks.

10. juli Nr. 820 2002**Forskrift om endring i forskrift om trykkpåkjent utstyr.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 26 og § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 9. juni 1999 nr. 721 om trykkpåkjent utstyr gjøres følgende endringer:

I § 5 og § 6 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 821 2002**Forskrift om endring i forskrift om oppbygging og bruk av stoffkartotek for helsefarlige stoffer i virksomheter (Stoffkartotekforskriften).**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 27, jf. § 44, lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 11 og § 14, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 14. april 2000 nr. 412 om oppbygging og bruk av stoffkartotek for helsefarlige stoffer i virksomheter (Stoffkartotekforskriften) gjøres følgende endring:

I § 3 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringen trer i kraft straks.

10. juli Nr. 822 2002**Forskrift om endring i forskrift om anlegg som leverer motordrivstoff (bensinstasjon, marina o.l.).**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 9. mai 2000 nr. 421 om anlegg som leverer motordrivstoff (bensinstasjon, marina o.l.) gjøres følgende endringer:

I § 2, § 9, § 31, § 32 og § 33 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 823 2002**Forskrift om endring i forskrift om transport av farlig gods på veg og jernbane.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 8. mai 2001 nr. 472 om transport av farlig gods på veg og jernbane gjøres følgende endringer:

I § 2–5, § 4–6, § 4–8, § 6–2, § 6–3, § 7–1, § 7–2 og § 7–3 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

10. juli Nr. 824 2002**Forskrift om endring i forskrift om transportabelt trykkutstyr for farlig gods.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet 10. juli 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43, jf. § 44, jf. delegeringsvedtak av 23. mai 2002 nr. 770 og delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 23. juli 2002.

I

I forskrift av 26. juni 2001 nr. 792 om transportabelt trykkutstyr for farlig gods gjøres følgende endringer:

I § 7, § 14 og § 15 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» erstattes med «Direktoratet for brann- og elsikkerhet».

II

Endringene trer i kraft straks.

20. juni Nr. 825 2002**Forskrift om endring i forskrift om vern av arbeidstakerne mot farer ved arbeid med biologiske faktorer.**

Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 20. juni 2002 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 11 nr. 2, 3, 4, 5 og 6, § 12 nr. 5, § 21 og § 82, jf. kgl.res. av 19. desember 1997 nr. 1322 § 7. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 15 (direktiv 2000/54/EF). Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 19. desember 1997 nr. 1322 om vern av arbeidstakerne mot farer ved arbeid med biologiske faktorer er det gjort en rekke endringer og forskriften lyder i sin helhet etter dette:

Forskrift om vern mot eksponering for biologiske faktorer (bakterier, virus, sopp m.m.) på arbeidsplassen

Fastsatt ved kgl.res. 19. desember 1997 med hjemmel i lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 7, § 7 nr. 3, § 8 nr. 4, § 11 nr. 2, 3, 4, 5 og 6, § 12 nr. 5, § 14 tredje ledd, § 21 og § 82. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 15 (direktiv 2000/54/EF).

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å beskytte arbeidstakernes helse og sikkerhet og å forebygge at de utsettes for farer som oppstår eller kan oppstå ved at de eksponeres for biologiske faktorer i arbeidsmiljøet.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for virksomheter der arbeidstakerne eksponeres eller kan bli eksponert for biologiske faktorer i forbindelse med arbeidet.

Forskriften gjelder også for virksomheter som ikke sysselsetter arbeidstakere.

§ 3. Definisjoner

Biologiske faktorer:

Levende og døde mikroorganismer, cellekulturer, endoparasitter og prioner som kan fremkalle infeksjoner, allergi eller giftvirkning hos mennesker. Biologiske faktorer kan være naturlig forekommende eller genmodifiserte.

Levende biologiske faktorer:

En cellulær eller ikke-cellulær mikrobiologisk enhet som er i stand til å formere seg eller til å overføre genetisk materiale.

Mikroorganismer:

Virus, bakterier, sopp, sporer og protozoer (encellede dyr).

Cellekultur:

Resultatet av in vitro dyrkning av celler fra flercellede organismer.

Endoparasitter:

Parasitter som lever hele eller deler av sitt liv i menneskekroppen.

Inneslutning:

Barrierer som anvendes for å unngå at biologiske faktorer kommer i utilsiktet kontakt med mennesker eller miljø.

Kapittel 2. Alminnelige bestemmelser

§ 4. Hvem forskriften retter seg mot

Arbeidsgiver skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir gjennomført.

De plikter som påligger arbeidsgiver, gjelder også for virksomheter som ikke sysselsetter arbeidstakere, unntatt de plikter som fremgår av § 18 og § 19.

§ 5. Dispensasjon

Direktoratet for arbeidstilsynet kan gi dispensasjon fra bestemmelsene om inneslutningstiltak for biologiske faktorer klassifisert i smitterisikogruppe 3, og som normalt ikke smitter gjennom luft, når det er forsvarlig ut fra hensynet til arbeidstakernes helse og sikkerhet.

Kapittel 3. Risikovurdering

§ 6. Klassifisering av biologiske faktorerers smitterisiko

1. Levende biologiske faktorer klassifiseres i fire smitterisikogrupper i forhold til den infeksjonsfare de representerer:

- en biologisk faktor i smitterisikogruppe 1 forårsaker vanligvis ikke infeksjonssykdom hos mennesker
- en biologisk faktor i smitterisikogruppe 2 kan forårsake infeksjonssykdom hos mennesker og være til fare for arbeidstakerne, det er usannsynlig at den vil spre seg til samfunnet og det finnes vanligvis effektive forebyggende tiltak eller behandling
- en biologisk faktor i smitterisikogruppe 3 kan forårsake alvorlig infeksjonssykdom hos mennesker og utgjøre en alvorlig fare for arbeidstakerne, det kan være risiko for spredning til samfunnet, men det finnes vanligvis effektive forebyggende tiltak eller behandling

- en biologisk faktor i smitterisikogruppe 4 forårsaker alvorlig infeksjonssykdom hos mennesker og utgjør en alvorlig fare for arbeidstakerne, det kan være stor risiko for spredning til samfunnet og det finnes vanligvis ingen effektive forebyggende tiltak eller behandling.
- 2. For biologiske faktorer som ikke står oppført i listen over klassifiserte biologiske faktorer, jf. § 21, skal arbeidsgiver foreta en vurdering av smitterisikogruppe på grunnlag av kriteriene gitt i nummer 1.
- 3. Ved arbeid som kan medføre eksponering for biologiske faktorer som har utviklet multiresistens, skal arbeidsgiver foreta en vurdering av om arbeidet må foregå under strengere inneslutningstiltak enn det som er fastsatt for den biologiske faktorens smitterisikogruppe.

§ 7. Risikovurdering

Arbeidsgiver skal for enhver aktivitet vurdere om det kan være fare for at arbeidstaker utsettes for biologiske faktorer. Kan aktiviteten medføre fare for deres helse eller sikkerhet, skal eksponeringen kartlegges og det skal vurderes hvordan eksponeringen finner sted. Både smitterisiko og andre helsefarer skal vurderes. På dette grunnlag skal arbeidsgiver risikovurdere forholdene og vurdere om og i tilfelle hvilke verne- og sikkerhetstiltak som må iverksettes for å beskytte arbeidstakerne.

Arbeidsgiver skal sørge for at slik vurdering gjentas regelmessig og ved enhver endring av forhold som kan ha innvirkning på arbeidstakernes risiko for å bli eksponert for biologiske faktorer. Risikovurderingen skal foretas på grunnlag av alle tilgjengelige opplysninger, herunder særlig:

- hvilke biologiske faktorer som kan forekomme
- hvilke giftige (toksiske), allergiske eller andre skadelige stoffer de biologiske faktorene kan gi opphav til
- hvilke smitterisikogrupper de biologiske faktorer er plassert i
- opplysninger om sykdom forårsaket av de biologiske faktorer som arbeidstakerne kan pådra seg i forbindelse med arbeidet, enten av smittsom (infeksiøs), allergisk eller toksisk art
- anbefalinger fra ansvarlig myndighet om at det bør iverksettes spesielle verne- og sikkerhetstiltak for å beskytte arbeidstakerne når de eksponeres eller kan bli eksponert for biologiske faktorer i sitt arbeidsmiljø
- sannsynligheten for at arbeidstakere kan få helseskade av de biologiske faktorene
- kunnskap om at en sykdom som er påvist hos en arbeidstaker kan ha direkte forbindelse med vedkommendes arbeid.

Arbeidsgiver skal på forespørsel fra Arbeidstilsynet legge frem risikovurderinger og de opplysninger vurderingene bygger på.

Kapittel 4. Verne- og sikkerhetstiltak

§ 8. Erstatning av biologiske faktorer

Arbeidsgiver skal ikke bruke helsefarlige biologiske faktorer, dersom de kan erstattes med biologiske faktorer som er mindre helsefarlige for arbeidstaker.

§ 9. Planlegging av arbeidet

Arbeidsgiver skal planlegge arbeidsprosesser og kontrolltiltak slik at forekomst av helsefarlige biologiske faktorer utenfor den primære inneslutning, unngås eller reduseres til lavest mulig nivå.

Arbeidsgiver skal sørge for at antall arbeidstakere som eksponeres eller kan bli eksponert for helsefarlige biologiske faktorer, er lavest mulig.

§ 10. Vernetiltak

a) Fjerning av kilde

Påvirkninger fra biologiske faktorer skal fjernes eller unngås med mindre det er på det rene at påvirkningen ikke kan medføre uheldige helsebelastninger for arbeidstaker.

b) Inneslutningstiltak

På bakgrunn av risikovurderingen skal arbeidsgiver iverksette nødvendige inneslutningstiltak. For industrielle prosesser, isolater og laboratorier, skal inneslutningstiltak i henhold til § 11 og § 12 iverksettes.

c) Arbeidstøy og personlig verneutstyr

Dersom de helsefarlige biologiske faktorene ikke kan fjernes eller unngås, skal arbeidsgiver sørge for at arbeidstakerne får utlevert og blir pålagt å bruke hensiktsmessig arbeidstøy og personlig verneutstyr.

d) Vaksinasjon

Arbeidsgiver skal sørge for at arbeidstakerne tilbys sikker og effektiv vaksinasjon mot biologiske faktorer de kan bli eksponert for. Berørte arbeidstakere skal gis informasjon om fordeler og ulemper ved å la seg vaksinere. Arbeidsgiver skal dekke utgiftene ved vaksinasjonen.

e) Advarselsskilt

Arbeidsgiver skal sørge for at områder hvor det er risiko for biologisk betinget helsefare merkes med følgende advarselsskilt;

Symbolet er svart på gul bakgrunn omgitt av et svart triangel.

§ 11. Inneslutningstiltak i laboratorier og isolasjonsenheter

1. I laboratorier der arbeidstakerne eksponeres eller kan bli eksponert for biologiske faktorer, eller det håndteres forsøksdyr som med hensikt er blitt smittet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 2, 3 eller 4, jf. § 6, eller som er eller mistenkes for å være bærere av slike faktorer, skal det for å begrense infeksjonsrisikoen settes i verk følgende inneslutningstiltak:
 - a) minst inneslutningsnivå 2 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 2
 - b) minst inneslutningsnivå 3 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 3
 - c) minst inneslutningsnivå 4 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 4.
2. I laboratorier, hvor det uten at det er laboratoriets hensikt å arbeide med biologiske faktorer, likevel håndteres materiale som kan inneholde biologiske faktorer som kan forårsake sykdommer hos mennesker, skal inneslutningsnivået minst være nivå 2.
Inneslutningsnivå 3 eller 4 skal anvendes i de tilfeller hvor dette i følge eksisterende kunnskap eller mistanke må anses som nødvendig, med mindre det ut fra uttalelse fra de ansvarlige myndigheter kan fastslås at et lavere inneslutningsnivå er tilstrekkelig.
3. I isolasjonsenheter hvor det oppholder seg mennesker eller dyr, som er eller antas å være smittet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 3 eller 4, jf. § 6, skal de av inneslutningstiltakene som er nevnt i kolonne A, og som i henhold til risikovurderingen anses nødvendig, iverksettes.
4. Når risikovurderingen viser at det er nødvendig, skal arbeidsgiver sørge for kontroll, eventuelt med prøvetaking, for å finne ut om de helsefarlige biologiske faktorene har kommet utenfor det innesluttede området.
5. I laboratorier skal følgende inneslutningstiltak gjøres:

	<i>A</i>		<i>B</i>	
	<i>Inneslutningstiltak</i>		<i>Inneslutningsnivå</i>	
	2	3	4	
1.	Arbeidslokalene skal være atskilt fra enhver annen aktivitet i samme bygning	Nei	Anbefalt	Ja
2.	Arbeidslokalene skal være merket med skilt for biologisk fare	Ja	Ja	Ja
3.	Det skal være forrom	Nei	Ja, forrom eventuelt luftsluse	Ja, luftsluse
4.	Det skal finnes et observasjonsvindu eller en tilsvarende anordning som gjør det mulig å se dem som oppholder seg innenfor	Anbefalt	Ja	Ja
5.	Det skal være kommunikasjonsmulighet fra rommet	Anbefalt	Ja, anbefalt håndfri telefon/calling-opplegg	Ja, håndfri telefon/calling-opplegg
6.	Trykket i arbeidslokalene skal være lavere enn atmosfærisk trykk	Nei	Anbefalt, med lufttrykkkontroll	Ja, med lufttrykkkontroll
7.	Arbeidslokalenes innluft og utluft skal filtreres ved hjelp av absolutte filtre eller lignende utstyr	Nei	Ja, utluften	Ja, utluften og innluften
8.	Det skal være sikkerhetskabinett	Nei	Ja	Ja, sikkerhetskabinett klasse III
9.	Arbeidslokalene må ha nødstrøm	Nei	Anbefalt	Ja

	<i>A</i>		<i>B</i>	
	<i>Inneslutningstiltak</i>	2	3	<i>Inneslutningsnivå</i>
10.	Hvert enkelt laboratorium skal ha komplett utstyr	Nei	Ja	Ja
11.	Det skal være autoklav i arbeidslokalene	Nei	Ja	Ja
12.	Overflater skal være vanntette og lette å rengjøre	Ja, på arbeidsbenk	Ja, på arbeidsbenk og gulv	Ja, på arbeidsbenk, vegger, gulv og i tak
13.	Overflater skal tåle syrer, alkaliske stoffer, løsemidler og desinfeksjonsmidler	Ja, på arbeidsbenk	Ja, på arbeidsbenk og gulv	Ja, på arbeidsbenk, vegger, gulv og i tak
14.	Arbeidslokalene skal ha avstengningsmekanismer som muliggjør desinfisering	Nei	Ja	Ja
15.	Desinfeksjonsprosedyrer skal spesifiseres	Ja	Ja	Ja
16.	Avløpsvann skal desinfiseres før uttømming	Nei	Anbefalt	Ja
17.	Bare utpekte arbeidstakere skal ha adgang	Anbefalt	Ja	Ja, via luftsluse
18.	Biologiske faktorer må oppbevares på et sikkert sted	Ja	Ja	Ja, på sted med sikret adgang
19.	Håndtering av infisert materiale, herunder dyr, skal finne sted i et sikkerhetsrom, i et isolert avlukke eller i en annen passende inneslutning	Om nødvendig	Ja, dersom smitte spres gjennom luften	Ja
20.	Det skal finnes forbrenningsanlegg til destruksjon av dyrelik	Anbefalt	Ja (tilgjengelig)	Ja, på stedet
21.	Det skal foretas effektiv kontroll med smittebærere, f.eks. gnagere og insekter	Anbefalt	Ja	Ja

§ 12. *Inneslutningstiltak i industriell virksomhet*

1. Ved industrielle prosesser hvor det anvendes biologiske faktorer i smitterisikogruppe 2, 3 og 4 skal følgende tiltak iverksettes:
 - a) minst inneslutningsnivå 2 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 2
 - b) minst inneslutningsnivå 3 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 3
 - c) minst inneslutningsnivå 4 for aktiviteter forbundet med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 4.
2. Ved industriell bruk av biologiske faktorer i smitterisikogruppe 2, 3 eller 4 skal tiltak som de ansvarlige myndigheter har bestemt iverksettes.
3. For aktiviteter som omfattes av denne paragraf, hvor det ikke har vært mulig å foreta en endelig klassifisering av en biologisk faktor, men hvor det foreligger indikasjoner om at den planlagte bruk kan medføre en alvorlig helsefare for arbeidstakerne, skal arbeidet utføres i lokaler minst svarende til inneslutningsnivå 3.
4. Når risikovurderingen viser at det er nødvendig, skal arbeidsgiver sørge for kontroll, eventuelt med prøvetaking, for å finne ut om de helsefarlige biologiske faktorene har kommet utenfor det innesluttede området.
5. For industrielle prosesser skal følgende inneslutningstiltak gjøres:

	<i>Inneslutningstiltak</i>		<i>Inneslutningsnivå</i>	
	2	3	4	
1.	Levedyktige mikroorganismer skal inneslutes i et system som fysisk avstenger arbeidsoperasjonen fra det omgivende miljø	Ja	Ja	Ja

	<i>Inneslutningstiltak</i>	<i>Inneslutningsnivå</i>		
		2	3	4
2.	Lukkede produksjonssystemer skal plasseres i et innesluttet område (rom, bygninger)	Anbefalt	Ja	Ja, innesluttet område konstruert for formålet
3.	Skilt for biologisk fare skal settes opp	Ja	Ja	Ja
4.	Det skal være forrom	Nei	Ja, eventuelt luftsluse	Ja, luftsluse
5.	Det skal være observasjonsvindu eller tilsvarende anordning som gjør det mulig å se dem som oppholder seg innenfor	Anbefalt	Ja	Ja
6.	Det skal være kommunikasjonsmulighet fra området	Ja	Ja, anbefalt håndfri telefon/calling-opplegg	Ja, håndfri telefon/ calling-opplegg
7.	Det innesluttete området skal ha tilstrekkelig ventilasjon til å redusere luftforurensningen til et minimum	Anbefalt	Anbefalt	Ja
8.	Det innesluttete området skal ha et trykk som er lavere enn atmosfærisk trykk	Nei	Anbefalt, med lufttrykkkontroll	Ja, med lufttrykkkontroll
9.	Det innesluttete området innluft og utluft skal filtreres ved hjelp av et absolutt filter	Nei	Ja, utluft	Ja, utluft og innluft
10.	Det innesluttete området må ha nødstrøm	Nei	Anbefalt	Ja
11.	Gasser som avgis fra det lukkede systemet, skal behandles på en slik måte at	spredning reduseres til et minimum	spredning ikke finner sted	spredning ikke finner sted
12.	Prøvetaking, tilføring av stoffer til et lukket system og overføring av levedyktige mikroorganismer til et annet lukket system skal utføres på en slik måte at	spredning reduseres til et minimum	spredning ikke finner sted	spredning ikke finner sted
13.	Flytende medier skal ikke fjernes fra det lukkede systemet med mindre de levedyktige mikroorganismene er	gjort uvirksomme ved hjelp av anerkjente metoder	gjort uvirksomme ved hjelp av anerkjente kjemiske eller fysiske metoder	gjort uvirksomme ved hjelp av anerkjente kjemiske eller fysiske metoder
14.	Avstengingsmekanismer skal utformes på en slik måte at	spredning reduseres til et minimum	spredning ikke finner sted	spredning ikke finner sted
15.	Det innesluttete området skal være utformet på en slik måte at det ved overløp fra det avstengte systemet kan holde på hele innholdet derfra	Nei	Ja	Ja
16.	Overflater skal være vanntette og lette å rengjøre	Ja, på arbeidsbenker og lignende	Ja, på arbeidsbenker og lignende og gulv	Ja, på arbeidsbenker og lignende, gulv og tak
17.	Overflater skal tåle syrer, alkaliske stoffer, løsemidler og desinfeksjonsmidler	Ja, på arbeidsbenker	Ja, på arbeidsbenker og gulv	Ja, på arbeidsbenker, vegger, gulv og tak

	<i>Inneslutningstiltak</i>	<i>Inneslutningsnivå</i>		
		2	3	4
18.	I det innesluttede området skal det være mulig lokalt å deisinifisere forurenset utstyr (tilsvarende effekt av autoklav)	Nei	Ja	Ja
19.	Det innesluttede området skal ha avstengningsmekanismer som muliggjør utgassing	Nei	Ja	Ja
20.	Desinfeksjonsprosedyrer skal spesifiseres	Ja	Ja	Ja
21.	Behandling av spillvann skal finne sted før endelig uttømming	gjort uvirksomt ved hjelp av anerkjente metoder	gjort uvirksomt ved hjelp av anerkjente kjemiske eller fysiske metoder	gjort uvirksomt ved hjelp av anerkjente kjemiske eller fysiske metoder
22.	Bare utpekt personale skal ha adgang	Anbefalt	Ja	Ja, via luftsluse
23.	Personale skal bære vernetøy	Ja, arbeidstøy	Ja, vernetøy	Ja, fullstendig omkledding
24.	Personalet skal ha adgang til dekontamineringsanlegg og sanitæranlegg	Ja	Ja	Ja
25.	Personalet skal dusje før det forlater sonen	Nei	Anbefalt	Ja
26.	Spillvann fra vasker og dusjer skal samles opp og inaktiveres før det slippes ut	Nei	Anbefalt	Ja

§ 13. *Hygiene og rengjøring*

Arbeidsgiver skal sørge for at det iverksettes tiltak som forhindrer at arbeidstakerne spiser, drikker eller røyker i arbeidsområder som kan være forurenset med biologiske faktorer.

Arbeidsgiver skal sørge for at egnede desinfeksjons-, vaske- og toalettmuligheter stilles til rådighet for arbeidstakere som utsettes for biologiske faktorer.

Arbeidsgiver skal sørge for at det iverksettes tilfredsstillende rutiner som sikrer at arbeidstøy og personlig verneutstyr som kan være forurenset av biologiske faktorer, tas av når arbeidsområdet forlates og oppbevares atskilt fra annet tøy og utstyr. Slikt arbeidstøy og personlig verneutstyr skal desinifiseres og rengjøres, repareres eller skiftes ut dersom det er defekt, før det tas i bruk igjen. Forurenset arbeidstøy og personlig verneutstyr skal destrueres om nødvendig.

Arbeidsgiver skal etablere rutiner for å sikre nødvendig desinfeksjon av arbeidsområder. Omkostninger i forbindelse med vernetiltak skal ikke belastes arbeidstaker.

§ 14. *Oppbevaring, håndtering, transport og avfallsbehandling*

Arbeidsgiver skal etablere de rutiner som er nødvendig for å sikre forsvarlig oppbevaring, håndtering og transport av biologiske faktorer på arbeidsstedet. Det skal etableres spesifikke rutiner for å ta ut, håndtere og undersøke prøver fra mennesker og dyr som kan inneholde helsefarlige biologiske faktorer.

Arbeidsgiver skal sikre at innsamling, oppbevaring og fjerning av avfall skjer uten at arbeidstakerne utsettes for helsefare. Avfallsbeholderne skal være klart og entydig merket og om nødvendig helt tette. Avfallet skal om nødvendig uskadeliggjøres ved passende forbehandling.

§ 15. *Tiltak ved uforutsett eksponering*

Arbeidsgiver skal sørge for at det utarbeides en beredskapsplan for ulykker og uhell med biologiske faktorer.

Arbeidsgiver skal sørge for at arbeidstakerne og deres representanter straks blir underrettet om ulykker og uhell som kan ha ført til spredning av biologiske faktorer som kan forårsake alvorlig infeksjon eller sykdom. Arbeidsgiveren skal snarest mulig sørge for at arbeidstakerne og deres representanter blir underrettet om årsaken til ulykken eller uhellet og om hvilke tiltak som er eller vil bli satt i verk.

Arbeidsgiver skal straks varsle Arbeidstilsynet om ulykker og uhell.

Kapittel 5. Opplæring, informasjon og medvirkning

§ 16. *Opplæring og informasjon*

Arbeidsgiver skal sørge for at arbeidstakere som settes til arbeid, der de er eller kan bli utsatt for biologiske faktorer, på forhånd får den nødvendige opplæring, øving og instruksjon i arbeidet, slik at eksponering i størst mulig grad kan unngås eller reduseres. Opplæringen skal særlig inneholde informasjon om risikovurderingen som er

foretatt og vesentlige endringer i denne, nødvendige vernetiltak, hygienekrav og bruk av personlig verneutstyr, inklusiv vernetøy. Tilsvarende opplæring skal også gis til verneombud/hovedverneombud.

Opplæringen skal tilpasses nye eller endrede forhold på arbeidsplassen og gjentas når det er nødvendig.

Arbeidsgiver skal sørge for at det etableres og innøves prosedyrer som skal følges ved uhell eller nødsituasjoner i forbindelse med biologiske faktorer, samt prosedyrer for all håndtering av biologiske faktorer klassifisert i smitterisikogruppe 4. Prosedyrene skal foreligge skriftlig, og skal om nødvendig være oppslått på arbeidsplassen.

Arbeidstaker skal ha tilgang til de opplysninger som angår ham personlig i register som nevnt i § 18.

Arbeidstakerne og deres representanter skal ha tilgang til kollektive opplysninger av ikke-personlig art.

§ 17. Arbeidstakers medvirkning

Planlegging og vurdering av arbeidsmiljø og gjennomføring av nødvendige forebyggende tiltak skal skje i samarbeid med arbeidstaker, verneombud/hovedverneombud eller annen representant for arbeidstaker, der det ikke er verneombud/hovedverneombud.

Kapittel 6. Register og helseundersøkelse

§ 18. Register over eksponerte arbeidstakere

Arbeidsgiver skal føre register over arbeidstakere som er eller har vært eksponert for biologiske faktorer i smitterisikogruppe 3 og/eller 4. Registeret skal inneholde opplysninger om den type arbeid som er utført og om mulig den biologiske faktor arbeidstakerne har vært eksponert for. Registeret skal også inneholde opplysninger om eksponeringer i forbindelse med eventuelle ulykker og uhell.

Register skal oppbevares i minst ti år etter at eksponeringen er opphørt.

I følgende tilfeller skal registeret oppbevares i inntil 40 år etter den siste kjente eksponering som kan medføre infeksjon:

- a) med biologiske faktorer som er kjent for å kunne fremkalle vedvarende eller skjulte infeksjoner
- b) som på bakgrunn av den nåværende viten ikke kan påvises før sykdommen bryter ut mange år senere
- c) som har en særlig lang inkubasjonstid før sykdommen bryter ut
- d) som medfører en sykdom som av og til blusser opp igjen over en lengre periode til tross for behandling
- e) som kan medføre alvorlige følgesykdommer på lang sikt.

Verne- og helsepersonale, arbeidsmiljøutvalg, verneombud og Arbeidstilsynet skal ha tilgang til opplysninger i register som nevnt i første ledd.

Register over eksponerte arbeidstakere skal stilles til rådighet for Arbeidstilsynet i tilfelle virksomheten innstilles.

§ 19. Helseundersøkelse

Dersom risikovurderingen viser at arbeidstaker kan bli eksponert for helsefarlige biologiske faktorer på en slik måte at det er nødvendig med mer enn vanlige hygieniske vernetiltak, skal arbeidstaker ha egnet helseundersøkelse.

Helseundersøkelsen skal gi grunnlag for forebyggende tiltak i virksomheten eller tiltak som kan redusere arbeidstakers risiko for helseskade som følge av arbeid med biologiske faktorer.

Egnet helseundersøkelse skal utføres før arbeidstakeren kan bli eksponert for biologiske faktorer, og deretter med regelmessige mellomrom. Lege avgjør hyppigheten av og innholdet i undersøkelsen på bakgrunn av eksponeringens art, nivå og varighet, og på bakgrunn av arbeidstakerens helsetilstand.

Undersøkelse skal utføres av kompetent helsepersonell.

Dersom det konstateres at en arbeidstaker lider av en infeksjon og/eller en sykdom som kan skyldes eksponering for en biologisk faktor i arbeidsmiljøet, skal arbeidsgiver gi tilbud om egnet helseundersøkelse til andre arbeidstakere som er blitt eksponert på lignende måte.

Kapittel 7. Melding

§ 20. Melding til Arbeidstilsynet

1. Det skal gis melding til Arbeidstilsynet minst 30 dager før en virksomhet begynner å bruke biologiske faktorer i risikogruppe 2, 3 og 4.
2. Det skal gis ny melding i følgende tilfeller:
 - a) Når det skal brukes biologiske faktorer som tilhører en annen risikogruppe enn den som det tidligere er gitt melding for.
 - b) Ved første bruk av hver etterfølgende biologisk faktor i risikogruppe 4.
 - c) Ved første bruk av hver etterfølgende biologisk faktor, som arbeidsgiver selv har klassifisert i risikogruppe 3 i henhold til § 6 nummer 2.
 - d) Når det gjøres vesentlige endringer i prosesser og/eller prosedyrer som er av betydning for helse, miljø og sikkerhet på arbeidsplassen, og som gjør tidligere melding foreldet.
3. Laboratorier som foretar diagnostisering i forbindelse med biologiske faktorer i smitterisikogruppe 4, skal kun gi melding om sin virksomhet.
4. Melding etter denne paragrafen skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) navn, adresse og organisasjonsnummer på virksomheten eller anlegget
 - b) navn på den person som er ansvarlig for helse, miljø og sikkerhet på arbeidsplassen, og vedkommendes faglige kvalifikasjoner

- c) navn på verneombud/hovedverneombud
- d) resultatene av risikovurderingen i henhold til § 7
- e) arten av den biologiske faktor
- f) de planlagte verne- og sikkerhetstiltak.

Arbeidsgiver og verneombud/hovedverneombud skal undertegne meldingen. Verneombud/hovedverneombud kan avgi egen uttalelse.

Kapittel 8. Klassifiserte biologiske faktorer

§ 21. *Liste over klassifiserte biologiske faktorer (smitterisikogrupper)*

Listen inneholder kun biologiske faktorer som forårsaker infeksjonssykdommer hos mennesker. I tillegg gir listen en oversikt over følgende merknader:

A: kan forårsake allergiske reaksjoner.

D: Registere over arbeidstakere som utsettes for denne biologiske faktoren skal oppbevares i minst 10 år etter siste kjente eksponering

T: Toksindannende, kan forårsake toksiske reaksjoner.

V: Effektiv vaksine finnes.

Bakterier og lignende

	<i>Smitterisikogruppe</i>	<i>Merknad</i>
Actinobacillus actinomycetemcomitans	2	
Actinomyces gerencseriae	2	
Actinomyces israelii	2	
Actinomyces pyogenes	2	
Actinomyces spp. ¹	2	
Arcanobacterium haemolyticum (Corynebacterium haemolyticum)	2	
Bacillus anthracis	3	
Bacteroides fragilis	2	
Bartonella bacilliformis	2	
Bartonella (Rochalimea) spp. ¹	2	
Bordetella bronchiseptica	2	
Bordetella parapertussis	2	
Bordetella pertussis	2	V
Borrelia burgdorferi	2	
Borrelia duttonii	2	
Borrelia recurrentis	2	
Borrelia spp. ¹	2	
Brucella abortus	3	
Brucella canis	3	
Brucella melitensis	3	
Brucella suis	3	
Burkholderia mallei (Pseudomonas mallei)	3	
Burkholderia pseudomallei (Pseudomonas pseudomallei)	3	
Campylobacter fetus	2	
Campylobacter jejuni	2	
Campylobacter spp. ¹	2	
Cardiobacterium hominis	2	
Chlamydia pneumoniae	2	
Chlamydia trachomatis	2	
Chlamydia psittaci (aviære stammer)	3	
Chlamydia psittaci (andre stammer)	2	
Clostridium botulinum	2	T
Clostridium perfringens	2	
Clostridium tetani	2	T, V
Clostridium spp. ¹	2	
Corynebacterium diphtheriae	2	T, V
Corynebacterium minutissimum	2	
Corynebacterium pseudotuberculosis	2	
Corynebacterium spp. ¹	2	
Coxiella burnetii	3	
Edwardsiella tarda	2	

<i>Ehrlichia sennetsu</i> (<i>Rickettsia sennetsu</i>)	2	
<i>Ehrlichia</i> spp. ¹	2	
<i>Eikenella corrodens</i>	2	
<i>Enterobacter aerogenes/cloacae</i>	2	
<i>Enterobacter</i> spp. ¹	2	
<i>Enterococcus</i> spp. ¹	2	
<i>Erysipelothrix rhusiopathiae</i>	2	
<i>Escherichia coli</i> ²	2	
<i>Escherichia coli</i> , verocytotoksiske stammer f.eks. O157:H7 eller O103	3 ³	T
<i>Flavobacterium meningosepticum</i>	2	
<i>Fluoribacter bozemanai</i> (<i>Legionella</i>)	2	
<i>Francisella tularensis</i> (Type A)	3	
<i>Francisella tularensis</i> (Type B)	2	
<i>Fusobacterium necrophorum</i>	2	
<i>Gardnerella vaginalis</i>	2	
<i>Haemophilus ducreyi</i>	2	
<i>Haemophilus influenzae</i>	2	V
<i>Haemophilus</i> spp. ¹	2	
<i>Helicobacter pylori</i>	2	
<i>Klebsiella oxytoca</i>	2	
<i>Klebsiella pneumoniae</i>	2	
<i>Klebsiella</i> spp. ¹	2	
<i>Legionella pneumophila</i>	2	
<i>Legionella</i> spp. ¹	2	
<i>Leptospira interrogans</i> (alle serotyper)	2	
<i>Listeria monocytogenes</i>	2	
<i>Listeria ivanovii</i>	2	
<i>Morganella morganii</i>	2	
<i>Mycobacterium africanum</i>	3	V
<i>Mycobacterium avium/intracellulare</i>	2	
<i>Mycobacterium bovis</i> (unntatt BCG-stammer)	3	V
<i>Mycobacterium chelonae</i>	2	
<i>Mycobacterium fortuitum</i>	2	
<i>Mycobacterium kansasii</i>	2	
<i>Mycobacterium leprae</i>	3	
<i>Mycobacterium malmoense</i>	2	
<i>Mycobacterium marinum</i>	2	
<i>Mycobacterium microti</i>	3 ³	
<i>Mycobacterium paratuberculosis</i>	2	
<i>Mycobacterium scrofulaceum</i>	2	
<i>Mycobacterium simiae</i>	2	
<i>Mycobacterium szulgai</i>	2	
<i>Mycobacterium tuberculosis</i>	3	V
<i>Mycobacterium ulcerans</i>	3 ³	
<i>Mycobacterium xenopi</i>	2	
<i>Mycoplasma caviae</i>	2	
<i>Mycoplasma hominis</i>	2	
<i>Mycoplasma pneumoniae</i>	2	
<i>Neisseria gonorrhoeae</i>	2	
<i>Neisseria meningitidis</i>	2	V
<i>Nocardia asteroides</i>	2	
<i>Nocardia brasiliensis</i>	2	
<i>Nocardia farcinica</i>	2	
<i>Nocardia nova</i>	2	
<i>Nocardia otitidiscaviarum</i>	2	
<i>Pasteurella multocida</i>	2	
<i>Pasteurella</i> spp. ¹	2	
<i>Peptostreptococcus anaerobius</i>	2	
<i>Plesiomonas shigelloides</i>	2	
<i>Porphyromonas</i> spp. ¹	2	
<i>Prevotella</i> spp. ¹	2	
<i>Proteus mirabilis</i>	2	

Proteus penneri	2	
Proteus vulgaris	2	
Providencia alcalifaciens	2	
Providencia rettgeri	2	
Providencia spp. ¹	2	
Pseudomonas aeruginosa	2	
Rhodococcus equi	2	
Rickettsia akari	3 ³	
Rickettsia canada	3 ³	
Rickettsia conorii	3	
Rickettsia montana	3 ³	
Rickettsia typhi (mooseri)	3	
Rickettsia prowazekii	3	
Rickettsia rickettsii	3	
Rickettsia tsutsugamushi	3	
Rickettsia spp. ¹	2	
Bartonella quintana (Rochalimaea quintana)	2	
Salmonella arizonae	2	
Salmonella enteritidis	2	
Salmonella typhimurium	2	
Salmonella paratyphi A, B, CC	2	
Salmonella typhi	3 ³	V
Salmonella (andre serotyper)	2	
Serpulina spp. ¹	2	
Shigella boydii	2	
Shigella dysenteriae (Type 1)	3 ³	T
Shigella dysenteriae (bortsett fra type 1)	2	
Shigella flexneri	2	
Shigella sonnei	2	
Staphylococcus aureus	2	
Streptobacillus moniliformis	2	
Streptococcus pneumoniae	2	V
Streptococcus pyogenes	2	
Streptococcus suis	2	
Streptococcus spp. ¹	2	
Treponema carateum	2	
Treponema pallidum	2	
Treponema pertenuis	2	
Treponema spp. ¹	2	
Vibrio cholerae (herunder El Tor)	2	V
Vibrio parahaemolyticus	2	
Vibrio spp. ¹	2	
Yersinia enterocolitica	2	
Yersinia pestis	3	V
Yersinia pseudotuberculosis	2	
Yersinia spp. ¹	2	

Virus

	<i>Smittesikogruppe</i>	<i>Merknad</i>
Adenoviridae	2	
Arenaviridae		
LCM-Lassavirus (den gamle verdens arenavirus):		
– Lassavirus	4	
– Lymfocytisk choriomeningitt-virus (neurotrope stammer)	3	
– Lymfocytisk choriomeningitt-virus (andre stammer)	2	
– Mopeia virus	2	
– Andre virus i LCM-Lassa-komplekset	2	
Tacaribevirus-komplekset (den nye verdens arenavirus):		
– Guanarito virus	4	
– Junin virus	4	
– Sabia virus	4	

– Machupo virus	4	
– Flexal virus	3	
– Andre virus i Tacaribekomplekset	2	
Astroviridae	2	
Bunyaviridae		
Belgrad virus (også kalt Dobrava virus)	3	
Bhanja virus	2	
Bunyamweravirus	2	
Californiaencephalittvirus	2	
Germiston virus	2	
Oropouchevirus	3	
Sin Nombre virus (tidligere Muerto Canyon virus)	3	
Hantavirus:		
– Hantaan (Koreansk hemoragisk feber)	3	
– Seoulvirus	3	
– Puumalavirus	2	
– Prospect Hill-virus	2	
– Andre hantavirus	2	
Nairovirus:		
– Kongo-krimfebervirus	4	
– Hazaravirus	2	
Phlebovirus:		
– Rift Valley-febervirus	3	V
– Sandfluefebervirus	2	
– Toscanavirus	2	
– Andre bunyavirus som man vet er sykdomsfremkallende	2	
Caliciviridae		
– Hepatitt E-virus	3 ³	
– Norwalkvirus	2	
– Andre calicivirus	2	
Coronaviridae	2	
Filoviridae		
– Ebolavirus	4	
– Marburgvirus	4	
Flaviviridae		
– Australsk encefalittvirus (Murrey Valley-encefalitt)	3	
– Sentraleuropeisk flåttspredd encefalitt-virus	3 ³	V
– Absettarovvirus	3	
– Hanzalovavirus	3	
– Hyprvirus	3	
– Kumlinge virus	3	
– Denguevirus type 1 – 4	3	
– Hepatitt C-virus	3 ³	D
– Hepatitt G-virus	3 ³	D
– Japansk B-encefalitt-virus	3	V
– Kyasanur Forest-virus	3	V
– Louping ill-virus	3 ³	
– Omskvirus (flåttspredd encefalitt)	3	V
– Powassanvirus	3	
– Rociovirus	3	
– Russisk vår-/sommerencefalitt-virus (RSSE) (Flåttspredd encefalitt)	3	V
– St. Louis encefalitt-virus	3	
– Wesselsbronvirus	3 ³	
– Vest-Nilen-feber-virus	3	
– Gulfebervirus	3	V
– Andre flavivirus som man vet er sykdomsfremkallende	2	
Hepadnaviridae		
– Hepatitt B-virus	3 ³	V, D
– Hepatitt D-virus (delta) ⁴	3 ³	V, D
Herpesviridae		
– Cytomegalovirus	2	
– Epstein-Barr-virus	2	

– Herpesvirus simiae (virus B)	3	
– Herpes simplex-virus, type 1 og 2	2	
– Herpesvirus varicella-zoster	2	
– Humant B-lymfotroph virus (HBLV-HHV6)	2	
– Humant herpesvirus 7	2	
– Humant herpesvirus 8	2	D
Orthomyxoviridae		
– Influenzavirus type A, B og C	2	V ⁵
– Flåttspredde orthomyxoviridae: Dhori- og Thogotovirus	2	
Papovaviridae		
– BK and JC virus	2	D ⁶
– Humant papillomavirus	2	D ⁶
Paramyxoviridae		
– Meslingvirus	2	V
– Kusmavirus	2	V
– Newcastle disease-virus	2	
– Para influenzavirus type 1 til 4	2	
– Respiratorisk syncytialt virus	2	
Parvoviridae		
– Humant parvovirus (B 19)	2	
Picomaviridae		
– Akutt hemoragisk konjunktivittvirus (AHC)	2	
– Cocksackieviruses	2	
– Echo-virus	2	
– Hepatitt A-virus (humant enterovirus, type 72)	2	V
– Poliovirus	2	V
– Rhinovirus	2	
Poxviridae		
– Bøffelkoppevirus ⁷	2	
– Kukoppevirus	2	
– Elefantkoppevirus ⁸	2	
– Melkeknutevirus	2	
– Molluscum contagiosum-virus	2	
– Apekoppevirus	3	V
– Orfvirus	2	
– Kaninkoppevirus ⁹	2	
– Vacciniavirus	2	
– Variola (major og minor)-virus	4	V
– Hvite kopper-virus («variola virus»)	4	V
– Yatapox-virus (Tana og Yaba)	2	
Reoviridae		
– Coltivirus	2	
– Humane rotavirus	2	
– Orbivirus	2	
– Reovirus	2	
Retroviridae		
– Humane immunsviktivirus (HIV), type 1 og 2	3 ³	D
– Humane T-cellelymfotropevirus (HTLV), type 1 og 2	3 ³	D
– SIV (Simianape-immunsviktivirus) ¹⁰	3 ³	
Rhabdoviridae		
– Rabiesvirus	3 ³	V
– Vesikulær stomatitt-virus	2	
Togaviridae		
Alfavirus:		
– Østamerikansk heste-encefalomeyelitt-virus	3	V
– Bebaruivirus	2	
– Chikungunyavirus	3 ³	
– Evergladesvirus	3 ³	
– Mayaravirus	3	
– Mucambovirus	3 ³	
– Ndumuvirus	3	
– O'nyong-nyongvirus	2	

– Ross River-virus	2	
– Semliki Forest-virus	2	
– Sindbisvirus	2	
– Tonatevirus	3 ³	
– Venezuelansk heste-encefalomeyelitt-virus	3	V
– Vestamerikansk heste-encefalomeyelitt-virus	3	V
– Andre kjente alfavirus	2	
Rubivirus (røde hunder)	2	V
Toroviridae	2	
Uklassifiserte virus		
– Hepatitt virus, ennå ikke identifisert	3 ³	D
– Equin morbillivirus	4	
Ukonvensjonelle faktorer knyttet til overførbare spongiforme encefalopatii (prioner):		
– Creutzfeldt-Jakobs sykdom	3 ³	D ⁶
– Variant Creutzfeldt-Jakobs sykdom	3 ³	D ⁶
Bovin spongiform encefalopati (BSE) og andre relaterte overførbare spongiforme encefalopatii (TSE-er) ¹¹	3 ³	D ⁶
Gerstmann-Straussler-Scheinker-syndromet	3 ³	D ⁶
Kuru	3 ³	D ⁶

Parasitter

	<i>Smittesikogruppe</i>	<i>Merknad</i>
Acanthamoeba castellani	2	
Ancylostoma duodenale	2	
Angiostrongylus cantonensis	2	
Angiostrongylus costaricensis	2	
Ascaris lumbricoides	2	A
Ascaris suum	2	A
Babesia divergens	2	
Babesia microti	2	
Balantidium coli	2	
Brugia malayi	2	
Brugia pahangi	2	
Capillaria philippinensis	2	
Capillaria spp. ¹	2	
Clonorchis sinensis	2	
Clonorchis viverrini	2	
Cryptosporidium parvum	2	
Cryptosporidium spp. ¹	2	
Cyclospora cayetanensis	2	
Dipetalonema streptocerca	2	
Diphyllobothrium latum	2	
Dracunculus medinensis	2	
Echinococcus granulosus	3 ³	
Echinococcus multilocularis	3 ³	
Echinococcus vogeli	3 ³	
Entamoeba histolytica	2	
Fasciola gigantica	2	
Fasciola hepatica	2	
Fasciolopsis buski	2	
Giardia lamblia (Giardia intestinalis)	2	
Hymenolepis diminuta	2	
Hymenolepis nana	2	
Leishmania braziliensis	3 ³	
Leishmania donovani	3 ³	
Leishmania ethiopica	2	
Leishmania mexicana	2	
Leishmania peruviana	2	
Leishmania tropica	2	
Leishmania major	2	

Leishmania spp. ¹	2
Loa loa	2
Mansonella ozzardi	2
Mansonella perstans	2
Naegleria fowleri	3
Necator americanus	2
Onchocerca volvulus	2
Opisthorchis felineus	2
Opisthorchis spp. ¹	2
Paragonimus westermani	2
Plasmodium falciparum	3 ³
Plasmodium spp. ¹ (hos mennesker og hos aper)	2
Sarcocystis suihominis	2
Schistosoma haematobium	2
Schistosoma intercalatum	2
Schistosoma japonicum	2
Schistosoma mansoni	2
Schistosoma mekongi	2
Strongyloides stercoralis	2
Strongyloides spp. ¹	2
Taenia saginata	2
Taenia solium	3 ³
Toxocara canis	2
Toxoplasma gondii	2
Trichinella spiralis	2
Tricuris trichiura	2
Trypanosoma brucei brucei	2
Trypanosoma brucei gambiense	2
Trypanosoma brucei rhodesiense	3 ³
Trypanosoma cruzi	3
Wuchereria bancrofti	2

Sopp

	<i>Smitterisikogruppe</i>	<i>Merknad</i>
Aspergillus fumigatus	2	A
Blastomyces dermatitidis (Ajellomyces dermatitidis)	3	
Candida albicans	2	A
Candida tropicalis	2	
Cladophialophora bantiana (tidligere: Xylohypha bantiana, Cladosporium bantianum eller tridhoides)	3	
Coccidioides immitis	3	A
Cryptococcus neoformans var. neoformans (Filobasidiella neoformans var. neoformans)	2	A
Cryptococcus neoformans var. gattii (Filobasidiella bacillispora)	2	A
Emmonsia parvavum var. parva	2	
Emmonsia parvavum var. crescens	2	
Epidermophyton floccosum	2	A
Fonsecaea compacta	2	
Fonsecaea pedrosoi	2	
Histoplasma capsulatum var. capsulatum (Ajellomyces capsulatus)	3	
Histoplasma capsulatum duboisii	3	
Madurella grisea	2	
Madurella mycetomatis	2	
Microsporium spp. ¹	2	A
Neotestudina rosatii	2	
Paracoccidioides brasiliensis	3	
Penicillium marneffeii	2	A
Scedosporium apiospermum (Pseudallescheria boydii)	2	
Scedosporium prolificans (inflatum)	2	

Sporothrix schenckii	2
Trichophyton rubrum	2
Trichophyton spp. ¹	2

Noter

- 1 Betegnelsen «spp.» henviser til andre arter innen slekten som man vet er sykdomsfremkallende for mennesker.
- 2 Unntatt stammer som ikke er sykdomsfremkallende.
- 3 Smitter normalt ikke gjennom luften.
- 4 En infeksjon med hepatitt D-viruset fremkaller sykdom hos arbeidstakeren bare dersom infeksjonen inntreffer samtidig med eller etter en infeksjon forårsaket av hepatitt B-viruset. Vaksinerings mot hepatitt B-viruset beskytter derfor arbeidstakere som ikke er smittet av dette viruset, mot hepatitt D-viruset (delta).
- 5 Bare for type A og B.
- 6 Anbefalt for arbeid som medfører direkte kontakt med disse faktorene.
- 7 To virus er identifisert: en type buffalokoppevirus og en variant av vacciniaviruset.
- 8 Variant av kukoppeviruset.
- 9 Variant av vacciniaviruset.
- 10 Det foreligger i dag ingen bevis for at retrovirus som stammer fra aper kan forårsake sykdom hos mennesker. For arbeid som medfører eksponering for slike retrovirus anbefales inneslutningsnivå 3 som forebyggende tiltak.
- 11 Det foreligger ikke bevis for at faktorer som forårsaker andre TSE-er enn BSE hos dyr fører til infeksjoner hos mennesker. Som forebyggende tiltak anbefales likevel å bruke det inneslutningsnivået som benyttes for faktorer i smitterisikogruppe 3 (med fotnote 3), ved laboratoriearbeid; unntatt for laboratoriearbeid i forbindelse med identifisert scrapie-faktor hvor inneslutningsnivå 2 er tilstrekkelig.

Kapittel 9. Straff og ikrafttredelse

§ 22. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskriften straffes etter arbeidsmiljøloven kapittel XIV og straffeloven § 48a og § 48b.

§ 23. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1998.

Arbeids- og administrasjonsdepartementet gis fullmakt til å foreta endringer av forskriften.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

27. juni Nr. 826 2002

Forskrift om sikkerhetsmekanisme og overvåkningssystem for toll- og kvotefri import av korn, mel og kraftfôr fra minst utviklede land (MUL).

Fastsatt av Landbruksdepartementet 27. juni 2002 med hjemmel i Stortingets vedtak av 15. juni 1971 og tolltariffens innledende bestemmelser § 2 nr. 3 og kgl.res. av 21. juni 2002 nr. 578. Kunngjort 26. juli 2002.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å legge forholdene til rette for størst mulig innførsel av korn, mel og kraftfôr fra minst utviklede land, samtidig som hensynet til markedsbalansen for disse produktene ivaretas i samsvar med intensjonene i markedsordningen for korn, jf. St.meld.nr.2 (2000–2001).

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften omfatter toll- og kvotefri innførsel under den norske GSP-ordningen («Den generelle tollpreferanseordningen for import av varer fra utviklingsland») fra de land som står på FNs offisielle liste over de minst utviklede land av de varer som er opplistet i vedlegget til forskriften.

§ 3. GSP-behandling

For at varer omfattet av forskriften skal kunne innrømmes toll- og kvotefri GSP-behandling i henhold til gjeldende GSP-ordning, jf. kgl.res. av 3. september 1971 og senere endringer, forskrift av 20. februar 1998 nr. 158 og gjeldende tollovsforskrift, må importør (vareeier) kunne fremlegge gyldig GSP-innførselstillatelse.

§ 4. GSP-innførselstillatelse

Med forbehold for § 5 utstedes GSP-innførselstillatelse automatisk til enhver som har til hensikt å innføre varer omfattet av forskriften.

GSP-innførselstillatelse utstedes av Statens landbruksforvaltning etter skriftlig søknad. Søknaden må inneholde opplysninger om importør (vareeier), bedriftsnummer for virksomheter og personnummer for privatpersoner, opprinnelsesland, varebeskrivelse, varenummer i henhold til den til en hver tid gjeldende norske tolltariff (8 siffer), kvantum og antatt innførsels-/fortollingstidspunkt.

Søknadsfristen er senest 10 virkedager før henholdsvis 1. august, 8. november og 25. april hvert år og kunngjøres 3 uker før søknadsfristen.

GSP-innførselstillatelse gis for det kvantum som er angitt i søknaden og har følgende gyldighetsperioder:

1. august – 7. november
8. november – 24. april eller
25. april – 31. juli.

Statens landbruksforvaltning kan be om at tillatelsens innehaver opplyser om hvorvidt tillatelsen vil bli brukt innenfor dens gyldighetsperiode. Det kan herunder anmodes om fakturakopi eller andre kjøps- eller fraktdokumenter. GSP-innførselstillatelser er ikke omsettelige.

§ 5. *Utløsning av sikkerhetsmekanisme*

Sikkerhetsmekanismen for korn, mel og kraftfôr er en mekanisme for iverksettelse av midlertidig opphør av toll- og kvotefri import av disse varene fra de minst utviklede land når markedsbalansen for korn, mel og kraftfôr vurderes å være i fare. Med markedsbalanse menes at forbruk av mat- og fôrkorn tilsvarer norsk produksjon og import av henholdsvis mat- og fôrkorn, og at omsetningen av de norskproduserte varene skjer til de priser som er avtalt i jordbruksavtalen.

Kriteriene for utløsning eller videreføring av sikkerhetsmekanismen er at

- a) det er fare for at importvolumene av råvarer til produksjon av matmel og kraftfôr er av en slik størrelse at markedsbalansen er i fare, eller
- b) det er fare for at det oppstår markedsforstyrrelser som følge av ensidig sammensetning av importråvarene fra de minst utviklede land eller stor import av ferdigvarer.

Vilkårene for utløsning eller videreføring av sikkerhetsmekanismen vurderes i forhold til følgende produktmarkeder:

- a) Matkorn
- b) Matmel
- c) Oljefrø
- d) Råvarer til kraftfôr
- e) Kraftfôr.

Inndeling av varer i de enkelte produktmarkeder er fastsatt i vedlegget til forskriften.

§ 6. *Beslutningsprosedyre*

Statens landbruksforvaltning orienterer de berørte departementer om forestående utløsning eller videreføring av sikkerhetsmekanismen minst tre virkedager før vedtak fattes. Dersom berørte departementer ikke kommer med innvendinger innen nevnte tre virkedager utløser eller viderefører Statens landbruksforvaltning sikkerhetsmekanismen. Ved uenighet tas saken opp til avklaring mellom berørte departementer og avgjøres om nødvendig av Regjeringen innen fem dager. Dersom sikkerhetsmekanismen vurderes utløst eller videreført utstedes ikke nye GSP-innførselstillatelser før endelig vedtak er fattet.

§ 7. *Konsekvenser av at sikkerhetsmekanismen er utløst*

Når sikkerhetsmekanismen er utløst stanses utstedelsen av nye GSP-innførselstillatelser for varer under det aktuelle produktmarked. Tollsatsen for varene vil i slike tilfeller være som ved innførsel fra ordinære GSP-land (jf. gjeldende GSP-system kunngjort av Toll- og avgiftsdirektoratet). Sikkerhetsmekanismen oppheves ved inngangen til ny gyldighetsperiode dersom markeds situasjonen tilsier at det ikke lenger er behov for sikkerhetstiltak, jf. § 4.

Dersom søknad om lisenser fra flere importører til sammen utløser sikkerhetsmekanismen avkortes tillatt importert mengde for det aktuelle produktmarked. Den enkelte importørs historiske import innenfor produktmarkedet de siste tre år danner grunnlag for hvor mye den mengde som er angitt i søknaden avkortes. I slike tilfeller må importøren fremlegge dokumentasjon på historisk import fra de minst utviklede land siste tre år dersom Statens landbruksforvaltning krever det.

§ 8. *Fullmakt til å gjøre visse endringer i vedlegget*

Ved endringer av varenummer eller varebeskrivelse i den norske tolltariffens varenummerinndeling gis Statens landbruksforvaltning fullmakt til å foreta de tilpasninger i vedlegget til forskriften som er nødvendige for å sikre samsvar mellom den til en hver tid gjeldende tolltariff og vedlegget.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. juli 2002.

Vedlegg

Liste over GSP-varer som med opprinnelse i et land som står på FNs liste over minst utviklede land er kvalifisert for tollfrihet ved import til Norge. Det fremgår også av listen hvilke produktmarkeder de enkelte posisjonene i tolltariffen er omfattet av. (Jf. liste 1 i vedlegg 4 til St.prp.nr.59 (1994–1995). Listen er oppdatert i forhold til endringer i tolltariffen etter 1995.)

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 04.02	Melk og fløte, konsentrert eller tilsatt sukker eller annet søtningsstoff. .1000– som pulver, granulert eller i annen fast form, som inneholder høyst 1,5 vektprosent fett – som pulver, granulert eller i annen fast form, som inneholder over 1,5 vektprosent fett .2100– – ikke tilsatt sukker eller annet søtningsstoff .2900– – ellers	Råvarer til kraftfôr
04.04	Myse, også konsentrert eller tilsatt sukker eller annet søtningsstoff; produkter som består av naturlige melkebestanddeler, også tilsatt sukker eller annet søtningsstoff, ikke nevnt eller innbefattet annet sted.	Råvarer til kraftfôr
04.05	Smør og annet fett samt oljer fremstilt av melk; meierismøreprodukter.	Råvarer til kraftfôr
ex 05.06	Bein og hornkjegler, avfettet, syrebehandlet eller befridd for gelatin, ubearbeidd eller enkelt bearbeidd, men ikke tilskåret; pulver og avfall av bein og hornkjegler. – ellers	Råvarer til kraftfôr
ex 05.11	.9010– – til dyrefôr Animalske produkter, ikke nevnt eller innbefattet annet sted; døde dyr av de slag som hører under kapittel 1 eller 3, utjenlige til menneskeføde. – andre – – produkter av fisk eller krepsdyr, bløtdyr eller andre virvelløse dyr som lever i vann; døde dyr av de slag som hører under kapittel 3: – – – til dyrefôr: .9111– – – – industrifisk .9112– – – – fiskehoder og avskjær, tørkede, også revne («cuts») .9113– – – – annet fiskeavfall .9119– – – – ellers – – ellers: – – – blodpulver (utjenlig til menneskeføde): .9911– – – – til dyrefôr – – – kjøtt og blod: .9930– – – – til dyrefôr – – – andre: .9980– – – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 07.09	Andre grønnsaker, friske eller kjølte. – andre: – – sukkermais: .9041– – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 07.10	Grønnsaker (også dampkokte eller kokte i vann), fryste. – sukkermais: .4010– – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 07.11	Grønnsaker midlertidig konserverte (f.eks. med svoveldioksydgass, i saltlake, i svovelsyringvann eller i andre konserverende oppløsninger), men utjenlige til direkte forbruk i den foreliggende tilstand. – andre grønnsaker; grønnsaksblandinger: – – sukkermais: .9011– – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 07.12	Tørkede grønnsaker, hele, oppdelte, knuste eller pulveriserte, men ikke videre tilberedte. – andre grønnsaker; grønnsaksblandinger: – – sukkermais: .9031– – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 07.13	Tørkede belgfrukter, avskallede, også skrelte eller splittede. .1000– erter (<i>Pisum sativum</i>) – bukkerter:	Råvarer til kraftfôr

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
	.2010 – til dyrefôr – bønner (<i>Vigna spp.</i> , <i>Phaseolus spp.</i>):	
	.3100 – bønner av arten <i>Vigna mungo</i> (L.) Heeper eller <i>Vigna radiata</i> (L.) Wilczek	
	.3200 – små røde (<i>Adzuki</i>) bønner (<i>Phaseolus</i> eller <i>Vigna angularis</i>)	
	.3300 – hagebønner (<i>Phaseolus vulgaris</i>)	
	.3900 – andre – linser:	
	.4010 – til dyrefôr – bønnevikker (<i>Vicia faba var. major</i>) og hestebønner (<i>Vicia faba var. equina</i> og <i>Vicia faba var. minor</i>):	
	.5010 – til dyrefôr	
ex 07.14	.9000 – andre Manioka-, arrow- og salepprot, jordskokker, søtpoteter og liknende røtter og knoller med høyt stivelses- eller inulininnhold, friske, kjølte, fryste eller tørkede, også oppdelte eller i form av pelleter; sagomarg. – maniokarot (kassava):	Råvarer til kraftfôr
	.1010 – til dyrefôr – søtpoteter:	
	.2010 – til dyrefôr	
ex 08.05	.9000 – andre Sitrusfrukter, friske eller tørkede. – appelsiner:	Råvarer til kraftfôr
	.1010 – til dyrefôr – mandariner (herunder tangeriner og satsumas); klementiner, wilkings og liknende krysninger av sitrusfrukter:	
	.2010 – til dyrefôr – grapefrukt:	
	.4010 – til dyrefôr – sitroner (<i>Citrus limon</i> , <i>Citrus limonum</i>) og limefrukter (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>):	
	.5010 – til dyrefôr – andre:	
08.14	.9010 – til dyrefôr Skall av sitrusfrukter eller meloner (herunder vannmeloner), friske, fryste, tørkede eller midlertidig konserverte i saltlake, i svovelsyrlingvann eller i andre konserverende oppløsninger.	Råvarer til kraftfôr
10.01	Hvete og blandinger av hvete og rug.	Matkorn eller råvarer til kraftfôr
10.02	Rug.	Matkorn eller råvarer til kraftfôr
10.03	Bygg.	Matkorn eller råvarer til kraftfôr
10.04	Havre.	Matkorn eller råvarer til kraftfôr
ex 10.05	Mais. – annen:	Råvarer til kraftfôr
ex 10.06	.9010 – til dyrefôr Ris. – uavskallet ris («paddy» eller «rough»):	Råvarer til kraftfôr
	.1010 – til dyrefôr – avskallet («brown») ris:	
	.2010 – til dyrefôr – halv- eller helslipt ris, også polert eller glassert:	
	.3020 – til dyrefôr – bruddris:	

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 10.07	.4020 – til dyrefôr Korn av sorghum.	Råvarer til kraftfôr
ex 10.08	.0010 – til dyrefôr Bokhvete, hirse, kanarifrø; annet korn. – bokhvete: .1010 – til dyrefôr – hirse: .2010 – til dyrefôr – kanarifrø: .3010 – til dyrefôr .9000 – annet korn	Matkorn eller råvarer til kraftfôr
11.01	Finmalt hvetemel og blandingsmel av hvete og rug.	Matmel eller råvarer til kraftfôr
ex 11.02	Finmalt mel av korn, unntatt hvetemel og blandingsmel av hvete og rug. .1000 – rugmel – maismel: .2010 – til dyrefôr – rismel: .3010 – til dyrefôr – annet: – – mel av bokhvete: .9001 – til dyrefôr .9009 – ellers	Matmel eller råvarer til kraftfôr
ex 11.03	Gryn, grovt mel og pelleter av korn. – gryn og grovt mel: .1100 – av hvete – – av mais: .1310 – til dyrefôr – – av annet korn: – – – av ris: .1910 – til dyrefôr .1990 – av annet korn .2000 – pelleter	Matmel eller råvarer til kraftfôr
ex 11.04	Korn bearbeidd på annen måte (f.eks. avskallet, valset, bearbeidd til flak eller perlegryn, snittet eller grovknust), unntatt ris som hører under posisjon 10.06; kornkimer, hele, valsede, bearbeidde til flak eller malte. – korn, valset eller bearbeidd til flak: .1200 – av havre .1900 – av annet korn – annet bearbeidd korn (f.eks. avskallet, bearbeidd til perlegryn, snittet eller grovknust): .2200 – av havre – – av mais: .2310 – til dyrefôr – – av annet korn: – – – av bokhvete: .2901 – til dyrefôr – – – av hirse: .2903 – til dyrefôr .2909 – ellers .3000 – kornkimer, hele, valsede, bearbeidde til flak eller malte	Matmel eller råvarer til kraftfôr
11.05	Mel, flak, granuler og pelleter av poteter.	Matmel eller råvarer til kraftfôr

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 11.06	Mel og pulver av tørkede belgfrukter som hører inn under posisjon 07.13, av sago eller av røtter eller knoller som hører under posisjon 07.14 eller av produkter som hører under kapittel 8. – av tørkede belgfrukter som hører under posisjon 07.13: .1010 – til dyrefôr .2000 – av sago eller av røtter eller knoller som hører under posisjon 07.14 – av produkter som hører under kapittel 8: .3010 – til dyrefôr	Matmel eller råvarer til kraftfôr
ex 11.07	Malt, også røstet. – ikke røstet: .1010 – til dyrefôr – røstet: .2010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 11.08	Stivelse; inulin. – stivelse: – – hvetestivelse: .1110 – – – med innhold av potetstivelse – – – annen: .1180 – – – – til dyrefôr .1190 – – – – ellers – – maisstivelse: .1210 – – – med innhold av potetstivelse – – – annen: .1280 – – – – til dyrefôr .1300 – – potetstivelse – – maniokstivelse (kassavastivelse): .1410 – – – med innhold av potetstivelse – – – annen: .1480 – – – – til dyrefôr – – annen stivelse: .1910 – – – strykeristivelse – – – ellers: .1920 – – – – med innhold av potetstivelse – – – – annen: .1980 – – – – – til dyrefôr – inulin: .2010 – – til dyrefôr	Matmel eller råvarer til kraftfôr
ex 11.09	Gluten av hvete, også tørket. .0010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.01	Soyabønner, også knuste. .0010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.02	Jordnøtter, ikke ristede eller tilberedte på annen måte, også avskallede eller knuste. – med skall: .1010 – til dyrefôr – avskallede, også knuste: .2010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.03	Kopra. .0010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.04	Linfrø, også knuste. .0010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.05	Rapsfrø, også knuste. – rapsfrø med lavt innhold av erukasyre: .1010 – til dyrefôr – andre: .9010 – til dyrefôr	Oljefrø

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 12.06	Solsikkefrø, også knuste. .0010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.07	Andre oljeholdige frø og oljeholdige frukter, også knuste. – palmenøtter og palmekjerner: .1010 – til dyrefôr – bomullsfrø: .2010 – til dyrefôr – ricinusfrø (kastorbønner): .3010 – til dyrefôr – sesamfrø: .4010 – til dyrefôr – sennepsfrø: .5010 – til dyrefôr – saflorfrø: .6010 – til dyrefôr – andre: – – valmuefrø: .9110 – til dyrefôr – – ellers: .9910 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.08	Mel av oljeholdige frø eller oljeholdige frukter, unntatt sennepsmel. – av soyabønner: .1010 – til dyrefôr – ellers: .9010 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 12.12	Johannesbrød, alger (herunder tang og tare), sukkerbeter og sukkerrør, friske, kjølte, fryste eller tørkede, også malte; fruktsteiner og fruktkjerner samt andre vegetabiliske produkter (herunder ubrente sikorirøtter av varieteten <i>Cichorium intybus sativum</i>) av det slag som hovedsakelig brukes til menneskeføde, ikke nevnt eller innbefattet annet sted. – johannesbrød, herunder johannesbrødfrø: .1010 – til dyrefôr – alger (herunder tang og tare): .2010 – til dyrefôr – andre: – – sukkerbeter: .9110 – til dyrefôr – – ellers: .9910 – sukkerrør til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
12.14	Kålrot, forbeter, fôrrotter, høy, luserne (alfalfa), kløver, esparsett, fôrkal, lupiner, vikker og liknende fôrprodukter, også i form av pelleter.	Råvarer til kraftfôr
15.01	Svinefett (herunder smult) og fjærfefett, unntatt det som hører under posisjon 02.09 eller 15.03.	Råvarer til kraftfôr
ex 15.02	Talg og annet fett av storfe, sauer eller geiter, unntatt det som hører inn under posisjon 15.03. .0011 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 15.04	Fett og oljer samt deres fraksjoner, av fisk eller sjøpattedyr, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – tran (fiskeleverolje) og dens fraksjoner: .1011 – til dyrefôr, herunder veterinærtran – fett og oljer av fisk samt deres fraksjoner, unntatt tran: .2011 – til dyrefôr – fett og oljer av sjøpattedyr samt deres fraksjoner: .3011 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 15.06	Andre animalske fettstoffer og oljer samt deres fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede.	Råvarer til kraftfôr
	.0011 – til dyrefôr	
ex 15.07	Soyaolje og dens fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – rå olje, også avslimet:	Råvarer til kraftfôr
	.1010 – til dyrefôr	
	– ellers:	
	.9010 – til dyrefôr	
ex 15.08	Jordnøttolje og dens fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – rå olje:	Råvarer til kraftfôr
	.1010 – til dyrefôr	
	– ellers:	
	.9010 – til dyrefôr	
ex 15.09	Olivenolje og dens fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – jomfruolje:	Råvarer til kraftfôr
	.1010 – til dyrefôr	
	– ellers:	
	.9010 – til dyrefôr	
ex 15.10	Andre oljer og deres fraksjoner, utvunnet utelukkende fra oliven, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede, herunder blandinger av disse oljer eller fraksjoner med oljer eller fraksjoner som hører under posisjon 15.09.	Råvarer til kraftfôr
	.0010 – til dyrefôr	
ex 15.11	Palmeolje og dens fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – rå olje:	Råvarer til kraftfôr
	.1010 – til dyrefôr	
	– ellers:	
	.9011 – til dyrefôr	
ex 15.12	Solsikkeolje, saflorolje og bomullsfrøolje samt deres fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – solsikke og saflorolje samt deres fraksjoner: – – rå olje:	Råvarer til kraftfôr
	.1110 – til dyrefôr	
	– ellers:	
	.1910 – til dyrefôr	
	– bomullsfrøolje og dens fraksjoner: – – rå olje, også befridd for gossypol:	
	.2110 – til dyrefôr	
	– ellers:	
	.2911 – til dyrefôr	
ex 15.13	Kokosolje (kopraolje), palmekjerneolje og babassuolje samt deres fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – kokosolje (kopraolje) og dens fraksjoner: – – rå olje:	Råvarer til kraftfôr
	.1110 – til dyrefôr	
	– ellers:	
	.1911 – til dyrefôr	
	– palmekjerneolje og babassuolje samt deres fraksjoner: – – rå olje:	
	.2110 – til dyrefôr	
	– andre:	
	.2911 – til dyrefôr	

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 15.14	Rapsolje, sommerrapsolje og sennepsolje samt deres fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – rapsolje med lavt innhold av erukasyre: – – rå olje: .1110 – – – til dyrefôr – – annen: .1910 – – – til dyrefôr – annen: – – rå olje: .9110 – – – til dyrefôr – – annen: .9910 – – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 15.15	Andre vegetabiliske fettstoffer og oljer (herunder jojobaolje), samt deres fraksjoner, også raffinerte, men ikke kjemisk omdannede. – linolje og dens fraksjoner: – – rå olje: .1110 – – – til dyrefôr – – ellers: .1910 – – – til dyrefôr – maisolje og dens fraksjoner: – – rå olje: .2110 – – – til dyrefôr – – ellers: .2910 – – – til dyrefôr – ricinusolje (kastorolje) og dens fraksjoner: .3010 – – til dyrefôr – kinesisk treolje og dens fraksjoner: .4010 – – til dyrefôr – sesamolje og dens fraksjoner: .5011 – – til dyrefôr – andre: .9011 – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 15.16	Animalske eller vegetabiliske fettstoffer og oljer, samt deres fraksjoner helt eller delvis hydrogenerte, interforestrede, reforestrede eller elaidiniserte, også raffinerte, men ikke videre bearbeidde. – animalske fettstoffer og oljer, samt deres fraksjoner: .1011 – – til dyrefôr – vegetabiliske fettstoffer og oljer, samt deres fraksjoner: .2011 – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 15.17	Margarin; spiselige blandinger og produkter av animalske eller vegetabiliske fettstoffer og oljer, eller av fraksjoner av forskjellige fettstoffer og oljer som hører under dette kapittel, unntatt spiselige fettstoffer og oljer, samt deres fraksjoner, som hører under posisjon 15.16. – margarin, unntatt flytende margarin: .1010 – – til dyrefôr – ellers: .9011 – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 15.18	Animalske og vegetabiliske fettstoffer og oljer, samt deres fraksjoner, kokte, oksiderte, dehydrerte, sulfurerte, blåste, polymeriserte med varme i vakuum eller i inert gass eller på annen måte kjemisk omdannede, unntatt de som hører under posisjon 15.16; uspiselige blandinger eller produkter av animalske eller vegetabiliske fettstoffer eller oljer, eller av fraksjoner av forskjellige fettstoffer eller oljer som hører under dette kapittel, ikke nevnt eller innbefattet annet sted. .0011 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 15.20	Glyserol, rå; glyserolvann og glyserollut. .0010 – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 15.22	Degras; reststoffer etter behandling av fettstoffer eller animalsk og vegetabilsk voks. .0011 – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 17.01	Rør- og betesukker samt kjemisk ren sakkarose, i fast form. – råsukker uten tilsetning av smaks- eller fargestoffer: – – rørsukker: .1110 – – – til dyrefôr – – betesukker: .1210 – – – til dyrefôr – ellers: – – med tilsetning av smaks- eller fargestoffer: .9110 – – – til dyrefôr – – annet: .9910 – – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 17.02	Annet sukker, herunder kjemisk ren laktose, maltose, glukose og fruktose, i fast form; sirup og andre sukkeroppløsninger uten tilsetning av smaks- eller fargestoffer; kunsthonning, også blandet med naturlig honning; karamell. – laktose og laktosesirup: – – som, beregnet av tørrstoffet, inneholder minst 99 vektprosent laktose, uttrykt som vannfri laktose: .1110 – – – til dyrefôr – – annen: .1910 – – – til dyrefôr – lønnesukker og lønnesirup: .2010 – – til dyrefôr .3000 – glukose og glukosesirup uten innhold av fruktose eller som i tørr tilstand inneholder mindre enn 20 vektprosent fruktose .4000 – glukose og glukosesirup som i tørr tilstand inneholder minst 20 vektprosent, men mindre enn 50 vektprosent fruktose, unntatt invertsukker – kjemisk ren fruktose: .5010 – – til dyrefôr – annen fruktose og fruktosesirup som i tørr tilstand inneholder mer enn 50 vektprosent fruktose, unntatt invertsukker: .6010 – – til dyrefôr – ellers, herunder invertsukker og andre sukker- og sukkersirupsblandinger som i tørr tilstand inneholder 50 vektprosent fruktose: – – til dyrefôr: .9011 – – – kunsthonning – – – annet: .9022 – – – – kjemisk ren maltose .9029 – – – – andre	Råvarer til kraftfôr
ex 17.03	Melasse fremstilt ved utvinning eller raffinering av sukker. – melasse av rørsukker: .1010 – – til dyrefôr – annen: .9010 – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 19.01	Maltekstrakt; næringsmidler av mel, gryn, stivelse eller maltekstrakt, som ikke inneholder kakao eller inneholder mindre enn 40 vektprosent kakao, beregnet av en helt fettfri basis, ikke nevnt eller innbefattet annet sted; næringsmidler av varer som hører under posisjonene 04.01 – 04.04, og som ikke inneholder kakao eller inneholder mindre enn 5 vektprosent kakao, beregnet av en helt fettfri basis, ikke nevnt eller innbefattet annet sted. – ellers:	Råvarer til kraftfôr
ex 19.04	.9010 – – maltektrakt Næringsmidler tilberedt ved oppusting eller steking av korn eller kornprodukter (f.eks. «corn flakes»); korn (unntatt mais) i form av gryn eller flak eller annet bearbeidd korn (unntatt mel og gryn), forkokt eller tilberedt på annen måte, ikke nevnt eller innbefattet annet sted. – ellers: – – forkokt ris uten tilsetning av andre ingredienser:	Råvarer til kraftfôr
ex 20.01	.9010 – – – til dyrefôr Grønnsaker, frukter, nøtter og andre spiselige plantedeler, tilberedte eller konserverte med eddik eller eddiksyre. – andre: – – grønnsaker: – – – sukkermais (<i>Zea mays var. saccharata</i>):	Råvarer til kraftfôr
ex 20.04	.9031 – – – – til dyrefôr Andre grønnsaker, tilberedte eller konserverte på annen måte enn med eddik eller eddiksyre, fryste, unntatt varer som hører under posisjon 20.06. – andre grønnsaker samt grønnsaksblandinger: – – sukkermais (<i>Zea mays var. saccharata</i>):	Råvarer til kraftfôr
ex 20.05	.9011 – – – til dyrefôr Andre grønnsaker, tilberedte eller konserverte på annen måte enn med eddik eller eddiksyre, ikke fryste, unntatt varer som hører under posisjon 20.06. – sukkermais (<i>Zea mays var. saccharata</i>):	Råvarer til kraftfôr
ex 20.08	.8010 – – til dyrefôr Frukt, nøtter og andre spiselige plantedeler, tilberedte eller konserverte på annen måte, også tilsatt sukker eller annet søtningsstoff eller alkohol, ikke nevnt eller innbefattet annet sted. – nøtter, jordnøtter samt andre kjerner og frø, også innbyrdes blandede: – – jordnøtter: – – – ellers: .1180 – – – – til dyrefôr .1900 – – andre, herunder blandinger – sitrusfrukter: .3010 – – til dyrefôr – ellers, herunder blandinger, unntatt blandinger som hører under varenummer 20.08.1900: – – palmehjarter:	Råvarer til kraftfôr
ex 21.02	.9110 – – – til dyrefôr Gjær (aktiv eller inaktiv); andre døde, encellede mikroorganismer (unntatt vaksiner som hører under posisjon 30.02); tilberedt bakepulver. – inaktiv gjær; andre døde, encellede mikroorganismer: .2010 – – gjær til dyrefôr .2031 – – andre døde, encellede mikroorganismer, til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 23.01	Mel og pelleter av kjøtt, flekk, slakteavfall, fisk, krepsdyr, bløtdyr eller andre virvelløse dyr som lever i vann, utjenlig til menneskeføde; grakse.	Råvarer til kraftfôr

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
	.1000– mel og pelleter av kjøtt, flesk eller slakteavfall; grakse – mel og pelleter av fisk, krepsdyr, bløtdyr eller andre virvelløse dyr som lever i vann:	
ex 23.02	.2010– – til dyrefôr Kli, spissmel og andre reststoffer, også i form av pelleter, fra sikting, maling eller annen behandling av korn eller belgfrukter. – av mais:	Råvarer til kraftfôr
	.1010– – til dyrefôr – av ris:	
	.2010– – til dyrefôr	
	.3000– av hvete	
	.4000– av annet korn – av belgfrukter:	
ex 23.03	.5010– – til dyrefôr Reststoffer fra stivelsesfremstilling og liknende reststoffer, betepulp, bagasse og annet avfall fra sukkerfremstilling, drank og annet avfall fra bryggerier eller brennerier, også i form av pelleter. – reststoffer fra stivelsesfremstilling og liknende reststoffer:	Råvarer til kraftfôr
	.1010– – til dyrefôr – betepulp, bagasse og annet avfall fra sukkerfremstilling:	
	.2010– – til dyrefôr – drank og annet avfall fra bryggerier eller brennerier:	
ex 23.04	.3010– – til dyrefôr Oljekaker og andre faste reststoffer, også malte eller i form av pelleter etter utvinning av soyaolje.	Råvarer til kraftfôr
ex 23.05	.0010– til dyrefôr Oljekaker og andre faste reststoffer, også malte eller i form av pelleter, etter utvinning av jordnøttolje.	Råvarer til kraftfôr
ex 23.06	.0010– til dyrefôr Oljekaker og andre faste reststoffer, også malte eller i form av pelleter, etter utvinning av vegetabiliske fettstoffer eller oljer, unntatt de som hører under posisjon 23.04 eller 23.05. – av bomullsfrø:	Råvarer til kraftfôr
	.1010– – til dyrefôr – av linfrø:	
	.2010– – til dyrefôr – av solsikkefrø:	
	.3010– – til dyrefôr – av rapsfrø: – – av rapsfrø med lavt innhold av erukasyre:	
	.4110– – – til dyrefôr – – annet:	
	.4910– – – til dyrefôr – av kokosnøtter eller kopra:	
	.5010– – til dyrefôr – av palmenøtter eller palmekjerner:	
	.6010– – til dyrefôr – av maiskimer:	
	.7010– – til dyrefôr – andre:	
ex 23.07	.9010– – til dyrefôr Vinberme; rå vinstein.	Råvarer til kraftfôr
23.08	.0010– til dyrefôr Vegetabiliske materialer og vegetabilisk avfall, vegetabiliske reststoffer og biprodukter, også i form av pelleter, av det slag som brukes til dyrefôr, ikke nevnt eller innbefattet annet sted.	Råvarer til kraftfôr

<i>Posisjon/varenummer</i>	<i>Vareslag</i>	<i>Produkt – marked</i>
ex 23.09	Tilberedte produkter av det slag som brukes til dyrefôr. – ellers: – – med innhold av kjøtt eller slakteavfall av landdyr, i lufttett lukket emballasje: .9020 – – – til andre dyr – – annen: – – – fiskefôr: .9040 – – – – til annen fisk – – – fuglemat: .9060 – – – – til andre fugler – – – ellers: .9090 – – – – til andre dyr	Kraftfôr
ex 35.02	Albuminer (herunder konsentrater av to eller flere myseproteiner som inneholder mer enn 80 vektprosent myseproteiner, beregnet av tørrstoffet), albuminater og andre albuminderivater. – eggalbumin: – – tørket: .1101 – – – utjenlig til menneskeføde .1109 – – – annet – – ellers: .1901 – – – utjenlig til menneskeføde .1909 – – – annet – ellers: – – andre albuminer: – – – utjenlig til menneskeføde: .9011 – – – – til dyrefôr – – – ellers: .9040 – – – – til dyrefôr – – albuminater og andre albuminderivater: .9060 – – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr
ex 38.23	Industrielle monokarboksyfettsyrer; sure oljer fra raffinering; industrielle fettalkoholer. – industrielle, monokarboksyfettsyrer, sure oljer fra raffinering: – – stearinsyre: .1110 – – – til dyrefôr – – oleinsyre: .1210 – – – til dyrefôr – – talloljefettsyrer: .1310 – – – til dyrefôr – – andre: .1910 – – – til dyrefôr – industrielle fettalkoholer: .7010 – – til dyrefôr	Råvarer til kraftfôr

28. juni Nr. 827 2002

Forskrift om endring i forskrift om måling av fartøyer.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 28. juni 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1964 nr. 20 om måling av fartøyer § 1, § 2, § 3, § 4 og § 6. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 26. juli 1994 nr. 749 om måling av fartøyer er det foretatt en endring i § 4 nr. 4. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

Kapittel I. Generelle bestemmelser

§ 1. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

1. *Fartøy*: Ethvert transportmiddel, unntatt sjøfly, som brukes eller kan brukes til transport på vann, herunder bl.a. båt, flytedokk, lasteptram, lekter, mudringsapparat, pongtong, skip, undervannsbåt, hydrofoillbåt, luftputefartøy o.l.
2. *Nytt fartøy*: Fartøy hvis kjøll blir strukket, eller som er på et liknende byggetrinn, på eller etter 18. juli 1994.
3. *Eksisterende fartøy*: Fartøy som ikke er nytt fartøy.
4. *Måling*: Bestemmelse av alle nødvendige mål for fastsettelse av brutto- og nettotonnasje, eventuelt andre tonnasje, i samsvar med de til enhver tid gjeldende regler.
5. *Kjenningsmåling*: Bestemmelse av lengde, bredde og dybde.
6. *1969-konvensjonen*: Internasjonal konvensjon om måling av fartøyer, 1969, med senere endringer og tilføyelser.
7. *1947-konvensjonen*: Overenskomst om et ensartet system for drektighetsmåling av fartøyer av 10. juni 1947 og senere endringer. 1947-konvensjonens tonnasje anvendes som nasjonal tonnasje i gitte tilfeller og som vanlig tonnasje for målepliktige fartøyer med en lengde (L) under 24 meter. Målebrev i henhold til 1947-konvensjonen utstedes ikke etter 17. juli 1994.
8. *Lengde (L)*: 96 prosent av den hele lengde på en vannlinje ved en dybde svarende til 85 prosent av den minste dybde i risset målt fra overkanten av kjølen, eller lengden fra forkant av forstevnen til rorstammens akse på samme vannlinje hvis denne lengde er større. I fartøyer konstruert med styrlast skal vannlinjen som denne lengde blir målt på, være parallell med konstruksjonsvannlinjen.
9. *Største lengde*: Den største lengde fra forkant av forreste del av skroget til akterkant av akterste del av skroget.
10. *Anerkjente classeselskap er*:
 - American Bureau of Shipping (ABS)
 - Bureau Veritas (BV)
 - Det Norske Veritas Classification A/S (DNV)
 - Germanischer Lloyd (GL)
 - Lloyd's Register of Shipping (LR).
11. *Skipsmålingsmyndighet*: Sjøfartsdirektoratet, Skipskontrollen, anerkjent classeselskap eller andre som er bemyndiget av Sjøfartsdirektoratet.

Kapittel II. Måleplikt mv.

§ 2. Måleplikt. Fritakelse for måling

1. Ethvert norsk fartøy, hvis største lengde er 15 meter eller mer, er målepliktig og skal måles for utstedelse av målebrev som inneholder brutto- og nettotonnasje.
2. Unntatt fra måleplikten er:
 - 1.1. Orlogsfartøyer.
 - 1.2. Andre fartøyer som tilhører staten og ikke brukes i fraktfart.
3. I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fritta andre fartøyer for måling på grunn av deres særlige beskaffenhet og bruk i den utstrekning det er forsvarlig når dette ikke er i strid med internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til.
4. Ansvaret for at måleplikten overholdes påhviler eier.

§ 3. Utsettelse med måling

Såfremt målingen på grunn av særlige forhold ønskes utsatt, kan søknad herom sendes Sjøfartsdirektoratet med opplysninger om størrelsen av vedkommende fartøy. Hvis fartøyet har utenlandsk målebrev, skal gjenpart av dette medfølge søknaden med opplysninger om fartøyet eventuelt er endret etter utstedelsen av slikt målebrev, og i tilfelle hvilke endringer som er foretatt.

§ 4. Måling/kjenningsmåling av ikke målepliktige fartøyer

1. Ikke målepliktige fartøyer kan måles for utstedelse av målebrev som inneholder brutto- og nettotonnasje, når det enten:
 - 1.1. forlanges av offentlig myndighet, eller
 - 1.2. eier eller fører fremfører rimelig grunn for ønsket om måling.
2. For ikke målepliktige fartøyer som skal tildeles kjenningsignal, utstedes i stedet for målebrev et identitetsbevis for fartøy på grunnlag av en kjenningsmåling av fartøyet. Identitetsbevis kan ellers utstedes på grunnlag av kjenningsmåling, når det forlanges av offentlig myndighet eller finnes rimelig av andre grunner.
3. Identitetsbevis for fartøy utstedes av Skipskontrollen, i samsvar med retningslinjer fastsatt av Sjøfartsdirektoratet, jf. § 8 nr. 11. Sjøfartsdirektoratet kan også utstede identitetsbevis hvis dette ansees hensiktsmessig. Identitetsbevis for fartøy erstatter målebrev og skal alltid følge fartøyet.
4. Skriftlig begjæring om kjenningsmåling for utstedelse av identitetsbevis for fartøy skal av fartøyets eier eller fører fremsettes på fastsatt blankett, Rapport 94 Målingsanmeldelse overfor vedkommende skipskontrollstasjon. Eier av fartøy som er utstyrt med identitetsbevis for fartøy plikter å melde fra om

endringer av fartøyets navn, eierforhold eller kjenningsmål (lengde, bredde og dybde). Endringer av fartøyets navn, hjemsted, fartøytype og eierforhold, påføres av Sjøfartsdirektoratet på identitetsbeviset. Ved andre endringer utstedes nytt identitetsbevis og det gamle makuleres.

5. Dersom identitetsbevis er utstedt, skal fartøyet være utstyrt med dette inntil det blir kondemnert eller solgt til utlandet.

§ 5. *Utførelse av måling*

1. Måling av fartøyer etter denne forskrift utføres av skipsmålingsmyndigheten.
2. Fastssettelse av tonnasje etter 1969-konvensjonen skjer på grunnlag av de beregninger, tegninger og oppgaver som skal innsendes i henhold til § 7.
3. Tonnasje etter 1947-konvensjonen er fastsatt grunnlag av fysisk måling av fartøyet, samt eventuell annen dokumentasjon fremlagt i medhold av § 7.
4. Tonnasjeberegninger som utføres av skipskonsulentene i henhold til godkjent EDB-program, sendes skipsmålingsmyndigheten.

Kapittel III. Melding om måling mv.

§ 6. ¹ *Melding om måling*

1. Melding om måling skal gis på Rapport 94 Målingsanmeldelse og skal av eier sendes skipsmålingsmyndigheten:
 - 1.1. Ved nybygging senest 3 måneder før fartøyet settes i fart.
 - 1.2. Ved innkjøp av fartøy fra utlandet, ved ervervelsen.
 - 1.3. Når fartøyet skifter navn.
 - 1.4. Når fartøyet ved ombygging, endring av dypgående eller på annen måte blir forandret slik at fartøyets tonnasje kan tenkes økt, jf. § 7 nr. 1.3.
 - 1.5. Ved overgang fra Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) til Norsk Ordinært Skipsregister (NOR).
 - 1.6. Ved utstedelse av identitetsbevis, jf. § 4 nr. 4. og § 4 nr. 5.
2. For fartøyer som er registrert i Norsk Internasjonalt Skipsregister (lastefartøy med en bruttotonnasje på 500 eller mer) sendes Rapport 94 Målingsanmeldelse til vedkommende klaseselskap. I alle andre tilfeller sendes Rapport 94 Målingsanmeldelse til Skipskontrollen/Sjøfartsdirektoratet.

¹ Bygging av fartøy skal meldes til Skipskontrollen/Sjøfartsdirektoratet straks kontrakt om bygging av fartøy er inngått, jf. sjødyktighetslovens § 11, forskrift av 15. oktober 1991 nr. 712 om bygging av fiskefartøyer med største lengde på 15 meter eller mer § 5 og forskrift av 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer- og lasteskip og lektre § 7. Ved bygging her i landet sendes meldingen av bygger og ved bygging i utlandet av eier/bestiller.

§ 7. *Krav til tonnasjeberegninger med underlagsdata*

1. Rapport 94 Målingsanmeldelse skal være ledsaget av følgende:
 - 1.1. For nytt målepliktig fartøy med en lengde (L) på 24 meter eller mer:
 - 1.1.1. Beregning av brutto- og nettotonnasje etter 1969-konvensjonen, utført på EDB-program godkjent av Sjøfartsdirektoratet. Det samme gjelder tonnasjeberegninger av segregerte ballasttanker, jf. § 8 nr. 9. Beregningene med tilhørende underlagsdata presenteres i henhold til § 7 nr. 2.
 - 1.1.2. Langskipsseksjon som viser vannballasttanker, skott, oppbygninger og luker m.m. (profil- og dekkplan konstruksjon).
 - 1.1.3. Tverrskipsseksjon som viser bunnkonstruksjon, bjelkebukkt m.m. (midtskipsseksjon).
 - 1.1.4. Plantegning av dekkene som viser oppbygningene og rommene i disse med anførsel av deres bruk. (Generalarrangement.)
 - 1.1.5. For- og akterskipskonstruksjon.
 - 1.1.6. Spanteriss og/eller linjetegning.
 - 1.1.7. Avslagningstabeller.
 - 1.1.8. Kapasitetsplan (lasterom og tanker).
 - 1.1.9. Innredning av overbygninger og dekkshus.
 - 1.1.10. Detaljtegning(er) som viser åpninger i skott, dekk eller skipssider med mulige lukkemidler.
 - 1.1.11. Detaljtegninger som viser målsatt geometrisk stålkonstruksjon av lasterom/lastetanker, lasteluker, overbygninger, dekkshus inklusive maskinoppbygninger og skorstein.
 - 1.1.12. Referansetegning/målskisse.
 - 1.2. For nytt målepliktig fartøy med en lengde (L) mindre enn 24 meter:
 - 1.2.1. Beregning av brutto- og nettotonnasje etter 1969-konvensjonen, utført på EDB-program godkjent av Sjøfartsdirektoratet. Beregningene og tilhørende underlagsdata presenteres i henhold til § 7 nr. 2.
 - 1.2.2. Generalarrangement.
 - 1.2.3. Langskipsseksjon som viser skott, oppbygninger og luker med plantegning av dekkene (profil og dekkplan).
 - 1.2.4. Spanteriss og linjetegning.
 - 1.2.5. Detaljtegninger som viser målsatt geometrisk konstruksjon av lasteluker, overbygninger, dekkshus inklusive maskinoppbygninger og skorstein.

- 1.2.6. Tverrskipsseksjon som viser bunnkonstruksjon, bjelkebukt m.m. (midtskipsseksjon).
- 1.2.7. Referansetegning/målskisse.
- 1.3. For eksisterende fartøy som nevnt i § 6 nr. 1.4. skal Rapport 94 Målingsanmeldelse være ledsaget av tegninger som viser forandringer etter ombyggingene. Dersom måling etter 1969-konvensjonen skal utføres, må i tillegg innsendes beregninger og tilhørende underlagsdata som for nytt fartøy, jf. nr. 1.1. og 1.2.
- 1.4. For ikke målepliktig fartøy som måles i henhold til § 4 nr. 1.1. og nr. 1.2. skal beregninger og opplysninger innsendes som for målepliktige fartøy. Det samme gjelder eksisterende fartøy som etter eierens begjæring skal måles etter 1969-konvensjonen.
- 1.5. Ved innkjøp av fartøyer fra utlandet skal det i tillegg til Rapport 94 Målingsanmeldelse som nevnt i § 6 nr. 1.2. sendes inn:
 - 1.5.1. Kopi av det utenlandske målebrevet.
 - 1.5.2. Kopi av lastelinjesertifikatet.
 - 1.5.3. Generalarrangementet.
- 1.6. Før utstedelse av målebrev eller fortrinnsvis ved oversendelse av beregningsdokumentasjon til direktoratet/klassen, skal Skipskontrollen eller andre som foretar byggetilsyn bekrefte:
 - 1.6.1. Største lengde.
 - 1.6.2. Hovedtegninger, generalarrangement, linjetegning, midtspant og profil/plan «som bygget».
- 2. Krav til presentasjon av tonnasjeberegninger.
 - 2.1. Beregninger skal sendes inn i to eksemplarer.
 - 2.2. Tegninger skal sendes inn i ett eksemplar.
 - 2.3. Dersom beregningsprogrammet ikke kan definere kompliserte overbygg, skal detaljert manuell volumberegning for dette vedlegges.
 - 2.4. I volumberegningene skal det vies oppmerksomhet til diskontinuiteter, krumme flater etc., slik at størst mulig grad av nøyaktighet oppnås. Alle volumer skal beregnes uten fratrekk for styrkedeler (permabilitet 1,0). Alle programberregnede volumer skal presenteres tabellarisk og grafisk. Alle inngangsdata skal vedlegges. Minimumskravet til grafisk presentasjon er at seksjonene skal plottes i tverrskipsplanet, isometrisk og som profilplott. I tillegg skal seksjonsarealkurven (SAK) for skroget plottes. Arealer og volumer skal angis på kurven.
 - 2.5. Lasterom skal defineres og presenteres rom for rom med lengde, spanterreferanse og en klar verbal angivelse for romtype og lastinnhold.
 - 2.6. Overbygg skal i sammendraget presenteres dekk for dekk og sammenhengende deler som en enhet med total lengde av denne angitt i tillegg til volumet. Enkeltdele i definisjonen og totalvolum for overbygg skal ha en klar verbal angivelse av type og beliggenhet.
- 3. Tonnasjeberegninger skal utføres ved hjelp av samme godkjente EDB-program som blir benyttet til stabilitetsberegningene. Dvs. samme skrogdatabase skal benyttes til tonnasje- og stabilitetsberegninger.
- 4. Skipsmålingsmyndigheten kan i tillegg til dokumentasjon nevnt i nr. 1. og 2., kreve innsendt ytterligere opplysninger, dersom dette finnes påkrevet.

Kapittel IV. Måleregler

§ 8. Måleregler

- 1. For måling, beregning og fastsettelse av fartøyets tonnasje gjelder bestemmelsene i 1969-konvensjonen.
- 2. Beregning av tonnasje etter 1969-konvensjonen er EDB-systematisert og basert på alminnelige geometriske volumberegningsprinsipp. Alle aktuelle beregninger for det enkelte fartøy skal være utført ved hjelp av samme godkjente program.
- 3. Tonnasje i henhold til 1947-konvensjonen kan etter begjæring fra eier beholdes som nasjonal tonnasje i tillegg til tonnasje beregnet etter 1969-konvensjonen for eksisterende fartøyer med en lengde (L) på 24 meter eller mer. Eksisterende fartøyer med en største lengde på 15 meter eller mer, men under 24 meter i lengde (L) kjølsturket før 18. juli 1982, kan fortsatt ha ordinær tonnasje i henhold til 1947-konvensjonen i stedet for tonnasje beregnet etter 1969-konvensjonen.
- 4. Ved full ikrafttredelse av 1969-konvensjonen skal:
 - 4.1. Alle fartøy uansett fartsområde og med en lengde (L) på 24 meter eller mer være målt og utstyrt med et målebrev i henhold til 1969-konvensjonens regler.
 - 4.2. Alle målepliktige fartøy med en lengde under 24 meter, kjølsturket etter 18. juli 1982 være målt og utstyrt med målebrev i henhold til 1969-konvensjonens måleregler som angitt i § 16.
- 5. Ved full ikrafttredelse av 1969-konvensjonen kan:
 - 5.1. Alle målepliktige fartøy med lengde (L) under 24 meter, kjølsturket før 18. juli 1982 fortsatt ha målebrev i henhold til 1947-konvensjonens måleregler til fartøyet undergår forandringer eller ombygninger som skipsmålingsmyndigheten mener vil forårsake endringer i fartøyets hittil gjeldende tonnasje eller reder anmoder om måling i henhold til 1969-konvensjonens måleregler.
 - 5.2. Ikke målepliktige fartøy kjølsturket før 18. juli 1982 fortsatt ha målebrev utstedt i henhold til 1947-konvensjonens måleregler til fartøyet undergår forandringer eller ombygninger som

- skipsmålingsmyndigheten mener vil forårsake endring i fartøyets hittil gjeldende tonnasje eller reder anmoder om utstedelse av identitetsbevis.
- 5.3. Eksisterende fartøy med en lengde (L) på 24 meter eller mer som for første gang får utstedt målebrev i henhold til 1969-konvensjonen på rederiets begjæring få 1947-konvensjonens tonnasje anført i målebrevets anmerkningsrubrikk med følgende påtegning: «Fartøyet er ommålt i samsvar med artikkel 3 (2) (d) i 1969-konvensjonen. Bruttotonnasjen i samsvar med målesystemet som tidligere gjaldt for målesystemet i Den internasjonale konvensjon om måling av fartøyer, 1969, er: RT, i samsvar med krav gjeldende fra 18. juli 1994».
 - 5.4. Eksisterende fartøy som har «Internasjonalt Målebrev (1969)» og «Målebrev (1982)» eller reell 1947-tonnasje i henhold til IMO-resolusjon A.494 (XII), gis i merknadsrubrikken følgende påtegning: «Fartøyet er i tillegg målt i samsvar med IMO-resolusjon A.494 (XII). Bruttotonnasjen i samsvar med målesystemet som gjaldt før målesystemet i en internasjonal konvensjon om måling av fartøyer, 1969, er RT, i samsvar med krav gjeldende fra 18. juli 1994».
 6. Ved full ikrafttredelse av 1969-konvensjonen skal målebrev i henhold til 1947-konvensjonen for fartøyer med en lengde (L) på 24 meter eller mer og «Målebrev (1982)» inndras.
 7. Betingelsene for påtegningene som nevnt i nr. 5.3. og 5.4. er at grunnlaget for den nasjonale bruttotonnasjen ikke er endret etter at målingene og beregningene ble foretatt.
 8. Dersom fartøyet undergår forandringer, ombygninger eller fribordsendringer slik at internasjonal brutto-/nettotonnasje eller nasjonal bruttotonnasje endrer seg, skal den nasjonale bruttotonnasjen i målebrevets anmerkningsrubrikk slettes av skipsmålingsmyndigheten. Dersom slettingen foretas av Skipskontrollen, skal den gjøres i samråd med Sjøfartsdirektoratet. Melding om sletting skal i alle tilfeller sendes Sjøfartsdirektoratet.
 9. Oljetankfartøy skal på reders anmodning få innført i anmerkningsrubrikken på «Internasjonalt Målebrev (1969)» tonnasjen av segregert vannballast samt bruttotonnasje eksklusiv segregert vannballast i henhold til IMO-resolusjon A.747 (18): «De segregerte ballasttanker er i samsvar med regel 13 i vedlegg I til Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, endret ved protokollen av 1978, og den totale tonnasjen av slike tanker som er forbeholdt segregert vannballast, er Den reduserte bruttotonnasjen som kan brukes i forbindelse med beregningene av tonnasjebaserte avgifter, er».
 10. Påtegningene som angitt i nr. 5.3., 5.4. og 9. skal for fartøyer som går i utenriksfart, ha engelsk tekst som angitt i IMO-resolusjonene A.758 (18) og A.747 (18) og skal dateres, underskrives og stemples av den som er bemyndiget til å underskrive anmerkningene.
 11. Kjenningsmål for ikke målepliktige fartøyer:
 - 11.1. Største lengde, målt som angitt § 1 nr. 1.9.
 - 11.2. Bredde målt utvendig på hud uansett materiale, fenderlister ikke medregnet.
 - 11.3. Dybde målt midtskips i senterlinjen fra underkant av dekket til overkant av bunnstokk/dobbelbunn.
 12. I «Internasjonalt Målebrev (1969)» og i «Norsk Innenriks Målebrev (1982)» avrundes brutto- og nettotonnasje nedover til nærmeste hele enhet.

Kapittel V. Målebrev mv.

§ 9. *Anerkjennelse av målebrev*

1. For fartøyer som er registrert i eller fører flagget til stater som har ratifisert 1969-konvensjonen anerkjennes her i riket gyldige målebrev utstedt i henhold til denne konvensjonen.
2. For fartøyer som er registrert i eller fører flagget til stater som ikke har ratifisert 1969-konvensjonen, anerkjennes her i riket gyldige målebrev utstedt i henhold til 1947-konvensjonens målereglar.
3. For fartøyer som ikke omfattes av 1969-konvensjonen, anerkjennes her i riket gyldig nasjonalt/internasjonalt målebrev, eventuelt identitetsbevis.

§ 10. ¹ *Utstedelse av målebrev*

1. Målebrev utstedes av skipsmålingsmyndigheten.
2. Det skal utstedes:
 - 2.1. «Internasjonalt Målebrev (1969)» til alle målepliktige fartøyer uansett fartsområde med lengde (L) på 24 meter eller mer.
 - 2.2. «Norsk Innenriks Målebrev (1982)» til målepliktig fartøy ved førstegangs måling og dersom fartøyet undergår forandringer eller ombygninger som Sjøfartsdirektoratet mener vil forårsake endring i bruttotonnasjen når lengde (L) er mindre enn 24 meter, jf. § 16.
 - 2.3. «Internasjonalt Målebrev (1969)» eventuelt «Norsk Innenriks Målebrev (1982)» ved overgang fra NIS til NOR.
 - 2.4. «Norsk Innenriks Målebrev (1982)» til eksisterende målepliktig fartøy med lengde (L) mindre enn 24 meter når eieren forlanger det, jf. § 16.
3. Målebrev utstedes bare i ett eksemplar og skal oppbevares om bord.
4. Når et fartøys tonnasje finnes å være øket, skal nytt målebrev utstedes.
5. Ved navnebytte skal ny måling foretas med mindre det finnes godtgjort at det ved fartøyet ikke er foretatt noen forandringer som har innflytelse på dets tonnasjer.

6. Etter søknad utfører Sjøfartsdirektoratet også eventuelle andre målingsoppgaver som det måtte være behov for.
7. Påtegninger i «Internasjonalt Målebrev (1969)» utføres på rederens anmodning i henhold til § 8 nr. 5.3., nr. 5.4., nr. 9. og nr. 10.
 - 1 Målebrev i henhold til 1947-konvensjonen utstedes ikke etter 17. juli 1994.

§ 11. *Anvendelse av bruttotonnasje som parameter*

1. Med mindre annet er uttrykt i den enkelte lov eller forskrift, gjelder følgende:
 - 1.1. For fartøyer som er utstyrt med «Internasjonalt Målebrev (1969)» skal bruttotonnasjen som fremgår av dette målebrev legges til grunn, forutsatt at det i fartøyets anmerkningsrubrikk ikke er anført en nasjonal bruttotonnasje i henhold til § 8 nr. 5.3. og nr. 5.4.
 - 1.2. For fartøyer som er utstyrt med «Internasjonalt Målebrev (1969)» og har en nasjonal bruttotonnasje anført i anmerkningsrubrikken, er det den nasjonale bruttotonnasjen som legges til grunn. Den nasjonale bruttotonnasjen innføres i sikkerhetssertifikatene, eventuelt farts- og passasjersertifikat.
 - 1.3. For fartøyer som er utstyrt med «Norsk Innenriks Målebrev (1982)», jf. § 16, legges bruttotonnasjen som fremgår av dette målebrev til grunn.
 - 1.4. For eksisterende målepliktig fartøy med lengde (L) under 24 meter som er utstyrt med gyldig «Internasjonalt Målebrev (1947)» skal bruttotonnasje som fremgår av dette målebrev, legges til grunn, jf. § 8 nr. 5.1.
 - 1.5. For utenlandsk fartøy, herunder fartøy som bygges i Norge for utenlandsk regning, skal legges til grunn bruttotonnasjen i fartøyets gyldige målebrev, utstedt av flaggstaten, jf. § 9 eller av skipsmålingsmyndigheten.
 - 1.6. Ved fastsettelse av bemanningens størrelse er ikke bruttotonnasje avgjørende, men kun en medvirkende faktor. Fartøyets bemanning fastsettes utfra en helhetsvurdering i hvert enkelt tilfelle. Sjøfartsdirektoratet må kontaktes.
 - 1.7. Bruttotonnasje redusert for segregert vannballast og anført i anmerkningsrubrikken på «Internasjonalt Målebrev (1969)» i henhold til § 8. nr. 9., kan anvendes i avgiftsmessig sammenheng.
 - 1.8. Bruttotonnasjen nevnt i nr. 1.1. – 1.5. skal legges til grunn uendret, uten hensyn til om den er oppgitt i registertonn eller ubenevnt.
 - 1.9. For fartøyer som er utstyrt med identitetsbevis skal største lengde anses ekvivalent med bruttotonnasje som følger:
 - 1.9.1. 15 meter ekvivalent med bruttotonnasje på 25
12,5 meter ekvivalent med bruttotonnasje på 20
11,5 meter ekvivalent med bruttotonnasje på 15
10 meter ekvivalent med bruttotonnasje på 10
8 meter ekvivalent med bruttotonnasje på 4
 - 1.9.2. I spesielle tilfeller kan nettotonnasje settes til 40% av bruttotonnasjen.
2. Benevelser av tonnasje mv.
 - 2.1. Brutto- og nettotonnasje angis både i registertonn og ubenevnt. Tonnasjene i Internasjonalt Målebrev (1969)» og «Norsk Innenriks Målebrev (1982)» er ubenevnte, mens nasjonal bruttotonnasje påtegnet i målebrevets anmerkningsrubrikk kan være både registertonn og ubenevnt.
 - 2.2. Så lenge nasjonal bruttotonnasje for fartøy med lengde (L) 24 meter eller mer er aktuell og eksisterende målepliktige fartøy med lengde (L) under 24 meter ikke er ommålt, vil tonnasje uttrykt i registertonn eller ubenevnt, brukes parallelt.
 - 2.3. Uttrykket «registertonn» i denne og alle andre forskrifter vil fremdeles anvendes i forbindelse med bruttotonnasje som angitt i § 8 nr. 5.1. og nr. 5.2. og i spesielle tilfeller i forbindelse med nasjonal tonnasje som angitt i § 8 nr. 5.3. og nr. 5.4.

§ 12. *Målebrevets innhold. Rettelser i målebrevet*

1. Målebrev utstedt av skipsmålingsmyndigheten skal inneholde:
 - 1.1. fartøyets navn
 - 1.2. fartøyets hjemsted
 - 1.3. fartøyets kjenningssignal (kallesignal)
 - 1.4. fartøyets bruttotonnasje
 - 1.5. fartøyets nettotonnasje
 - 1.6. fartøyets byggested, byggenummer og byggeår, samt byggerens navn
 - 1.7. fartøyets største lengde, lengde (L), bredde og dybde i riss
 - 1.8. IMO-nummer (gjelder fartøy med en bruttotonnasje på 100 og derover med unntak av lektere, fiske- og fangstfartøyer samt innretninger som nevnt i lov om sjøfarten § 33 og § 39).
2. De opplysninger som er nevnt i nr. 1.1. – 1.7. og som ikke kreves angitt i målebrev utstedt i samsvar med 1969-konvensjonen, skal oppgis i vedkommende målebrev ved fotnote. For øvrig avfattes målebrevene slik det til enhver tid er enighet om i henhold til internasjonale konvensjoner.

3. Rettelser mv.

- 3.1. Når et fartøy skifter eier (reder) og/eller hjemsted og/eller navn, skal, når de ulike formalia er i orden, anførsel herom foretas i målebrevet av respektive norske myndigheter. I de tilfeller nettotonnasjen ikke endrer seg, skal også dypgående i målebrevet korrigeres. Likeledes skal kjenningssignal (kallesignal) og IMO-nummer tilføyes i målebrevet av norske myndigheter. Rettelser og tilføyes som overfor nevnt, må attesteres av vedkommende myndighet og innberetning sendes til Sjøfartsdirektoratet.
- 3.2. Dersom et fartøy med nasjonal bruttotonnasje anført i målebrevets anmerkningsrubrikk undergår forandringer, ombygninger eller endrer dypgående slik at internasjonal brutto-/nettotonnasje eller nasjonal bruttotonnasje endrer seg, skal den nasjonale tonnasjen i målebrevets anmerkningsrubrikk slettes, jf. § 8 nr. 5.3. og nr. 5.4. I de tilfeller Skipskontrollen foretar slettingen, skal dette gjøres i samråd med Sjøfartsdirektoratet.
- 3.3. Det skal for øvrig ikke foretas rettelselser eller tilføyes i målebrev utstedt av skipsmålingsmyndigheten uten særskilt bemyndigelse.

§ 13. Utlevering av målebrev mv.

1. Målebrev utleveres av skipsmålingsmyndigheten, tollvesenet eller gjennom norsk konsulat i utlandet. I spesielle tilfeller kan målebrevet sendes til reder.
2. Før målebrev utleveres, må fartøyet være merket i henhold til bestemmelsene i § 14.
3. Ved utlevering av målebrev skal eventuelt eldre målebrev inndras og oversendes skipsmålingsmyndigheten.
4. Målebrev for norsk fartøy, skal returneres til skipsmålingsmyndigheten, dersom fartøyet selges til utlandet eller på annen måte mister retten til å føre norsk flagg, senest fire måneder etter at hendelsen har funnet sted. Det påhviler fartøyets norske eier (reder) å sørge for at målebrevet i tilfeller som ovenfor nevnt blir returnert snarest.
5. Ved totalforlis eller kondemnering skal målebrevet, dersom dette er i behold, sendes skipsmålingsmyndigheten.

§ 14. Merking

1. Ombord i norske fartøyer skal kjenningssignalets bokstaver og/eller tall avmerkes slik følgende eksempler viser:
 - 1.1. L K A B eller L K A B 3 eller 3 Y A A eller LM4046
 - 1.2. Merkingen skal foretas ved innhugging, påsveising eller kjøring i en dekkshjelke, lukekarm, skott eller annet passende sted ombord. Merkingen skal ikke anbringes på en plate som kan fjernes.
 - 1.3. Videre skal IMO-nummeret merkes ombord i alle norske fartøyer med bruttotonnasje på 100 eller derover med unntak av lektre, fiske- og fangstfartøyer, lystfartøyer samt innretninger som nevnt i lov om sjøfarten § 33 og § 39. IMO-nummeret (eks.: IMO 7654321) merkes som kjenningssignalet og plasseres i kjenningssignalets umiddelbare nærhet. IMO-nummeret skal ikke slettes selvom fartøyet selges til utlandet.
 - 1.4. Melding om hvor IMO-nummeret er innhugd, sendes Sjøfartsdirektoratet/klaseselskapet sammen med meldingen om innhuggingen av kjenningssignalet.
 - 1.5. I fartøyer for hvilke 1969-konvensjonen er gjort gjeldende, skal hvert enkelt lasterom (lastetank) merkes permanent med bokstavene CC og plassert slik at de er godt synlige.
 - 1.6. Innhuggingene skal til enhver tid være malt med en kontrastfarge.
 - 1.7. Tonnasjemerkene skal ved overgang til 1969-konvensjonens måleregler uthugges.
2. Dimensjoner på merkingen:
 - 2.1. For fartøyer med lengde (L) < 24 meter: Høyde på bokstav og tall 6 cm, tykkelse 1 cm og innbyrdes avstand 1,5 cm.
 - 2.2. For fartøyer med lengde (L) ≥ 24 meter: Høyde på bokstav og tall 12 cm, tykkelse 1,5 cm og innbyrdes avstand 3 cm.
 - 2.3. I IMO-nummeret skal det være mellomrom mellom bokstav- og tallrekken, jf. nr. 1.3.
 - 2.4. Oppgitte dimensjoner kan variere noe. Variasjonen vurderes av Sjøfartsdirektoratet i hvert enkelt tilfelle.

Kapittel VI. Særbestemmelser mv.

§ 15. Særbestemmelser vedrørende åpne fartøyer

1. Som åpent fartøy anses fartøy som er helt uten dekk, samt fartøy som har delvis dekk når den samlede lengde av de deler av dekket som går fra borde til borde er mindre enn halvparten av fartøyets største lengde.
2. Videre anses fartøy med ett dekk som åpent fartøy dersom dekket ligger helt eller delvis under vannlinjen når fartøyet er lastet.
3. Som «øverste dekk» anses et tenkt tverrskips rettlinjert dekk hvis underflate tenkes lagt i overkant av den øverste faste plate- eller plankegang.
4. Av oppbygninger måles bare de deler som ligger over det «øverste dekk».

§ 16. Særbestemmelser for fartøyer som ikke omfattes av 1969-konvensjonen

1. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for målepliktige fartøyer som ikke tidligere er målt av norske myndigheter eller som ombygges og som har en lengde (L), mindre enn 24 meter, jf. § 1 nr. 1.8.

2. Bruttotonnasjen beregnet etter 1969-konvensjonens måleregler multipliseres med faktoren 0,92. Det tall som derved fremkommer skal være fartøyets bruttotonnasje i det målebrev som utstedes.
3. Nettotonnasjen som skal angis i fartøyets målebrev, er 40 prosent av bruttotonnasjen som nevnt i nr. 2.
4. Som dokumentasjon for brutto- og nettotonnasje etter denne paragraf utstedes et «Norsk Innenriks Målebrev (1982)».
5. Tonnasjene avrundes nedover til nærmeste hele enhet.

Kapittel VII. Ikrafttredelse mv.

§ 17. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 420.

§ 18. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves forskrift av 14. juni 1982 nr. 1044 om måling av fartøyer med senere endringer.

Veiledning

1. På reders anmodning skal nasjonal bruttotonnasje anføres i anmerkningsrubrikken på «Internasjonalt Målebrev (1969)» når betingelsene er tilstede som angitt i § 8 nr. 5.3., nr. 5.4., nr. 9. og § 8 nr. 10. Den nasjonale bruttotonnasjen vil da bli anvendt som parameter i henhold til § 11.
2. Eksisterende målepliktig fartøy med lengde (L) under 24 meter kjølstrukket før 18. juli 1982 og utstyrt med målebrev i henhold til 1947-konvensjonens måleregler, kan anvende bruttotonnasjen som angitt i § 8 nr. 5.1. Ved endring av tonnasje som angitt i § 8 nr. 5.1. skal det utstedes «Norsk Innenriks Målebrev (1982)» i henhold til § 10 nr. 2.2. og § 16.
3. Dersom grunnlaget for nasjonal bruttotonnasje bortfaller som angitt i § 8 nr. 5.3. og nr. 5.4., vil den nasjonale bruttotonnasjen i målebrevets anmerkningsrubrikk bli slettet. Skipskontrollen foretar slettingen i samråd med Sjøfartsdirektoratet.
4. Ved full ikrafttredelse av 1969-konvensjonen skal «Målebrev (1982)» (det grønne) være inndratt. Den nasjonale bruttotonnasjen i dette målebrevet skal på reders anmodning innføres i anmerkningsrubrikken på «Internasjonalt Målebrev (1969)» som angitt i § 8. nr. 5.4.
5. Ved full ikrafttredelse av 1969-konvensjonen skal det ikke utstedes målebrev som angir tonnasje i henhold til tidligere overgangsbestemmelser eller målebrev i henhold til 1947-konvensjonens måleregler.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2002.

5. juli Nr. 828 2002

Forskrift om individuelle tollnedsettelse og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 5. juli 2002 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 5 og kgl.res. av 30. juni 1995 nr. 600. Kunngjort 26. juli 2002.

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Forskriften har som formål å stimulere til innenlands produksjon av råvarer til konserverindustrien. Innenfor denne målsetningen skal industrien sikres nødvendig supplement av importert råvare til lavest mulig tollbelastning.

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften kommer til anvendelse ved administrativt fastsatte tollnedsettelse og ved fastsettelse og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

1. *TNT*: Tillatelse til nedsatt toll.
2. *ITT*: Tillatelse til nedsatt tollsats innenfor fastsatt tollkvote.
3. *Individuell tollnedsettelse*: Fritakelse eller nedsettelse av den tariffbestemte toll, hvor fritakelsen eller nedsettelsen innrømmes juridiske eller fysiske personer for en angitt mengde av en bestemt vare i en nærmere fastsatt periode.
4. *Konserverindustri*: Bedrifter som avtar norske råvarer av frukt, bær og grønnsaker for produksjon av konserverte varer.
5. *Prisdifferanse*: Differanse mellom norsk pris og CIF-importpris for sammenlignbare varer i den aktuelle perioden, beregnet ut fra priser innhentet av Statens landbruksforvaltning

Kapittel II. Individuelle tollnedsettelse

§ 4. Fellesbestemmelser

Individuelle tollnedsettelse gis av Statens landbruksforvaltning etter skriftlig søknad og på de vilkår som er angitt i § 5 og § 6 i denne forskriften. Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form.

Dersom individuell tollnedsettelse innvilges utstedes TNT. TNT gis for det tidsrom og det kvantum som Statens landbruksforvaltning fastsetter og skal være utstedt før import finner sted.

Vilkåret om at TNT skal være utstedt før import finner sted kan fravikes når det avdekkes feil ved fortollingen. Det er en forutsetning at importøren kan fremlegge den dokumentasjon som er nødvendig for vurdering og fastsettelse av nedsatt tollsats etter fortollingstidspunktet. Tollsatsen vil i slike tilfeller settes 20% høyere enn nedsatt tollsats ville vært på fortollingstidspunktet dersom varen hadde vært korrekt fortollet og TNT hadde vært utstedt. Dersom tollsatsen hadde vært null fastsettes den skjønnsmessig i hvert enkelt tilfelle.

§ 5. Produkter det vanligvis ikke er full dekning av – individuelle tollnedsettelse

Når norsk råvareproduksjon ikke dekker industriens totale behov, kan konserverindustrien innrømmes individuell tollnedsettelse for varer omfattet av vedlegg 1 når varen skal inngå i egen produksjon.

For de varer i vedlegg 1 som er markert med «*» i kolonne 4, skal Statens landbruksforvaltning fastsette nedsatt tollsats i egne rundskriv for et halvt år om gangen. Nedsatt tollsats skal fastsettes slik at norsk vare får en preferanse i forhold til importvare. Tollsatsen settes lik prisdifferansen tillagt 15% av denne differansen. Statens landbruksforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra denne satsen.

For de varer i vedlegg 1 markert med «→» i kolonne 4, skal Statens landbruksforvaltning fastsette nedsatt tollsats i det enkelte tilfelle, med utgangspunkt i prisdifferansen tillagt en preferanse for norsk vare.

Det kan gis tollnedsettelse til blandinger under varenummer 08.11.9008, blandingspulver under varenummer 20.07.9903/9908 og blandingsssaft/konsentrat under varenummer 20.09.9000, dersom produktet inneholder mindre enn 40 vektprosent av råvarene i vedlegg 1 og/eller 2. Ved tollnedsettelse benyttes de tariffbestemte tollsatser for de jordbruksråvarene som inngår i blandingen, og som omfattes av vedlegg 1 og/eller 2. Tollsatsen beregnes ut fra den andel disse råvarene representerer i det sammensatte produktet.

For kokte/varmebehandlede pulper under varenummer 20.07.9903 ikke nevnt i vedlegg 1 og/eller 2 eller fjerde ledd til denne paragraf, settes tollsatsen lik 1,60 kr/kg.

For kokte/varmebehandlede pulper under varenummer 20.07.9908 ikke nevnt i vedlegg 1 og/eller 2 eller fjerde ledd til denne paragraf, settes tollsatsen lik 0,34 kr/kg.

§ 6. Produkter som har kvote eller som det er full dekning av – individuelle tollnedsettelse i særlige tilfeller

Når varer som omfattes av vedlegg 2 skal inngå i egen produksjon, kan det i særlige tilfeller innrømmes individuelle tollnedsettelse.

Statens landbruksforvaltning fastsetter nedsatt tollsats i det enkelte tilfelle, med utgangspunkt i prisdifferansen mellom norsk vare og tilsvarende importvare.

Kapittel III. Fordeling av tollkvoter

§ 7. Fordeling av tollkvoter for jordbær, bringebær og solbær

Tollfri tollkvote for jordbær, bringebær og solbær tildeles konserverbedrifter, til bruk i industrien, etter foregående sesongs forbruk av tilsvarende norsk råvare.

For aktører uten forbruk av norsk råvare foregående sesong, kan kontrahert norsk vare for inneværende sesong legges til grunn ved tildeling av tollkvote.

Tollfri tollkvote kan tildeles innenfor det kvantum som er angitt i vedlegg 3.

Kvoteåret går fra 1. juli til 30. juni. Den enkelte bedrifts tollkvoteandel for bær fastsettes senest 1. oktober. Det kan foretas en foreløpig fordeling i perioden frem til fastsettelsen av endelig tollkvoteandel.

ITT utstedes etter søknad til den enkelte bedrift etter at fordelingen er foretatt. Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form.

Tildelt tollkvote gis med gyldighet for inntil 1 år.

Statens landbruksforvaltning kan fordele tollkvoter med angivelse av opprinnelsesland for å ivareta norske forpliktelser i henhold til internasjonale avtaler.

Dersom konserverindustrien kan dokumentere betydelig økning i forbruket av jordbær, bringebær og solbær, kan Statens landbruksforvaltning etter søknad endre de tollkvoter som er angitt i vedlegg 3.

Dersom foregående års forbruk av bær er mindre enn lagt til grunn for den tollfrie tollkvoten, skal Statens landbruksforvaltning korrigere for dette ved neste års fordeling av kvote.

§ 8. Fordeling av tollkvoter for eplessaft/pulp/konsentrat

Statens landbruksforvaltning fastsetter årlig tollfri tollkvote for eplessaft/pulp/konsentrat på grunnlag av totalt forbruk i industrien av eplessaft/pulp/konsentrat foregående år og norsk råvareproduksjon inneværende år. Kvoteåret går fra 1. oktober til 30. september. Tollfri tollkvote for eplessaft/pulp/konsentrat tildeles konserverbedrifter til bruk i egen industri. Tollkvote for eplessaft/pulp/konsentrat fordeles etter bedriftens andel av foregående års totale forbruk av epler. For aktører uten forbruk av eplepulp og/eller -saft og/eller -konsentrat foregående kvoteår, kan prognoser over forbruk inneværende kvoteår legges til grunn ved fastsettelse av tollkvote.

Den enkelte bedrifts tollkvoteandel for epleaft/pulp/konsentrat fastsettes senest 1. mars. Det kan foretas en foreløpig fordeling i perioden frem til fastsettelsen av endelig tollkvoteandel.

ITT utstedes etter søknad til den enkelte bedrift etter at fordelingen er foretatt. Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form.

Tildelt tollkvote gis med gyldighet for inntil 1 år.

Statens landbruksforvaltning kan fordele tollkvoter med angivelse av opprinnelsesland for å ivareta norske forpliktelser i henhold til internasjonale avtaler.

Dersom konserverindustrien kan dokumentere betydelig økning i forbruket av epleaft/pulp/konsentrat, kan Statens landbruksforvaltning etter søknad endre den fastsatte tollkvoten.

Dersom foregående års forbruk av epleaft/pulp/konsentrat er mindre enn lagt til grunn for den tollfrie tollkvoten, skal Statens landbruksforvaltning korrigere for dette ved neste års fastsettelse og fordeling av kvote.

§ 9. Omsetning av tollkvoter

Tildelt tollkvote kan omsettes mellom konserverbedrifter. Ved salg av tildelt tollkvote skal selger gi skriftlig melding til Statens landbruksforvaltning med angivelse av solgt kvantum og navn på kjøper slik at utstedt tollkvote kan korrigeres og ny tollkvote kan utstedes.

Kapittel IV. Øvrige bestemmelser

§ 10. Anvendelseserklæring

Før det innrømmes tollnedsettelse eller tildeles tollkvoteandel i henhold til bestemmelsene i denne forskriften, kan Statens landbruksforvaltning kreve at importør avgir en erklæring om varenes anvendelse. Anvendelseserklæringen skal følge varen/tollkvoten dersom varen/tollkvoten selges videre. Ved slikt videresalg forpliktes kjøper i henhold til anvendelseserklæringen.

§ 11. Opplysningsplikt

Konserverbedrifter som søker om tollnedsettelse eller andel av tollkvote, plikter å gi Statens landbruksforvaltning opplysninger om priser og omsetning, og andre data relevant for vurdering av importbehov og fastsettelse av tollsatser.

§ 12. Kontroll

Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften blir overholdt, og kan herunder foreta stedlig kontroll av dokumenter og be om vareprøver. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 13. Sanksjoner

Ved brudd på bestemmelsene i denne forskriften, eller vilkår satt med hjemmel i denne forskriften, kan Statens landbruksforvaltning trekke tollkvoten eller tillatelsen til nedsatt tollsats tilbake og nekte innrømmelse av ny tollkvote eller tollnedsettelse for en periode på inntil 1 år.

§ 14. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 5. juli 2002. Fra samme dato oppheves forskrift av 10. juli 1998 nr. 714 om individuelle tollnedsettelse og fordeling av tollkvoter til konserverindustrien.

Vedlegg 1. Grønnsaker, bær og frukt, tollnedsettelse etter § 5:

Vareslag 1	Tollvarenummer 2	Produkt 3	Nedsatt tollsats 4
Søvløk	07.03.1019/.29	Søvløk, frisk	—
	07.10.8050	Søvløk, fryst	*
Sukkererter	07.08.1000	Sukkererter, frisk	—
	07.10.2100	Sukkererter, fryst	*
Stangselleri	07.09.4010/.4020	Stangselleri, frisk	—
	07.10.8060	Stangselleri, fryst	*
Dill	07.09.9099	Dill, frisk	—
Minigulrot/pariserrot	07.10.8091	Minigulrot, fryst	*
	07.10.8091	Pariserrot, fryst	*
Tomatterninger	07.10.8099	Tomatterninger, fryst	*
Kirsebær/moreller	08.09.2001/.2009	Kirsebær, moreller, frisk	—
	08.11.9003/9008	Kirsebær, moreller, fryst	*
	20.07.9903/.9908	Kirsebærpulp, kokte/varmebehandlede	*
Rips	20.09.8093	Kirsebærsaft/-konsentrat	*
	08.10.3020	Rips, frisk	—
	08.11.2001/.2008	Rips, fryst	*
	20.09.8099	Ripssaft/-konsentrat	*

<i>Vareslag</i> <i>1</i>	<i>Tollvarenummer</i> <i>2</i>	<i>Produkt</i> <i>3</i>	<i>Nedsatt tollsats</i> <i>4</i>
Stikkelsbær	08.10.3030	Stikkelsbær, frisk	—
	08.11.2001/.2008	Stikkelsbær, fryst	*
	20.09.8099	Stikkelsbærsaft/-konsentrat	*
Bjørne-, logan-, morbær	08.11.2001/.2008	Bjørnebær m.fl., fryst	*
	20.07.9903/.9908	Bjørnebærpulp m.fl., kokte/varmebehandlede	*
	20.09.8099	Bjørnebærsaft/-konsentrat m.fl.	*
Boysenbær	08.11.9008	Boysenbær, fryst	*
Tyttebær	08.11.9001	Tyttebær, fryst	*
Multer	08.11.9002	Multer, fryst	*
Blåbær	08.11.9004	Blåbær, fryst	*
	20.07.9903/.9908	Blåbærpulp, kokte/varmebehandlede	*
	20.09.8099	Blåbærsaft/-konsentrat	*
Bringebær	20.07.9903/.9908	Bringebærpulp, kokte/varmebehandlede	*
	20.09.8091	Bringebærsaft/-konsentrat	*
Jordbær	20.07.9903/.9908	Jordbærpulp, kokte/varmebehandlede	*
	20.09.8092	Jordbærsaft/-konsentrat	*
Skogsbær	20.07.9903/.9908	Skogsbærpulp, kokte/varmebehandlede	*
	20.09.9000	Skogsbærsaft/-konsentrat	*
Solbær	20.07.9903/.9908	Solbærpulp, kokte/varmebehandlede	*
Plomme	08.11.9008	Plommer, fryst	*
	20.07.9903/.9908	Sviskepulp, kokte/varmebehandlede	*
	20.09.8099	Plommesaft/-konsentrat	*
Pære	20.07.9903/.9908	Pærepulp, kokte/varmebehandlede	*
	20.09.8099	Pæresaft/-konsentrat	*

Vedlegg 2. Grønnsaker, bær og frukt, tollnedsettelse etter § 6:

<i>Vareslag</i> <i>1</i>	<i>Tollvarenummer</i> <i>2</i>	<i>Produkt</i> <i>3</i>
Rødkål	07.04.9040/.9050	Rødkål, frisk
	07.10.8099	Rødkål, fryst
Rødbeter	07.06.9040	Rødbeter, frisk
	07.10.8099	Rødbeter, fryst
Erter	07.08.1000	Erter, frisk
	07.10.2100	Erter, fryst
Bønner	07.08.2001/.2009	Bønner, frisk
	07.10.2201/.2209	Bønner, fryst
Blomkål	07.10.8020	Blomkål, fryst
Gulrøtter	07.10.8091	Gulrøtter, fryst
Purre	07.10.8099	Purre, fryst
Rosenkål	07.10.8099	Rosenkål, fryst
Hvitkål	07.10.8099	Hvitkål, fryst
Knollselleri	07.10.8060	Knollselleri, fryst
Agurker	07.07.0090	Sylteagurker, friske
	07.10.8099	Agurk, fryst
Jordbær	08.11.1001/.1009	Jordbær, fryst
Bringebær	08.11.2001/.2005	Bringebær, fryst
Solbær	08.11.2001/.2006	Solbær, fryst
	20.09.8010/8020	Solbærsaft/ konsentrat
Epler	08.11.9008	Epler, fryst
	20.09.7100/.7900	Eplesaft/-konsentrat
Epler	20.07.9903/.9908/20.08.9901	Eplepulp, kokte/varmebehandlede

*Vedlegg 3. Bær, tollfrie tollkvoter etter § 7:**Jordbær*

<i>Sesong</i>	<i>Kvantum, tonn</i>
2002/2003	3.100
2003/2004	2.950
2004/2005	2.800
2005/2006	2.650
2006/2007	2.500

Bringebær

<i>Sesong</i>	<i>Kvantum, tonn</i>
2002/2003	1.200
2003/2004	1.150
2004/2005	1.100
2005/2006	1.050
2006/2007	1.000

Solbær

<i>Sesong</i>	<i>Kvantum, tonn</i>
2002/2003	1.500
2003/2004	1.450
2004/2005	1.400
2005/2006	1.350
2006/2007	1.300

8. juli Nr. 829 2002**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet til å behandle søknader og foreta tildeling etter kompensasjonsordningen.**

Fastsatt av Finansdepartementet 8. juli 2002 med hjemmel i stortingsvedtak av 21. juni 2002, jf. St.prp.nr.63 (2001–2002), jf. kgl.res. av 26. januar 1996 § 3. Kunngjort 26. juli 2002.

Med hjemmel i Funksjonelle krav til økonomiforvaltningen i staten punkt 11–3.3, fastsatt av Finansdepartementet 24. oktober 1996 delegerer Finansdepartementet med dette forvaltningsansvaret for kompensasjonsordningen, herunder myndighet til å behandle søknader og foreta tildeling, til Skattedirektoratet. Det gis samtidig adgang til subdelegering til Hedmark fylkesskattekontor. Beslutningen gis virkning fra og med 8. juli 2002.

8. juli Nr. 830 2002**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter kolmule i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 8. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1594 om regulering av fisket etter kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen, internasjonalt farvann, Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og fiskerisonen ved Jan Mayen i 2002 § 5, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 6 og § 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 27. mars 2002 nr. 318 om stopp i fisket etter kolmule i 2002 gjøres følgende endring:

§ 1 nytt fjerde ledd skal lyde:

Det innføres stopp i fisket etter kolmule for norske fartøy med kolmulettillatelse i internasjonalt farvann fra mandag 8. juli 2002 kl. 18.00. Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er samme dag kl. 20.00.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. juli Nr. 831 2002**Forskrift om endring i forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 8. juli 2002 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res av 11. februar 2002 nr. 99. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 10. desember 2001 nr. 1380 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 2 nye annet og tredje ledd skal lyde:

Eier av fartøy som deltar i andre fartøygrupper i fisket etter makrell, har ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av fartøy som deltar i andre fartøygrupper, har heller ikke adgang til å delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

Ny § 3 skal lyde:

§ 3. Godkjenning

Eier og fartøy må ha en særskilt godkjenning for 2002 fra Fiskeridirektoratets regionkontor, som viser at vilkårene for deltakelse er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning, utstyr og om fremstilling for kontroll.

§ 4 nye annet og tredje ledd skal lyde:

Eier av fartøy som deltar i andre fartøygrupper i fisket etter makrell, har ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av fartøy som deltar i andre fartøygrupper, har heller ikke adgang til å delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har ikke adgang til å delta i gruppe II med annet fartøy. Eier av fartøy som deltar i gruppe II, har heller ikke adgang til å delta i fisket i gruppe II med andre høvedsmenn.

§ 5 oppheves.

Nåværende § 3 og § 4 blir § 4 og § 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. juli Nr. 832 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 9. juli 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 4 og § 5. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 20. desember 2001 nr. 1521 om regulering av fisket etter makrell i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 18, § 19 og ny § 20 skal lyde:

§ 18. Gruppekvote

Fartøy i kystfartøygruppen kan fiske og levere inntil 33.788 tonn.

Fartøy under 21,35 meter som fisker med not og som har adgang til å delta i henhold til forskrift av 10. desember 2001 nr. 1379 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2002 for fartøy mellom 13 og 21,35 meter § 1, og forskrift av 10. desember 2001 nr. 1380 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter største lengde i 2002 § 1, kan fiske og levere innenfor en kvote på 21.637 tonn makrell. Innenfor gruppekvoten på 21.637 tonn kan notfartøy over 13 meter fiske innenfor en delgruppekvote på 16.660 tonn. Notfartøy under 13 meter kan delta innenfor en delgruppekvote på 4.977 tonn.

Fartøy under 21,35 meter som fisker med garn/snøre og som har adgang til å delta i henhold til forskrift av 10. desember 2001 nr. 1379 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2002 for fartøy mellom 13 og 21,35 meter § 2, og forskrift av 10. desember 2001 nr. 1380 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter største lengde i 2002 § 4, kan fiske og levere innenfor en kvote på 11.651 tonn makrell.

Fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta i henhold til forskrift av 10. desember 2001 nr. 1380 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter største lengde i 2002 § 2 og § 5, kan fiske og levere innenfor en avsetning på 500 tonn makrell.

§ 19. Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i henhold til § 18 annet ledd (not) kan fiske og levere følgende kvanta makrell:

<i>Fartøylengde:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>	<i>Garantert kvantum:</i>
0 – 9,99 meter	50 tonn	5 tonn
10 – 12,99 meter	63 tonn	
13 – 14,99 meter	92 tonn	
15 – 17,99 meter	134 tonn	
18 – 21,35 meter	217 tonn	

Fartøy med adgang til å delta i henhold til § 18 tredje ledd (garn/snøre) kan fiske og levere følgende kvanta makrell:

<i>Fartøylengde:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>	<i>Garantert kvantum:</i>
Under 10 meter	50 tonn	5 tonn
På eller over 10 meter	71 tonn	

Fartøy med begrenset adgang til å delta i henhold til § 18 fjerde ledd kan fiske og levere inntil 5 tonn.

Det enkelte fartøys samlede fangst i 2002 kan ikke overstige den høyeste maksimumkvote fartøyet tildeles etter denne paragraf.

Fangst tatt før 11. august går til fradrag i fartøyets samlede maksimumkvote for 2002.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve maksimumkvotene dersom utviklingen i fisket gjør det nødvendig.

§ 20. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell som blir forlenget eller skiftet ut med et større erstatningsfartøy etter 9. juli 1998 (skjæringsdato), oppnår ikke økning i fartøyets maksimumkvote.

Fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell som blir forlenget eller skiftet ut med et større erstatningsfartøy etter 31. desember 2001 (skjæringsdato), oppnår ikke økning i fartøyets maksimumkvote.

Nåværende § 20 – § 30 blir nye § 21 – § 31.

II

Endringene trer i kraft 12. august 2002.

9. juli Nr. 833 2002

Forskrift om endring i forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 9. juli 2002 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift av 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonen ved Svalbard § 3. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 19. november 2001 nr. 1296 om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2002 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Fartøy fra land som har adgang til å fiske norsk vårgytende sild i norske fiskerijurisdiksjonsområder, kan uten hensyn til forbudet i § 2 fra 7. juni og frem til 1. oktober 2002 drive fiske etter norsk vårgytende sild innenfor et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 74° 04,73' Ø 19° 05,76'
2. N 76° 00' Ø 17° 41,77'
3. N 76° 30' Ø 14° 00'
4. N 77° 00' Ø 12° 15'
5. N 78° 00' Ø 09° 55'
6. N 79° 00' Ø 09° 00'
7. N 79° 00' V 03° 29'

Videre langs yttergrensen for fiskevernsonen ved Svalbard til posisjon

8. N 72° 10,46' Ø 10° 18,42'

Videre langs yttergrensen for Norges økonomiske sone til posisjon 1.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. juli Nr. 834 2002

Forskrift om stopp i fisket etter uer i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 9. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 1. mars 2002 nr. 230 om regulering av fisket etter uer i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2002 § 4. Kunngjort 26. juli 2002.

§ 1. Fiskestopp

Fisket etter uer med norske fartøy i ICES statistikkområder XII og XIV og i alle NAFO-områder unntatt 3M utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) stoppes tirsdag 9. juli kl. 2400.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2002.

10. juli Nr. 835 2002

Forskrift om stopp i fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 10. juli 2001 med hjemmel i forskrift av 11. juni 2002 nr. 675 om regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen i sesongen 2002–2003 § 8. Kunngjort 26. juli 2002.

§ 1. Stopp i fisket i Islands økonomiske sone

Ringnotfisket etter lodde i Islands økonomiske sone med norske fartøy stoppes fra og med 10. juli 2002 kl. 13.00.

Siste frist for innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag fra Islands økonomiske sone er 10. juli 2002 kl. 16.00.

§ 2. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

11. juli Nr. 836 2002

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk.

Fastsatt av Sosialdepartementet 11. juli 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 sjette ledd og § 22–2 første ledd, jf. § 10–7 første ledd bokstav i. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 336 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk gjøres følgende endring:

Forskriftens hjemmelsfelt skal lyde:

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 18. april 1997 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 sjette ledd og § 22–2 første ledd, jf. § 10–7 første ledd bokstav i.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. juli Nr. 837 2002

Forskrift om endring i forskrift om regulering og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2002.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 12. juli 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. kgl.res av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 11. juni 2002 nr. 532 om regulering og adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i 2002 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

For å kunne delta i gruppe I må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være mellom 8 og 15 meter største lengde,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) eier må ha deltatt med fartøyet og fisket og levert minst 5 tonn torsk med garn eller line i området fra og med Kinnarodden og østover til den russiske grense i minst to av årene 1999, 2000 eller 2001, dog begrenset til 1. september 2001.

Søker må selv fremlegge dokumentasjon på at kravet i første ledd bokstav c er oppfylt. Søknad om deltakelse må være Fiskeridirektoratets regionkontor i Finnmark i hende innen 22. juli 2002.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. juli Nr. 838 2002**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter kolmule i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 12. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1594 om regulering av fisket etter kolmule i EU-sonen, Færøy-sonen, internasjonalt farvann, Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2002 § 5, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 6 og § 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 27. mars 2002 nr. 318 om stopp i fisket etter kolmule i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

Det innføres stopp for fiske etter kolmule for norske fartøy med kolmuletråltillatelse i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone mellom 62° N og 65° N annet halvår 2002 fra lørdag 13. juli 2002 kl. 22.00. Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er kl. 24.00 samme dag.

§ 1 nåværende annet til fjerde ledd blir nye tredje til femte ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. juli Nr. 839 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 15. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 7. desember 2001 nr. 1374 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 § 19. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 7. desember 2001 nr. 1374 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 7 sjettede ledd skal lyde:

Det enkelte fartøy kan ikke fiske mer enn 90% av samlekvoten pr. 1. januar som torsk.

II

Endringen trer i kraft straks.

15. juli Nr. 840 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 15. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1403 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 § 12. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 12. desember 2001 nr. 1403 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 3 nr. 1 annet ledd skal lyde:

For fartøy som ikke reguleres med samlekvote avsettes 4.677 tonn rund vekt til fiske i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april. Fra og med 5. august til og med 31. desember avsettes det 9.496 tonn rund vekt.

II

Endringen trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 22. mars 2002 nr. 315 om stopp i fisket etter hyse for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.

15. juli Nr. 841 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 15. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 § 26. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 152.000 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

§ 3 skal lyde:

1. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 57.760 tonn rund vekt.
 - a) Fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 51.406 tonn rund vekt. Av totalkvantumet på 51.406 tonn rund vekt avsettes det 20.737 tonn til fartøy under 15 meter største lengde som reguleres med samlekvote.
Fartøy som ikke er regulert med samlekvote kan fiske inntil 30.699 tonn.
 - b) Fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 6.354 tonn rund vekt. Av dette kvantumet avsettes 750 tonn til bifangst.
2. Notfartøy kan fiske inntil 38.000 tonn rund vekt. Av gruppekvoten avsettes 40% til et fiske i perioden fra 1. januar til og med 14. juli og 60% til et fiske fra og med 12. august. Fra og med 15. juli til og med 11. august er det forbudt å drive notfiske etter sei.
3. Trålfartøy kan fiske inntil 56.240 tonn rund vekt. Av dette kvantumet avsettes 1.000 tonn til dekning av bifangst.
 - a) Fartøy med torsketråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1, kan fiske inntil 44.992 tonn rund vekt.
 - b) Fartøy med seitråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 7-1, kan fiske inntil 10.248 tonn rund vekt.

§ 6 skal lyde:

Fartøy under 28 meter største lengde som tilfredsstiller vilkårene i § 5 bokstavene a og b, kan fiske følgende kvanta sei rund vekt, jf. § 3 nr. 1 bokstav a:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>	<i>Herav garantert kvantum i tonn:</i>
under 10 m.s.l.	1,00	19,2	5,0
10,00 – 14,99 m.s.l.	1,60	30,7	
15,00 – 20,99 m.s.l.	3,00	57,6	
21,00 – 27,99 m.s.l.	4,20	80,6	

Fartøy under 10 meter største lengde som ikke er regulert med samlekvote, kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 5 tonn selv om gruppekvoten eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Fartøy som ikke er regulert med samlekvote kan fiske følgende tilleggskvoter av sei fra og med 10. juli:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Tilleggskvote i tonn:</i>
under 10 m.s.l.	1,00	20
10,00 – 14,99 m.s.l.	1,60	32
15,00 – 20,99 m.s.l.	3,00	60
21,00 – 27,99 m.s.l.	4,20	84

Fiskeridirektoratet skal foreta eventuell refordeling senest 20. november.

§ 8 skal lyde:

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som tilfredsstiller vilkårene i § 5 bokstavene a, b og c, kan maksimalt fiske 235 tonn sei rund vekt, jf. § 3 nr. 1 bokstav b.

§ 15 første ledd skal lyde:

Fartøy som tilfredsstiller vilkårene i § 11, kan fiske følgende kvanta sei rund vekt, jf. § 3 nr. 2:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>
under 15 meter	1,00	179
15 – 20,9	1,33	270
21 – 22,9	1,65	364
23 – 25,9	1,98	438
26 meter og over	2,30	508

§ 20 første til tredje ledd skal lyde:

Fartøy med torskestråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a og som er registrert som fabrikktrålere, kan fiske inntil 603 tonn sei rund vekt.

Fartøy med torskestråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a og som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere, kan fiske inntil 456 tonn sei rund vekt.

Fartøy med torskestråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav a og som er registrert som småtrålere, kan fiske inntil 264 tonn sei rund vekt.

§ 21 første ledd skal lyde:

Fartøy med seitråltillatelse, jf. § 3 nr. 3 bokstav b, kan fiske følgende fartøykvoter, angitt i rund vekt:

<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Fartøykvote i tonn:</i>
0,35	277
0,75	594
0,85	673
1,00	792

§ 23 skal lyde:

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap. Dette gjelder ikke fartøy som er regulert med samlekvote i henhold til § 7.

Trålerne fiske med konvensjonelle redskap belastes gruppekvoten til trålerne.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. juli Nr. 842 2002

Forskrift om avgift for å finansiere TSE-testing.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 16. juli 2002 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 17. Kunngjort 26. juli 2002.

§ 1. Omfang

Avgiften omfatter norskprodusert kjøtt som omfattes av lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon.

§ 2. Formål

Forskriftens formål er å finansiere TSE-testing.

§ 3. Definisjon

I denne forskrift forstås ved:

Slakt: hele kroppen av et dyr etter slaktebehandling

Slakteri: slakterivirksomhet som skal autoriseres eller godkjennes i henhold til bestemmelser med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon.

§ 4. Avgiftsgrunnlag mv.

Ansvarlig for slakteriet skal betale en avgift som utgjør 8,5 øre pr. kilo godkjent slakt.

Avgiften beregnes ut i fra antall kilo godkjent slakt som innrapporteres til Statens Landbruksforvaltning.

§ 5. Innbetaling

Avgiften skal innbetales innen den 20. den påfølgende måned for innrapportering, jf. § 4, til Fondet for kjøttkontroll.

Den som er ansvarlig for slakteriet er pliktig til å sørge for at innbetaling skjer.

For avgift som ikke betales i rett tid skal det betales morarente. Avgift etter denne forskrift er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 6. Dispensasjon

I særskilte tilfelle kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift.

§ 7. Straff og tvangsmulkt

Bestemmelsene om straff og tvangsmulkt i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forskrift.

Tvangsmulkten er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. august 2002.

17. juli Nr. 843 2002**Forskrift om endring i forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 17. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 5. mars 2002 nr. 224 om regulering av fangst av vågehval i 2002 § 5 og § 8. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 3. april 2002 nr. 323 om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst på refordelt kvote i fangstsonen Barentshavet kan fangste innenfor en kvote på 5 dyr pr. fartøy. Det fartøyet som blir først ferdig med sin kvote kan fangste ytterligere ett dyr.

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst på refordelt kvote i fangstsonen Svalbard kan fangste innenfor en maksimalkvote på 19 dyr.

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst på refordelt kvote i fangstsonen Vestfjorden kan fangste innenfor en kvote på 5 dyr pr. fartøy.

§ 3 skal lyde:

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst på refordelt kvote i fangstsonen Jan Mayen, kan fangste innenfor en maksimalkvote på 19 dyr.

Ny § 4 skal lyde:**§ 4. Rapportering**

Fartøy som deltar i fangsten i Barentshavet skal rapportere til Norges Råfisklag, avdeling Svolvær umiddelbart om hvert dyr som tas.

Nåværende § 4 og § 5 blir nye § 5 og § 6.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. juli Nr. 844 2002**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova.**

Fastsett av Utdannings- og forskningsdepartementet 19. juli 2002 med heimel i lov av 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 10-1 og § 10-3. Kunngjort 26. juli 2002.

I

I forskrift av 28. juni 1999 nr. 722 til opplæringslova blir det gjort følgjande endringar:

Kapittel 14 skal lyde:

Kapittel 14. Krav til kompetanse hos undervisningspersonalet
(Opplæringslova § 10–1 og § 10–3)

§ 14–1. Krav til pedagogisk kompetanse

Alle som skal tilsetjast i undervisningsstilling, må ha pedagogisk bakgrunn i samsvar med krava i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høgschooler § 54b, eller ha tilsvarende pedagogisk kompetanse.

Til opplæring av vaksne etter opplæringslova kapittel 4A kan det også tilsetjast personar utan formell pedagogisk kompetanse etter første ledd. Føresetnaden er at vedkommande har vesentleg erfaring med opplæring av vaksne og er eigna til undervisning av vaksne.

§ 14–2. Krav for tilsetjing i grunnskolen

- a) Den som skal tilsetjast i undervisningsstilling på 1. klassetrinn i grunnskolen, må fylle eitt av desse krava:
 - Førskolelærerutdanning
 - Førskolelærerutdanning med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 20 vektal/60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg
 - Allmennlærerutdanning, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 3
 - Faglærerutdanning i praktiske og/eller estetiske fag, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 4 eller tilsvarende kompetanse i desse faga. Tilsetjing kan skje for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 10 vektal/30 studiepoeng relevant utdanning.
- b) Den som skal tilsetjast på 2. – 4. klassetrinn i grunnskolen, må fylle eitt av desse krava:
 - Førskolelærerutdanning og 20 vektal/60 studiepoeng vidareutdanning innretta på undervisning på småskoletrinnet
 - Førskolelærerutdanning med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 20 vektal/60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg
 - Allmennlærerutdanning, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 3
 - Faglærerutdanning i praktiske og/eller estetiske fag, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 4, eller tilsvarende kompetanse i desse faga. Tilsetjing kan skje for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 10 vektal/30 studiepoeng relevant utdanning.
- c) Den som skal tilsetjast i undervisningsstilling på 5. – 10. klassetrinn i grunnskolen, må fylle eitt av desse krava:
 - Allmennlærerutdanning, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 3
 - Faglærerutdanning, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 4, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 10 vektal/30 studiepoeng relevant utdanning
 - Yrkesfaglærerutdanning, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 5, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 10 vektal/30 studiepoeng relevant utdanning
 - Universitets- og/eller høgschoolutdanning som samla utgjer minst 80 vektal/240 studiepoeng inklusive pedagogisk utdanning etter § 14–1, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 10 vektal/30 studiepoeng relevant utdanning
 - Førskolelærerutdanning med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 20 vektal/60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg.

§ 14–3. Krav for tilsetjing i den vidaregåande skolen

- a) Den som skal tilsetjast i undervisningsstilling i allmenne fag i den vidaregåande skolen, må fylle eitt av desse krava:
 - Universitets- og/eller høgschoolutdanning som samla utgjer minst 80 vektal/240 studiepoeng, inklusive pedagogisk utdanning etter § 14–1, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 20 vektal/60 studiepoeng relevant utdanning
 - Faglærerutdanning, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 4, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 20 vektal/60 studiepoeng relevant utdanning
 - Lærerutdanning, jf. § 14–2, med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 20 vektal/60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg.
- b) Den som skal tilsetjast i undervisningsstilling i yrkesfag i den vidaregåande skolen, må fylle eitt av desse krava:
 - Yrkesfaglærerutdanning, jf. universitets- og høgschoollova § 54b nr. 5, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 20 vektal/60 studiepoeng relevant utdanning, jf. § 14–5
 - Universitets- og/eller høgschoolutdanning som samla utgjer minst 60 vektal/180 studiepoeng inklusive pedagogisk utdanning etter § 14–1, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommande har minst 20 vektal/60 studiepoeng relevant utdanning

- Faglærerutdanning, jf. universitets- og høyskolelova § 54b nr. 4, for undervisning i fag/på fagområde der vedkommende har minst 20 vekttal/60 studiepoeng relevant utdanning
- Fagbrev, sveinebrev eller fullført og bestått anna yrkesfagleg utdanning i vidaregåande opplæring, 2 års yrkesteoretisk utdanning utover vidaregåande skolenivå og 4 års yrkespraksis etter fullført vidaregåande opplæring, for undervisning i fag/på fagområde som utdanninga/bakgrunnen er relevant for. I tillegg krevst pedagogisk kompetanse etter § 14–1
- Lærerutdanning, jf. § 14–2, med spesialpedagogisk utdanning tilsvarende minst 20 vekttal/60 studiepoeng, dersom hovudoppgåva er spesialundervisning eller behova til elevane gjer slik utdanning ønskeleg.

§ 14–4. *Krav for tilsetjing som morsmålslærer for elevar frå språklege minoritetar*

Den som skal tilsetjast som morsmålslærer, jf. opplæringslova § 2–8 og forskrifta kap. 24, må fylle eitt av desse krava:

- Lærerutdanning frå heimlandet til eleven og dokumentert gode norskkunnskapar
- Lærer med same morsmål som eleven: Universitets- og/eller høyskoleutdanning av ei samla lengd på minst 3 år inklusive pedagogisk utdanning etter § 14–1, og dokumentert gode norskkunnskapar. 1 1/2 år av utdanninga må omfatte språket og kulturen til eleven, jf. § 14–5
- Norskspråkleg lærar som ikkje har same morsmål som eleven: Universitets- og/eller høyskoleutdanning i eleven sitt språk som samla utgjer minst 30 vekttal/90 studiepoeng, og god kjennskap til den kulturelle bakgrunnen til eleven, i tillegg til pedagogisk utdanning etter § 14–1.

§ 14–5. *Tilsetjing på vilkår*

Når det til utlyst full stilling eller delstilling i yrkesfag ikkje melder seg søkjar som fyller kompetansekrava, kan søkjar som fyller dei faglege krava, men manglar pedagogisk eller yrkesteoretisk utdanning, tilsetjast på det vilkår at utdanninga blir fullført.

Når det til full stilling eller delstilling i morsmål ikkje melder seg søkjar som fyller kompetansekrava, kan søkjar som fyller dei faglege krava, men manglar pedagogisk utdanning, tilsetjast på det vilkår at utdanninga blir fullført.

Arbeidsgivar og arbeidstakar avtaler lengda på tilsetjing på vilkår. Det skal da takast omsyn til omfanget av stillinga, lengda på utdanninga og kor tilgjengeleg utdanningstilbodet er.

§ 14–6. *Krav for tilsetjing av lærar med utdanning og praksis frå land i EØS-området*

Den som skal tilsetjast, må fylle kriteria i direktiv 89/48/EØF om ei generell ordning for godkjenning av diplom for høgare yrkeskompetansegivande utdanning av minst tre års lengd, eller direktiv 92/51/EØF om anna generell ordning for godkjenning av yrkeskompetansegivande utdanning som supplement til direktiv 89/48/EØF. Den som har grad eller utdanning frå utanlandsk institusjon, kan få graden eller utdanninga generelt godkjend, jf. universitets- og høyskolelova § 48. Utdannings- og forskingsdepartementet godkjenner den som har fagbrev, sveinebrev eller fullført og bestått anna yrkesfagleg utdanning i vidaregåande opplæring, 2 års yrkesteoretisk utdanning utover vidaregåande skolenivå og 4 års yrkespraksis etter fullført vidaregåande opplæring for undervisning i fag/på fagområde som utdanninga/bakgrunnen er relevant for, og pedagogisk kompetanse etter § 14–1.

§ 14–7. *Krav for tilsetjing av lærar med utdanning og praksis frå land utanfor EØS-området*

Den som skal tilsetjast, må ha utdanning og praksis tilsvarende den som krevst av lærar med norsk utdanning og praksis. Personar som ikkje har bestått norsk vidaregåande opplæring, må dessutan dokumentere tilfredsstillande kunnskapar, dugleik og innsikt i norsk språk og norske samfunnsforhold og skoleforhold. Den som har grad eller utdanning frå utanlandsk institusjon, kan få graden eller utdanninga generelt godkjend, jf. universitets- og høyskolelova § 48. Utdannings- og forskingsdepartementet godkjenner den som har fagbrev, sveinebrev eller fullført og bestått anna yrkesfagleg utdanning i vidaregåande opplæring, 2 års yrkesteoretisk utdanning utover vidaregåande skolenivå og 4 års yrkespraksis etter fullført vidaregåande opplæring for undervisning i fag/på fagområde som utdanninga/bakgrunnen er relevant for, og pedagogisk kompetanse etter § 14–1.

§ 14–8. *Tidlegare godkjend utdanning*

Alle som har utdanning som lærar etter tidlegare reglar, eller som har fått dispensasjon frå tidlegare lærerutdanningskrav, vil framleis ha gyldig kompetanse for å bli tilsett i undervisningsstilling.

§ 14–9. *Stillingstitlar*

Stilling i grunnskolen og i vidaregåande opplæring skal normalt vere lærar, adjunkt eller lektor.

§ 25–1 skal lyde:

Departementet kan i særlege tilfelle dispensere frå reglane i kapittel 4 og 6.

II

Endringane trer i kraft 1. august 2002.

31. juli Nr. 845 2002**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Australia i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltning 31. juli 2002 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2002/537/EF). Kunngjort 31. juli 2002.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av Newcastle disease-virus i forbindelse med innførsel av levende fjørfe, struts og rugeegg fra disse, ferskt kjøtt av struts, fjørfe, oppdrettsfugl og fuglevilt, samt fjørfekjøttprodukter og blandingsprodukter inneholdende kjøtt av nevnte arter fra Australia.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre levende dyr og produkter som nevnt i § 1.

§ 3. Unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 er fjørfekjøttprodukter som er varmebehandlet i henhold til bokstavene B, C eller D i kapittel IV i vedlegg til vedtak 97/222/EF, ferskt kjøtt av struts, fjørfe, oppdrettsfugl og fuglevilt, samt fjørfekjøttprodukter og blandingsprodukter inneholdende kjøtt av nevnte arter slaktet før 13. mai 2002.

Unntatt fra forbudet er også råvarer som kommer fra de nevnte arter og som oppfyller kravene i kapittel 10 i vedlegg I til direktiv 92/118/EØF.

§ 4. Helsesertifikat

Det kreves supplerende helsesertifikat i original, utstedt av kompetent myndighet i Australia ved innførsel av de i § 3 første ledd nevnte varer og produkter, som bekrefter at kravene i denne forskriften er oppfylt, jf. vedtak 2002/537/EF, artikkel 4, 2. ledd.

For strutsekjøtt skal forsendelsen i tillegg følges av et helsesertifikat utstedt av offentlig veterinær som bekrefter at kravene i vedlegget til vedtak 2002/537/EF er oppfylt.

§ 5. Straffebestemmelser

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

3. juni Nr. 846 2002**Forskrift om endring i forskrift om justering.**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 3. juni 2002 med hjemmel i lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 9. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 24. august 1999 nr. 964 om justering gjøres følgende endring:

§ 21 nr. 5 skal lyde:

5. Måler til måling av reaktiv elektrisk energi.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

26. juni Nr. 847 2002**Forskrift om brannforebyggende tiltak og tilsyn.**

Fastsatt av Direktoratet for brann- og sikkerhet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 5, § 6, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 26 og § 43 bokstav b, jf. delegeringsvedtak av 26. juni 2002 nr. 728. Kunngjort 6. august 2002.

*Kap. 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. Formål**

Forskriften skal verne liv, helse, miljø og materielle verdier gjennom krav til forebyggende tiltak mot brann og eksplosjon.

§ 1–2. Saklig virkeområde

Forskriften regulerer de alminnelige plikter til å forebygge brann og eksplosjon, herunder gjennomføring av brannforebyggende tiltak i ethvert brannobjekt i bruk, og kommunens brannforebyggende oppgaver.

Forskriften regulerer også nærmere bestemt brannvernutstyr og apparater.

§ 1–3. Definisjoner

I forskriften skal følgende uttrykk forstås slik:

<i>Brannalarmanlegg:</i>	Permanent installasjon for deteksjon og varsling av brann.
<i>Branncelle:</i>	Hel eller avgrenset del av bygning hvor en brann fritt kan utvikle seg uten å spre seg til andre bygninger eller deler av bygningen i løpet av en fastsatt tid.
<i>Brannobjekt:</i>	Enhver bygning, konstruksjon, anlegg, opplag, tunnel, virksomhet, område m.m. hvor brann kan oppstå og true liv, helse, miljø eller materielle verdier.
<i>Bruker:</i>	Den som i egenskap av eier, eller i henhold til avtale med eier har total eller partiell bruksrett til et brannobjekt, og har tiltrådt bruksretten.
<i>Eier:</i>	Den som har grunnbokshjemmel til et brannobjekt.
<i>Feiing:</i>	Rengjøring av røykkanaler og uttak av sot.
<i>Fyringsanlegg:</i>	Ildsted, sentralvarmekjel eller varmluftsaggregat der varme produseres ved forbrenning av fast, flytende eller gassformig brensel, inklusive røykkanal og eventuelt matesystem for brensel.
<i>Håndslukker:</i>	Brannslukkeapparat som har slik vekt og utforming at det lett kan bæres og brukes av en voksen person, og som inneholder eller ved utløsning automatisk oppnår det trykk som er nødvendig for apparatets funksjon.
<i>Manuelt slukkeutstyr:</i>	Håndslukker eller fast montert brannslange.
<i>Matesystem:</i>	Anlegg for tilførsel av fast, flytende eller gassformig brensel.
<i>Røykkanal:</i>	Kanal for transport av røykgasser fra fyringsanleggets røykuttak til fri luft, herunder røykrør, anbringer og skorstein.
<i>Røykvarsler:</i>	Detektor som reagerer på røyk, enten på ioner i varm røyk eller på optisk tetthet av røyk, sammenbygd med alarminnretning som gir lyd med minimum 85 dB(A) i 3 m avstand og intern eller ekstern strømkilde.
<i>Skorstein:</i>	Vertikal del av røykkanal. Skorstein kan omfatte flere vertikale røykkanaler.
<i>Sprinkleranlegg:</i>	Stasjonært slukkeanlegg med vann som slökkemiddel.
<i>Stasjonært slukkeanlegg:</i>	Permanent anlegg for slukking av brann.
<i>Særskilt brannobjekt:</i>	Alle typer brannobjekter som er omfattet av brann- og eksplosjonsvernlovens § 13 delt inn i følgende kategorier: <ol style="list-style-type: none"> bygninger og områder hvor brann kan medføre tap av mange liv. bygninger, anlegg, opplag, tunneler og lignende som ved sin beskaffenhet eller den virksomhet som foregår i dem, antas å medføre særlig brannfare eller fare for stor brann, eller hvor brann kan medføre store samfunnsmessige konsekvenser. viktige kulturhistoriske bygninger og anlegg.

Kap. 2. Generelle krav til eier og virksomhet/bruker av brannobjekter**§ 2–1. Generelle krav til eier**

Eier av ethvert brannobjekt skal sørge for at dette er bygget, utstyrt og vedlikeholdt i samsvar med gjeldende lover og forskrifter om forebygging av brann.

Kravene til brannteknisk utforming og utstyr er ivarettatt når tekniske krav gitt i eller i medhold av gjeldende plan- og bygningslov er oppfylt.

Det branntekniske sikkerhetsnivået i bygninger bygget i henhold til nyere forskrifter, skal opprettholdes slik som forutsatt i tillatelse etter plan- og bygningsloven § 93.

Sikkerhetsnivået i eldre bygninger skal oppgraderes til samme nivå som for nyere bygninger så langt dette kan gjennomføres innenfor en praktisk og økonomisk forsvarlig ramme. Oppgraderingen kan skje ved bygningstekniske tiltak, andre risikoreducerende tiltak eller ved en kombinasjon av slike.

Dersom andre har bruksrett til brannobjektet plikter eier å etablere de nødvendige samarbeidsordninger med virksomhet/bruker for å sikre etterlevelse av denne bestemmelsen.

Eiers forpliktelser kan ikke fraskrives gjennom avtale.

§ 2–2. Generelle krav til virksomhet/bruker

Virksomhet/bruker av brannobjekt skal innrette seg slik at brann ikke lett kan oppstå og slik at sikringstiltak og sikringsinnretninger virker som forutsatt.

Virksomhet/bruker skal påse at bygningstekniske brannverntiltak og øvrige sikringstiltak ikke forringes. Virksomhet/bruker skal rapportere til eier alle forhold av betydning for brannsikkerheten.

§ 2–3. Rømning av personer

Eier av ethvert brannobjekt skal sørge for at rømningsveiene til enhver tid dekker behovet for rask og sikker rømning.

Eier skal i brannobjekt, der det er nødvendig, sørge for at rømningsveiene har et tilfredsstillende ledesystem.

§ 2–4. Ettersyn og vedlikehold av installasjoner, utstyr, bygningsdeler, fyringsanlegg mv.

Eier av ethvert brannobjekt skal, der det er nødvendig, sørge for at kvalifisert personell foretar jevnlig kontroll, ettersyn og vedlikehold av installasjoner, utstyr, konstruksjoner m.m. for å forhindre teknisk forfall som kan redusere brannsikkerheten.

Eier må sørge for at røyk- og branncellebegrensende bygningsdeler er intakte og ikke svekket av hull, samt at konstruksjoner hvor det er krav om brannmotstand virker som forutsatt. Kanaler, rør og lignende som krysser røyk- og branncellebegrensende bygningsdeler, og gjennomføringer for disse, skal være utført slikt at brannmotstanden ikke reduseres.

Eier skal melde fra til kommunen når det har vært installert nytt ildsted eller foretatt andre vesentlige endringer ved fyringsanlegget.

Eier må sørge for at skorstein og øvrig fyringsanlegg er intakt og virker som forutsatt. Blir det oppdaget feil eller mangler som åpenbart kan øke risikoen for brann må fyringsanlegget ikke brukes.

§ 2–5. Røykvarsler og manuelt slokkeutstyr i bolig

Eier av bolig skal sørge for at boligen er utstyrt med minst en godkjent røykvarsler, plassert slik at den høres tydelig på alle soverommene når dører er lukket.

Eier skal også sørge for at boligen er utstyrt med manuelt slokkeutstyr som kan benyttes i alle rom.

§ 2–6. Atkomst for feiing

Eier skal, etter varsel om feiing, sørge for at hele fyringsanlegget er tilgjengelig for feiing, samt utstyrt og innrettet slik at det kan feies på tilfredsstillende måte.

Eier av bygninger hvor feiing av røykkanal foretas fra tak, skal sørge for at feieren har tilfredsstillende atkomst opp til og på taket.

Hvor feiing ikke skjer fra tak, skal eier sørge for at feieren har tilfredsstillende atkomst til røykkanal.

Eier skal sørge for at feieren har tilfredsstillende atkomst til sotluke eller tilsvarende egnet innretning for sotuttak.

Kap. 3. Krav til organisatoriske tiltak i særskilte brannobjekter

§ 3–1. Dokumentasjon av sikkerhet

Eier av særskilt brannobjekt skal sørge for at brannsikkerheten er tilfredsstillende dokumentert. Dokumentasjonen skal omfatte tekniske og organisatoriske tiltak, herunder vedlikeholds- og interne kontrollrutiner.

Dersom eier ikke selv er bruker av brannobjektet skal virksomhet/bruker sørge for dokumentasjonen av organisatoriske tiltak.

Dokumentasjonen skal på oppfordring legges frem for tilsynsmyndighetene, som kan kreve ytterligere dokumentasjon.

§ 3–2. Brannvernleder

For ethvert særskilt brannobjekt skal det være en brannvernleder som skal ivareta brannvernet, og som tilsynsmyndigheten kan forholde seg til. Brannvernleder kan være eier selv eller en representant for eier.

Brannvernleder skal delta under varslet tilsyn og ha tilstrekkelig kunnskap om brannvernlovgivningen og om de branntekniske og organisatoriske forhold i objektet, samt brannvesenets innsatsmuligheter.

Utpeking av brannvernleder fritar ikke eier eller virksomhet/bruker fra de plikter som ellers følger av forskriften.

§ 3–3. Opplæring og brannøvelser

I ethvert særskilt brannobjekt skal alle ansatte og ledere ha brannvernopplæring og gjennomføre regelmessige brannøvelser som står i forhold til risikoen i objektet. Nyansatte og vikarer skal ha tilstrekkelig informasjon om opptreden i en brannsituasjon før de settes i arbeid.

§ 3–4. Instruksjoner og planer mv.

Virksomhet/bruker av ethvert særskilt brannobjekt skal utarbeide og iverksette ordensregler og instruksjoner som regulerer brannforebyggende og -bekjempende tiltak.

For særskilte brannobjekter hvor brann kan medføre tap av mange liv, skal det i tillegg utarbeides rednings- og beredskapsplaner. Tilsynsmyndigheten kan kreve at dette skal utarbeides også for andre type objekter.

Alle ordensregler, instruksjoner og planer skal jevnlig vedlikeholdes og revideres.

På alle gjesterom i overnattingssteder skal det være oppslag som angir rømningsveier og forholdsregler ved brann.

§ 3–5. Vakt eller annen overvåkning

På overnattingssteder, sykehus og pleieinstitusjoner skal det være vaktordning som står i forhold til risikoen i objektet. I slike bygg med mer enn 50 sengeplasser skal det være fast nattevakt eller annen likeverdig overvåkning.

§ 3–6. Unormal eller sterkt varierende risiko

Virksomhet/bruker skal ved drifts- og bruksforhold som kan lede til markert økning i fare for antennelse eller brannspredning, gjennomføre ekstraordinære tiltak som sikrer at risikoen ikke øker. Tilsvarende gjelder dersom tekniske tiltak, bygningsdeler, utstyr, anlegg, mv. eller deler av slike, som er av vesentlig betydning for brannsikkerheten settes ut av funksjon i perioder.

Eier og virksomhet/bruker skal i fellesskap etter brann, branntilløp e.l. iverksette nødvendige undersøkelser for å avdekke eventuelle mangler ved brannsikkerheten, samt iverksette ekstraordinære brannverntiltak inntil risikoen er normalisert.

Kap. 4. Krav til tekniske tiltak i særskilte brannobjekter**§ 4–1. Personsikkerhet**

Eier skal etter en risikovurdering sørge for å sikre tilstrekkelig rømningstid for personer gjennom tekniske tiltak som ledesystemer, brannalarmanlegg, manuelt slokkeutstyr og egnede stasjonære slokkeanlegg i henhold til § 2–1 annet ledd.

Kommunen kan kreve at brannalarmanlegg skal knyttes til alarmsentral eller direkte til nødalarmeringssentral.

§ 4–2. Materieell sikkerhet

Eier skal sørge for å installere egnet stasjonært slokkeanlegg der dette er nødvendig for å hindre tap av store materielle verdier.

§ 4–3. Slokkevann

Eier av industri- og næringsvirksomheter skal innenfor eget område sørge for fordeling av slokkevann, slik at det er lett tilgjengelig atkomst til tilstrekkelig vann ved slokkeinnsats.

Kap. 5. Kommunens brannforebyggende oppgaver**§ 5–1. Samarbeid**

Kommunen skal sørge for at brannvesenet samarbeider med andre aktuelle myndigheter, slik at lover og forskrifter gitt for å kontrollere brannrisikoen anvendes samordnet.

§ 5–2. Planer, rapportering m.m.

Kommunen skal sørge for at:

- a. en tilstrekkelig del av brannvesenets samlede ressurser disponeres til forebyggende og kontrollerende arbeid
- b. det foreligger ajourførte fortegnelser over særskilte brannobjekter og fyringsanlegg
- c. det hvert år utarbeides en plan over aktuelle brannverntiltak, herunder gjennomføring av tilsyn med særskilte brannobjekt og feiing og tilsyn med fyringsanlegg for det etterfølgende år. Planen skal inngå i kommunens systematiske helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid
- d. det innen 1. mars hvert år utarbeides en rapport over hvilke tiltak, herunder tilsyn med særskilte brannobjekt og feiing og kontroll med fyringsanlegg som er gjennomført det foregående år, samt om hvordan eiere/brukere av brannobjekter i kommunen gjør framskritt med brannvernarbeidet. Rapporten skal inngå i kommunens systematiske helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid.

§ 5–3. Motivasjons- og informasjonstiltak

Kommunen skal sørge for at brannvesenet gjennomfører motivasjons- og informasjonstiltak om faren for, og ved brann, om forebyggende brannverntiltak og opptreden i tilfelle brann.

§ 5–4. Vannforsyning

Kommunen skal sørge for at den kommunale vannforsyning fram til tomtegrense i tettbygd strøk er tilstrekkelig til å dekke brannvesenets behov for slokkevann.

I boligstrøk o.l. hvor spredningsfaren er liten er det tilstrekkelig at kommunens brannvesen disponerer passende tankbil.

I områder som reguleres til virksomhet hvor sprinkling er aktuelt, skal kommunen sørge for at det er tilstrekkelig vannforsyning til å dekke behovet.

§ 5–5. Atkomst for brannvesenet

Kommunen skal, så langt det er mulig, sørge for at brannvesenet i brannsituasjoner har atkomst til bygninger, samt oppstillingsmuligheter m.m. for materiellet.

Ved bygninger hvor det er en forutsetning at rømning skal skje via brannvesenets redningsmaterieell, skal det være kjøreatkomst slik at materiellet kan kjøres frem til de aktuelle redningsstedene.

Kap. 6. Tilsyn

§ 6-1. Varsel om tilsyn

Tilsyn skal som en hovedregel være meldt på forhånd. Uanmeldt tilsyn kan finne sted ved behov. Ved meldt tilsyn i særskilte brannobjekter skal brannvernleder delta.

§ 6-2. Gjennomføring av tilsyn og saksbehandling

Den som utfører tilsyn skal foreta en vurdering av om alle forhold som kan påvirke risikoen for brann og om de tiltak som er iverksatt for å begrense konsekvensene ved en eventuell brann er tilstrekkelige. Etter utført tilsyn skal det utarbeides en rapport som angir avvik fra krav til brannsikringen, anmerkninger samt opplyse om behov for nye sikringstiltak. Rapporten skal straks sendes eier eller virksomhet/bruker ved brannvernleder, som skal gi en tilfredsstillende tilbakemelding innen gitt frist på når og hvordan de påpekte avvik vil bli rettet opp.

Blir det ikke gitt tilfredsstillende tilbakemelding på tilsynsrapporten innen fristen skal tilsynsmyndigheten gi de pålegg som er nødvendige for å oppnå tilfredsstillende brannsikkerhet.

Tilsyn etter første ledd kan erstattes med:

- a. egenmelding fra objekteier når det er dokumentert at brannsikkerheten i objektet er tilfredsstillende og det ikke har skjedd vesentlige endringer siden forrige tilsyn.
- b. et satsingsområde hvor brannvesenet kun fører tilsyn med ett eller flere bestemte brannverntiltak for en utvalgt gruppe objekter av type a.

Tilbakemelding etter egenmelding fra eier gis på hensiktsmessig måte.

Avdekker tilsynet grove brudd på annen lovgivning skal vedkommende myndighet varsles.

§ 6-3. Hyppighet

Kommunen skal sørge for at det gjennomføres tilsyn i alle særskilte brannobjekter med følgende hyppighet:

- Objekter av type a og b: minst én gang hvert år.
- Objekter av type c: minst én gang hvert fjerde år.

Ved tilsyn etter § 6-2 tredje ledd skal tilsyn etter § 6-2 første ledd gjennomføres minst hvert annet år for objekter av type a og hvert fjerde år for objekter av type b.

Kap. 7. Feiing og tilsyn med fyringsanlegg

§ 7-1. Varsel om feiing og tilsyn

Eier eller representant for eier av fyringsanlegget skal varsles før feiing og før tilsyn, og kan pålegges å varsle andre brukere av vedkommende bygning.

§ 7-2. Gjennomføring av feiing og tilsyn

Feiingen skal utføres på en faglig tilfredsstillende måte med minst mulig ulempe for beboerne. Etter endt feiing skal feieren sørge for at all sot blir fjernet og anbrakt på egnet sted.

Feieren skal under feiing og tilsyn vurdere forhold ved fyringsanlegget som har betydning for brannsikkerheten eller atkomsten. Ved avvik som ikke kan rettes på stedet, skal feieren gi en skriftlig tilbakemelding til eier, eller representant for eier om disse med frist for retting eller tilbakemelding om når retting blir gjennomført.

Dersom retting ikke blir gjennomført, skal tilsynsmyndigheten gi de nødvendige pålegg.

§ 7-3. Hyppighet

Kommunen skal sørge for at alle røykkanaler i fyringsanlegg for oppvarming av rom og bygninger blir feid etter behov og minst én gang hvert fjerde år.

Kommunen skal sørge for at det føres tilsyn, med at fyringsanlegget for oppvarming av rom og bygninger er intakt, fungerer som forutsatt og ikke forårsaker brann eller annen skade, etter behov og minst én gang hver fjerde år.

Kommunen kan bestemme at feiing og tilsyn skal foretas hyppigere, samt i det enkelte tilfelle bestemme feiing og tilsyn skal gjennomføres også for andre røykkanaler og fyringsanlegg.

Kommunen skal sørge for at det etter brann eller eksplosjon i eller i tilknytning til et fyringsanlegg blir foretatt kontroll av anlegget.

Kommunestyret selv kan gjennom lokal forskrift fastsette om og hvor ofte feiing og tilsyn skal foretas i fyringsanlegg som benyttes til oppvarming av bebyggelse som kun bebos korte deler av året.

§ 7-4. Kontraktutført feiing og tilsyn og egen feiing

Kommunen kan inngå kontrakt om feiing og tilsyn med fyringsanlegg med feier som har mesterbrev eller tilsvarende kvalifikasjoner.

Kommunen kan etter søknad gi eier eller bruker, som har nødvendig kompetanse innen feierfaget, tillatelse til selv å utføre feiing av store fyringsanlegg for oppvarming av rom og bygninger. Slik feiing skal dokumenteres.

Kap. 8. Andre brannforebyggende plikter

§ 8-1. Arbeid som medfører risiko for brann

Sveising og andre liknende arbeider som medfører risiko for brann skal om mulig foregå på fast arbeidssted som er særskilt innrettet for å forebygge og begrense brann.

Den som utfører slike arbeider på midlertidig arbeidssted, herunder taktekking, skal utvise særlig aktsomhet, treffe nødvendige forebyggende tiltak for å unngå brann og tiltak for å kunne slokke brann.

§ 8-2. *Bruk av ild utendørs*

Det er forbudt å gjøre opp ild eller behandle ting som representerer en brannfare utendørs under slike forhold eller på slik måte at det kan føre til brann. Oppgjort ild må ikke forlates før den er fullstendig sløkt.

Ved flatebrenning eller brenning av hogstavfall i skogmark samt gras- og lyngsviing i eller i nærheten av skogmark, skal det være en ansvarlig leder som skal utarbeide planer, og sørge for at brenningen gjennomføres på en forsvarlig måte. I god tid før brenningen foretas skal det sendes melding til leder av brannvesenet.

Med unntak av brenning som nevnt i annet ledd er det i tidsrommet 15. april – 15. september forbudt å gjøre ild i eller i nærheten av skogmark uten tillatelse fra kommunen. Kommunestyret selv kan gjennom lokal forskrift fravike dette forbudet dersom lokale forhold tilsier det.

§ 8-3. *Brannfarlig avfall*

Aske, sot og annet brannfarlig avfall må håndteres på en forsvarlig måte slik at brann ikke oppstår.

Kommunestyret selv kan gjennom lokal forskrift fastsette nærmere bestemmelser for håndtering av brannfarlig avfall.

§ 8-4. *Oppbevaring av giftige og etsende varer, komprimerte gasser mv.*

Oppbevaring av giftige eller etsende varer, komprimerte gasser o.l. som under brann kan medføre særlig fare, større opplag av brensel eller trelast og annet med stor brannbelastning skal meldes til leder av brannvesenet. Kommunen kan fritta for meldeplikten for mindre opplag. Kommunen kan fastsette nærmere vilkår for oppbevaringen eller fastsette begrensinger i oppbevaring, dersom varene etter forholdene på stedet finnes å medføre særlig fare for eller ved brann eller eksplosjon.

§ 8-5. *Andre forebyggende plikter*

Eier av jernbaneanlegg, kraftledning o.l. skal sørge for å gjennomføre tiltak for å hindre at innretningene forårsaker brann i omliggende vegetasjon.

Kap. 9. Omsetning og bruk av visse typer brannvernutstyr og apparater

§ 9-1. *Håndslukker og røykvarsler*

Det er ikke tillatt å omsette håndslukkere med mindre apparatet er godkjent som type av anerkjent sertifiseringsorgan.

Det er ikke tillatt å omsette røykvarsler med mindre denne er godkjent som type.

Direktoratet for brann- og elsikkerhet kan fastsette krav til innretningenes konstruksjon, virkeområde og effektivitet m.m. og kan fastsette regler for tilvirkningskontroll.

§ 9-2. *Flyttbare apparater til oppvarming*

Flyttbare apparater til oppvarming som forbrenner brannfarlige vare, må bare brukes under tilsyn i godt ventilert rom. Det er forbudt å bruke slike apparater i rom der mennesker sover, i samlingslokaler, overnattingssteder, sykehus og andre pleieinstitusjoner, omsorgsboliger, skoler, salgslokaler, lager m.m.

Kap. 10. Avsluttende bestemmelser

§ 10-1. *Tilsynsmyndighet*

Direktoratet for brann- og elsikkerhet fører tilsyn med at bestemmelsene i forskriften blir overholdt.

Kommunen fører tilsyn på de områder som fremkommer utrykkelig i denne forskriften.

Ved utøvelsen av tilsyn gjelder bestemmelsene i brann- og eksplosjonsvernlovens § 33 – § 36.

§ 10-2. *Klage*

Departementet er klageinstans for vedtak fattet av Direktoratet for brann- og elsikkerhet.

Direktoratet for brann- og elsikkerhet er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret. For øvrige vedtak truffet av kommunen gjelder forvaltningslovens § 28 annet ledd.

§ 10-3. *Reaksjonsmidler*

Ved overtredelse av denne forskriftens bestemmelser eller vedtak fattet i medhold av den, gjelder bestemmelsene i brann- og eksplosjonsvernlovens § 37 – § 40 samt § 42.

§ 10-4. *Fravik*

Direktoratet for brann- og elsikkerhet kan fravike bestemmelsene i forskriften når særlige grunner foreligger. Det kan settes særskilte betingelser for slike fravik.

§ 10-5. *Ikrafttredelse, overgangsbestemmelser mv.*

Forskriften trer i kraft 1. juli 2002.

Fra det tidspunkt forskriften trer i kraft oppheves følgende forskrifter:

1. Forskrift av 5. juli 1990 nr. 546 om brannforebyggende tiltak og brannsyn

2. Midlertidig forskrift av 15. desember 1987 nr. 960 om brannvern m.v.
3. Forskrift av 15. januar 1998 nr. 33 om feiing og tilsyn med fyringsanlegg.

Inntil kommunen har fattet nye delegeringsvedtak i henhold til lov om brann- og eksplosjonsvern, og senest innen 31. desember 2002, er fullmakter til lokal gjennomføring lagt til brannsjefen med hjemmel i brann- og eksplosjonsvernlovens § 44. Dette gjelder ikke lovens § 7 tredje ledd, § 13 fjerde ledd og § 28 annet ledd hvor myndigheten er lagt til kommunestyret.

17. juli Nr. 848 2002

Forskrift om endring i forskrift om bidrag til spesielle formål.

Fastsatt av Helsedepartementet 17. juli 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–22. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 332 om bidrag til spesielle formål gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om bidrag til visse helsetjenester

§ 1 skal lyde:

Bidrag kan ytes til dekning av utgifter til helsetjenester når utgiftene ikke ellers dekkes etter folketrygdloven eller andre lover.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. juli Nr. 849 2002

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 23. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2001 nr. 1519 om regulering av fisket etter sei sør for for 62° N i 2002 § 9. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 20. desember 2001 nr. 1519 om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 7 nr. 1 første og annet ledd skal lyde:

1. Fartøy med torsketråltillatelse, jf. § 3 tredje ledd bokstav a, og som er registrert som fabrikktrålere kan fiske inntil 840 tonn rund vekt.

Fartøy med torsketråltillatelse, jf. § 3 tredje ledd bokstav a, og som er registrert som ferskfisktrålere eller småtrålere kan fiske inntil 600 tonn rund vekt.

II

Endringen trer i kraft 12. august 2002.

24. juli Nr. 850 2002

Forskrift om endring i forskrift om omsetningsforbud for fisk fanget innenfor nærmere angitte områder.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 24. juli 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4, samt delegeringsvedtak av 26. mars 1990 nr. 1227. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 29. november 1996 nr. 1240 om omsetningsforbud for fisk og skalldyr fanget innenfor nærmere angitte områder gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om forbud mot frambud av fisk og skalldyr fanget i forurensede havner og fjorder

§ 1 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) Kristiansandsfjorden innenfor yttersiden av Odderøya – Dybingen – Bragdøya og Andøya.

§ 1 første ledd nye bokstaver c og d skal lyde:

- c) Grimstadfjorden ved Bergen innenfor linjen av Bogøya – Knappen.
- d) Ramsund avgrenset i nord av en linje mellom Sandnes og Selnes og i sør av en linje mellom Vargeneset og Seljevika.

§ 2 skal lyde:

Det er forbudt å framby krabbe fanget i følgende geografiske områder:

- a) Mellom Brevikbroen og en ytre avgrensning gitt av en rett linje fra nordvestre gravrøys på Mølen via nordre jernstake på Finsboene til Såsteins søndre odde, og videre via Mejulen, Kråka og Kårsholmen til fastlandet.
- b) I hele Karmsundet avgrenset i nord av en linje mellom Storøy og Tonjer fyr og i sør av en linje mellom Nordstokke og Krokaneaset.

§ 5 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Oslofjorden innenfor Drøbak.

§ 5 første ledd bokstavene c og d skal lyde:

- c) Sandefjordsfjorden innenfor Trangsholmene.
- d) Mellom Brevikbroen og en ytre avgrensning gitt av en rett linje fra nordvestre gravrøys på Mølen via nordre jernstake på Finsboene til Såsteins søndre odde, og videre via Mejulen, Kråka og Kårsholmen til fastlandet.

§ 5 første ledd nye bokstaver e, f, g, h, i, j, k, l og m skal lyde:

- e) Tvedestrandsfjorden på innsiden av Sagesund.
- f) Arendal havneområde avgrenset av Stømsbrua, Galten i Galtesund og Tromøysund til Hastensund.
- g) I Marvika, Torsvika og Kongsgårdsbukta (Kristiansand).
- h) I Framvaren, Åptafjorden, Lyngdalsfjorden, Lundevågen og Byfjorden. Området avgrenses i sydøst av en linje mellom odden øst for Skjoldnes og odden sydvest for Havik i Spind.
- i) Flekkefjord avgrenset innenfor Straumsundet og Pollsundet ved Kjeøya og Torsøya.
- j) Saudafjorden ut til Åsnes.
- k) I indre Sørfjorden.
- l) Fjordområdene ved Bergen avgrenset i nord av linjene Ramsøy – Videnes i Hjeltefjorden, Hjertås – Heggernes i Herdlefjorden og Nordhordalandsbroene i Byfjorden og sør av linjen Klokkekarvik – Lerøy – Bjelkarøy – Milde.
- m) Harstad havn innenfor en linje strukket mellom Holstneset og tankanlegget på Gangsås.

§ 6 og § 7 skal lyde:

§ 6. Det er forbudt å framby skjell plukket i følgende geografiske områder:

- a) I Framvaren, Åptafjorden, Lyngdalsfjorden, Lundevågen og Byfjorden. Området avgrenses i sydøst av en linje mellom odden øst for Skjoldnes og odden sydvest for Havik i Spind.
- b) Fedafjorden innenfor Stolsfjorden.
- c) I hele Karmsundet avgrenset i nord av en linje mellom Storøy og Tonjer fyr og i sør av en linje mellom Nordstokke og Krokaneaset.
- d) Saudafjorden ut til Åsnes.
- e) I Sørfjorden.
- f) Årdalfjorden innenfor Resnes – Kollnosi.
- g) Sunndalsfjorden innenfor Korsneset – Horrvika.
- h) Innerst i Hommelvika og langs hele østsiden av Hommelvika.
- i) Ranfjorden innenfor Alterneset – Andfiskå.
- j) Vefsnfjorden innenfor Sørneset.
- k) Harstad havn innenfor en linje strukket mellom Trondenes kirke og utenfor tankanlegget på Gangsås.
- l) I Tromsø mellom Tromsøya og fastlandssiden (Tromsøysundet).
- m) Innenfor moloen i indre Hammerfest havn og Fugleneset og inne i Rypefjord.
- n) Honningsvåg havn.

§ 7. Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i virksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler. Tilsyns- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn, kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet fører tilsyn ved øvrige virksomheter og fatter nødvendige vedtak.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet fra Statens næringsmiddeltilsyn.

Kommunestyret eller særskilt klagenemnd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet fra kommunestyret.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemnd.
Sosial- og helsedepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

Ny § 8 skal lyde:

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

II

Endringene trer i kraft straks.

25. juli Nr. 851 2002

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i grønlandsk fiskeriterritorium i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. juli 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5, jf. delegeringsvedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 6. mai 2002 nr. 454 om regulering av fisket etter bunnfisk i grønlandsk fiskeriterritorium i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 5 annet ledd skal lyde:

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, og som ikke er tildelt fartøykvote i henhold til første ledd, kan ha inntil 40% blåkveite som bifangst ved fiske etter kveite ved Øst-Grønland.

§ 6 annet ledd oppheves.

§ 8 første ledd skal lyde:

Frist for utseiling til fisket ved Øst-Grønland for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, og som er gitt adgang til å delta i fisket etter blåkveite i henhold til § 4 og § 5, er 15. juni.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. juli Nr. 852 2002

Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner mot Somalia.

Fastsatt av Utenriksdepartementet 26. juli 2002 med hjemmel i forskrift av 7. februar 1992 nr. 77 om sanksjoner mot Somalia § 2. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 7. februar 1992 nr. 77 om sanksjoner mot Somalia gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Det er forbudt å levere våpen og militært utstyr av enhver art til Somalia, samt å finansiere slike leveranser. Det er videre forbudt direkte eller indirekte å yte teknisk, finansiell og annen bistand, og å gi opplæring, knyttet til militære aktiviteter. Sanksjonskomiteen for Somalia kan gjøre unntak fra denne bestemmelsen for forsyninger av ikke-dødelig militært utstyr utelukkende beregnet til humanitære eller beskyttelsesmessige formål. Bestemmelsene kommer ikke til anvendelse på beskyttelsesklær eksportert til Somalia av FN-personell, representanter fra media eller humanitære hjelpearbeidere, for deres personlige bruk. Søknad om slike unntak fremmes gjennom Utenriksdepartementet.

II

Endringen trer i kraft straks.

29. juli Nr. 853 2002

Forskrift om endring i forskrift om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 29. juli 2002 med hjemmel i lov av 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m.v. § 2 og § 3. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 5. mai 1998 nr. 402 om produksjon og merking av økologiske landbruksvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet tilføyes:

- Kfo. (EF) nr. 2491/2001 av 19. desember 2001
- Kfo. (EF) nr. 2589/2001 av 27. desember 2001.

I § 2a tilføyes:

- Kfo. (EF) nr. 2491/2001 av 19. desember 2001
- Kfo. (EF) nr. 2589/2001 av 27. desember 2001.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. juli Nr. 854 2002**Forskrift om endring i forskrift om fritaking for forskuddstrekk i sportler, visse barnpensjoner og visse ytelser som skal skattlegges i Norge eller i utlandet.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 31. juli 2002 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56, jf. Kronprinsreg.res. av 29. juni 1956 nr. 2. Kunngjort 6. august 2002.

I

I forskrift av 10. oktober 1956 nr. 9856 om fritaking for forskuddstrekk i sportler, visse barnpensjoner og visse ytelser som skal skattlegges i Norge eller i utlandet gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om fritaking for forskuddstrekk i visse ytelser som skal skattlegges i Norge eller i utlandet

§ 1 og § 2 oppheves.

Nåværende § 3 blir ny § 1 og skal lyde:

1. I følgende ytelser skal det ikke foretas forskuddstrekk, dersom mottakeren hverken er bosatt innen riket etter § 2–1 i skatteloven, eller midlertidig oppholder seg her, når det oppstår adgang til å få beløpet utbetalt:

- a) Vartpenger, pensjoner og livrenter,
- b) godtgjørelse utenfor tjenesteforhold for arbeid eller oppdrag,
- c) godtgjørelse fra andre enn staten for arbeid i tjeneste når arbeidet ikke er utført her i riket.

2. Når det er forsvarlig grunn til å regne med at inntekten ikke skal skattlegges i Norge, kan ligningssjefen utstede en erklæring om at lønnstakeren i et bestemt tidsrom skal være fritatt for forskuddstrekk i visse slags ytelser eller i godtgjørelse i bestemt arbeidsforhold. Ligningssjefen skal sende gjenpart av erklæringen til skatteoppkreveren.

3. Det skal ikke foretas forskuddstrekk i ytelser til utenlandske artister mv. når det gjelder inntekt som det blir trukket skatt av etter bestemmelsene i lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. juni Nr. 863 2002**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsmarkedstiltak.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 27. juni 1947 nr. 9 om tiltak til å fremme sysselsetting § 15, § 16 og § 17 og lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 58A bokstav c. Kunngjort 9. august 2002.

I

I forskrift av 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak gjøres følgende endring:

§ 10–5 bokstav f annet ledd skal lyde:

Stønad til bøker og undervisningsmaterieell gis med en fast sats pr. år som fastsettes av departementet.

II

Endringen trer i kraft straks.

26. juni Nr. 864 2002**Forskrift om endring i forskrift om ytelser under yrkesrettet attføring.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 26. juni 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 11–8. Kunngjort 9. august 2002.

I

I forskrift av 11. september 2001 nr. 1079 om ytelser under yrkesrettet attføring gjøres følgende endring:

§ 2–3 skal lyde:

Til medlem som gjennomgår utdanning som ledd i et yrkesrettet attføringstiltak, ytes stønad til dekning av utgifter til bøker og undervisningsmateriell, skolepenger, semesteravgift og eksamensgebyr.

Stønad til bøker og undervisningsmateriell ytes med en fast sats pr. år som fastsettes av departementet.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. aug. Nr. 865 2002**Forskrift om endring i forskrift om enhetskvoteordning for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 2. august 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 9. august 2002.

I

I forskrift av 28. juli 2000 nr. 795 om enhetskvoteordning for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter gjøres følgende endringer:

§ 8 nytt annet ledd skal lyde:

Fartøyer kan unntas fra destruksjonskravet når de skal benyttes til undervisningsformål. Fartøyer som har fått dispensasjon fra destruksjonskravet skal være registrert i Norsk Ordinært Skipsregister, hvor eiers aksept av vilkåret om at fartøyet ikke kan gjenninnføres i registeret over merkepliktige norske fiskefartøyer, tinglyses. Likeledes skal det tinglyses at fartøyet ikke kan selges til utlandet uten Fiskeridirektoratets samtykke.

Nåværende § 8 annet, tredje og fjerde ledd blir nye tredje, fjerde og femte ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. aug. Nr. 866 2002**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av klassisk svinepest i Spania.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 5. august 2002 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2002/530/EF). Kunngjort 9. august 2002.

I

I forskrift av 25. juni 2001 nr. 736 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av klassisk svinepest i Spania gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltet skal siste parentes lyde:

(vedtak 2001/925/EF, vedtak 2001/31/EF, vedtak 2002/41/EF, vedtak 2002/243/EF og vedtak 2002/530/EF).

Vedlegg I skal lyde:

Stedet Osona i regionen Katalonia.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. aug. Nr. 867 2002**Forskrift om endring i forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 6. august 2002 med hjemmel i forskrift av 5. mars 2002 nr. 224 om regulering av fangst av vågehval i 2002 § 5. Kunngjort 9. august 2002.

I

I forskrift av 3. april 2002 nr. 323 om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 2 oppheves.

Nåværende § 3 – § 6 blir nye § 2 – § 5.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. aug. Nr. 868 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 8. august 2002 med hjemmel i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 § 26. Kunngjort 9. august 2002.

I

I forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002, gjøres følgende endring:

§ 15 første ledd skal lyde:

Fartøy som tilfredsstiller vilkårene i § 11, kan fiske følgende kvanta sei rund vekt, jf. § 3 nr. 2:

<i>Lengdegrupper:</i>	<i>Kvotefaktor:</i>	<i>Maksimalkvote i tonn:</i>
under 15 meter	1,00	269
15 – 20,9	1,33	405
21 – 22,9	1,65	546
23 – 25,9	1,98	657
26 meter og over	2,30	762

II

Endringen trer i kraft straks.

8. aug. Nr. 869 2002**Forskrift om gjennomføring av driftskrav i JAR-OPS 3 for ervervsmessig lufttransport med helikopter.**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 8. august 2002 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 9. august 2002.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for luftfartsforetak som driver ervervsmessig lufttransport med helikopter.

§ 2. Formål

Formålet med denne forskrift er å gjennomføre i norsk rett felleseuropeiske krav; Joint Aviation Requirements, Commercial Air Transportation (Helicopters) JAR-OPS 3. endringsutgave (change) 1 inkludert endringer til og med 1. februar 1999 (heretter kalt JAR-OPS 3). JAR-OPS 3 og tilleggskravene som følger av denne forskriften må være oppfylt for at Luftfartstilsynet skal kunne utstede et flyoperativt godkjennelsessertifikat (Air Operator Certificate/AOC), jf. § 5 nedenfor.

§ 3. Definisjoner

Ervervsmessig lufttransport (Commercial Air Transport):

Lufttransport av passasjer, post og/eller frakt mot vederlag og i henhold til lisens utstedt av Luftfartstilsynet.

§ 4. Tidsfrister for godkjenning

Luftfartsforetak som driver eller skal drive ervervsmessig lufttransport med helikopter må etter 1. september 2002 være godkjent i henhold til denne forskrift for å kunne drive ervervsmessig lufttransport.

§ 5. Godkjenning/AOC

Luftfartsforetak som godkjennes i henhold til JAR-OPS 3 vil av Luftfartstilsynet få utstedt et flyoperativt godkjenningssertifikat (AOC), inkludert operativ spesifisering (Operation Specification) og et godkjenningsservis for vedlikeholdsordning på luftfartøylene (Maintenance System Approval Statement). Gyldig AOC er en betingelse for utstedelse av lisens i henhold til forskrift av 15. juli 1994 nr. 691 om gjennomføring og håndheving av EØS-avtalen på luftfartens område.

AOC skal utstedes første gang med gyldighet for ett år. Ved fornyelse skal nytt dokument utstedes med gyldighet 5 år.

§ 6. Fornyelse og endring

Luftfartstilsynet kan fornye eller endre et godkjenningssertifikat (AOC) når kravene i JAR-OPS 3 og tilleggskravene som fremgår av denne forskriften, er tilfredsstillt.

§ 7. Tilleggskrav

For å få utstedt et godkjenningssertifikat (AOC), må følgende krav være oppfylt i tillegg til kravene i JAR-OPS 3:

BSL A 1–3	Forskrift av 31. august 2001 nr. 1008 om varslings- og rapporteringsplikt i forbindelse med luftfartsulykker, luftfartshendelser, driftsforstyrrelser og lignende.
BSL B 1–5	Forskrift av 5. april 1994 nr. 305 om flygehåndbok og sjekkliste for luftfartøy pkt. 2, 3, 4 og 5.
BSL B 3–2	Forskrift av 22. desember 1998 nr. 1521 om vedlikehold og modifikasjon av flymateriell, pkt. 5.5.1, 5.7.3, 5.7.4, 5.7.5, 6.1 første avsnitt, 6.3.1, 6.4.1, 6.4.2, 6.4.3, 6.4.4, 6.4.5, 7.1.2, 7.2.2, 8.3.1.1, 8.3.1.2, 10.1.3, 10.1.4, 10.1.5, 10.1.7, 10.1.9, 10.1.10, 10.1.11, 11.1, 11.2, 11.3, 11.4, 13.1.1, 13.1.2, 13.1.3, 13.1.5 og bestemmelsene i vedlegg 8, 10, 11, 12, 13, 15 og 16.
BSL D 1–2	Forskrift av 17. desember 2001 nr. 1488 om bruk av flyplasser.
BSL D 1–7	Forskrift av 15. mai 1979 nr. 23 om transport av gods i luftfartøy pkt. 8.6.
BSL D 1–8	Forskrift av 2. juli 1974 nr. 3395 om flyging med en-motors luftfartøy i fjell og øde områder i Norge og på Svalbard.
BSL D 1–14	Forskrift av 3. februar 1998 nr. 113 om radionavigasjonsutstyr og SSR-transponder i luftfartøy.
BSL D 1–15	Forskrift av 30. mars 1998 nr. 309 om medføring av «modified automatic dependant surveillance» (M-ADS) – utstyr i sivile helikoptre i ervervsmessig luftfart mellom Norge og innretninger på norsk kontinentalsokkel, samt luftfart mellom slike innretninger.
BSL D 2–1	Forskrift av 25. april 1974 nr. 3200, Driftsforskrifter for ervervsmessig luftfart med fly pkt. 4.2.8.2, 4.2.8.3, 7.1, 9.2.1.2 og 9.2.1.3. Pkt. 4.3.1 erstatter JAR-OPS 3.125.
BSL D 2–8	Forskrift av 20. april 1994 nr. 312 om flygesjef.
BSL D 5–1	Forskrift av 28. desember 1992 om kontinentalsokkelflyging – ervervsmessig luftfart til og fra helikopterdekk på faste og flyttbare innretninger til havs.
BSL E 4–5	Forskrift av 13. desember 1996 nr. 1146 om anslag mot sikkerheten i luftfarten.

Vedlegg 2 til forskrift om gjennomføring og håndheving av EØS-avtalen på luftfartens område av 15. juli 1994 nr. 691, jf. § 1 nr. 8 bokstav c. Vedlegg 2 pkt. 2.1 erstatter kravene i JAR-OPS 3.165.

§ 8. Søknadsfrister

Søknad om førstegangsutstedelse av godkjenningssertifikat, AOC, i henhold til JAR-OPS 3 må forelegges Luftfartstilsynet minst 90 dager før datoen for planlagt oppstart av flygevirksomheten.

Driftshåndboken må fremlegges ikke senere enn 60 dager før samme dato.

Søknad om endringer i et godkjenningssertifikat, AOC, må forelegges Luftfartstilsynet minst 30 dager før datoen for planlagt oppstart etter endringen.

Søknad om fornyelse av et godkjenningssertifikat, AOC, må forelegges Luftfartstilsynet minst 30 dager før gyldighetstiden av eksisterende AOC utløper.

§ 9. Søknadsdokumentasjon

Alle søknader må i samsvar med ovennevnte frister vedlegges all nødvendig dokumentasjon.

§ 10. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 11. Tilbakekall

Luftfartstilsynet kan tilbakekalle eller midlertidig sette ut av kraft godkjenningssertifikat, (AOC) dersom innehaver ikke overholder vesentlige bestemmelser eller vilkår som gjelder for angjeldende godkjenning, eller vesentlige forutsetninger for utstedelsen av godkjenningssertifikatet endres.

§ 12. Innlevering av dokumenter

Er et godkjennessertifikat, AOC, tilbakekalt skal utstedte sertifikater og beviser tilbakeleveres Luftfartstilsynet.

§ 13. Klage

Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

§ 14. Straff

Ved overtredelse av denne forskrift kommer bestemmelser om straff etter luftfartsloven kapittel XIV til anvendelse.

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskrift gjelder fra 1. september 2002.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 17/2001 s. 2383 (i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1600 om innesluttet bruk av genmodifiserte mikroorganismer).

Vedlegg I F under overskrift «Inneslutningsnivå 1» første strekpunkt skal lyde:

- Separate rom for infiserte og ikke infiserte *invertebrater* bør være tilgjengelige,

Nr. 17/2001 s. 2408 (i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1602 om innesluttet bruk av genmodifiserte dyr (dyreforskriften)).

Vedlegg I punkt III nr. 5 skal lyde:

5. Sikkerhetstiltakene er i overensstemmelse med forskriftens § 13.

Vedlegg I under overskriften «Spesifikke inneslutningstiltak for invertebrater» første linje skal lyde:

- [] Separate rom for infiserte og ikke infiserte *invertebrater* bør være tilgjengelige,

Vedlegg II siste linje skal lyde:

Samfunnsmessige og etiske vurderinger etter § 6 i forskriften []

Nr. 3/2002 s. 412 (i forskrift av 4. april 2002 nr. 324 om endring i forskrift av 18. april 1997 nr. 336 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk).

§ 3 nr. 1 skal lyde:

1. Det gis stønad til anskaffelse, fornyelse og vedlikehold av ortopediske hjelpemidler som er nevnt i § 1 og § 2, når det foreligger rekvisisjon fra en spesialist i ortopedisk kirurgi eller en spesialist i fysikalsk medisin og rehabilitering.

For ortoser og ortopedisk fottøy kan rekvisisjon også gis av en spesialist i nevrologi, revmatologi eller indremedisin, alt etter hvilken tilstand som gjør anskaffelsen nødvendig. Spesialist i pediatri kan rekvirere ortoser til bruk i barnets første leveår.

Rekvisisjon kan også gis av avdelingsoverlege eller den lege overlegen bemyndiger ved sykehusavdeling som har behov for å kunne rekvirere ortopediske hjelpemidler.

Rekvisisjonen gis på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket, og legen sørger for at hjelpemidlet bestilles ved et ortopedisk verksted som har avtale med Rikstrygdeverket, se § 4.

Legen kan ikke bestille ortopediske hjelpemidler ved et ortopedisk verksted som legen selv eller legens nærmeste pårørende har økonomiske interesser i.

Nr. 5/2002 s. 562 (i forskrift av 25. april 2002 nr. 422 om sveising m.m. om bord på skip).

§ 1 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Skip som har installert sentralanlegg før 1. september 1977 skal *i tillegg* tilfredssette § 15, første, andre, tredje og femte ledd; § 16, første ledd bokstav c og tredje ledd bokstav d; § 18, andre og tredje ledd; § 19; § 20; § 22; og § 23 i denne forskrift.

I § 2 første ledd skal «(1)» fjernes.

I § 2 skal bokstavene e og f fjernes.

§ 2 bokstavene g, h, i, j, k, l, m, n og o blir bokstavene e, f, g, h, i, j, k, l og m.

§ 3 skal lyde:

Reder og fører *skal sørge* for at bestemmelsene i denne forskrift *blir fulgt*.

§ 5 bokstav d og fortsettelsen av første ledd skal lyde:

d) konvensjonelle eller innovative produksjonsprosesser som er i overensstemmelse med lovgivningen i et EØS-land, og der det finnes tilstrekkelig detaljert teknisk dokumentasjon for å sikre at produktene det gjelder kan bedømmes i lys av den oppgitte anvendelsen, om nødvendig på grunnlag av tilleggstester, forutsatt at standarden, reglene for god praksis, den tekniske forskriften eller prosessen det gjelder kan sikre et beskyttelsesnivå som er likeverdig med nivået fastlagt i denne forskriften (det skal om nødvendig gis særskilte opplysninger om sikkerhet og beskyttelse av liv og helse m.m.).

I § 9 første ledd bokstav a punkt 1.2. skal ordet *nøyral* erstattes med *nøytral*.

§ 9 første ledd bokstav «b» erstattes med punkt «2.» og underpunktene 1, 2, 3 og 4 erstattes med 2.1., 2.2., 2.3. og 2.4.

§ 10 sjettede ledd første punktum skal lyde:

Sveise- og brennearbeider eller annen bruk av åpen flamme eller annet gnistgivende arbeid skal innstilles når rør eller ventiler demonteres eller har vært åpnet.

§ 11 første ledd skal lyde:

Sveise- og brennearbeider eller annen bruk av åpen flamme eller annet gnistgivende arbeid kan utføres om bord med de begrensninger som er gitt nedenfor i tredje og fjerde ledd, forutsatt at rengjøring har vært utført, og at alle forhold for øvrig i henhold til § 10 *er ivare tatt*.

I § 16 første ledd bokstav c skal, *jf.* § 7 strykes.

§ 17 bokstavene c, d, e, f og g skal lyde:

- c) NS-EN ISO 14113 Gas welding equipment. Rubber and plastic hoses assembled for compressed or liquefied gases up to a maximum design pressure of 450 bar.
- d) NS-EN ISO 2503 Utstyr for gassveising. Trykkregulatorer for gassflasker benyttet ved sveising, skjæring og tilhørende metoder opptil 300 bar.
- e) NS-ISO 9090 Gasstetthet for utstyr til gassveising og lignende metoder.
- f) NS-ISO 9539 Materialer for utstyr benyttet til gassveising, kutting og lignende metoder.
- g) EN ISO 14114 Gas welding equipment – Acetylene manifold systems for welding, cutting and allied processes – General requirements.

I § 18 skal overskriftene til leddene (1), (2) og (3) og underpunktene 1, 2 og 3 ikke stå i kursiv.

§ 18 tredje ledd bokstav a skal lyde:

- a) Gjennomblåsning og tetthetsprøving som nevnt i andre ledd skal foretas av kvalifisert person.

I § 18 tredje ledd bokstav b tredje punktum skal, *jf.* § 7, strykes.

I § 19 skal alle forekomster av, *jf.* § 7, strykes.

§ 22 åttende ledd skal lyde:

Bruksanvisning for sentralanlegg og transportabelt sveiseutstyr skal leveres av utstørsleverandøren.

Hele «Veiledning vedrørende forberedelser til sveising eller varmt arbeid i lastetank» utgår.

Nr. 7/2002 s. 818 (i forskrift av 28. juni 2002 nr. 645 om endring i forskrift av 15. juni 2001 nr. 616 om offentlige anskaffelser mv.).

§ 8–10 første ledd bokstavene a og b skal lyde:

- a. det ikke er levert innen fastsatte frister, *jf.* kapittel 7 (frister),
- b. *det ikke er levert i samsvar med § 8–3 (forespørsel om deltakelse i begrenset anbudskonkurranse og konkurranse med forhandling) og § 8–5 (1) eller (2) (tilbudets utforming),*

§ 8–10 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b. *tilbudet ikke oppgir prisen som forutsatt i konkurransegrunnlaget,*

Nr. 7/2002 s. 825 (i forskrift av 28. juni 2002 nr. 650 om konsekvensutredninger og avgrensning av planområdene på Svalbard).

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 28. juni 2002 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard (svalbardmiljøloven) § 47 og § 59 siste ledd. Fremmet av Miljøverndepartementet.

Utgiver: Justis- og politidepartementet

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2002-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2000	26	2419	Forskrift nr. 1135	2
2001	4	437	Forskrift nr. 340	2
2001	15	2090	Forskrift nr. 1451	3
2001	16	2204	Vedtak nr. 1485	3
2001	16	2230	Forskrift nr. 1495	1
2001	17	2375	Forskrift nr. 1588	2
2001	17	2305	Forskrift nr. 1541	1
2001	17	2383	Forskrift nr. 1600	9
2001	17	2408	Forskrift nr. 1602	9
2001	17	2428	Forskrift nr. 1614	3
2002	1	23	Forskrift nr. 1621	7
2002	1	108	Forskrift nr. 57	2
2002	2	246	Forskrift nr. 135	6
2002	2	275	Forskrift nr. 177	3
2002	3	412	Forskrift nr. 324	9
2002	4	440	Forskrift nr. 358	5
2002	4	480	Forskrift nr. 375	5
2002	4	481	Forskrift nr. 375	5
2002	5	562	Forskrift nr. 422	9
2002	5	641	Forskrift nr. 511	7
2002	7	818	Forskrift nr. 616	9
2002	7	825	Forskrift nr. 650	9

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 970	kr 1330	kr 1490
	Avd. I og II	kr 1220	kr 1750	kr 1990

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas hjemmesider – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På de samme sidene finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no